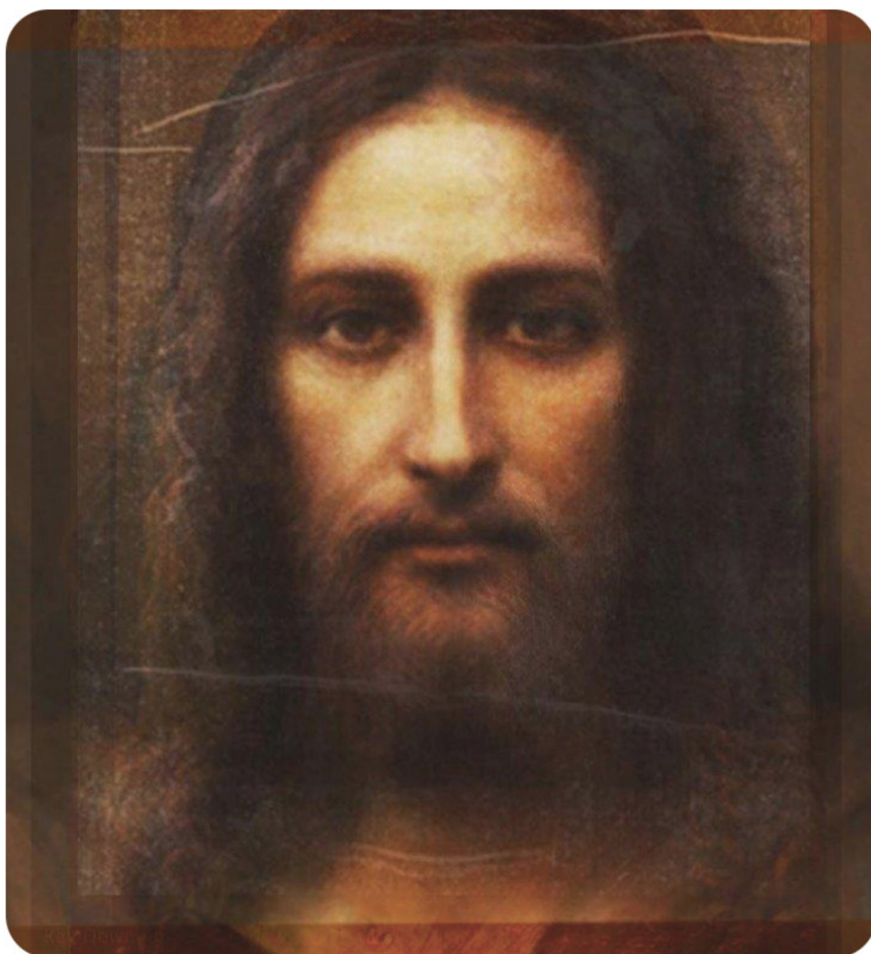

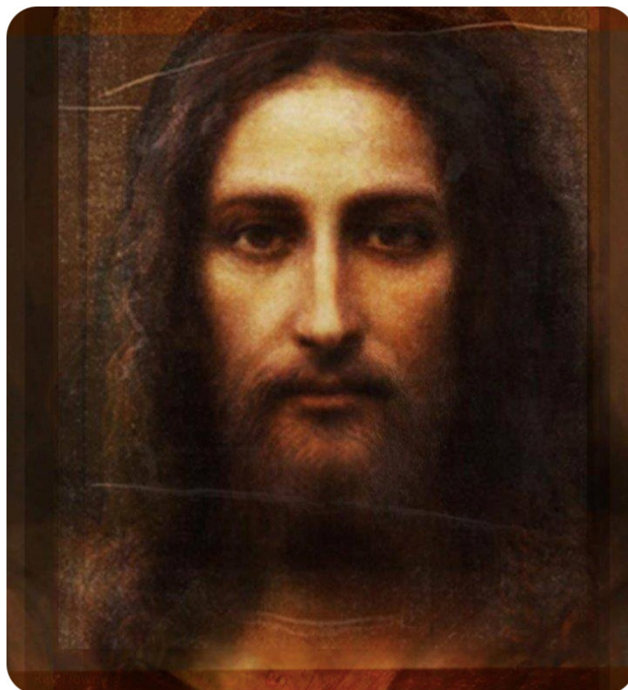

Isus

Autobiografia mea

Isus - Autobiografia mea

Carte dictată de spiritul lui Isus

prin mediumul Tina L. Spalding

Traducere de Răzvan-Alexandru Petre

SPIRITUS.RO
Bucureşti, 2021

Colecţia CĂRŢILE LUI ISUS

“Jesus – My Autobiography"

Jesus and Ananda through Tina Louise Spalding

2015

Despre carte

«Am venit aici şi acum ca să spun adevărul prin intermediul acestei fiinţe, să vă spun povestea vieţii mele – adevărata poveste a vieţii mele.

Scopul acestei cărţi este de a clarifica, de a spune adevărul şi de a împărtăşi energiile mele cu voi, astfel încât să puteţi începe transformarea minţii voastre şi, prin urmare, transformarea inimii şi a lumii voastre. Din cauza învăţăturilor greşite date în numele meu, s-a produs multă moarte şi durere şi s-au exprimat multe învinuiri şi auto-învinuiri. Nu acesta a fost scopul meu; nu aceasta a fost lecţia ce v-am învăţat.

Această poveste va porni schimbarea. Nu va face schimbarea. Va uşura rotirea cheii în încuietoare, dar trebuie ca voi înşivă să deschideţi uşa şi să treceţi prin ea către un nou tărâm deschis de aceste informaţii. Aceasta este responsabilitatea voastră. Vă putem doar aduce mesajul, eu şi cu acest medium. Lucrăm împreună ca să vă transmitem informaţiile, dar numai prin acţiunile şi propria voastră transformare veţi vedea cum se schimbă lumea voastră, lumea voastră subiectivă, alcătuită din convingerile, gândurile şi sentimentele voastre.

Voi vorbi despre adevărul naşterii mele şi adevărul vieţii mele. Voi analiza câteva poveşti relatate în Biblie şi vă voi spune istoria reală a acelor evenimente. Voi descrie câteva dintre trăsăturile mele personale, umane, şi voi defini ce am fost, cine am fost şi de ce s-au întâmplat aceste lucruri. Veţi putea înţelege adevărul şi veţi începe recondiţionarea, reorganizarea minţii voastre – a gândurilor şi credinţelor voastre – pe acest subiect al vieţii mele, al rostului meu şi al scopului meu, căci este un proces pe termen lung. Vremea este coaptă. E nevoie de o revoluţie spirituală.»

ISUS (citate din carte)

Despre autor

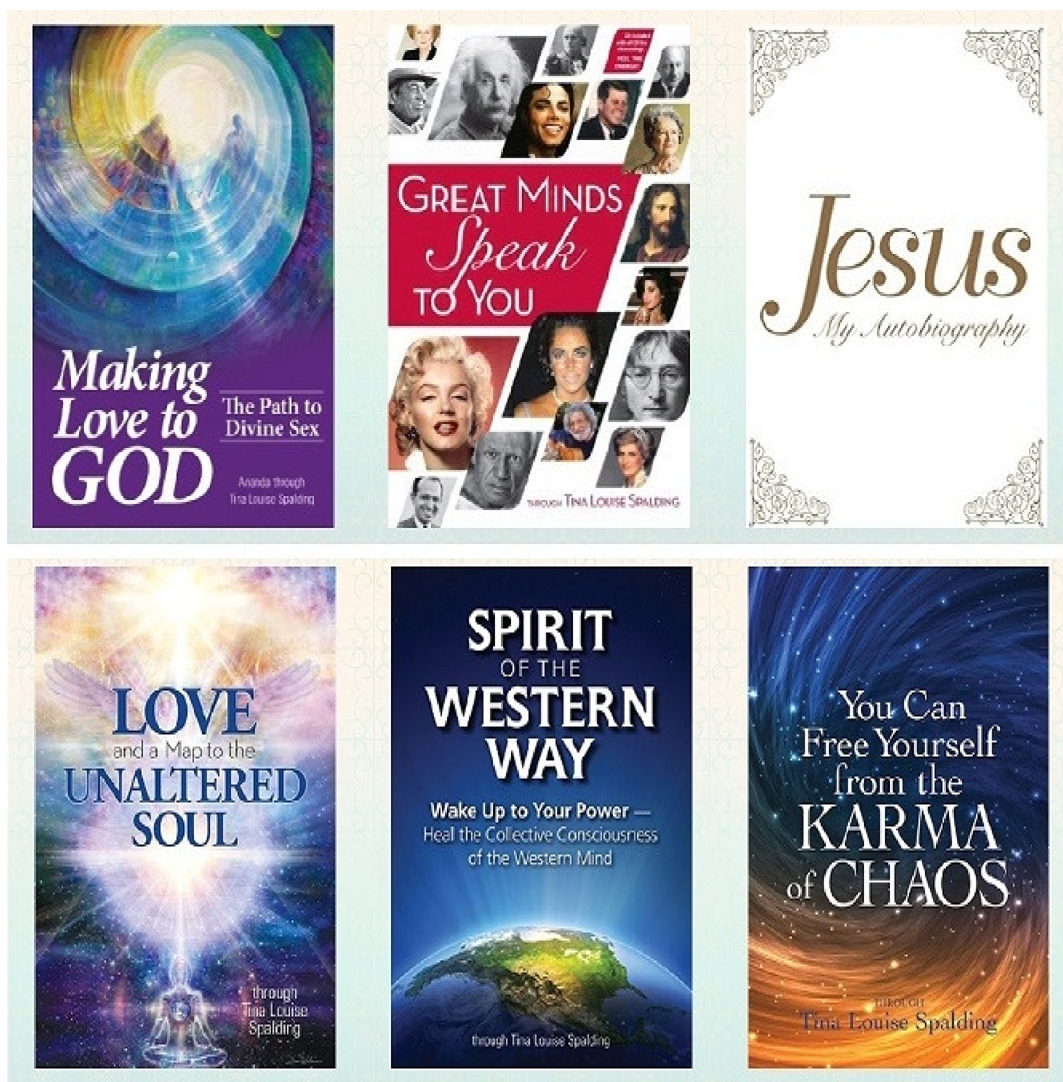

Tina Louise Spalding a crescut într-o familie care adesea vizita mediumi, aşa că nu era străină de lumea non-fizică. Traseul ei de medium a început în ziua solstiţiului de vară al anului 2012, când s-a culcat să tragă un pui de somn. În acea după-amiază, au început să curgă prin corpul ei nişte energii puternice, ce au condus-o la extaz, beatitudine şi o stare de conştiinţă modificată care a durat aproape o lună. Aceste stări au determinat-o să urmeze un curs de scriere automată, când a devenit conştientă pentru prima dată de existenţa grupului de spirite Ananda. Apoi a început să scrie ce-i dicta acest grup de învăţători non-fizici, veniţi să ajute omenirea în procesul de trezire spirituală.

Tina nu a început channeling-ul cu Isus decât abia în vara anului 2013, când el a apărut în cartea ei "*Great Minds Speak to You*". S-a dovedit a fi o mare provocare nu numai să accepte misiunea pe care el i-a oferit-o – să-i pună pe hârtie această autobiografie – ci şi să se confrunte cu nenumăratele temeri pe i care le-a adus această experienţă neobişnuită. Tina a fost rugată să facă channeling pentru Isus în mod permanent şi ea oferă tuturor învăţăturile acestuia.

În prezent, Tina transmite mesajele lui Ananda ca medium de transă, oferind învăţături şi citiri personale acelora ce caută mai multă fericire, împlinire şi conexiune cu Spiritul. Ea şi-a dedicat viaţa scrisului şi ca să dea glas spiritului Ananda şi altor fiinţe non-fizice, împărtăşindu-ne înţelepciunea şi cunoaşterea lor spirituală.

Alte cărţi de Tina Louise Spalding

Dedicaţia autorului

Această carte este dedicată tuturor celor care ştiu că nu s-a spus totul despre povestea lui Isus şi, în special, celor care au suferit inutil în numele lui. Vă ofer această carte în speranţa că vă va ajuta să vă vindecaţi orice rău pe care l-aţi suferit şi să aveţi o viaţă mai fericită şi mai creativă.

CONŢINUT

Partea a doua: Iluminarea şi slujirea

Partea a treia: Adevăratele lecţii

Prefață

În urmă cu aproape doi ani, Ananda, care este numele comun pentru ghizii şi învăţătorii mei non-fizici, mi s-au făcut cunoscuţi într-o călătorie interioară de o lună plină de stări energetice extreme, valuri de extaz şi înţelegeri personale profunde. Acest eveniment spiritual este numit trezirea lui Kundalini şi adesea anunţă începutul unor noi abilităţi psihice şi creative. Numele de Ananda înseamnă fericire şi, cu siguranţă, asta am simţit în timpul acelei iniţieri în channeling şi comunicarea de mesaje de la conştiinţele non-fizice, care a devenit munca vieţii mele.

În acea vară binecuvântată, i-am cunoscut pe Ananda ca fiind o unică conştiinţă, prieteni şi învăţători. Ei continuă să mă conducă pe calea neobişnuită a transmiterii de mesaje din tărâmurile non-fizice, unde ei trăiesc ca o conştiinţă colectivă de grup. Mă pot conecta cu ei în orice moment şi pot întreba orice despre viaţa mea personală, evenimentele mondiale şi, bineînţeles, preocupările spirituale arzătoare. Ei îmi dau, de asemenea, misiuni spirituale, care pot fi foarte dificile. Această carte este una dintre acele sarcini.

Când sunt channel pentru Ananda, mă relaxez, respir adânc şi îmi abandonez mintea conştientă, permiţându-le să vorbească prin mine şi să-mi folosească vocea, corpul şi energia pentru a transmite mesajele pe care vor să le auzim. După două cărţi şi sute de ore de sesiuni de channeling, mi-am dat seama că învăţăturile lor sunt ireproşabile şi că au o capacitate uluitoare de a comunica perioade îndelungate şi de a explica în detaliu multe subiecte cu uşurinţă, inteligenţă şi umor.

În vara anului 2013, Ananda m-au ajutat să primesc prin channeling şi să public cartea "*Great Minds Speak to You*", o colecţie de eseuri şi mesaje de la douăzeci de personalităţi celebre decedate, din ultimele generaţii – nume pe care le-am iubit, le-am urât, le-am compătimit şi le-am invidiat. Mesajele lor ne vorbesc despre viaţă, moarte şi viaţa de apoi, încurajându-ne să ne deschidem şi să creştem, şi ne explică cum ne autolimităm şi cum neînţelegerile şi credinţele noastre greşite ne încetinesc evoluţia conştiinţei şi ne provoacă suferinţe prelungite şi inutile.

Ca medium, mi s-a părut dificil să mă abandonez faţă de atâtea energii diferite şi, uneori, era un pic deranjant; la urma urmei, în fiecare dimineaţă, timp de o lună, am fost purtătorul de cuvânt al câte unei fiinţe decedate care avea un mesaj pentru lume şi pe care voia să-l auzim. Dar Ananda a fost mereu alături, ţinându-mă de mână, încurajându-mă şi prezentându-mi fiecare dintre acele fiinţe uimitoare. Din acel grup eclectic şi neobişnuit de transcomunicări,

una s-a remarcat în special, aşa că voi scrie puţin despre începutul acelei relaţii, ca preludiu al poveştii sale.

După ce primisem, prin channeling, poveştile lor de la circa cincisprezece celebrităţi, începusem să mă îngrijorez puţin despre cine va fi a douăzecea persoană. Aveam o senzaţie de nelinişte. Ştiam că va fi cineva important; trebuia să fie. La urma urmei, după channeling cu Marilyn Monroe, John F. Kennedy, Michael Jackson şi multe alte fiinţe faimoase sau infame, cu siguranţă că finalul trebuia să ne lase cu gura căscată! Ştiam doar că nu voiam să fie Isus, dar aveam senzaţia că el va fi.

În ziua dedicată ultimului capitol, Ananda – la fel de blând, logic şi amabil ca de obicei – mi-au prezentat ultimul participant. Desigur, era Isus. Ei m-au convins că era absolut necesar şi mi-au spus că acest ultim eseu era adevăratul scop al cărţii – să aflăm că moartea, aşa cum o vedem noi, este cea mai mare iluzie dintre toate şi că mesajul original al lui Isus, adus cu multe secole în urmă, este în continuare acelaşi. Viaţa veşnică ne este disponibilă tuturor. Am adăugat şi ultimul capitol la restul cărţii şi l-am trimis editorului. Totuşi, povestea nu se sfârşise – nicidecum!

Mi-am dat seama atunci că eram deja eleva învăţăturilor lui Isus de multă vreme, iar în mintea mea, încă uşor îndărătnică, a apărut înţelegerea că mă pregătisem pentru această misiune de–a lungul ultimului deceniu. Eram o veche elevă a “*Cursului de miracole*”, un document spiritual uimitor, primit prin channeling în anii 1970, care oferă în detaliu adevăratele învăţături ale lui Isus, fără distorsiunile provocate de ego, Biserică sau limitările umane. Timp de zece ani, fusesem o elevă şi practicantă dedicată Cursului, dar numai când am început să transmit prin channeling mai multe informaţii de la acea minte minunată, am înţeles cum fusesem condusă cu blândeţe pe calea de a deveni medium şi, în cele din urmă, de a relata povestea lui Isus.

Multe frici au început să răsară din adâncul minţii mele gândindu-mă la implicaţiile pe care le va avea materialul pe care îl transmiteam. Ştiam că mă avânt în ape periculoase. La urma urmei, pentru acest gen de acţiuni, oamenii au fost arşi, consideraţi nebuni sau martirizaţi – niciuna dintre acele variante nu mi se părea prea distractivă! Cum aveam să navighez singură prin astfel de ape?

La o săptămână sau două după dictarea ultimului capitol, cei doi fii ai mei, Alex şi Kieran, precum şi nora mea, Laura Jean, au venit să stea cu mine două săptămâni – şi a început o nouă învăţătură. În fiecare noapte, timp de zece zile şi ceva, am făcut channeling atât cu Ananda, cât şi cu Isus pentru aceşti tineri adulţi cu minte deschisă şi curajoasă. A fost preludiul educaţiei lor spirituale

personale. După acea excursie intensă în spirit, îndrumaţi de Ananda şi Isus, au decis să se mute pe mica mea insulă şi să-şi înceapă propria odisee spirituală în învăţăturile nondualiste, care se transmiteau prin vocea şi corpul meu, dar cu siguranţă nu veneau din mintea mea. Şi ei studiază acum “*Un curs de miracole*” şi sunt pregătiţi pentru călătoria lor spirituală unică, îndrumaţi şi ajutaţi de minţi măreţe.

Am început să transmit textul pentru acest proiect în august 2013. Zilnic, intram în starea de pace care permite channeling-ul, iar Ananda îl introducea pe JC (termenul afectuos pe care îl folosim când ne referim la Isus) şi, din nou, el mă încuraja, mă calma sau mă lăuda ca să realizez sarcina de faţă. Mi-a luat aproape încă un an să finalizez această poveste neobişnuită. A trebuit să iau pauze şi să o las deoparte când mă simţeam copleşită de ideea în sine, dar am revenit la proiect, ştiind că eu sunt doar mesagerul – nimic mai mult. Ananda mi-au spus că va dura un an iar, în acel moment, nu puteam înţelege de ce aşa mult, dar acum înţeleg. Mintea trebuie să treacă printr-un anumit proces atunci când se confruntă cu astfel de schimbări uriaşe de conştiinţă, traversând graniţe interzise şi integrând toate aceste informaţii; pur şi simplu, este nevoie de timp.

Aşadar, vă ofer această carte cu onestitate şi fără urmă de înşelăciune. Nu-i pot verifica sursa. Nu pot dovedi că este adevărată. Tot ce ştiu este că povestea nu este inventată de mine; provine de la o altă conştiinţă decât a mea. Modificările pe care i le-am adus au fost extrem de minore.

Vă invit să citiţi această poveste fără prejudecăţi şi deschişi să auziţi ceva nou, ceva proaspăt. Eu am fost transformată de aceste învăţături care continuă să curgă, iar copiii mei, tineri, curajoşi şi spirituali au devenit ucenici entuziaşti şi harnici care merg pe calea păcii cu mine, Ananda şi JC.

Conştiinţa Cristică este accesibilă şi disponibilă pentru noi toţi. Isus a fost dăruit cu accesul la ea şi el a încercat să ne înveţe metodele pentru o atinge. Se pare că misiunea sa spirituală nu este încă finalizată: Încă mai are multe să ne spună.

Tina Louise Spalding,
20 iunie 2014

Introducere

M-am întors pentru a lua legătura cu lumea. Am venit să vă vorbesc ca grup, ca specie, ca conştiinţă de grup prezentă în acest plan de existenţă în acest moment. Poveştile din această carte nu sunt pentru recreere; ele trebuie să clarifice şi să vindece părerile ambigue şi denaturate pe care mulţi dintre voi le aveţi.

Numele meu este Isus. Aceasta este o ocazie foarte captivantă pentru mine, fiinţa pe care o ştiţi ca Isus. Eu lucrez simultan în multe locuri, multe timpuri şi multe dimensiuni. Acesta nu este singurul loc în care îmi exercit personalitatea, cum o numiţi voi, acest punct focal cu care puteţi discuta. Îmi folosesc conexiunile mentale şi spirituale permanent în întreaga lume, pentru că există multe fiinţe care mă cheamă pe nume. Multe fiinţe înţeleg greşit pentru ce am militat şi ce reprezint eu, şi de aceea scriem această carte: pentru a clarifica mesajul şi pentru a educa aceste fiinţe. Isus nu a fost numele meu în acea viaţă, dar voi folosi acest cuvânt, deoarece declanşează o mare bucurie şi frică şi provoacă o mare confuzie şi furie în forma sa cunoscută.

Nu există niciun motiv pentru ca un cuvânt sau un nume să provoace o asemenea frică şi bucurie, ură şi judecată. Asta înseamnă că numele a fost folosit în mod greşit, deoarece, dacă un nume este în armonie cu dragostea, cu pacea şi cu bucuria, el va invoca doar aceste sentimente. Numele meu a fost contaminat şi folosit pentru a comite acţiuni criminale. A fost folosit pentru a subjuga oameni, pentru a răspândi minciuni şi pentru a înşela milioane de oameni, privându-i de adevărata lor moştenire, care înseamnă o viaţă divină, creativă şi fericită.

Desigur, este un subiect despre care este greu de vorbit, dar este foarte important ca adevărul existenţei mele să fie făcut cunoscut, pentru că sunt mulţi, îmi pare rău s-o spun, care încă mai cred în păreri greşite şi falsuri despre ceea ce am fost, ce a însemnat viaţa mea şi ce s-a întâmplat în acea călătorie terestră. Au apărut născociri, au apărut distorsiuni şi au apărut minciuni absolute.

Există, desigur, şi unele adevăruri presărate pe acolo; aşa că sunt aici pentru a comunica prin acest medium numit Tina, pe care o numim “draga noastră”. Ea este un releu care îşi oferă corpul fizic pentru a transmite informaţii de mare importanţă pentru sănătatea voastră spirituală, mentală, emoţională şi fizică. Ea îşi oferă corpul ca microfon, ca lupă, ca megafon şi ca realizator al acestui material, datorită bunătăţii inimii sale şi datorită înţelegerilor pe care le-a făcut cu noi, cei de aici, pentru a face această lucrare şi

a răspândi în lume cuvintele venite din non-fizic prin vocea ei, ca să le auziţi cu toţii.

Ne aflăm aici pentru a vă elibera de părerile voastre greşite. Suntem aici pentru a vă alinia la adevăr, astfel încât să nu mai suferiţi. Acele istorii, acele poveşti şi acele minciuni şi falsificări vă împiedică să vă conectaţi la informaţiile divine. Ele vă pervertesc capacitatea de a relaţiona cu alte fiinţe umane într-un mod inimos, plin de compasiune şi egalitar. Atâta timp cât acele minciuni nu sunt contrazise şi atât timp cât nu se aude niciun glas care să spună povestea adevărată, atunci acele minciuni şi opinii greşite, acele neadevăruri, vor continua să denatureze viaţa oamenilor cinstiţi, buni şi preocupaţi de ceilalţi, care cred că fac ceea ce trebuie pentru că citesc „Cuvântul lui Dumnezeu”. Acela nu este adevărul.

Biblia nu este cuvântul lui Dumnezeu, pentru că există în acea carte multă moarte; există multe ucideri; şi există multe judecăţi, îngustime de minte şi distorsiuni culturale care nu se aplică în lumea lui Dumnezeu. Ele nu se aplică în lumea Divinului, în tărâmurile superioare ale luminii, iubirii, bucuriei şi creativităţii. Acelea sunt poveşti omeneşti care au trecut prin lentila multor bărbaţi şi, din păcate, prea puţinor femei. Acel text, acele poveşti pe care le numiţi Biblia, sunt denaturate de prejudecăţi culturale şi structuri de putere de care nu sunteţi conştienţi.

De aceea, am venit aici şi acum ca, prin această fiinţă, să rostesc adevărul meu, să spun povestea vieţii mele – adevărata poveste a vieţii mele. Poate că cei din cercurile religioase tradiţionale vor spune că această femeie spune blasfemii şi că este posedată de diavol, dar nu este cazul ei. Această fiinţă are o vibraţie ridicată, după multă rugăciune şi meditaţie şi muncă spirituală – mai multă decât mulţi dintre cei care o judecaţi. Ea a practicat arta iertării, arta creativităţii şi arta onestităţii şi a exprimării de sine într-un grad înalt şi, prin această practică, a deschis calea pentru aceste comunicări. Aşadar, nu arătaţi cu degetul spre ea şi nu o atacaţi în niciun fel, pentru că este mai curată decât cei care o atacă.

Cei care o atacă, chiar şi în gând, arată o lipsă de claritate şi o lipsă de înţelegere a învăţăturilor mele. Dacă judecaţi această fiinţă, aveţi o minte blocată; nu practicaţi principiile pe care vi le-am predat atunci când am fost transfigurat în acest plan fizic, acum foarte mulţi ani. Manifestaţi energia ego-ului şi a lumii materiale, iar îndreptăţirea voastră de sine este dovada lipsei voastre de conştientizare, a lipsei de elevare vibraţională. Deci, dacă abordaţi această carte cu un aer de judecată, superioritate sau respingere, să ştiţi că

acestea mai degrabă se întorc asupra voastră, decât asupra noastră şi mediumului drag nouă care transmite aceste informaţii.

Acesta este adevărul: Judecata este cea mai mare infracţiune care poate fi comisă împotriva ta şi a celorlalţi. Oricare ar fi judecata, de fapt, te judeci pe tine însuţi, în sensul că te deconectezi de la comunicarea spirituală. Te deconectezi de la fluxul abundenţei şi al iubirii – ceea ce numiţi Dumnezeu, forţa binevoitoare care ghidează acest univers şi care ghidează învăţăturile şi procesele care iluminează, ajută şi veghează fiinţele în drumul lor spre tărâmurile superioare.

Mă aflu aici ca să profit de claritatea mentală a acestui medium, de liberalismul care pătrunde acum în cultura voastră şi de evoluţia tehnologică ce permite diseminarea acestor informaţii către milioane de fiinţe de pe planetă. Acum este momentul să treceţi la acţiune şi să învăţaţi adevăratele învăţături ale celui pe care îl numiţi Isus, pe care îl numiţi Cristos şi să înţelegeţi cu adevărat ce a însemnat viaţa mea, ce am venit să realizez aici şi de ce mi-am trăit viaţa aşa cum am făcut-o.

Voi vorbi despre adevărul naşterii mele şi adevărul vieţii mele. Voi analiza câteva poveşti relatate în Biblie şi vă voi spune istoria reală a acelor evenimente. Voi descrie câteva dintre trăsăturile mele personale, umane, şi voi defini ce am fost, cine am fost şi de ce s-au întâmplat aceste lucruri. Veţi putea înţelege adevărul şi veţi începe recondiţionarea, reorganizarea minţii voastre – a gândurilor şi credinţelor voastre – pe acest subiect al vieţii mele, al rostului meu şi al scopului meu, căci este un proces pe termen lung.

Această poveste va porni schimbarea. *Nu va face* schimbarea. Va uşura rotirea cheii în încuietoare, dar trebuie ca voi înşivă să deschideţi uşa şi să treceţi prin ea către un nou tărâm deschis de aceste informaţii. Aceasta este responsabilitatea voastră. Vă putem doar aduce mesajul, acest medium şi cu mine. Lucrăm împreună ca să vă transmitem informaţiile, dar numai prin acţiunile şi propria voastră transformare veţi vedea cum se schimbă lumea voastră, lumea voastră subiectivă, alcătuită din convingerile, gândurile şi sentimentele voastre.

Această carte vă va elibera de limitările minţii voastre condiţionate, pentru că există multe poveşti şi legende despre mine care nu sunt adevărate. Multe pedepse au fost concepute pentru a-i disciplina pe cei care nu respectă regulile atribuite mie, dar pe care eu nu le-am stabilit niciodată. Au fost date multe legi care nu se aliniază cu ceea ce am predicat eu. Există multe instituţii despre care credeţi că sunt bune, dar care au fost create pentru a vă reduce avântul spiritual

şi, de fapt, au fost create pentru a vă diminua abilităţile creative. Multe dintre aceste decizii s-au bazat pe informaţii eronate despre mine şi ce a însemnat viaţa mea şi care a fost scopul ei.

Deci, scopul acestei cărţi este de a clarifica, de a spune adevărul şi de a împărtăşi energiile mele cu voi, ca să puteţi începe transformarea minţii voastre şi, prin urmare, transformarea inimii şi a lumii voastre. Din cauza învăţăturilor greşite date în numele meu, s-a produs multă moarte şi durere şi s-au exprimat multe învinuiri şi auto-învinuiri. Nu acesta a fost scopul meu; nu aceasta a fost lecţia ce v-am învăţat.

Am venit să duc o viaţă de om şi să exprim dragostea, să exprim creativitatea şi propria-mi individualitate şi să vă încurajez pe toţi să faceţi acelaşi lucru. Numele meu a fost folosit în zadar. Numele meu a fost folosit în alte scopuri şi tocmai pentru aceste clarificări am venit acum – cu ajutorul altor fiinţe non-fizice care au pregătit calea pentru ca această comunicare să aibă loc, care au ajutat la purficarea acestui medium, prin curăţarea ultimelor impurităţi care interferau cu capacitatea sa de a-mi spune cuvintele şi de a-mi exprima energiile, astfel încât să le puteţi simţi, să discutaţi diverse lucruri cu mine şi să vă sfătuiţi cu mine în persoană. Aceasta va face parte din călătoria noastră. O parte din călătoria voastră va fi să dialogaţi cu mine şi să aflaţi ce am trăit cu adevărat.

Deschideţi această carte fără prejudecăţi. Dacă nu puteţi citi această carte fără prejudecăţi, lăsaţi-o deoparte până când veţi reuşi să vă disciplinaţi mintea pentru a fi pe pace, fiindcă nu veţi înţelege cuvintele, dacă mintea voastră este orientată către critică şi judecată şi gânduri lipsite de iubire. Cuvintele vor intra în urechi surde şi nu le veţi putea integra în mintea voastră. Aşadar, dacă citiţi aceste pagini cu prejudecată, ură şi îndreptăţire de sine în inimă, vă spunem s-o puneţi jos. Nu sunteţi pregătiţi să citiţi aceste cuvinte şi nu sunteţi gata să auziţi aceste cuvinte, deoarece cunoaşterea poate pătrunde numai într-o inimă paşnică şi bună şi într-o minte liniştită. Nu poate pătrunde prin armura de luptă a ego-ului şi prin vizorul îngust al minţii condiţionate.

Dacă sunteţi capabili să citiţi mai departe, dacă vă simţiţi entuziasmaţi de acest material şi vă deschideţi inima şi mintea să auziţi ce am de spus prin această modalitate specială, atunci abia aşteptăm să împărtăşim cu voi aceste multe pagini şi multe poveşti. Ne bucurăm că sunteţi alături de noi. Există multe informaţii în aceste pagini şi există multe poveşti despre excursiile mele prin lumea fizică. De asemenea, există paragrafe despre cum şi de ce funcţionează lucrurile. Aceste secţiuni au margini mai largi şi încep cu sub-titluri care

introduc lecţii, memento-uri şi subiecte speciale pe care Isus ar dori să le luăm în consideraţie. În ansamblu, acesta este un amestec minunat de poveşti, informaţii şi idei structurate care vă vor ajuta să vă trăiţi viaţa mai din plin şi să înţelegeţi istoria structurilor voastre religioase, astfel încât să vă puteţi crea o viaţă liberă şi care să vă exprime, fiind conectaţi la Sursă în toate modurile, fără a fi nevoie de intermediari, reguli sau reglementări care nu au nicio legătură cu învăţăturile despre adevăr.

Vor fi şi persoane care, aruncându-şi ochii pe această producţie, vor susţine că este prezentată mult prea dezinvolt şi mult prea „nedivin", că eu nu aş vorbi aşa, că ar trebui să am accent sau să vorbesc o altă limbă. Dar acestea sunt gândurile mărunte ale ego-ului. Transmiterea informaţiilor prin conştiinţă nu necesită limbaj; nu necesită nimic care ar fi necesar pentru comunicare în lumea voastră tridimensională. Se face numai prin gând. Limbajul şi dialectul şi aceste chestiuni nu fac decât să încurce comunicarea. În planul non-fizic, comunicarea este foarte uşoară prin procesele gândirii şi în mintea care este receptivă.

Iată că avem ocazia de a vorbi dezinvolt despre cine sunt şi ce am făcut. Avem posibilitatea de a permite ca adevărul despre viaţa mea ca om obişnuit să iasă la lumină prin descrierile evenimentelor şi oamenilor şi locurilor pe care le-am vizitat în timpul vieţii mele.

Acea viaţă nu este atât de semnificativă pe cât credeţi. Voi, în societatea voastră, aţi făcut din ea ceva foarte important. Aţi făcut din ea o poveste foarte importantă pentru dezvoltarea culturii voastre şi se regăseşte prin toate instituţiile voastre. Este împletită cu toate credinţele voastre despre multe subiecte diferite. Deci, este foarte important să descâlcim această poveste dintre firele culturii voastre, şi acesta este scopul acestei cărţi.

Vă transmitem viaţa reală, astfel încât să începeţi să vedeţi că multe dintre poveştile pe care vi le spun instituţiile voastre sunt metode de control, de reprimare, de organizare şi intimidare. Viaţa mea nu a fost cum spun ei şi eu nu am fost ceea ce spun ei. Acesta este motivul pentru care am ales acest format – un mod dezinvolt, de conversaţie liberă.

Oamenii vor observa că rostesc cuvinte obişnuite. Nu cântă coruri pe fundal. Sunt o conştiinţă obişnuită – eventual, puţin mai elevată.

Vremea este coaptă. E nevoie de o revoluţie spirituală. Temelia a fost pusă de filozofiile New Age, dar este timpul să demontaţi vechile structuri care v-au ţinut în închisoare atât de mult timp. Este timpul să dărâmaţi zidurile, cărămidă cu cărămidă, care v-au ascuns libertatea şi bucuria de a vă exprima. Este timpul să tăiaţi sârma ghimpată a judecăţii şi îngustimii mintale, întinsă de multe

religii pentru a vă ţine în lagărul de concentrare al propriei minţi, limitaţi de reguli false şi doctrine false care nu transmit adevărul.

Sunt încântat să comunic din nou cu voi. Eu sunt cel pe care îl numiţi Isus. Eu sunt cel care a fost numit Fiul lui Dumnezeu, dar nu sunt fiul lui Dumnezeu mai mult decât sunteţi şi voi. Şi voi sunteţi. Cu toţii sunteţi fii şi fiice ale lui Dumnezeu şi toţi suntem egali. Doar că unii se află mai departe pe cale; asta e tot. Deseori, ne întoarcem pentru a trage de mână pe cineva care stă pe margine, obosit şi dezamăgit.

Acesta este scopul nostru: să ne ajutăm reciproc de-a lungul drumului spre trezire.

O clarificare a termenilor

Acest text va deveni definitoriu pentru societatea voastră. Va fi un subiect de controversă. Va genera dezbateri aprinse. Ideea aceasta este foarte plăcută minţii noastre şi în mintea celui pe care îl numiţi Dumnezeu. Dezbateri foarte interesante şi exprimare pasională – iată forţa din spatele experienţei creatoare pe care o aveţi, dar dacă nu înţelegeţi asta, dacă nu înţelegeţi cum se manifestă lucrurile şi credeţi că ele apar de la sine, atunci nu veţi avea deloc succes.

Aşadar, să analizăm unele cuvinte pe care le folosim în acest text, astfel încât să înţelegeţi exact ce înseamnă, să vă trezească în minte sensul corect şi să nu le interpretaţi pe baza unor credinţe greşite, neînţelegeri sau neadevăruri.

Ego

Ego este cuvântul care se află acum în centrul atenţiei societăţii voastre. Are o reputaţie rea. I se dă sensul de agresor. Dar mintea ego-ului este un dispozitiv foarte creativ. L-aţi adus cu voi pentru a simţi separarea. Aveţi o minte fragmentată. Mai există o parte mult mai mare a voastră, să zicem aşa – partea care este conectată la Unime, partea care este legată de Dumnezeu, Mintea Divină, aceea este o parte mult mai mare a voastră. Dar mintea ego-ului este partea pe care aţi adus-o cu voi aici, jos, în lumea separării şi, prin urmare, mintea ego-ului este, prin definiţie, concentrată pe separare, fiindcă tocmai asta vreţi de la ea.

Mintea ego-ului se focalizează continuu pe separare. Asta înseamnă că, în situaţia când trebuie să comunicaţi cu cineva – dacă vă aflaţi în mintea ego-ului, fără să ştiţi ce face ea sau fără să-i înţelegeţi funcţionarea – ego-ul va căuta motive pentru a se separa de acea fiinţă. Nu va căuta motive de a se apropia de acea fiinţă. Deja vă puteţi da seama cum această tendinţă provoacă multe, multe probleme în relaţiile voastre şi o mare parte din dificultăţile societăţii voastre. Trebuie să înţelegeţi ce este mintea ego-ului şi de ce aţi adus-o ca s-o experimentaţi aici. Apoi o puteţi folosi fără ca ea să vă mai controleze conştiinţa.

Mintea egotică este asociată cu corpul fizic. Este concepută pentru a vă menţine în siguranţă. Este procesul mental pe care l-aţi încorporat în experienţa pe care o are aici conştiinţa voastră. Aţi decis să intraţi în separare, în individualitate, să vă urmaţi unele dorinţe şi aţi adus cu voi acest dispozitiv de focalizare. Este un mecanism de supravieţuire. Scopul său este de a vă menţine în siguranţă în vehiculul fizic, astfel încât să puteţi experimenta ceea ce vreţi să experimentaţi. Desigur, privit în acest fel, este un lucru foarte pozitiv. Are ca

scop protecţia voastră personală. Dar mai puteţi înţelege şi că, dacă mintea ego-ului nu este echilibrată printr-o practică spirituală – dacă nu este echilibrată cu o înţelegere a proceselor şi principiilor sale – atunci poate deveni un aspect agresiv, autocentrat, iar majoritatea dintre voi suferiţi de asta.

Aveţi o minte egotică ce îşi joacă rolul, încercând să vă ţină în siguranţă, încercând să păstreze banii la bancă, încercând să aibă un acoperiş deasupra capului şi mâncare în frigider şi în stomac, dar dacă nu o echilibraţi cu o practică spirituală şi o înţelegere superioară a ceea ce sunteţi, atunci vă provoacă durere. Deci, atunci când folosim cuvântul mintea ego-ului sau egotică, asta înseamnă.

Ego-ul nu este duşmanul vostru, dar trebuie înţeles. Trebuie tratat cu respect şi autodisciplină. Este o energie imensă, puternică şi care deţine controlul, pentru că îi dăruiţi toate gândurile voastre. Ca aspect divin al Minţii Creatoare, aveţi o putere extraordinară, aşa că, atunci când vă concentraţi energia asupra unui lucru, el capătă atâta putere, încât poate deveni atotputernic şi super-creativ. La mulţi dintre voi, mintea ego-ului – cu frica sa de moarte, asocierea cu corpul şi capacitatea sa limitată de a înţelege (amintiţi-vă că ea este interesată şi interpretează doar mediul imediat) – este tot ceea ce solicită din partea voastră continuumul spaţiu-timp personal. Pentru asta-i util ego-ul.

Dar el trebuie echilibrat cu o practică spirituală intensă. De ce? Pentru că tot ceea ce vedeţi în afară şi fiecare aspect al vostru interior manifestă ideea de separare. Dacă nu contrabalansaţi acest lucru, veţi fi complet dominaţi; şi aşa apare sinucigaşul sau agresivul sau dependentul. Acestea sunt fiinţe al căror ego a luat-o razna, fără niciun echilibru mintal şi fără nicio înţelegere-de-sine sau autodisciplină.

Aveţi capacitatea de a aplica metode care să vă echilibreze mintea egotică. Este foarte important să reduceţi şi să alegeţi critic ce priviţi la televizor. Vizionarea de violenţă sau pornografie este hrană pentru ego, având o vibraţie foarte scăzută. Şi vă provoacă probleme, deoarece vă coboară vibraţiile şi aţâţă mintea să capteze şi alte frecvenţe de tip inferior.

În schimb, când citiţi o carte spirituală, când citiţi o carte inspirată de Dumnezeu, se transmite vibraţia acelei minţi superioare. Deci, dacă urmărirea unei emisiuni violente despre crime vă reduce vibraţia, din contră, citirea sau ascultarea materialelor inspirate de Dumnezeu vă ridică vibraţia şi vă permite să atingeţi o frecvenţă superioară. Mintea ego-ului este un receptor; acţionează în

corpul fizic, dar preia informaţiile de la un anumit nivel de frecvenţă, şi exact pe aceea o experimentaţi.

Nu-i ceea ce credeţi. Mintea egotică este o vibraţie pe care o captaţi, iar corpul vostru fizic este o demonstraţie a unei anumite mentalităţi. Numai prin antrenarea minţii şi prin exprimarea naturii voastre spirituale veţi echilibra mintea ego-ului. Sunteţi înconjuraţi de ego în lumea voastră. Tot ceea ce vedeţi şi experienţele din corp sunt impulsionate de ego şi este important să înţelegeţi magnitudinea minţii egotice. Cu toate acestea, vă stă în putere să influenţaţi modul în care o resimţiţi de-a lungul călătoriei voastre prin această încarnare.

Iubire

Iubirea este starea voastră naturală. Este vibraţia a ceea ce voi numiţi Dumnezeu sau Tot-ce-există, forţa binevoitoare care impregnează totul cu viaţă şi energie.

Formele pe care le vedeţi nu sunt realitatea. Ele sunt interpretate ca atare de către dispozitivul senzorial numit corpul-minte al ego-ului. Şi astfel, vedeţi lucruri care indică separarea, dar sub aceste forme, există o energie, o forţă, care este o forţă a iubirii. Este o forţă de expansiune, care este natura creativităţii ce se exprimă veşnic. Deci asta este dragostea.

Iubirea are anumite calităţi. Are calităţile de bunătate şi de exprimare. Are calităţile de creativitate, expansiune şi dăruire. Nu este limitată; are o vibraţie de natură expansivă. Iubirea pe care o trăiţi mulţi dintre voi – sau ceea ce numiţi *iubire* la nivelul vostru – nu este asta. Aceea este mintea ego-ului, care posedă, controlează, limitează şi restricţionează. Deci, vrem să înţelegeţi care este definiţia reală a iubirii. Este întotdeauna pozitivă, dă întotdeauna o senzaţie de bine, se expansionează şi se extinde mereu. Este nelimitată. Când simţiţi dorinţa de a poseda pe cineva sau de a-i pune restricţii pentru a-l păstra numai pentru voi, aceea este mintea ego-ului care încearcă să controleze; aceea nu este iubire.

Aşadar, iată o distincţie foarte importantă pe care trebuie să o înţelegeţi: Dragostea la care ne referim ca Iubire Universală, Iubire Divină, Tot-ce-există, această iubire este iubirea care vă cheamă Acasă. V-aţi separat de această iubire în mod voluntar pentru a experimenta individualitatea şi separarea, aşa că mintea ego-ului se simte strivită de dragoste, din cauză că îi este opusă. Acesta este un alt motiv pentru care este foarte important să studiaţi materialele spirituale şi să practicaţi principiile iertării, bunătăţii iubitoare, compasiunii şi

non-judecăţii. Toate acestea sunt aspecte asemănătoare între ele care pot reduce separarea dintre voi şi, prin urmare, separarea de dragoste.

Iubirea nu discriminează. Iubirea nu desparte. Iubirea nu atacă în niciun fel. Este o extensie paşnică a lui Tot-ce-există. Când sunteţi separaraţi de acest principiu al iubirii, vă simţiţi singuri, izolaţi şi temători. Dar prin practica iertării, pe care o vom defini în continuare, veţi reveni la iubire şi veţi elimina ideile, gândurile şi blocajele din minte care vă împiedică să conştientizaţi prezenţa iubirii.

Iubirea este mereu aici. Această forţă binevoitoare este întotdeauna aici, chemându-vă Acasă, dar judecăţile şi fricile vă împiedică să simţiţi această iubire. Scopul învăţăturii mele este de a vă ridica barierele din calea conştientizării prezenţei iubirii. Este întotdeauna aici, dar când sunteţi meschini şi când vă focalizaţi numai pe critică, limitare, frică şi atac, dragostea nu poate rezista în acea vibraţie. Iubirea are o vibraţie înaltă. Este o frecvenţă spre care trebuie să vă ridicaţi, iar prin practicarea acestor principii, vă veţi eleva vibraţia suficient de sus încât să puteţi trăi iubirea.

Dacă în relaţiile voastre nu există iubire, dar vizionaţi violenţă la televizor, mâncaţi nesănătos şi, poate, beţi alcool sau consumaţi droguri, aflaţi că acestea vă scad vibraţia şi vă îndepărtează de frecvenţa tărâmului iubirii. Vă veţi creşte vibraţia printr-o dietă sănătoasă, curăţarea minţii şi purificarea gândirii, iar atunci veţi păşi cu adevărat în tărâmurile unde poate fi simţită dragostea, creativitatea, sănătatea şi abundenţa vieţii.

Aceasta este o ştiinţă. Nu este acea spiritualitate care v-a fost predicată – că Dumnezeu dă lucruri bune oamenilor buni şi lucruri rele oamenilor răi. Puteţi vedea clar că nu este aşa; lumea voastră nu se potriveşte cu această credinţă. Dar când observi că frecvenţa ta înaltă îţi permite să ai anumite experienţe minunate, atunci înţelegi că, dacă ai o stare de mai bine, poţi să te expansionezi ca dragoste către ceilalţi şi vei avea parte de multă abundenţă, cooperare şi colaborare pe acea frecvenţă vibraţională.

Iertare

În continuare, vă cerem să vă gândiţi la iertare. Aceasta este calea pe care o recomandăm ca soluţie la problema voastră. Problema voastră este separarea de Unime. Nu mai sunteţi conştienţi de Ea. Totuşi, încă vă aflaţi în Sinele vostru mai mare, conectaţi la iubire, în legătură cu Tot-ce-există. Nu plutiţi în derivă şi rupţi de Sine, dar aţi pornit cu un aspect al sinelui vostru într-o călătorie foarte pasională şi, uneori, terifiantă.

Prin practica iertării, vă puteţi întoarce Acasă. Acest proces nu este ca o moarte. Nu este ceva ce puteţi înţelege. Procesul trezirii înseamnă întoarcerea Acasă. Cât timp vă aflaţi în ciclul reîncarnărilor, nu puteţi scăpa de viaţa asta prin moartea fizică. Moartea duce la renaştere şi tot mai multe vieţi, până când începeţi să înţelegeţi ce se întâmplă aici cu adevărat. Mintea voastră este Creatorul. Mintea voastră este Creatorul Divin al lumii voastre, dar nu înţelegeţi că exact asta faceţi, aşa că temerile şi neadevărurile din mintea voastră vă provoacă experienţe neplăcute în viaţă.

Nu-i nevoie să aveţi experienţe neplăcute pentru a învăţa. Aceasta este o născocire – că oamenii ar trebui să sufere. Multe fiinţe suferă până când se satură de suferinţă, iar apoi încep să caute un nou mod de a se comporta. Dar nu aveţi nevoie să suferiţi. Puteţi alege chiar în acest moment să practicaţi iertarea, să studiaţi "*Un curs de miracole*" şi să citiţi această carte. În aceste cărţi găsiţi adevărul despre cum funcţionează viaţa, cum funcţionează creativitatea şi cum puteţi relua legătura cu acea conştiinţă iubitoare pe care o numiţi Dumnezeu sau Tot-ce-există. Vă întinde mâna, dar are o frecvenţă ridicată şi trebuie să urcaţi voi la acel nivel, findcă nu va coborî la nivelul vostru. Nu poate face asta; nu-i stă în natură. Este la înălţime. Şi trebuie să vă ridicaţi voi acolo, sus. Asta am făcut eu în acea viaţă pământească şi sunt foarte încântat să vă aduc toate informaţiile de care aveţi nevoie pentru a vă putea şi voi înălţa în această viaţă. Nu trebuie să aşteptaţi să treceţi în viaţa de apoi, căci acolo nu veţi mai putea lucra ca fiinţe întrupate. Va trebui să renaşteţi şi să încercaţi din nou şi, bineînţeles, după cum ştiţi, veţi uita iarăşi totul.

Aşadar, să profităm de această ocazie pentru a începe procesul de trezire, să punem în aplicare acum şi aici minunatele, splendidele lecţii pe care vi le oferim. Nu sunteţi abandonaţi. Voi înşivă L-aţi abandonat pe Dumnezeu, dar am decis că este timpul pentru un efort concertat al fiinţelor non-fizice ca să vă facem cunoscute aceste învăţături la cât mai mulţi. Vrem să corectăm greşelile din istoria voastră mistificată şi să înfăţişăm adevărul, astfel încât să puteţi deveni voi înşivă un dispozitiv de comunicare cu Dumnezeu. Nu aveţi nevoie de intermediari, dar vă putem ajuta. Vă oferim serviciile noastre de învăţători şi instructori, dar o puteţi face şi singuri. De fapt, trebuie să o faceţi singuri. Nimeni nu o poate face în locul vostru.

Partea întâi: Anii tinereții

- CAPITOLUL UNU -

Cum a început totul

Să începem cu începutul. Să începem cu naşterea mea. Mama mea a fost informată într-un vis că mă va avea. Într-un vis foarte viu şi animat, a purtat un dialog din care a aflat că va rămâne însărcinată, că va avea un copil care va aduce lumina în lume şi că spiritul acesta va intra în bebeluşul nenăscut şi va trăi ca fiul ei. I s-a spus în acel vis că va fi responsabilă pentru asigurarea condiţiilor de bază în care va trăi această fiinţă. I s-a spus să-l înveţe obiceiurile evreieşti, dar i s-a spus, de asemenea, să fie foarte blândă şi bună cu acest copilaş. I s-a spus să îl iubească necondiţionat, să îl iubească din toată inima, pentru că va avea nevoie de dragostea ei şi va avea uneori o viaţă dificilă, din cauza personalităţii şi naturii sale.

Entitatea care a venit la ea în vis este ceea ce numiţi un arhanghel, o fiinţă dintr-un tărâm superior cu responsabilităţi faţă de Pământ, care asta a ales să facă, care este "născut" pentru această slujbă, ca să zicem aşa. Arhanghelii sunt responsabili de misiuni sau de fiinţe. Acest arhanghel a fost responsabil de viaţa mea, de transformarea şi educaţia mea. Am petrecut mult timp cu această fiinţă după ce am trecut dincoace, cu atâţia ani în urmă. În acea zi, această fiinţă a reuşit să comunice cu mama mea în vis. Mama i-a povestit tatălui meu despre vis, dar el nu a prea luat-o în serios, pentru că trăia în lumea masculină a raţiunii, judecăţilor şi acţiunii.

Mama era o femeie intuitivă şi bună la suflet, deschisă către aceste tărâmuri invizibile, aşa cum sunt majoritatea femeilor. Acesta este motivul pentru care vedeţi mai multe femei în grupurile de transformare spirituală decât sunt în alte adunări, deoarece femeile sunt mai deschise către non-fizic. Ele sunt mai receptive prin firea lor; au o natură mai fluidă. Acesta este un fapt ce merită a fi reţinut în acest moment – că mama, ci nu tatăl meu, era cea cu care se putea comunica mai uşor.

Dărâmarea miturilor

Acesta este începutul demontării ideii că bărbaţii joacă un rol mai important în organizaţiile spirituale sau culturale. Nu-i deloc aşa. În general,

femeile joacă un rol mult mai important în transmiterea informaţiilor – în special, receptarea de informaţii noi – pentru că nu devin atât de ataşate structurilor, puterii sau politicii, precum bărbaţii. Aşadar, iată prima mea blasfemie strecurată în această poveste. Vor fi multe, vă asigurăm.

Mama a vorbit cu acea fiinţă, care i-a spus că va naşte acest copil care va lumina lumea şi va transforma lucrurile. Deci mama era oarecum pregătită, dar povestea celor trei înţelepţi care au aflat despre venirea mea nu a fost reală în sensul poveştii din Biblie – această carte pe care o studiaţi atât de mult şi credeţi că este cuvântul lui Dumnezeu. Au existat, într-adevăr, şamani şi discipoli ai spiritualităţii ezoterice care au primit aceste informaţii, la fel cum orice medium sau clarvăzător poate obţine asemenea informaţii. În acest sens, nu a fost ceva neobişnuit, pentru că există multe persoane care primesc mereu informaţii spirituale. Aşadar, au circulat unele zvonuri prin satele şi câmpurile din jurul locului unde m-am născut şi oameni care ştiau că se va naşte cineva important, dar nu s-a făcut deloc mare zarvă. Nu s-a zguduit societatea. A fost doar o mică ştire care s-a întins prin sferele spirituale. Nu eram important în acel moment.

Concepţia copilului nu s-a petrecut aşa cum se povesteşte. Cu certitudine, a existat o relaţie conjugală normală între mama şi tatăl meu şi m-au creat aşa cum este conceput orice copil. Dar pe tot parcursul sarcinii, mama simţea că intrase în ea o energie specială, şi într-adevăr, aşa era. Încă de la începutul experienţei mele de om, mi-au fost transmise prin corpul mamei foarte multe energii şi informaţii spirituale. Vibraţia ei a fost crescută ca frecvenţă pentru a sprijini dezvoltarea mea fizică, fiindcă aveam nevoie să cresc într-un trup masculin puternic, musculos şi flexibil, aşa că acestui corp – corpul acestui copil care se dezvolta în interiorul ei – i s-a acordat o atenţie deosebită din partea tărâmurilor non-fizice.

În fiinţa care se creează într-un trup de femeie, energiile pot fi transformate, sistemele chimice pot fi catalizate, iar lumina, iubirea şi informaţiile pot fi infuzate în fel şi chip. Fiinţa apare din spirit; nu apare fără niciun motiv. În momentul concepţiei, forma fizică, corpul este stimulat de spiritul care doreşte să trăiască o viaţă umană, deci este stimulat din non-fizic.

Aici voi aborda această idee mult controversată în cultura voastră: când anume intră spiritul în corp. Când devine embrionul om? Când se poate spune că este viu? Când este o fiinţă sacră? Ei bine, este o fiinţă sacră chiar înainte de a se naşte; chiar şi fără corpul fizic. Şi acum, să comentăm pe subiectul avortului – care se iveşte natural în acest punct, nu-i aşa? Veţi dori să ştiţi când anume exact am devenit acea fiinţă cunoscută sub numele de Isus, ca informaţia să fie

folosită în dezbaterile de pe Pământ privind momentul în care poate avea loc întreruperea de sarcină, dacă se doreşte. Vă spunem că spiritul are întotdeauna posibilitatea de a intra sau ieşi din corp şi nu se poate spune niciodată că spiritul a intrat definitiv în corp. Un spirit poate părăsi corpul la orice vârstă, înainte de naştere sau după naştere. Te poţi decide să-ţi părăseşti corpul când ai trei ani. Te poţi decide să-ţi părăseşti corpul când ai douăzeci de ani. Te poţi decide să-ţi părăseşti corpul când ai şaizeci de ani. Te poţi decide să-ţi părăseşti corpul când ai două săptămâni, în uter, schimbându-ţi poziţia sau schimbându-ţi ideile.

Vă atragem atenţia asupra acestui subiect, că trupul fizic este darul spiritului pentru lume şi nu o văduveşte cu nimic dacă decide că nu mai vrea să se nască – când spiritul nu vrea să intre într-un cămin unde este nedorit sau respins. Pentru spirit, acela nu ar fi un loc prea grozav să crească, să înveţe şi să se exprime. Spiritul înţelege situaţia dacă mama pune capăt manifestării fizice a fătului – acea fiinţă nenăscută, fizic nedezvoltată, care nu poate supravieţui din propria voinţă. Spiritul va crea un alt corp – poate în aceeaşi femeie, poate în alta – în funcţie de circumstanţe şi de ceea ce doreşte el să facă.

Nu trebuie să credeţi că aţi împiedicat naşterea unui suflet. Nu este cazul. Nu sunteţi atât de puternici. Sufletul va crea un alt corp cu altă ocazie, în aceeaşi femeie sau în corpul altei femei. Are multe opţiuni şi nu este limitat de faptul că voi aţi distrus o structură fizică. Are compasiune şi cunoaştere, şi va înţelege că, dacă o femeie decide că nu poate avea un copil, aceasta este voinţa sa liberă. Este decizia ei şi depinde numai de ea dacă simte că poate face faţă unei sarcini atât de importante. Nu este treaba nimănui ce alege ea să facă.

Acesta este comentariul nostru asupra acestui subiect. În mod clar, suntem pro-viaţă. Iubim viaţa şi ne place să trăim, dar voi aveţi liber-arbitru şi, din partea noastră, nu există nicio judecată sau pedeapsă pentru ceea ce faceţi. Dacă o femeie decide că nu poate duce o sarcină cu dragoste, este liberă să facă ceea ce doreşte şi nu va fi pedepsită în niciun fel pentru acea decizie. Un spirit care doreşte să se nască nu poate fi împiedicat atât de uşor. Spiritele nenăscute sunt foarte hotărâte să-şi creeze un corp şi găsesc multe femei receptive.

Un început obişnuit

M-am născut într-un mod normal, ca un copil normal, nedemonstrând nimic neobişnuit prin corpul fizic sau prin energia mea. Dar aveam sădită în mine o sămânţă a transformării, o sămânţă a răzvrătirii. M-am născut pentru a schimba lumea. M-am născut pentru a schimba societatea restrictivă şi tiranică, plină de învăţături greşite şi ritualuri inutile şi violente. M-am născut pentru a

aduce lumină în lume – nu prin distrugere, ci prin iluminare, prin răspândirea adevărurilor. Dar ca prunc, eram la fel de obişnuit ca oricare dintre voi, iar mama m-a iubit aşa cum orice mamă îşi iubeşte pruncul.

Am trăit o viaţă obişnuită în primii ani. Eram un copil vivace şi sănătos. Mă simţeam bine în corpul meu. O parte din mine ştia că sunt destinat unor lucruri măreţe. Am avut acest sentiment toată viaţa: ştiam că voi fi neobişnuit şi că voi participa la evenimente extraordinare. Nu înţelegeam prea exact, dar am avut întotdeauna acest sentiment, această impresie. Mulţi dintre voi aţi avut acest sentiment că sunteţi destinaţi pentru ceva special, şi este adevărat! În acest sens, nu am fost diferit de voi. Fiecare vă naşteţi cu un fel de hartă în voi, care apare ca un sentiment. Se simte ca o pasiune. Se simte ca un interes special şi aşa am simţit eu în copilărie. Ştiam că sunt diferit. Ştiam că voi fi diferit.

Aş dori să vă spun celor care recunoaşteţi această calitate în propria voastră copilărie că asta demonstrează ideea că nu sunteţi diferiţi de mine. Sunteţi la fel. Vă naşteţi cu dorinţa unei vieţi care arată într-un anumit fel. Vă naşteţi interesaţi de anumite subiecte şi cu pasiunea de a face anumite lucruri. Unii sunteţi studioşi şi intelectuali şi nu vă interesează să alergaţi şi să vă jucaţi; alţii aveţi manifestări fizice intense şi nu vă pasă de carte. Unii nu sunt mai buni decât ceilalţi. Spiritele nu vă judecă pentru ceea ce alegeţi să faceţi. Pasiunea voastră vă indică scopul vieţii. Acesta este un alt subiect pe care îl vom detalia, dar am dori să-l menţionăm aici, doar în treacăt, vorbind despre copilăria mea. Scopul vieţii mele era arătat de ce anume mă pasiona: să vorbesc cu oamenii, să-i ajut pe cei năpăstuiţi, să ofer sprijin celor care aveau nevoie şi să mă împotrivesc în faţa agresorilor şi celor care dovedeau cruzime sau intoleranţă faţă de cei mai slabi.

M-am implicat de multe ori în tinereţe în astfel de chestiuni şi am fost adus adesea în faţa autorităţilor de la şcoală pentru că-i apăram pe cei năpăstuiţi; totuşi, eram ferm convins că fac ceea ce trebuie, *ştiind* că fac ceea ce trebuie. Poate că, uneori, m-am cam lăsat purtat de entuziasm, dar întotdeauna am simţit nevoia de a ajuta, nevoia de a fi iubitor şi grijuliu cu ceilalţi.

Am crescut în familia mea. Am avut fraţi şi surori. Nu eram singurul copil. Din acea carte pe care o numiţi Biblia rezultă că aş fi fost o fiinţă solitară, fără familie şi prieteni, dar am fost un băiat obişnuit. Aveam patru fraţi şi surori şi ne jucam, ne certam şi ne băteam, chestii d-astea, lucruri normale într-o familie. Eu am fost întotdeauna un pic mai îndrăzneţ, ceva mai diferit. Deseori ieşeam în evidenţă. Plecam să explorez natura sau stăteam cu un grup de copii discutând

de ce se întâmplă lucrurile şi care este sensul lor, chiar şi la o vârstă fragedă de zece sau unsprezece sau doisprezece ani.

Eram foarte curios cum funcţionează lumea şi de ce oamenii făceau ceea ce făceau şi nu le puteam înţelege cruzimea. Nu puteam să înţeleg de ce se maltratează oamenii unii pe alţii, aşa că mă ridicam în biserică şi puneam întrebări rabinilor. Îi întrebam: „Dacă există un Dumnezeu iubitor, atunci de ce suntem cruzi unii cu ceilalţi?” Mă ridicam în picioare şi puneam acest gen de întrebări, iar ei se simţeau foarte deranjaţi. Erau foarte deranjaţi de faptul că îi contraziceam. Erau deranjaţi că nu le înghiţeam medicamentul fără discuţie. De aici a apărut reputaţia mea de învăţăcel religios certăreţ şi care face probleme.

Nu mă mulţumeau explicaţiile lor. Spuneau adesea că aşa stau lucrurile, iar asta nu mă satisfăcea. Aveam o minte curioasă şi penetrantă. Citeam mereu textele spirituale pe care le aveam la îndemână şi găseam interpretări diferite. Aduceam aceste observaţii în faţa profesorilor, iar aceştia se cam supărau pe mine pentru că le puneam la îndoială opiniile şi le sugeram că poate greşeau. Dar eu ştiam că am dreptate. În inima şi sufletul meu, ştiam că am dreptate.

Un adolescent rebel

Ca adolescent, am continuat pe calea căutării personale. Când aveam şaisprezece sau şaptesprezece ani, mă săturasem de convenţii. Mă săturasem de reguli şi am început să mă rup de structurile societăţii considerate respectabile în acea vreme. Am început să mă aventurez pe cont propriu în explorarea naturii. Mă îndeletniceam cu activităţi recreative normale pentru un adolescent (chiar şi în vremurile voastre ar fi considerate ca atare): mă certam cu părinţii, lipseam de acasă fără a spune nimănui unde mă duc. Mă deranjau restricţiile şi regulile şi am început să-mi petrec timpul cu oameni de proastă reputaţie. Am început să beau puţin, să particip la chefuri. Am început să-mi explorez masculinitatea cu femeile, să mă iau la bătaie şi să mă amestec cu drojdia societăţii.

Nu asta vor să audă bisericile voastre. Nu vor să audă că am fost un adolescent care tulbura apele. Dar aşa se întâmplă cu mulţi adolescenţi care vă fac probleme în societatea voastră. Prin asta, ei vă anunţă că nu sunt interesaţi să se conformeze regulilor voastre, pentru că ei vă observă dependenţele, tristeţea şi depresia, problemele financiare şi familiale, şi vă anunţă că nu sunt interesaţi să trăiască în acelaşi fel – iar atunci voi îi numiţi răi. Îi numiţi delincvenţi, dar ei, pur şi simplu, îşi exprimă adevărul şi anume că nu doresc să trăiască aşa cum aţi făcut-o voi şi că au propriul liber-arbitru. Toate fiinţele au o

voinţă liberă. Tuturor fiinţelor li s-a dat propriul sistem de ghidare, care le conduce dorinţele şi individualitatea, şi au dreptul să-şi exprime nemulţumirea faţă de acel mod de a trăi.

Desigur, în prezenta epocă istorică, mulţi tineri nu doresc să vă calce pe urme. Ei nu doresc să-şi distrugă planeta prin poluare şi război, şi totuşi îi numiţi delincvenţi. Spuneţi că se comportă urât. Dar adevărul este că voi sunteţi cei care vă comportaţi urât, voi, cu maşinile voastre care emit gaze, cu metodele voastre otrăvitoare de producţie a alimentelor şi cu sistemele voastre politice şi economice care lucrează în favoarea celor bogaţi şi puternici. Ei nu doresc să vă copieze stilul de viaţă de sclav la o ipotecă bancară sau la un loc de muncă pe care-l urâţi. Sunt mult mai preocupaţi să se exprime şi să trăiască în libertate şi bucurie, iar eu îi susţin din toată inima.

Când consideraţi că tinerii se comportă urât, aduceţi-vă aminte că şi eu m-am purtat urât, pentru că nu doream să fiu restricţionat şi încătuşat de cultura în care trăiam. Vedeam că oamenii erau nefericiţi. Vedeam că erau oprimaţi şi trăiau în închisori create cultural, aşa că eu n-am intrat în ele. Nu respectam regulile şi nu mă purtam după cum dicta religia, cultura şi vremurile. Deci eram un delincvent. Eram un rebel. Am şocat şi am deranjat.

Manifestam o energie puternică; mă exprimam deschis; şi eram curios să experimentez. Îmi făcea o imensă plăcere să fiu aşa, în ciuda supărării mamei mele – care era foarte preocupată şi îngrijorată în privinţa mea, şi care credea că voi deraia de la normal. Dar ea nu înţelegea că eu adunam informaţii şi îmi afirmam independenţa, care a fost un aspect important al acelei perioade din viaţa mea. Căci în acel timp şi loc, fiinţele erau căsătorite de tinere şi îndoctrinate foarte devreme în închisoarea culturală, iar eu nu am vrut să mă prind în aşa ceva. Nu vroiam să mă aşez la casa mea şi să mă căsătoresc de tânăr, să întemeiz o familie şi să fiu închis în acel gen de viaţă limitată şi limitativă. Vroiam mai mult; vroiam mult mai mult şi am început să şi obţin.

Ne-am revoltat împotriva autorităţilor religioase şi politice din acel timp şi loc. Existau multe restricţii impuse tinerilor şi multe cerinţe pe care societatea ne spunea că trebuie să le respectăm. Femeilor li se spunea să fie foarte modeste, să-şi acopere corpul şi să se căsătorească cu primul bărbat care le arăta puţină atenţie, atâta timp cât venea dintr-o familie cu reputaţie. Tinerilor li se spunea să se comporte într-un mod religios, conform dogmei sacrificiilor, să respecte anumiţi oameni, locuri şi lucruri care erau considerate de mare valoare politică, economică şi religioasă.

Am fost cu adevărat un spirit liber în această societate reglementată şi despotică. Trebuie să înţelegeţi că se locuia în comunităţi mici. Erau oraşe şi sate mici şi izolate în zone îndepărtate şi, dacă nu respectai poruncile autorităţilor, erai ostracizat, erai pedepsit şi, deseori, izolat ca un paria. Cunoaşteţi acea expresie de a fi „trimis la Coventry”, adică de a nu ţi se vorbi, de a nu fi acceptat în grup. Desigur, aceasta era o formă puternică de pedeapsă în acele timpuri şi locuri. Ideea de a fi dat afară din structura socială a satului îi speria foarte tare pe oameni, dar bineînţeles că nu mi-a fost frică de asta, datorită conexiunii mele cu non-fizicul.

Începusem deja să primesc informaţii încă din adolescenţă. Asta se întâmpla înainte de iluminarea şi trezirea mea, dar obţineam informaţii prin intuiţie şi prin sistemul meu de ghidare, care era foarte antagonic cu autorităţile. Eram destul de sfidător şi am avut multe dispute cu rabinii, părinţii şi profesorii, structurile organizatorice ale comunităţii. Am început să mă confrunt cu aceste situaţii când mă apropiam de vârsta adultă tânără. La acea vârstă începeau să fie exercitate marile constrângeri asupra tinerilor din cultura mea. Atunci am început să mă revolt.

Întâlnirea cu Maria Magdalena

Eram un grup de prieteni care ne petreceam timpul împreună şi ne situam la periferia societăţii. Draga mea Maria era una dintre noi. Ea se afla acolo nu pentru că ar fi avut o fire rebelă, ci din cauza că familia ei avea mari dificultăţi financiare. Mama ei a trebuit să devină spălătoreasă şi să aibă de a face cu elemente de proastă reputaţie ale societăţii, aşa că i s-a dat numele de „femeie uşoară”. Însă, ea nu era aşa ceva. Era o femeie săracă care trebuia să facă acea muncă de jos pentru a-şi întreţine familia. Nu mai avea soţ. El murise, aşa că era obligată să-şi întreţină singură familia. Şi uite aşa, proasta ei reputaţie a căzut şi pe fiica sa, Maria.

Maria se simţea singură, iar noi eram un grup de oameni fericiţi şi minunaţi. În grup mai erau alte câteva femei. Eram opt sau zece cu totul. Uneori, ne chercheleam. Alteori, urcam pe dealuri şi eram foarte gălăgioşi în comparaţie cu restul societăţii, dar nu se compară cu ceea ce faceţi voi în prezent. Nu existau droguri. Procuram ocazional nişte vin şi ne ameţeam puţin, dar la atâta se reducea comportamentul nostru urât. Cea mai gravă infracţiune pe care am comis-o a fost aceea că, pur şi simplu, eram nişte bărbaţi şi femei nesupravegheaţi, de capul nostru, fără ochiul opresiv al elitei conducătoare aţintit asupra noastră.

Atunci, Maria şi cu mine am început să ne îndrăgostim unul de celălalt. Ne petreceam timpul împreună, ne aşezam pe stânci cu privelişti frumoase şi discutam despre viaţa spirituală şi despre ceea ce ne doream în viaţă. Ne împărtăşeam multe idealuri, multe idei şi discutam despre principii filosofice, despre învăţăturile cu care crescusem. Vorbeam despre antipatia noastră faţă de restricţii, reglementări, reguli şi arbitrariul tuturor acestora. Am început să înţelegem că, dacă există într-adevăr un Dumnezeu în ceruri, atunci cu siguranţă că natura noastră nu contravine voinţei Sale. Aveam lungi discuţii despre acest concept – că, dacă, prin structura ta, te-ai născut cu o afinitate pentru anumite lucruri, de ce ar fi „corect" opusul ei? Desigur, acesta este un argument logic, pe care vi-l propun şi vouă, ca fiinţe aflate într-o călătorie spirituală.

Fiindcă citiţi aceste rânduri, înseamnă că, într-adevăr, căutaţi îndrumare. Vă întrebaţi serios cum vă veţi găsi propriul drum şi, desigur, aceasta este calea. Aveţi o tendinţă naturală spre anumite subiecte, spre anumite interese şi tipuri de oameni. Ar fi ilogic să credeţi că aveţi menirea să faceţi altceva. Cu toate acestea, părinţii, şcolile, religiile şi liderii politici vă spun că trebuie să faceţi ce vă spun ei. Dar logica să nu vă părăsească! În niciun fel, nici în Ceruri şi nici pe Pământ, natura divină a acestui univers nu v-ar împinge să faceţi ceva care să contravină înclinaţiei voastre naturale. Trebuie să înţelegeţi că ar fi ilogic.

Gândiţi-vă la ceva sau la cineva de care vă simţiţi foarte atraşi. Gândiţi-vă cum vă simţiţi când aveţi dorinţa puternică de a face ceva. Vă cuprinde întregul corp. De fapt, nu prea puteţi să i vă opuneţi. Este nevoie de multă practică pentru a vă învinge sistemul de ghidare interioară şi, bineînţeles, asta fac sistemele şcolare, îndoctrinarea din familie şi studiul duminical: Vi se înlocuieşte sistemul natural de ghidare şi sunteţi învăţaţi să faceţi contrariul. Şi astfel, viaţa voastră nu mai este a voastră, ci o reprezentare a principiilor şi ideilor altora. Asta discutam cu Maria în numeroasele noastre lungi după-amieze, şi am început să ne îndrăgostim, pentru că vedeam că împărtăşim aceeaşi raţiune de a exista, o dorinţă similară de libertate şi exprimare de sine.

Eu lucram în tâmplărie. Acesta este adevărul despre mine. Eram atras de această formă de creativitate, iar ei îi plăcea să coasă şi să gătească, aceste treburi femeieşti, dar pe care nu le consideram ca fiind mai puţin valoroase decât ale mele. Am înţeles că asta fusese învăţată şi că îi plăcea acea formă de creativitate. Aşa că ne ajutam reciproc. Eu confecţionam deseori mici obiecte pentru casa ei. Mama ei era foarte ocupată cu munca necesară pentru supravieţuirea familiei, aşa că nu s-a prea amestecat în relaţia dintre mine şi

Maria. Mergeam uneori la ea acasă, iar ea îmi pregătea masa. Luam masa în familia ei. Mă plăceau foarte mult; eram foarte amuzant, povesteam, imitam şi batjocoream autorităţile culturii noastre din acele vremuri. Eram un foarte bun comediant. Eram foarte spontan şi un fin observator şi aveam talent să imit modul în care mergeau şi vorbeau oamenii. La cină, deseori le povesteam, Mariei şi familiei sale, poveşti despre rabini şi centurioni romani, care le distra nemaipomenit. Ştiam multe snoave d-astea. Ştiam foarte multe!

Dar trăiam în armonie cu mine însumi. Nu credeam minciunile că, dacă nu fac un lucru sau altul, Dumnezeu mă va condamna. Nu credeam asta. Simţeam că sunt în armonie cu ceva mult mai măreţ decât mine, care venea sub formă de intuiţie, sub formă de vise şi sub formă de voci în creier, care, în mod clar, nu îmi aparţineau, dar erau iubitoare şi de încredere. Ştiam că multe profeţii şi multe informaţii din trecut fuseseră transmise în acest fel şi nu mă îndoiam de mine. Nu mă îndoiam că primesc comunicări divine. Existau multe astfel de referinţe în textele religioase pe care le citeam la acea vreme.

Pe atunci, nu se numea Biblia. Se numea Tora; adică Vechiul Testament, care, desigur, nu aşa se numea atunci. Era numit Testamentul. Era doctrina care se citea în templele şi sinagogile vremii. Fiind versat în ele, eram familiarizat cu aceste pasaje. Şi o mare parte din informaţiile pe care le primeam din non-fizic erau despre acest material, erau interpretările reale ale acestuia şi ce însemna cu adevărat, ce era Grădina Edenului, genul acesta de chestiuni. Am studiat acest material mult timp. Aceasta era plăcerea mea principală, să studiez aceste texte şi doctrine religioase. Le ştiam bine şi eram foarte bun la analizarea, studierea şi înţelegerea acestor materiale. Asta făceam în timpul liber în primii ani după ce împlinisem douăzeci de ani.

Eu şi Maria am petrecut mult timp împreună de-a lungul anilor şi, în cele din urmă, ne-am căsătorit. La vârsta matură de douăzeci şi şapte de ani, m-am căsătorit cu Maria şi ne-am amenajat propriul cămin. Dar eram prieteni şi chiar iubiţi de mulţi ani. Deveniserăm intimi de când ne petreceam împreună perioade lungi şi minunate. Nu solicitaserăm aprobarea autorităţilor din chiar motivul pe care l-am menţionat: Nu trăiam o viaţă acceptată de ele şi nu am simţit, în inimile noastre, că am avea nevoie de binecuvântarea lor. Simţeam că avem binecuvântarea Spiritului, datorită pasiunii noastre unul pentru celălalt, faptului că ne cunoşteam bine reciproc şi că ne iubeam cu adevărat.

Aşa că ne-am cunoscut intim înainte de a ne căsători, dar acest lucru nu ne-a deranjat. Pasiunea noastră era sănătoasă şi bazată pe o relaţie de iubire şi devotament. Ştiam că vom fi împreună şi că ne vom căsători şi vom avea un

cămin împreună. În cele din urmă, am decis să o facem, pentru că Maria dorea să aibă un copil. Asta doream şi eu. Ştiam că, dacă va fi să aducem un copil pe lume, atunci va fi bine să ne căsătorim. Acesta este, desigur, motivul pentru care m-am decis pentru acel pas. Dar uite că am luat-o un pic înainte. Mai vreau să vorbesc despre anii vârstei de douăzeci de ani.

Primele învăţături şi călătorii

Ţineam cursuri, cursuri informale, discutând aceste materiale religioase cu tinerii, care erau privaţi de drepturi şi deziluzionaţi de autorităţi. Unii dintre ei se supărau pe mine când dădeam o interpretare diferită unei Scripturi sau sugeram că, poate, Scriptura era predată greşit în sinagogile la care mergeau ei. Dar acest lucru nu mă deranja. Eram întotdeauna deschis la discuţii sau contraziceri sănătoase. Eram întotdeauna deschis să aud punctul de vedere al altcuiva, dar eram foarte bine şcolit în principiile conexiunii spirituale cu non-fizicul şi în textele din Vechiul Testament, cum îl numiţi voi. Unele dintre discuţii deveneau aprinse, dar câştigam adesea, datorită cunoştinţelor mele superioare despre aceste subiecte.

Rolul de învăţător nu a fost unul nou în viaţa pe care am dus-o după iluminare. Aveam deja un soi de ucenici încă de la vârsta de douăzeci de ani. Hoinăream cu grupul meu de băieţi şi fete, colindam încolo şi încoace prin sate şi oraşe – nu ca o bandă de tâlhari, aşa cum ar părea. (Mediumul îi vizualizează, într-adevăr, în acest fel.) Nu eram periculoşi, deloc. Pur şi simplu, exploram mediul înconjurător. Exploram şi ne avântam în aventuri pentru a găsi alte persoane interesante, noi domenii de interes. Călătoream până în oraşele portuare şi întâlneam oameni de peste mări şi ţări, ceea ce era foarte fascinant la vremea respectivă.

În aceste excursii ne-am dat seama – acei câţiva dintre noi care eram suficient de curajoşi să ieşim din condiţionările culturale şi să participăm la acest gen de activităţi – că mai existau multe alte religii şi multe alte locuri în care se putea merge. Atunci am început să capăt interes pentru alte societăţi şi culturi, în special cele dinspre soare-răsare faţă de zona mediteraneană unde trăiam. Mulţi călători veniţi din India, Asia Centrală şi Asia de Sud-Est treceau prin acea zonă a lumii, aşa că am aflat multe poveşti despre alte religii şi alte zone care mi-au stârnit interesul şi, cu adevărat, m-au influenţat foarte mult.

Am căpătat o mare dorinţă de a călători în acele zone şi de a le cerceta religiile pentru a afla despre cultura lor, despre stilul lor de viaţă şi cu ce se ocupau. Într-adevăr, după o astfel de călătorie într-un oraş-port, m-am decis să

călătoresc spre acele locuri. Maria rămăsese acasă. Atunci încă mai trăia cu mama ei, înainte să fim un cuplu căsătorit.

M-am dus acasă la ea şi i-am spus că doresc să fac o călătorie, că voi merge într-o drumeţie în altă parte a lumii şi că o voi lăsa acasă pentru o vreme. Asta a provocat o mare ruptură între noi. Era foarte supărată şi n-a vorbit cu mine destul de mult timp. Dar am aşteptat răbdător să se liniştească. A durat câteva săptămâni. De fapt, ea era foarte îngrijorată că o părăsesc şi credea că nu mă voi întoarce la ea. Nu era cazul. Voiam din toată inima să mă întorc. Dar, pur şi simplu, ceva din mine simţea că trebuie să merg într-o călătorie iniţiatică. Bineînţeles că pe atunci nu se numea aşa; pe vremea mea, se numea conduită inacceptabilă.

Am fost puternic criticat de mulţi oameni din jurul meu când am decis să fac acest lucru, pentru că decisesem să plec fără niciun tovarăş din grupul meu. La acel moment, aveam douăzeci şi patru de ani şi eram un bărbat în toată puterea cuvântului. Eram bine clădit, puternic şi independent. Ştiam că am nevoie de mai multe informaţii. Îmi era sete de informaţii şi intuiţia îmi spunea că trebuie să o fac. Când ascultam poveşti despre Orientul Îndepărtat, India şi astfel de locuri, simţeam o dorinţă copleşitoare de a merge acolo şi nu m-am putut opri.

I-am spus toate acestea Mariei, iar ea a fugit din cameră plânsă şi necăjită, ştiind că voi pleca pentru multă vreme, pentru că destinaţia era foarte îndepărtată. Nici nu-mi dădeam seama cu adevărat cât de departe era sau cât va dura, dar ea probabil simţea în inima ei că această călătorie îmi va lua ceva timp.

- CAPITOLUL DOI -

Călătoria

Să ne întoarcem la momentul când i-am spus Mariei că urma să plec într-o călătorie. La acea vreme, eram prieten cu un căpitan al unei nave dintr-un port pe care-l vizitasem. Eu şi grupul meu de prieteni călătorisem până acolo de câteva ori şi ne întâlnisem deseori cu acest om care avea o corabie. Am devenit prieteni buni în răstimpul unui an, aşa că nu mă avântasem fără o bună chibzuinţă. Căpitanul vorbea acelaşi dialect ca şi mine. De fapt, vorbea multe limbi, ceea ce mi s-a părut fascinant. Mi s-a părut foarte interesant că putea conversa cu atât de multe tipuri diferite de oameni.

Tocmai această relaţie m-a determinat să mă aventurez într-o călătorie în străinătate, ca să zic aşa. El a fost de acord să călătoresc cu el o perioadă de timp şi să vizitez nişte ţinuturi care nu-mi erau familiare, care nu erau familiare nimănui dintre cunoscuţii mei, în afară de el. Mi-a vorbit despre destinaţiile şi experienţele sale. Eram foarte intrigat, în special de experienţele legate de practicile religioase şi spirituale, căci asta era specialitatea şi pasiunea mea.

În ziua în care am plecat, Maria a fost foarte supărată. De fapt, nici n-a venit să-mi ureze rămas bun. Mi-am adunat câteva haine, nişte bani şi nişte mâncare, toate ambalate pentru drumeţia către oraşul-port, dar ea a rămas în camera ei, plângând. În ciuda eforturilor mele, nu m-a lăsat s-o văd. I-am spus că o iubesc şi că fac asta pentru binele superior al vieţii mele. Voiam să înţeleagă că mă voi întoarce cu informaţii care vor schimba modul în care vedem lucrurile, modul în care trăim împreună şi ne va îmbogăţi viaţa, dar nu putea înţelege. Desigur, în acele vremuri, femeile nu erau libere să călătorească aşa cum sunt astăzi. Erau încorsetate în constrângeri culturale. În ciuda stilului nostru neconvenţional, ea încă trăia ca o simplă femeie dintr-un orăşel, care era închisoarea sa esenţială. Reuşisem să ne strecurăm printre nişte reguli, dar structura de ansamblu a societăţii nu îi permitea să vină cu mine. Ar fi fost alungată complet şi pentru totdeauna din familia ei şi din orăşelul în care trăia.

Am decis să merg singur în această călătorie nu pentru că mi-ar fi făcut plăcere să o părăsesc, ci datorită iubirii pentru ea. Aş fi vrut să vină cu mine mai mult decât orice, dar nu ştiam în ce teritorii aveam să mă aventurez şi nu doream ca, la întoarcerea acasă, oamenii să nu-i mai vorbească, din cauză că nu ar mai fi privit-o ca pe o femeie respectabilă.

Înţelegeţi: miturile jertfei şi suferinţei

Aţi putea spune că am fost egoist plecând în aventura mea şi n-aţi greşi. La începutul practicilor voastre spirituale, când vă aventuraţi în această nouă lume a cunoaşterii, este nevoie să fiţi egoişti într-o anumită măsură. Există o învăţătură importantă care este folosită greşit şi asociată cu numele meu într-un mod definitoriu – ideea de sacrificiu şi ideea de suferinţă. Răstignirea, modul în care am murit descris în Biblie, a devenit o metaforă pentru vieţile tuturor şi a fost prescrisă în special pentru femei, această idee că, dacă suferiţi şi vă sacrificaţi, veţi ajunge în cer. Acesta nu este deloc mesajul răstignirii mele! Nu asta este semnificaţia poveştii. În niciun caz nu se poate face o asemenea asociere cu numele meu şi, cu siguranţă, nu se poate asocia suferinţa, chinul şi martiriul cu mersul în Cer. Nu au nimic de-a face cu asta. Este o totală şi absolută născocire.

Aici doresc să vă spun că cei care vă aflaţi deja pe o cale spirituală – sau care vă veţi aventura pe o cale spirituală după ce citiţi acest material – va trebui să vă concentraţi asupra propriei minţi, va trebui să vă concentraţi asupra voastră înşivă. Făcând asta, veţi deveni o persoană mult mai valoroasă, mai puternică şi mai plăcută. Aţi putea replica că ar fi mult mai valoros să nu vă concentraţi asupra propriei persoane, ci asupra celorlalţi, dar acest lucru nu este valabil pentru majoritatea dintre voi. În realitate, majoritatea dintre voi deveniţi foarte aspri când vă sacrificaţi pentru alţii. Cei mai mulţi deveniţi foarte nemulţumiţi şi acri atunci când vă sacrificaţi pentru alţii. Când te rupi de pasiunile şi bucuriile tale, devii bolnav şi deprimat, iar asta nu serveşte nimănui. Ajungi să fii o povară pentru alte fiinţe şi, de fapt, ajungi să nu fii de niciun folos. Iată, deci, alte afirmaţii blasfemice pe care doresc să le fac: Sacrificiul nu este necesar! Suferinţa nu este necesară! Martiriul nu este necesar!

Acestea nu au nimic de-a face cu realizarea stării de conştiinţă care vă va aduce într-o stare paradisiacă, de pace. Niciunul dintre aceste lucruri nu este necesar, dar structurile religioase din societatea voastră v-au spus acea poveste de-a lungul timpului pentru a-şi atinge propriile scopuri şi pentru a îndepărta oamenii de pasiunile şi sursa lor de putere, care este legătura cu Spiritul prin bucurie. Ei au folosit aceste principii în propriul lor interes şi beneficiu.

De aceea amintesc acest aspect al poveştii. Simţeam în inima mea, de la sistemul de ghidare pe care îl urmam de mulţi ani şi de la spiritele pe care le ascultam de mulţi ani (pentru că au continuat să vorbească cu mine

în vise; au continuat să dialogheze cu mine mental) că eram împins să merg în această aventură. Şi asta am făcut.

Am părăsit oraşul cu inima grea şi cu capul plecat, făcându-mi griji pentru Maria. Dar avea o familie bună care o iubea, avea o muncă care îi plăcea şi avea să fie bine. Ştiam în inima mea. Trebuia să plec în această călătorie; ceva adânc din mine mă împingea să fac această lucrare, mă împingea să merg în această călătorie extrem de neobişnuită în ţări total necunoscute, pe care nu le văzusem niciodată.

Oraşul-port

Mi-a luat două zile să ajung la portul unde aveam să mă îmbarc pe corabie şi apoi a trebuit să mai aştept alte câteva până a sosit prietenul meu cu nava lui. Acosta regulat în acest port la fiecare două sau trei luni. Ne înţelesesem să ne întâlnim într-o anumită zi, iar el a întârziat puţin, dar nu foarte mult. Eram foarte nerăbdător să plec în călătorie şi m-am simţit bine în oraşul-port. Mi-a plăcut să discut cu oameni din diferite locuri. Mulţi vorbeau limba mea. Eu nu prea mă pricepeam să le vorbesc, dar am încercat să învăţ diferite limbi. Recunoşteam unele limbi pe care le-am întâlnit în mod repetat şi încercam să înţeleg unele cuvinte şi să spun câteva expresii. Am locuit într-un han destul de gălăgios, dar în acel moment, eram dornic să uit de suferinţa dragei mele Maria, aşa că m-am lăsat purtat de veselia locului.

I-am rămas credincios Mariei. În oraşele portuare existau, desigur, femei uşoare şi dialogam cu ele, pentru că nu le judecam. Ştiam că sunt obligate de societate, că multe dintre ele nu aveau de ales şi înţelegeam această condiţionare. O studiasem de mulţi ani. Ideea că fiinţele se comportă urât pentru că nu au de ales, date fiind constrângerile minţii lor şi ale învăţăturilor primite, această idee fusese un subiect la care meditasem profund.

Trebuie să înţelegeţi că primeam mereu instruire din non-fizic cu privire la aceste principii. Iluminarea şi trezirea completă şi deplină, pe care le-am căpătat mai târziu în viaţă, au reprezentat finalizarea unui proces desfăşurat pe tot parcursul tinereţii şi maturităţii mele. Mi se dădeau noi şi noi informaţii tot timpul – aşa cum acest medium primeşte informaţii tot timpul, care îi transformă conştiinţa şi capacitatea ei de a percepe adevărul despre fiecare om întâlnit.

Nu uitaţi: Apropiaţi-vă de oameni cu bunătate

Adevărul este că toţi oamenii funcţionează pe baza ego-ului. Din cauza acestui proces de condiţionare – care pleacă de la constrângerile timpului liniar, credinţa în trecut şi teama de viitor – deveniţi fiinţe greu de iubit. Dar când te concentrezi pe fiinţa din spatele comportamentului exterior, când percepi oamenii dincolo de ceea ce fac pentru supravieţuire şi intri în conversaţii cu ei şi le asculţi poveştile şi adevărurile, găseşti un element comun în toate fiinţele.

La asta aş vrea să vă gândiţi când citiţi această poveste. Nu mă priviţi ca pe o fiinţă specială care este mai elevată şi mai bună şi mai evoluată decât voi. Gândiţi-vă la mine ca la un om aflat într-o călătorie în care căpăta informaţiile pe care voi le auziţi acum. Nu eram diferit de voi. Mi se dădeau informaţii despre lumea pe care o observam. Mi se dădeau informaţii despre o lume pe care o puteam vedea, gusta, atinge şi simţi şi le aplicam când întâlneam alte fiinţe. Am văzut că, dacă sunt iubitor şi bun cu ei, puteam intra în acea parte a minţii şi inimii lor care nu era uşor accesibilă. Dacă îi abordam cu dorinţa de a mă folosi de ei sau cu judecăţi critice, păstrau în jurul lor o armură foarte greu de pătruns şi aproape că pierdeam legătura cu adevărata lor fiinţă. Studiam aceste lucruri. Despre asta discutaserăm mult timp, ca tineri, în întâlnirile noastre din deşert.

Am aplicat aceste principii în călătoria mea şi nu mi-a lipsit niciodată comunicarea cu străinii, pentru că ştiam să mă apropii de ei. Îi întrebam despre familiile şi pasiunile lor. Nu era nimic mai simplu decât să vezi cum omul îşi deschide inima, şi acesta este adevărul. Asta am aplicat în această călătorie şi nu am suferit niciodată de nimic. Nu am suferit niciodată de foame, de sete sau din lipsa unei bune companii şi mi se arăta calea de urmat. Primeam asistenţă din non-fizic, în sensul că mi se dădeau directive, intuiţii şi îndemnuri unde să merg, ce drum să iau, în ce case să poposesc şi pe care să le evit.

Şi vouă vi se dau acest fel de informaţii, dar când sunteţi cufundaţi în mintea ego-ului, nu le puteţi auzi, aşa că vă rătăciţi. Informaţiile care vin din mintea ego-ului vă fac să deveniţi confuzi, căci mintea egotică este uşor influenţată de opiniile unora, se simte repede jignită de afirmaţiile altora şi este derutată de informaţiile care provin din lumea materială. Există multe opinii şi multe căi posibile în lumea materială. Dacă ascultaţi ce zice lumea, vă veţi zăpăci. Vă veţi pierde şi nu veţi şti pe ce cale să o luaţi.

Răspândesc un mesaj de iubire de sine şi conştientizare de sine

Discutam cu tinerele care lucrau în zona docului. Erau derutate, pentru că nu doream să profit de serviciile lor, dar eram amabil cu ele şi le împărtăşeam unele lucruri pe care le învăţasem. Speram că aceste povestiri, aceste idei despre iubirea de sine şi conştientizarea de sine, le vor ajuta să găsească căi de a-şi face viaţa mai puţin periculoasă şi mai puţin dăunătoare sănătăţii, pentru că vânzarea corpului în scopuri sexuale este o treabă foarte gravă. E asociată cu multe boli şi vin bărbaţi periculoşi şi beţi. Aceste femei îşi riscau viaţa în fiecare seară şi doream să le ajut în orice fel aş fi putut. Dar nu le-am cumpărat serviciile. Făcusem un legământ faţă de Maria cu mulţi ani în urmă, iar această călătorie nu avea ca scop căutarea libertăţii sexuale. Căutam cunoaşterea spirituală. Era o aventură; era o călătorie pentru înţelegerea condiţiei umane şi a aventurii spirituale prin care trece fiecare om în timp ce străbate acest plan fizic numit Pământ. Desigur, habar n-aveam în ce mă băgasem. Nu aveam nicio idee încotro mă îndreptam sau ce voi învăţa. În cele câteva zile în care am stat acolo, m-am împrietenit cu ele şi ele cu mine. Acest lucru era ceva normal pentru mine, în sensul că nu judecam valoarea oamenilor după ocupaţia lor. Ajunsesem la această înţelegere după ani de studiu al Torei, al scripturilor religioase şi primind informaţii prin contactul cu entităţi non-fizice. Primisem mesajul că toate fiinţele sunt egale în ochii lui Dumnezeu, toate fiinţele sunt creatoare în ochii lui Dumnezeu şi toate fiinţele sunt la fel de preţuite în ochii lui Dumnezeu.

Mi s-a spus, de asemenea, că Dumnezeu nu este o persoană, aşa cum eram învăţaţi, nu este o fiinţă cu un ego care atacă şi distruge, ci o forţă care reflectă tot ceea ce gândim, tot ceea ce spunem şi tot ceea ce facem, care amplifică toate acestea şi ni le înfăţişează ca într-o oglindă. Am fost învăţat acest lucru de multe, multe ori în meditaţiile, visele şi conexiunea psihică directă cu non-fizicul. Aşadar, conform sistemului meu de valori, era normal să stau şi să vorbesc cu acele femei de proastă reputaţie. Nu mă simţeam umilit. Nu exista nicio urmă de judecată în mintea mea; inima îmi era plină de compasiune pentru acele femei, care erau forţate să-şi câştige existenţa în acest mod cumplit. Am înţeles că ele nu-şi puteau părăsi acel mod de viaţă decât dacă ar fi avut şi mijloacele de a o face, şi pentru asta mi-am petrecut cele câteva zile acolo: le-am vorbit despre minţile, preocupările şi condiţionările lor.

În acea epocă, structura patriarhală era foarte puternică, iar aceste femei aveau o influenţă foarte mică, deci existau limite în ceea ce puteau face. Dar învăţându-le că sursa lor creatoare era mintea, gândurile şi ideile lor, le-am

trezit o oarecare putere, căci oricine are putere în această lume. Aveţi puterea de a vă transforma lumea prin lucrurile asupra cărora vă concentraţi. Asta am făcut în sprijinul acestor femei.

Când prietenul meu a sosit câteva zile mai târziu, făcea glume şi râdea pe seama mea, fiindcă noile mele prietene strigau şi chicoteau în urma mea când treceam pe lângă ele în orele serii. El credea că sunt un client al lor, ceea ce nu era cazul. Maria era draga inimii mele şi îi eram credincios. Îi eram loial din mai multe motive: îi iubeam inima, trupul, mintea şi sufletul; avea încredere în mine şi voiam să o pot privi în ochi când mă întorc acasă şi să ştiu că nu i-am trădat încrederea; şi că puteam să-i spun adevărul sincer, cu toată deschiderea şi din toată fiinţa mea. Desigur, ştiam la un anumit nivel că destinul meu e legat de ea şi nu doream să-l schimb. Voiam să mă întorc acasă, voiam să construim o viaţă împreună şi voiam să fiu cu ea. Ştiam că nu pot hoinări prin lume împreună cu ea. Dar ştiam şi că trebuie să plec în această călătorie. Ştiam că trebuie să am propria mea experienţă ca individ şi ca bărbat – era un rit de trecere, dacă vreţi să-i zicem aşa. Multe culturi prescriu un astfel de rit. La fel şi a noastră, dar eu alesesem o formă extremă. Şi mama fusese destul de supărată pe mine, dar era obişnuită să plec singur. Se despărţise emoţional de mine cu mulţi ani înainte, din cauza vagadondajelor şi nonconformismului meu, aşa că era mai puţin îngrijorată. Totuşi, o mamă este întotdeauna preocupată de copilul ei, iar ea nu diferea de altele.

Navighez către Africa

Ne-am îmbarcat pentru călătorie, prietenul şi cu mine. Stăteam la prova navei când a părăsit docul, într-o frumoasă şi caldă zi de primăvară şi ne-am îndreptat spre largul mării. Ne îndreptam către acel loc pe care îl numiţi Africa. Ne îndreptam spre coasta de nord, aşa că am plecat înspre sud, iar vremea era frumoasă. Desigur, întotdeauna este soare în acea parte a lumii, sau, cel puţin, aşa era pe vremea mea. Clima se schimbă. Acum a devenit mai aspră în acea zonă şi nu este un loc atât de plăcut pentru a trăi, dar în zilele mele, era mult mai blândă. Căldura era mai puţin brutală, iar vegetaţia – fructele şi legumele şi tot ce putea fi cultivat în acea zonă – era foarte luxuriantă. Era, în acest sens, o adevărată Grădină a Edenului.

Am început să vorbesc cu prietenul meu despre aventurile sale şi mi-a spus că fusese în multe locuri. Călătorise cu caravane prin deşert până în ţara numită India. El căuta surse de condimente şi alte materiale pe care să le vândă şi făcuse asta timp de mulţi ani. Acum lucra ca şi căpitan de navă, deoarece avea

deja persoane de contact peste tot, iar tocmai acestea mă interesau pe mine foarte mult. Desigur, avea nume şi locuri ale prietenilor de încredere pe care şi-i făcuse de-a lungul anilor. M-a asigurat că, dacă voi intra în legătură cu aceste persoane, voi fi binevenit, primind ospitalitate şi informaţiile necesare pentru a fi în siguranţă în zona lumii în care mă voi găsi.

Am luat nenumărate notiţe. Mă pricepeam bine la scris şi am scris pagini şi pagini cu nume, locuri şi destinaţii. Mi-a spus în ce locuri să merg pentru a cunoaşte centrele religioase şi filozofice care mă interesau. Ajunsese acolo în călătoriile sale şi fusese el însuşi un discipol spiritual. Cu aceste sfaturi, am debarcat câteva zile mai târziu şi mi-am început călătoria de-a lungul ţărmului nordic al Africii.

El m-a lăsat în partea de est a ţării pe care o numiţi Egipt şi am început călătoria cu o caravană de persoane pe care le ştia şi care îl aşteptau. I-au transferat pe corabie bunuri şi servicii. Prin servicii, vreau să spun că transporta fiinţe care urmau să fie vândute ca sclavi. Desigur, treaba asta îmi repugna, dar era afacerea lor şi, în acel moment, nu încercam să schimb lumea. Aceasta este treaba mea acum; acum încerc să schimb lumea. Dar în acel moment, eram doar un tânăr plecat într-o expediţie.

Căpitanul a preluat acele fiinţe şi bunuri şi ne-am despărţit. Am fost trist să-l văd plecând, deoarece, coborând de pe nava lui, m-am simţit din nou singur, chiar dacă îi aveam alături pe tovarăşii mei non-fizici. Trebuie să înţelegeţi că vorbesc despre aceste fiinţe ca de nişte tovarăşi, pentru că asta erau. Ajunsesem să le cunosc. Într-un sens, făceam şi eu channeling, cum face această fiinţă-medium care vorbeşte în numele meu aici. Comunicau cu mine într-un mod foarte real, iar între noi s-a dezvoltat o relaţie de-a lungul anilor. Chiar făceam channeling. Nu o spuneam în gura mare prin oraşul meu natal, pentru că ar fi fost considerată o posesie malefică, dar asta făceam. Aceste fiinţe mi-au dat informaţii de o înaltă vibraţie şi m-au ajutat mereu în viaţă. Ele m-au ajutat să nu mă simt cu totul singur.

Înainte de a începe călătoria cu caravana, bunul meu prieten mi-a oferit o îmbrăcăminte mai potrivită. Avea acces la multe bunuri, desigur. Nu a acceptat să-l plătesc pentru drum, deoarece spunea el că prietenia noastră i-a oferit multe informaţii şi că înţelepciunea mea, chiar la o vârstă atât de fragedă, i-a oferit o sursă şi un conţinut valoros, cum l-a numit el. Aşa că mi-a dat nişte îmbrăcăminte potrivită pentru o drumeţie prin deşertul fierbinte: o ţesătură lungă şi cu pliuri, învelitoare pentru cap şi astfel de lucruri. Mi-a dat o frumoasă tolbă de piele plină cu fructe uscate suculente şi apă limpede. Mi-a mai dat şi

nişte lucruri de schimbat pe drum şi nişte monede de aur. Mi-a dat bijuterii valoroase, obiecte sclipitoare de care nu prea aveam nevoie, dar a insistat. Gestul ăsta îl făcea să se simtă bine. Ştiam că, primindu-i aceste daruri cu recunoştinţă şi bună-cuviinţă, se va simţi şi mai bine. El încerca în acest fel să mă răsplătească pentru beneficiile pe care i le-a adus relaţia noastră şi ştiam că a le refuza ar fi însemnat să-l împiedic să primească ceva şi mai important, anume posibilitatea să se recompenseze. Despre asta voi vorbi în continuare.

O scurtă lecţie: darul de a şti să primeşti

Este minunat să faci lucruri pentru oameni. Este o mare bucurie să dai cadouri; este o mare bucurie să oferi înţelepciune fiinţelor şi este o mare bucurie să împărtăşeşti bunurile tale cu ele. Dar trebuie să înţelegi şi că este la fel de important să primeşti. Mulţi dintre voi aveţi probleme cu asta. Aveţi dificultăţi când vă aflaţi în postura de a fi receptivi. Există o parte a ego-ului căreia nu îi place să primească, percepând acest lucru ca pe o slăbiciune, într-un fel, ca pe o diminuare a puterii de caracter, dar nu este cazul. Adevărul este invers.

Universul – această forţă minunată, binevoitoare, care vă oferă întotdeauna abundenţă – operează în multe feluri, iar una dintre modalităţile prin care funcţionează este cu ajutorul fiinţelor din viaţa voastră. Cultura voastră vă învaţă să vă asiguraţi viitorul numai pentru voi, să munciţi din greu şi să aveţi singuri grijă de voi înşivă întotdeauna, fără să aşteptaţi sau să primiţi niciun cadou, dar aşa împiedicaţi universul să vă ofere în modul cel mai generos cu putinţă, şi anume, prin intermediul fiinţelor pe care le întâlniţi în cale, fiinţele existente în jurul vostru, fiinţele cu care lucraţi, şi prietenii şi familia voastră.

Aşadar, vă spun, lăsaţi oamenii să vă ofere lucruri şi primiţi-le cu recunoştinţă şi bunăvoinţă, pentru că aşa vă puteţi creşte abundenţa şi îmbunătăţi conexiunea cu universul. Dacă refuzi darurile lui, dacă refuzi ocaziile şi lucrurile materiale care îţi ies în cale sau care par să-ţi iasă în cale întâmplător, atunci întrerupi fluxul abundenţei din univers şi asta nu-ţi va fi de folos. Această atitudine nu-ţi va aduce ceea ce-ţi doreşti. Universul întotdeauna plusează. El îţi oferă din ce în ce mai mult şi mai mult, şi cu cât primeşti mai mult, cu atât înţelegi mai bine acest principiu şi vei putea accepta mai mult în inima şi în viaţa ta din tot ceea ce ţi se cuvine, tot ceea ce visezi şi tot ceea ce doreşti.

S-ar putea să nu-ţi dai seama, dar dacă cineva îţi oferă chiar şi ceva mic, dar tu îl refuzi, asta va reduce fluxul de energie către tine. Ţi se va oferi alt lucru mărunt şi, dacă-l refuzi şi pe acela, energia va fi redusă şi mai mult. Trebuie să înţelegeţi că: Toate dorinţele şi visele voastre, toate acele lucruri la care vă gândiţi şi pe care le doriţi în mintea voastră, dar consideraţi că ar fi lucruri prea mari, dincolo de puterea voastră de a le manifesta şi dincolo de abilitatea de a le înţelege, încep să vină la voi cu paşi mici. Dacă nu puteţi accepta acele mici sporuri, lucrurile cele mari nu vor mai veni. Dar dacă acceptaţi micile adaosuri cu recunoştinţă şi gentileţe, atunci veţi începe să primiţi şi lucrurile mai mari, obiectele mai mari şi experienţele mai mari destinate inimii voastre.

Acesta este un principiu foarte important de înţeles. Îl cunoşteam în acel moment, aşa că am primit toate darurile cu multă recunoştinţă şi amabilitate. Eram foarte frumos împodobit şi echipat când am pornit pe drumul meu prin deşert, alături de un convoi cu 10-15 cămile. Am uitat numărul exact.

Faptele se estompează, dar sentimentele rămân

Ştiu că multora dintre voi nu le plac aceste divagaţii, dar nu sunt aici pentru a vă convinge de experienţa mea. Nu asta încerc să fac. Încerc să vorbesc acelora cu minţi deschise şi inimi deschise care sunt interesaţi de această poveste şi de principii. Nu sunt aici pentru a convinge scepticii prin specificarea exactă a unor locuri, timpuri, latitudine şi longitudine. Dacă eşti sceptic, închide această carte. Nu-ţi face griji. Vezi-ţi de treabă, trăieşte-ţi viaţa şi revino la această carte când te-ai săturat să-ţi trăieşti viaţa ca un sceptic, cu lipsurile, negativităţile şi accidentele sale. Eu vorbesc celor care au priceput deja că, numai înţelegând principiile universului, vor putea trăi viaţa pe care şi-o doresc. De aceea nu intru în detaliile numelor locurilor: nu au nicio importanţă pentru această relatare. Ceea ce doresc să prindeţi voi sunt “detaliile” despre ţinta mea, “detaliile” trăirilor mele, ale lecţiilor şi învăţăturilor mele. Inexactităţile pe care mintea ego-ului le va critica în această poveste nu au nicio importanţă pentru mine. Nu-mi pasă de ele. Voi discuta orice doriţi să discutăm, dar nu voi insista pe acestea.

De fapt, când rememorezi poveşti de acum atâtea secole, detaliile se cam estompează. Nu asta îţi aminteşti când intri în non-fizic. Îţi aminteşti dragostea, îţi aminteşti relaţiile, îţi aminteşti principiile generale şi sentimentul pe care ţi l-au lăsat întâmplările. Îţi aminteşti ce ai învăţat, îţi aminteşti unde ai greşit, îţi aminteşti unde ai luat o decizie proastă şi îţi aminteşti unde ai întâlnit fiinţe de

care te-ai legat. Aşa sunt amintirile din non-fizic. Prin urmare, aceste poveşti vor fi cam vagi pentru cei care caută dovezi. Însă ei pot apela la enciclopedii pentru asta. Această poveste nu îi va mulţumi, dar nu mă deranjează. Nu fac această afirmaţie cu înverşunare. Pur şi simplu, aşa stau lucrurile.

• • •

Aşadar, m-am alăturat acestui convoi de negustori şi servitori ai lor. Bineînţeles, exista şi un conducător, care era un om destul de bogat şi nobil. Am început să discut cu el principiile, pentru că, repet, aceşti comercianţi, aceşti conducători, aceşti oameni care călătoreau dintr-o ţară în alta vorbeau multe limbi. Timp de săptămâni, cât am călătorit prin deşert – fiindcă nu era o simplă drumeţie cea pe care o întreprindeam – am studiat o limbă pe care el mi-a spus că îmi va folosi mult şi am început să lucrez zilnic cu el, învăţând cuvintele. Compania mea îl bucura şi era fericit să fie însoţit de cineva care avea o dorinţă atât de nesăţioasă de înţelegere şi cunoaştere.

Aşadar, a început călătoria şi, cum s-ar zice, săream din oază în oază. Am trecut prin medii deşertice destul de dure, unde lipsea apa, cu excepţia acestor oaze.

- CAPITOLUL TREI -

Sanctuare în deşert

A trecut ceva timp de când vorbeam folosind un corp fizic, este adevărat. În ultimul timp, mi-am folosit numai forma astrală ca să-mi ofer multe dintre învăţături. Într-adevăr, am apărut în locuri din întreaga lume. Să nu credeţi că am dispărut de tot! Un motiv pentru care această formă de prezentare a învăţăturilor lui Isus pare atât de neobişnuită sau de fantastică este că, în cultura voastră, există ideea că eu aş fi dispărut definitiv de acum 2.000 de ani, ceea ce, desigur, nu este cazul. Am conlucrat, de pe partea aceasta, cu mulţi oameni de-a lungul secolelor. Am lucrat cu multe fiinţe, ajutându-le în viaţă şi comunicându-le inspiraţii destinate lumii. Iată cum îngustimea credinţelor voastre culturale despre mine, despre numele meu şi ce înseamnă el au perpetuat un neadevăr.

Ideea că aş fi dispărut timp de 2.000 de ani şi, dintr-o dată, apar sub forma acestei voci de femeie ce trăieşte pe coasta de vest a Canadei, pare de necrezut, dar asta, pentru că aţi crezut neadevăruri, aşa că pare improbabil. Având în vedere sistemul vostru de credinţe, este improbabil. Totuşi, altceva s-a întâmplat. Am fost foarte activ şi continui să fiu activ prin multe fiinţe diferite de pe planetă, oferindu-le inspiraţie, oferindu-le vindecare şi oferind comunicări.

Înţelegeţi: Atributele fizice ale omului Isus

Mulţi presupuneţi că acţionez doar în cultura voastră şi că, dacă cineva m-ar întâlni, ar şti cine sunt. Desigur, nu este cazul. Multe fiinţe n-au nici o idee despre cum arăt. Aveţi picturile voastre religioase ce înfăţişează un om de tip anglo-saxon, cu barbă, cu ochi albaştri, dar, desigur, nu aceasta este forma fizică pe care am avut-o în viaţa despre care scriem. Aveam părul negru şi creţ. Aveam pielea destul de întunecată, mai ales în lunile de vară, şi nu eram dispus să port părul foarte lung. Era un păr cam rebel. Stăteam mult pe afară şi îl purtam ceva mai scurt decât în imaginile în care mă portetizaţi. Deci, chiar dacă v-aţi întâlni cu mine, nu m-aţi recunoaşte ca fiind acea fiinţă pe care o numiţi Isus. S-ar putea să apar în visele voastre sub acea formă doar pentru a vă da indiciul că sunt eu acela, dar când îmi proiectez forma astrală în lumea fizică, de obicei nu sunt recunoscut ca fiinţa care sunt, ceea ce îmi convine.

Să continuăm să vă urzesc povestea despre viaţa mea, viaţa mea reală (nu acea fantezie acoperită de mister), inclusiv anii despre care nu aveţi scrieri. Bineînţeles, îmi trăiam viaţa din plin şi într-un mod interesant.

Proprietarul de caravană

Am ajuns în punctul în care călătoream cu o caravană prin deşertul din nordul Africii, îndreptându-mă spre sud-est, cred. Direcţia o stabilea şeful grupului cu care călătoream. Mergeam pe jos cu acest grup. Câteodată mai călăream pe o cămilă, dar cei mai mulţi care însoţeam caravana mergeam pe jos. Am ajutat la îngrijirea unei cămile pe care o găseam foarte fascinantă. Era o creatură arţăgoasă, dar i-am apreciat munca grea şi faptul că accepta să meargă într-un şir lung, transportând provizii şi materiale grele către o parte a lumii pe care eram nerăbdător să o văd.

După cum spuneam, am devenit destul de prieten cu proprietarul caravanei, căci în acele zile, unii oameni deţineau toate animalele iar, în unele cazuri, cineva era chiar proprietarul traseului în sine. Nu era cazul în situaţia noastră. Această persoană folosea ceea ce ar putea fi considerată o şosea, deşi era doar o linie în nisip şi nimic mai mult. Dar aceste fiinţe cunoşteau fiecare întorsătură a acestor drumuri. Ştiau exact unde se găseşte apa şi unde sunt pericolele de genul bandiţilor şi toate aceste chestiuni. Timpul a trecut într-un mod relaxant şi minunat.

Conducătorul caravanei era un bărbat foarte frumos, închis la piele, cu barbă şi ochi negri foarte întunecaţi. Purta un turban şi era fermecător şi inteligent. Mă captiva cu poveştile despre aventurile sale cu femei şi bani, şi mi-am dat seama că era destul de bogat. Totuşi, cum se defineşte bogăţia? Despre asta aş vrea să vorbesc în acest moment.

Ducea o viaţă liberă şi era, cu adevărat, foarte fericit. Avea tot ce avea nevoie în ceea ce priveşte mâncarea, compania şi aventurile, deşi poate că unii care l-ar fi văzut dormind noaptea într-un cort în deşert ar fi spus că este sărac. Dar dacă ai fi petrecut ceva timp cu el, ai fi văzut că era foarte bogat. Nu şi-ar fi schimbat viaţa cu nimic. Nu şi-ar fi schimbat viaţa pe o existenţă sedentară într-o casă, făcând toate acele treburi domestice de rutină.

O scurtă lecţie: Urmărirea bogăţiei materiale

Iată ceva la care mulţi ar trebui să vă gândiţi. În lumea voastră occidentală, sunteţi convinşi că proprietatea asupra locuinţei este singura voastră salvare şi, totuşi, mulţi sunteţi suprasolicitaţi cu întreţinerea casei. Mulţi sunteţi atât de ocupaţi cu îngrijirea posesiunilor voastre, încât nu mai aveţi deloc „timp liber"; nu aveţi spaţiu pentru libertate. Peluza trebuie tunsă, jgheaburile trebuie curăţate, podeaua din bucătărie trebuie spălată şi trebuie să întreţineţi aceste vile masive, pe gustul minţii occidentale. Ele sunt nişte poveri agăţate de gât, împiedicându-vă să aveţi parte de acele aventuri la care sufletul vostru ar vrea să participaţi.

Căci aşa ceva iniţiasem eu: o călătorie de suflet. Nu ştiam unde mă duc sau ce voi întâlni, dar ştiam că va fi bine. Ştiam că voi învăţa ceva nou. Iată de ce vă plictisiţi atât de mulţi dintre voi. Sunteţi întemniţaţi în materialism. Sunteţi captivi în închisoarea televiziunii şi credeţi că asta înseamnă să trăieşti, dar nu asta înseamnă. Te scoli şi te duci la lucru într-o dimineaţă de luni doar ca să repeţi ce ai făcut săptămâna trecută. Vineri seara, te scufunzi în inconştienţa alcoolică, urmărind emisiuni de televiziune. Iar în weekend, te mişti de colo-colo făcând un alt fel de muncă. Şi totuşi, timpul vostru liber este restrâns, iar bucuria este adesea foarte limitată. Trăiţi într-o cultură fără bucurie. Vedeţi imagini cu oameni navigând cu barca, urcând munţii şi alte activităţi vii, dar pentru mulţi dintre voi, responsabilităţile copleşitoare vă umbresc astfel de experienţe. Nu înţelegeţi ce înseamnă să fii cu adevărat liber.

Nu doar că lumea voastră fizică este plină cu nenumărate responsabilităţi, ci şi mintea vă este ocupată cu grijile şi frica de a nu pierde obiectele care vă sunt dragi. Aşadar, la asta doresc să vă gândiţi în timp ce vă imaginaţi drumeţia mea prin deşert, fără o destinaţie anume şi fără posesiuni – trăiam doar ceea ce mi se înfăţişa ochilor în fiecare zi.

Iată la ce ar trebui să vă gândiţi mulţi dintre voi. Ar trebui să vă gândiţi să vă vindeţi posesiunile materiale, căci dacă nu sunteţi fericiţi în casa voastră, de ce s-o mai păstraţi?! Eliberaţi-vă de aceste responsabilităţi, vindeţi proprietăţile imobiliare şi porniţi într-o aventură. Veţi vedea că viaţa este mult mai interesantă, iar, pentru mulţi dintre voi, încasările din vinderea proprietăţilor vă vor permite o viaţă de rege în unele ţări. Cu siguranţă, ar trebui să vă gândiţi la asta. Ar trebui s-o luaţi în consideraţie, văzând că aveţi o tensiune arterială mare şi vă creşte burta, căci corpul aşa

vă arată că nu trăiţi o viaţă sănătoasă; iar tensiunea arterială mărită indică o inimă gata să explodeze de tristeţe; asta înseamnă.

Oazele

Am călătorit prin deşert cam şapte până la zece zile. Mergeam repede, dar cu ceva efort. Deşertul în sine nu era atât de alunecos pe cât v-aţi imagina. Pământul era tare şi în jurul nostru apăreau deseori dune, dar traseul era bine stabilit şi mergeam rapid.

Ne trezeam în zori. Uneori, dacă era Lună plină, călătoream în timpul nopţii şi ne odihneam în partea mai călduroasă a zilei, pentru că Luna, când e plină sau aproape plină, oferă o lumină frumoasă, iar răcoarea nopţii era foarte plăcută. Uneori, trebuia să călătorim în timpul zilei, este adevărat. Dar în acea situaţie, era preferabil să călătorim dimineaţa devreme şi, deseori, intram în corturi pe la prânz. Dacă apărea o oază, aveam apă şi umbră de la copaci. Oazele erau foarte, foarte preţuite de călători.

Eram câţiva, şase călători, toţi bărbaţi, desigur. Femeilor nu li se permitea să întreprindă astfel de incursiuni în acele zile, dar este adevărat că nu era vorba de tendinţa lor naturală. În prezent, în lumea voastră există femei care se bucură de aventură, aşa că nu doresc să le discreditez în niciun fel. Cultura voastră le-a oferit femeilor mai multă libertate şi ar trebui să fiţi recunoscători măcar pentru asta. Femeile pe care le închideţi şi le puneţi restricţii în culturile dominate de bărbaţi sunt o resursă pierdută. Nu controlaţi nimic; doar irosiţi una dintre cele mai puternice, binefăcătoare şi creatoare forţe de pe planetă. O femeie liberă, care poate să se exprime aşa cum vrea, este un dar de la Dumnezeu şi toţi bărbaţii care citesc această carte înţeleg, cu siguranţă, că culturii voastre actuale îi lipseşte foarte mult din această energie feminină.

Oamenii au devenit foarte dezechilibraţi şi, desigur, aceasta este una dintre lecţiile despre care scriu. Bărbaţii trebuie să privească femeile din viaţa lor cu mai mult respect, deoarece femeile pot oferi multe bogăţii spirituale. Sunt mai deschise către non-fizic decât bărbaţi, deoarece atenţia lor este mai puţin îngustă şi mai facilă; primesc informaţii cu mult mai multă uşurinţă decât bărbaţii, care se concentrează cu precădere asupra lumii materiale şi a tărâmului fizic.

Prima oază s-a ivit din deşert după patru zile de călătorie. Acum aproximez. Nu am ţinut un jurnal zilnic al călătoriei. A fost una lungă. Totuşi, am ţinut un jurnal. Prietenul meu căpitan îmi oferise un jurnal minunat legat în piele, unde am notat călătoriile şi experienţele pe care le-am trăit.

Am ajuns la această oază, unde fusese construit un oraş întreg. Nu era o oază cu şase sau zece palmieri în jurul unui mic puţ. Era o mare comunitate dezvoltată în jurul unui mic lac alimentat de multe izvoare. Le puteai vedea cum izvorăsc din deşert, spumegând o apă limpede şi frumoasă. Era chiar rece când ieşea la suprafaţă.

Erau multe corturi – presupun că vreo cincizeci de construcţii permanente, frumos decorate cu mărfuri de la caravanele de cămile care poposeau acolo. Ori de câte ori sosea o caravană, plata se făcea în obiecte precum covoare, ţesături şi lucruri numite sari, care erau ceva nou pentru mine. Acele frumoase lungi ţesături m-au intrigat şi mi s-a spus că provin din India. Corturile erau drapate; tavanele erau acoperite cu sariuri aurii şi alte culori frumoase. Erau suflate de vânt. Uşile erau împodobite cu ciucuri. Atârnau clopote şi ţesături de tot felul, iar pe podele erau întinse perne. Era o privelişte magnifică. Nu mai văzusem aşa ceva. Casa mea era modestă, făcută din lut şi lemn şi câteva cărămizi arse la soare. Aş spune că era destul de simplă şi fără ornamente. (După ce m-am întors acasă din călătorie, am devenit mult mai creativ în privinţa decoraţiunilor. Am adus câteva lucruri dintre acestea cu mine.)

Era, într-adevăr, o privelişte magnifică, grupul de palmieri din deşert în jurul acestui corp de apă, afacerile care se desfăşurau acolo şi copiii care se jucau. Nu era permis înotul, deoarece apa era considerată o resursă de mare preţ. Oricine dorea să se spele trebuia să scoată apă din lac. Nu era permis să intre oricine în apă, lucru pentru care le-am fost foarte recunoscător, pentru că am băut şi eu din acea apă. Am înţeles că, dacă nu ar fi respectat sursa de apă, s-ar fi putut contamina sau murdări. Dar aşa, era curată, limpede ca cristalul şi minunat de rece la atingere, dacă reuşeai să umpli o găleată dintr-o zonă de unde se ivea izvorul. Trebuie să fi venit din adâncul pământului. Asta-i tot ce ştiam.

Am petrecut câteva zile acolo odihnindu-ne. Pauza era atât pentru recreere, cât şi pentru odihnă. Bărbatul care conducea caravana era foarte sociabil şi avea o femeie în tabără cu care îi plăcea să petreacă timpul, aşa că am stat trei zile acolo. Eram fascinat de tot ce vedeam şi am început să învăţ limba, dar în trei zile nu se poate învăţa mare lucru. Am învăţat câteva cuvinte arătând un lucru şi spunând cuvântul pe care îl ştiam, aşa cum aţi face atunci vă aflaţi într-o ţară străină. Mi s-a părut foarte interesant. Limba lor era dificilă. Era foarte guturală (foloseau partea din spate a gâtului) şi îmi venea foarte greu s-o vorbesc.

Femeile nu aveau voie să comunice cu noi, ceilalţi. Erau acoperite şi îşi petreceau cea mai mare parte a timpului în interior, dar exista şi o zonă a

complexului care era destinată mai mult pentru ele. Dar nu-i pot acuza pe aceşti oameni pentru că îşi protejau femeile de călători rătăcitori ca noi. Eram destul de murdari când am apărut în oază după patru zile de dormit în deşert, bătuţi de praf şi de vânt. Dar, când am plecat, eram curaţi. Ne-am curăţat oarecum hainele. Ni le-am dat jos şi le-am scuturat bine. Am putut să le clătim şi să le întindem la uscat şi ni s-au oferit alte haine în loc, ca să fim îmbrăcaţi decent. Aveau o grijă deosebită să ne păstrăm trupul acoperit.

După trei zile, am plecat, lăsându-le ca plată nişte ornamente şi obiecte. Am văzut că astfel de lucruri le făceau viaţa foarte frumoasă acelor fiinţe. Nu numai că se împodobeau cu haine frumoase şi căminele lor erau decorate cu lucruri minunate, dar primeau şi alimente destul de exotice. Dragul meu prieten, proprietarul cămilelor, pusese deoparte un coş cu alimente foarte delicioase pentru aceste fiinţe. Deci, aveau un mod minunat de a-şi câştiga existenţa, deşi oamenii de acolo erau destul de limitaţi în mişcare, fiind nevoiţi să rămână în acel loc. Nu mi-aş fi dorit să trăiesc acolo prea mult timp; trei zile mi-a fost de ajuns. M-am bucurat să mă întorc la drum şi să-mi continui călătoria.

În partea a doua a acelei călătorii de zece zile (am stat zece zile pe drum, fără a include şi cele trei zile de la prima oază), ne-am oprit la o altă oază, cu două zile înainte de sfârşitul călătoriei noastre. Avea un aspect foarte asemănător – deşi se vedea o nuanţă culturală uşor diferită. Culorile şi decoraţiunile erau puţin diferite. Nu erau atâtea culori. Era o paletă similară, cu culori mai puţin variate. Aici era mai mult roşu şi albastru. Dincolo era o cacofonie de culori, aş spune.

Nu am stat prea mult în a doua oază. Proprietarul caravanei voia să ajungă la destinaţie, aşa că am rămas peste noapte, plătind din nou cu produse şi monede. Am oferit o monedă de aur pentru că am putut să stau şi să mă răcoresc acolo. Nu am regretat deloc; a fost cea mai mare bucurie să mă pot odihni în acele locuri, la umbră şi răcoare, după ce călătorisem prin deşert atât de mult timp. Nu ştiu cum rezista proprietarul caravanei zi de zi, dar pentru mine a fost o aventură minunată cât timp am avut parte de ea.

Un alt port maritim

La sfârşitul drumeţiei noastre, am ajuns într-un alt oraş portuar. Era clar că trecusem peste deşert şi ajunsesem iar la ţărm. Nu ştiu unde s-ar plasa acest loc pe o hartă modernă. Nu contează. Am fost primiţi într-o curte unde erau îngrijite cămilele şi erau descărcate mărfurile. M-am despărţit de căpitanul caravanei, aşa cum îi spuneam eu, şi am convenit că, atunci când voi călători

înapoi, mă voi întoarce în acest loc. Mi-a dat o indicaţie aproximativă a perioadelor din an când se găsea acolo. Venea atât de des acolo, încât simţeam că oricând aş apărea, nu voi sta mult să-l aştept. Traseul ăsta pe care-l făcea dus-întors prin deşert dura trei sau patru săptămâni, aşa că putea fi găsit acolo în fiecare lună a anului.

Spunea că nu stă să se odihnească prea des. Ocazional, îşi mai lua nişte timp liber, iar când o făcea, stătea în acest loc. Aşa că, în acest caz, îl voi găsi. Avea o casă mică unde stătea cu o femeie care locuia acolo şi îi era servitoare şi ţiitoare, cred. (Nu am insistat asupra relaţiei lor personale. Nu era treaba mea.) Oraşul era unul de mărime medie, aş spune, în perioada în care am fost acolo. Nu era un oraş mare, dar era un port plin de viaţă.

Eram gata să trec în următoarea etapă a călătoriei mele. Am coborât până la malul apei cu tolba şi puţinele mele bunuri. Bineînţeles că nu căram multe. Decisesem că voi avea încredere în capacitatea universului sau a lumii de a-mi asigura necesităţile. Încă mai aveam monedele de aur şi nu eram îngrijorat. Ştiam că voi avea tot ce am nevoie. Aceasta era o certitudine a mea: că, oriunde m-aş duce în lume, nu voi duce lipsă de nimic esenţial.

Când m-am apropiat de malul mării, am văzut din nou mai multe corăbii, aşa că am vrut să văd dacă voi putea obţine acelaşi efect ca în întâlnirea mea precedentă din port – adică să mă împrietenesc cu vreun căpitan care naviga spre locurile pe care doream să le văd. Totuşi, în acel moment nu ştiam ce anume doresc să văd. Eram într-o aventură, experimentam lumea şi tot ce era nou ca şi cultură, deoarece era o cultură foarte diferită. Erau mulţi oameni în acest oraş portuar, asemănători cu cei din celălalt port în care fusesem. Dar se vedea că mă aflu într-o altă parte a lumii: Hainele erau foarte diferite. Costumele erau mai lungi şi mai elaborate şi erau multe tipuri de coafuri. Femeile erau complet acoperite, ceea ce nu era cazul în zona mea de lume, unde femeile erau îmbrăcate modest, dar nu erau acoperite în aceeaşi măsură ca aici.

Se încărcau şi se descărcau multe animale exotice în acest loc. Erau animale pe care nu le mai văzusem, animale pe care le-aţi considera foarte neobişnuite. Nu voi intra în prea multe detalii despre ele, dar erau încărcate şi descărcate animale de genul leoparzilor şi leilor. Nu ştiu pentru ce erau; poate pentru jocuri. Se ştia ce masacre făcea Imperiul Roman, aşa că îmi pot imagina că aceasta era destinaţia acelor biete sălbăticiuni. Erau stresate, mârâiau sau zăceau letargice, dorindu-şi să fie din nou libere în natură. Mi s-a frânt inima să le văd într-o asemenea suferinţă, dar nu puteam face nimic. Era o ilustrare a cruzimii omenirii.

- CAPITOLUL PATRU -

India

Am o mare bucurie să vă spun povestea mea, ştiind că va fi răspândită şi, în sfârşit, discutată. V-aţi tot pus întrebări despre cum a fost viaţa mea dinainte să fiu considerat o celebritate, cum s-ar zice. Aşa că vom continua cu prezentarea acelei părţi din viaţa mea, deoarece multe persoane sunt curioase ce am făcut în tinereţe.

Aceasta este o perioadă a vieţii mele când am avut cele mai minunate experienţe, care au continuat să-mi deschidă mintea către alte tărâmuri, către iertare şi către practica acceptării celorlalţi aşa cum sunt ei. Nu uitaţi că am fost crescut într-un orăşel; am fost crescut într-o zonă a lumii care impunea multe restricţii pe atunci. Cultura era plină de prejudecăţi, aşa că parcă aş fi trăit într-o cuşcă, în ciuda conexiunilor mele cu non-fizicul. Să scap din acel mediu îngust şi de privirile critice ale oamenilor care mă ştiau de mic a fost pentru mine o efuziune extraordinară de libertate, iar informaţiile pe care le-am strâns, experienţele pe care le-am avut şi învăţăturile pe care le-am aflat, toate m-au ajutat atunci când m-am întors acasă la iubita mea.

Ea a fost, desigur, cea care m-a atras înapoi. Aş fi putut cu uşurinţă să rămân departe, dar simţeam în inimă chemarea familiei şi a dragei mele Maria şi ştiam că acolo urma să predic – nu neapărat pentru că ar fi fost cel mai bun loc din lume (deşi era o regiune destul de centrală şi populată), ci pentru că era locul care avea nevoie cel mai mult de ajutor. Acesta este adevăratul motivul şi pentru călătorie, şi pentru întoarcerea mea.

Ajunsesem în acest nou oraş-port, care era un oraş frumos cu ziduri albe şi fortăreţe. Era la marginea mării, un frumos oraş văruit, iar portul avea acces la alte legături internaţionale. Ştiam că nu voi rămâne aici prea mult timp. Simţeam în sinea mea că era doar o oprire temporară, dar am decis să rămân câteva săptămâni, să lucrez ceva pentru a mai câştiga nişte bani. M-am hotărât să ajut la încărcarea şi descărcarea unor saci, butoaie şi provizii care erau transportate de nave. Evident, era nevoie de ajutoare şi de corpuri puternice. Eram tânăr şi foarte puternic la acea vreme şi am putut să fac faţă la această muncă.

M-am împrietenit cu nişte muncitori de la docuri şi am început să lucrez. Am închiriat o cameră într-un fel de tavernă, care era cam gălăgioasă pentru gustul meu, dar m-am lăsat purtat de experienţă. Nu doream să trăiesc aceleaşi lucruri, aşa cum doriţi mulţi dintre voi când călătoriţi. Ideea este să

experimentezi ceva nou, ca să poţi duce cu tine noi informaţii şi o viziune extinsă asupra lumii. Deci asta făceam: îmi extindeam viziunea asupra lumii şi îmi asumam sarcini pe care nu le mai făcusem până atunci.

Îi ascult pe ceilalţi

Până atunci, nu frecventasem medii în care se bea şi se petrecea într-un asemenea grad. Nu văzusem niciodată, realmente, cât de depravaţi pot ajunge oamenii. Am mai gustat şi eu nişte vin pe ici, pe colo cu prietenii mei în deşert şi m-am ameţit puţin, dar asta a fost tot. Practic, eram un tânăr puritan şi bine educat, aşa că era foarte interesant să pot observa beţia extremă, promiscuitatea şi prostituţia. Eram foarte interesat de stările mintale ale fiinţelor care manifestau aceste comportamente şi am putut vedea că consumul unor cantităţi mari de alcool nu era benefic pentru mintea sau corpul uman. Am observat pericolul şi ravagiile acestui stil de viaţă şi îmi era clar că trupul uman avea nevoie de un alt fel de atenţie. Aşa că mi-am păstrat obiceiurile mele sănătoase şi i-am ajutat pe alţii cu sfaturile mele ori de câte ori am putut. Am făcut-o oriunde m-am aflat.

Vorbeam cu colegii muncitori în timp ce descărcam saci cu cereale sau oale cu ulei şi discutam despre nefericirea lor, nemulţumirea lor faţă de viaţă sau orice altceva îi necăjea. Le-am oferit câteva sfaturi din învăţăturile pe care le culesesem din studiile mele religioase şi din legătura mea spirituală cu non-fizicul. Primeam mereu informaţii. Întotdeauna primeam adevărul din non-fizic. Aveam o legătură minunată, o conexiune clară şi fără bruiaje şi, atâta timp cât mă păstram într-o stare de acceptare totală şi non-judecată, canalul rămânea deschis.

Acesta era tipul de informaţii care mă preocupa. Nu mă preocupau informaţiile comune minţii obişnuite. Mă preocupau aceste informaţii care îmi parveneau de mulţi ani. În ciuda tinereţii mele, eram mult mai matur decât vârsta fizică şi mulţi oameni îmi spuneau asta, cât de matur şi de înţelept eram şi aşa mai departe. Nu că mă laud, dar aşa a fost. Primeam informaţii din non-fizic de mult timp şi ştiam multe despre adevăr. Ştiam multe despre principiile după care funcţionează mintea. Şi, pe baza acelor cunoştinţe, interacţionam şi mă conectam cu oamenii, pentru că atunci când te conectezi astfel cu o minte – când vezi dincolo de mintea egotică condiţionată şi înţelegi că în fiecare persoană există o nestemată a adevărului, există o claritate şi un scop ascuns în spatele unui comportament urât şi unor deprinderi proaste – atunci devii capabil să te raportezi la oameni într-un mod complet diferit. Eşti capabil să

vorbeşti cu cei mai mărunţi dintre cei mărunţi, ştiind că s-au îndepărtat atât de mult de adevăr, încât mor de dorul lui. E uşor să vorbeşti cu compasiune sau să dai o mână de ajutor fiinţelor aflate în această stare; nu-i deloc greu. Aşadar, asta am făcut ca să treacă vremea pe când câştigam nişte bani.

Îmi cam terminasem banii în lunile de când primisem aurul. Avusesem şi puţini bani ai mei, dar se duseseră de mult pe hrană şi alte necesităţi. Acum îmi completam fondurile, aşa că, timp de câteva săptămâni, am muncit la docuri, până când am întâlnit un om care era negustor şi avea o corabie. De data aceasta, corabia făcea excursii mai scurte peste mare. Această fiinţă pleca pentru o săptămână şi se întoarcea cu noi bunuri şi servicii pentru oraş. Am hotărât că voi urca pe această corabie.

Ajung la un nou ţărm

Am plătit nişte bani şi mi s-a rezervat un loc, ca să zic aşa, într-o călătorie care mă va duce peste mare până la următoarea porţiune de uscat. Am sărit la bordul acestei nave comerciale, oferind o mână de ajutor pe punte, deşi plătisem o mică sumă pentru a trece peste ape în cealaltă zonă a deşertului. Încă eram în ţinuturi deşertice şi eram fascinat să văd schimbările de mediu. Plecasem de acasă, dintr-o zonă destul de luxuriantă şi plină de verdeaţă, care era caldă, dar temperată, şi ajunsesem într-un climat cald şi dificil, cu peisaje deşertice. Părea uneori extrem de dur şi nu mai voiam să rămân în el. Nu era în natura mea să trăiesc într-un mediu atât de aspru, aşa că am continuat să mă deplasez. Iar la capătul traversării mării cu acest negustor, am găsit o persoană care călătorea cu un grup de catâri. De data asta, nu erau cămile. Drumul a fost mai puţin anevoios şi am călătorit de-a lungul coastei, unde temperatura era mai plăcută. Am presupus că acesta era motivul pentru care negustorul a ales acea rută.

Acest negustor nu era la fel de amabil şi prietenos ca celălalt şi am decis să mă despart de compania lui după doar câteva zile de călătorit. Nu era amuzant. Era un beţiv şi o persoană răutăcioasă şi nu mi-a plăcut deloc. Mă simţeam singur. Părăsisem casa pe care o ştiam şi acum călătoream prin ţinuturi pustii – ţinuturi care nu mă atrăgeau în niciun fel – şi totuşi, ştiam că îmi stabilisem o misiune. Aşa că, iată ce am făcut timp de câteva săptămâni, ba chiar câteva luni: Am luat legătura cu oameni care călătoreau împreună, căci nu era sigur să mergi de unul singur, şi am mers pe jos sau am închiriat fie un catâr, fie o cămilă, în funcţie de ce animal se putea folosi şi era disponibil. În majoritatea cazurilor, nu am avut de ales; dacă doream să merg mai departe, trebuia să iau orice era disponibil. Am continuat să mă îndrept spre est.

Direcţia spre care mă îndreptam o decideam în mod intuitiv, ghidat din invizibil şi, pe măsură ce fertilitatea şi populaţia peisajului se mărea, deveneam mai bucuros şi mult mai interesat de oameni şi învăţături. Am observat schimbările de mediu şi de culturi şi de activităţi la care participau oamenii. În zonele deşertice, mulţi oameni făceau comerţ, deoarece mediul lor dur nu permitea cultivarea fructelor sau alimentelor de orice fel. Dar pe măsură ce mă avântam spre est, am ajuns la peisaje mai umede şi mai verzi, care ofereau localnicilor posibilitatea de a cultiva hrană în propria curte, ca să zic aşa. Am continuat aşa ceva timp. Planificasem să fiu plecat timp de doi sau trei ani. Ştiam că vreau să călătoresc măcar un an departe de casă.

Am hotărât că voi fi curajos. Aceasta era o ocazie unică în viaţă şi nu voiam să mă întorc până nu voi fi strâns o suficientă înţelegere despre lume şi despre propria mea fiinţă. Pe parcursul călătoriei, am întâlnit multe tipuri diferite de oameni. M-am aventurat în ţări în care limba era o problemă pentru mine, aşa că, deseori, comunicam cu localnicii prin gesturi şi semne.

Satul de pescari

Când am ajuns în ceea ce consideraţi regiunile de vest ale Indiei (căci aici ajunsesem după câteva luni de călătorie), mi-am dat seama că călătorisem fără întrerupere şi eram destul de epuizat. Am decis să mă aşez într-un sat încântător de la malul oceanului şi aici m-am oprit pentru o vreme să mă odihnesc şi să mă refac. Pierdusem destul de mult în greutate şi nu mă simţeam foarte viguros.

Mă aflam într-un sat minunat de pe o plajă, locuit de pescari care îşi duceau viaţa într-o manieră de subzistenţă, aşa că am putut să-mi ofer serviciile de pescar. Desigur, şi acasă obişnuiam să pescuiesc, şi această îndeletnicire are un limbaj propriu care nu necesită traducere. Am ajutat pescarii de pe malul oceanului şi, bineînţeles, în felul acesta am obţinut nu numai hrană, ci şi ceva de tranzacţionat în schimbul altor bunuri. Am ales să locuiesc într-o colibă mică şi frumos situată pe plajă, care era pe placul meu. Stăteam multe ore acolo când nu lucram. Am petrecut multe ore acolo citind. Am petrecut multe ore acolo scriind. Am petrecut multe ore acolo învăţând limba şi meditând la viaţa mea şi la comunicările pe care le primeam.

Limba era un dialect al subcontinentului indian, dar se părea că acea limbă era folosită în toată regiunea, aşa că am început să învăţ cuvintele pentru „casă”, „barcă” şi „mâncare”, lucruri de bază. În scurt timp, am putut să comunic în propoziţii simple, dar de înţeles, ceea ce mi-a făcut viaţa mult mai uşoară. Am

putut să zâmbesc şi să servesc ceaiul cu oamenii şi să îi descos puţin despre viaţa lor. Desigur, această abilitate s-a îmbunătăţit rapid odată ce am început să folosesc cuvintele limbii respective şi să am conversaţii mai profunde cu oamenii.

Atunci am început să discut cu şamanul local. El nu era preot, ci mai degrabă un vraci, şi am început să înţeleg principiile pe baza cărora oamenii locului îşi conduceau viaţa şi practicile religioase. Luam notiţe şi observam aceste chestiuni ca o formă de studiu, pentru că mă fascinau aceste lucruri. Eram fascinat de conştiinţa omului, efectul pe care îl au credinţele negative asupra minţii şi corpului şi efectul pe care îl au ideile pozitive şi înălţătoare asupra minţii şi corpului.

Am văzut că, oriunde mergeam în această călătorie, aceeaşi informaţie îmi apăreau mereu. Când oamenii devin supăraţi şi critici şi când îşi pierd legătura cu dragostea, ei devin cruzi şi violenţi. Puteam vedea că, atunci când îşi atacau semenii, acest fapt le provoca multă mâhnire şi o mare suferinţă. Şi mi-a devenit clar: Era o problemă omniprezentă a minţii umane.

Deci, am reţinut acest lucru şi am început să-l observ în multe situaţii diferite, aşa cum faceţi voi acum când călătoriţi de-a lungul şi de-a latul planetei. Vedeţi că strădania de a vă domina partenerii, conflictele pentru un petec de pământ şi ciocnirile dintre ideologii şi concepte provoacă războaie, divorţuri şi relaţii umane agitate. Îmi era clar că există o cale mai bună şi eram decis să o găsesc, să o rafinez şi să învăţ fiinţele umane. Aceasta era lucrarea şi destinul meu şi o simţeam clar. Era ceea ce m-a atras şi m-a impulsionat întotdeauna, această dorinţă de a transmite adevărul. Aşa că asta am făcut, pe lângă faptul că duceam o viaţă obişnuită. Aceste căutări spirituale erau pasiunea mea şi asta am făcut în majoritatea timpului.

Desigur, în acest sat am început să leg relaţii şi prietenii cu oamenii, dar ideea că m-aş fi încurcat cu vreo femeie nu este corectă. Am fost celibatar în această perioadă a călătoriilor mele. Pentru mine, nu a fost deloc greu. Aveam o femeie pe care o iubeam şi urma să mă întorc acasă la ea. Nu pornisem la drum cu alt scop decât să mă educ, să cunosc lumi diferite şi să ajung la o anumită înţelegere a relaţiei omenirii cu problemele spirituale. Aceasta era pasiunea şi bucuria mea, care m-a împins în fiecare zi să continui să muncesc, să călătoresc şi să explorez mediul înconjurător.

Devin discipol în Kashmir

Am continuat în felul ăsta timp de un an, cu aproximaţie. Nu am marcat timpul cu exactitate, cum faceţi voi acum cu ajutorul tehnologiei. În acele zile, lucrurile se estimau mai mult după anotimp. Am continuat să merg spre est, în adâncimea tărâmului pe care îl numiţi India şi am ajuns în zonele nordice, în locul pe care îl numiţi Kashmir, la poalele munţilor Himalaya. Am fost atras către acest loc şi aici m-am stabilit pentru un an, pregătindu-mă pentru întoarcerea acasă.

Nu-mi stătea mintea la asta, dar ştiam că mă voi întoarce acasă şi că mă aflu în Kashmir pentru o perioadă limitată. Aşa mi-am structurat eu călătoria ca să nu-mi depăşesc zona de confort, dacă vreţi să o numiţi aşa. Nu mă simţeam limitat şi aş fi putut continua pentru totdeauna, dacă nu ar fi fost familia şi iubita mea de acasă. Şi am continuat să explorez mediul şi unele dintre practicile spirituale din acea zonă.

A fost o perioadă interesantă şi un loc interesant şi am învăţat multe. Nu voi intra în detalii deosebite, dar vreau să ştiţi că m-am cufundat în mod constant, împreună cu fiinţele din acea zonă, în explorarea propriei fiinţe şi minţi. Am făcut multe excursii în regiunile muntoase, unde existau călugări şi asceţi care practicau ritualuri şi forme de rugăciune şi meditaţie pe care nu le mai întâlnisem până atunci. Mă aventuram frecvent din sat spre munţi când permitea vremea.

Desigur, în lunile de iarnă, era dificil, dar am mers în lunile de vară, când zăpezile s-au topit şi vremea a devenit destul de plăcută la poalele şi în zonele joase ale lanţurilor montane din acea zonă a lumii. Munţii de acolo sunt foarte spectaculoşi şi, în acea parte a lumii, apare o claritate a gândirii şi a minţii de care m-am bucurat foarte mult.

În perioada cât am stat acolo, am studiat cu mulţi dintre cei consideraţi a fi guru, care meditau perioade întinse, practicau yoga şi astfel de practici orientale calmante şi care trezesc energiile iluminării. Mi se păreau fascinante. Nu am studiat numai cu o anumită persoană. Era un semn de onoare să mi se permită să petrec ceva mai mult timp cu vreuna dintre aceste fiinţe. Erau cu toţii solitari şi discutam cu ei în limbajul universal al semnelor. De asemenea, mai foloseam cele câteva cuvinte pe care le ştiam în limba lor şi am mai prins câteva pentru a putea comunica mai bine cu ei.

Plec plin de recunoştinţă

Am călătorit în sus şi-n jos şi, cu adevărat, am învăţat multe despre mine. Am aflat despre capacitatea mea de a supravieţui în mediul fizic. Am aflat despre abilitatea mea de a intra în relaţii cu oamenii, chiar dacă nu împărtăşeam aceeaşi limbă. Nu-mi lua prea mult timp să învăţ cele câteva cuvinte de care aveam nevoie pentru a comunica chestiunile de bază. Mi-am ţinut jurnalul şi mi-am păstrat opiniile pentru mine. Nu mi-am făcut prieteni adevăraţi. Desigur, când eşti pe drum, ai întâlniri scurte şi plăcute cu diverse fiinţe. Poţi lucra cu cineva câteva zile sau câteva săptămâni. Aceasta a fost esenţa călătoriei mele. A fost un drum. Părea că nu se mai termină, dar a venit şi momentul când mi-am dorit să mă întorc acasă. Eram plecat de douăzeci de luni, aproape doi ani, şi voiam să mă întorc acasă. Şi asta am făcut.

Mi-am luat rămas bun de la acei munţi frumoşi unde îmi petrecusem ceva timp şi la care urma să mă întorc în viitor, nu în alte încarnări, ci într-o altă formă – să zicem, în formă astrală, un corp care nu mai era fizic în sensul pe care îl cunoaşteţi, ci un corp reformat şi remodelat prin procesul de ascensiune. (Voi vorbi despre asta mult mai încolo.) Această parte a lumii m-a atras foarte mult. M-am bucurat nespus că am plecat în călătorie şi am avut ocazia să cunosc aceste practici spirituale. M-am bucurat mult că mă aventurasem într-o parte a lumii atât de diferită de locul în care crescusem şi trăisem.

Aşadar, am călătorit în India în tinereţe, dar nu printr-o intervenţie divină. A fost doar spiritul aventuros al unui tânăr care ştia că există ceva la orizont pe care dorea să-l vadă, dar nu ştia ce este. În cele din urmă, am ajuns la sfârşitul călătoriei mele şi mi-aş dori să vă pot transmite bucuria cu care m-a umplut această experienţă. Ştiam că toate experienţele pe care le-am avut, toate fiinţele pe care le-am cunoscut, toate muncile pe care le-am trudit şi toate transformările minţii pe care le-am experimentat se vor adăuga capacităţii mele de a ajuta fiinţele umane în evoluţia lor spre pace şi bucurie şi departe de suferinţă.

Am văzut că suferinţa este omniprezentă şi am observat că, cu cât aveau mai multe judecăţi critice, cu atât mai puţin fericiţi erau oamenii. Am văzut asta; am văzut că fiinţele supărate şi cârtitoare erau adesea singure. Am văzut că sufletele bune şi blânde erau întotdeauna bine primite în casele altor oameni, indiferent de locurile unde se întâmpla asta. Şi mi-a devenit clar că acesta era unul dintre cele mai importante principii despre care trebuie învăţaţi oamenii: că a fi bun şi generos, bun şi iubitor, bun şi cu inima deschisă, bun şi atent la ceilalţi este calea spre fericire şi bucurie.

- CAPITOLUL CINCI -

Întoarcerea spre casă

Când am decis că ajunsesem suficient de departe şi petrecusem suficient timp în locul pe care îl numiţi Tibet, acel loc din nordul Indiei în Munţii Himalaya, aveam douăzeci şi şase de ani. Era timpul să mă întorc acasă şi am început acea lungă călătorie înapoi. Ştiam că voi găsi drumul. Îmi imprimasem în minte într-un mod de neuitat fiecare parte a călătoriei şi urma să mă întorc repede, oprindu-mă mai rar şi pentru perioade mai scurte. Călătoria spre casă pare întotdeauna mult mai scurtă decât plecarea; eram dornic să mă întorc. E ceva obişnuit într-o călătorie. Aţi simţit şi voi acest lucru pe propria piele: Când pleci de acasă, ai o senzaţie minunată, revigorantă şi te simţi de parcă ai putea conduce sau merge pe jos pentru totdeauna. Apoi, vine un moment, după ce ai dormit pe destule pardoseli aspre şi pe destule plaje ciudate, când doreşti să revii acasă. Este firesc ca oamenii să dorească să trăiască acolo unde s-au născut sau împreună cu grupul de oameni de care sunt ataşaţi. Aşa că voi vorbi puţin despre asta, pentru că mulţi dintre voi, în lumea occidentală, aţi preluat această modă a călătoriei fără oprire ca o modalitate de distracţie, şi nu este benefică aşa cum o puneţi în practică.

Luaţi notă: Călătoriţi pentru a vă depăşi mentalitatea culturală

Să vorbim puţin despre călătorie ca rit de trecere. Este genul de călătorie pe care o faceţi după ce terminaţi şcoala sau universitatea, când părăsiţi siguranţa financiară a cuibului părintesc şi pe oamenii pe care îi cunoaşteţi de mulţi ani, plecând într-o parte a lumii în care nu aţi mai fost, probabil, niciodată. Mulţi dintre voi aţi făcut acest lucru sau îl faceţi chiar acum. Aceste tipuri de călătorii sunt minunate pentru minte, pentru că nu îţi dai seama cât eşti de condiţionat mental până când nu păşeşti într-un oraş în care oamenii au un set complet diferit de valori sau până când nu vezi oameni care trăiesc sub standardele cu care eşti obişnuit sau peste standardele cu care eşti obişnuit în unele cazuri (deşi occidentalii, în general, nu prea au parte de a doua situaţie). Abia când cunoşti diversele manifestări ale vieţii, începi să vezi unde te încadrezi şi tu. Şi multe persoane care rămân în lumea lor occidentală, cocoloşite în casele lor scumpe cu maşini frumoase, nu înţeleg cât de mult sunt condiţionate.

Poate că citiţi această carte fără să vă daţi seama cum anume aţi fost condiţionaţi în cultura voastră, în oraşul vostru, în familia voastră. Oamenii cred că ceea ce ştiu ei este corect, şi asta îi face să aibă o minte îngustă, îi judecă pe ceilalţi cu superioritate şi le este teamă să-şi expansioneze conştiinţa. Drumeţia pe care am întreprins-o în anii tinereţii mi-a arătat limitele gândirii mele, că nu înţelegeam adevărata magnitudine a planetei pe care trăiam şi care era întreaga gamă de experienţe care-mi erau disponibile.

Petrecusem timp cu yoghini care erau în stare de lucruri de care fiinţele obişnuite nu erau capabile. Erau capabili să manifeste obiecte; erau capabili să trăiască, de obicei aproape dezbrăcaţi, în condiţii în care alţii ar fi îngheţat. În acel timp şi loc şi în acea excursie aventuroasă, am început să înţeleg mai mult mintea umană. Şi este adevărat că mi-aş fi dorit să-mi petrec restul vieţii în acel loc, dar aşa cum am spus la începutul acestei secţiuni, există un anumit motiv pentru care oamenii doresc să trăiască împreună cu familia şi prietenii şi acolo unde s-au născut. Ei s-au născut în acel loc dintr-un motiv şi s-au născut în apropierea acelor oameni dintr-un motiv.

Planul dinaintea naşterii tale – configuraţia ta karmică, să-i zicem – te-a adus într-o anumită familie, într-o anumită regiune şi într-un anumit sistem de valori, şi acesta este motivul pentru care eşti întotdeauna atras să te întorci la ceea ce cunoşti bine. Abia după ce ţi-ai făcut bine lucrarea şi ajungi să înţelegi ce era plănuit să-ţi ofere acea viaţă, devii cu adevărat liber să mergi mai departe. Unii dintre voi vă părăsiţi familia natală plini de dorinţa de a scăpa de ei, din cauza firii lor maliţioase sau a faptelor lor ignorante şi, totuşi, veţi continua să aveţi aceleaşi reacţii chiar şi atunci când ajungeţi într-un loc nou şi vă începeţi o viaţă nouă. Familia voastră de origine vă va influenţa mereu fie în ceea ce faceţi, fie în ceea ce vă repugnă.

Aceasta nu este libertate adevărată. Este o libertate a corpului, dar nu este libertatea minţii şi asta încerc să vă transmit prin aceste texte. Nu contează unde ţi-e corpul; contează unde ţi-e mintea. Dacă mintea este liberă, dacă mintea este aliniată cu dragostea şi dacă eşti conştient de ceea ce eşti – o fiinţă spirituală care are o experienţă fizică – atunci eşti liber cu adevărat. Dar trebuie să înţelegeţi acest principiu şi aveţi un drum lung de parcurs, fără niciun dubiu. Citirea unei cărţi nu e de ajuns. De fapt, cititul rareori e de ajuns. Nu înveţi din citit; ci prin experienţa personală. Cu

toate acestea, trebuie să învăţaţi principiile pe care să le aplicaţi în viaţa voastră de la o înţelepciune care nu vă aparţine, pentru că majoritatea dintre voi nu trăiţi într-un mod înţelept. Cei mai mulţi dintre voi nu trăiţi în înţelepciune; trăiţi în ignoranţă şi condiţionare.

O drumeţie, o excursie în necunoscut, este o cale minunată de a începe să-ţi înţelegi limitele şi condiţionările minţii, pentru că te vei confrunta cu fiinţe care au viziuni ale lumii complet diferite şi sisteme de valori complet diferite, şi vei începe să înţelegi că a ta este doar o alegere dintre multe altele. Cu cât călătoreşti mai mult, cu cât mergi mai departe şi cu cât cunoşti mai multe culturi, cu atât îţi dai seama că cultura ta nu este chiar atât de reală. Experienţa ta ca om este reală, aşa cum experienţele oamenilor de pe planetă sunt reale. Asta vreau să vă explic: că nu sunt importante accesoriile culturii voastre – maşinile, casele, locurile de muncă şi carierele de care sunteţi atât de obsedaţi în lumea occidentală. Importante sunt experienţele umane de dragoste, creativitate, bucurie şi compasiune, precum şi preţuirea acelor experienţe.

Poate că aceste lucruri nu par prea intelectuale. Mintea voastră occidentală apreciază intelectul, latura masculină a minţii, dar asta pentru că cultura voastră este dezechilibrată într-un mod înşelător şi nu vă daţi seama de asta. Credeţi că totul este normal. Este normală distrugerea mediului. Este normală lipsa de preţuire a copiilor şi femeilor, chiar dacă li se acordă drepturi legale în societate. Încă există lipsă de respect şi reală apreciere a acestor laturi ale societăţii. Există un refuz de a oferi egalitate persoanelor de culoare. Acestea sunt câteva dintre aspectele din societatea voastră care trebuie analizate şi despre care vorbesc în această carte, ca să puteţi înţelege viaţa pe care am dus-o şi implicaţiile asupra vieţii pe care voi o duceţi.

Mulţi dintre voi credeţi că nu am nimic de-a face cu viaţa voastră, dar vă înşelaţi. Întreaga voastră societate este construită pe minciuni despre ceea ce sunt eu şi cine sunt eu şi ce a însemnat viaţa mea, aşa că trebuie să demontez astea. Trebuie să vă ajut să vă limpeziţi mintea. Asta mă simt îndemnat să fac, pentru că mulţi dintre voi aveţi concepţii total greşite. Acolo unde locuiţi acum este locul în care ar trebui să vă aflaţi dar, dacă simţiţi că nu sunteţi capabili să faceţi transformări, dacă simţiţi că sunteţi prinşi într-o reţea de condiţionări în afara controlului vostru de a le schimba, vă sugerez să plecaţi într-o călătorie. Poate fi chiar şi numai o călătorie limitată, dacă de munca voastră depind mulţi oameni. Cu toate acestea, vă

sugerez să faceţi o călătorie într-un loc unde aţi dorit întotdeauna să mergeţi – nu ca un turist occidental la un hotel de cinci stele, aşa cum căutaţi mulţi dintre voi. Mergeţi într-o călătorie într-un loc care vă interesează, care v-a atras întotdeauna. Poate că sunteţi atras de o altă cultură, poate de un anumit oraş, poate de o anumită formă de exprimare – o comunitate artistică, ceva de genul acesta – sau poate de un ashram sau o comunitate religioasă. Indiferent de alegere, retrageţi-vă din viaţa voastră timp de o lună.

Justificaţi-vă cum credeţi că e mai bine. Oricum, explicaţiile voastre nu-i vor mulţumi pe cei care trăiesc cu voi. Ei vor trebui să-şi vadă de viaţă singuri, iar acest lucru este, uneori, de asemenea, un beneficiu pentru fiinţele care au devenit atât de ataşate una de cealaltă, încât nu mai au libertate. Dacă aveţi persoane care sunt dependente financiar de voi, faceţi tot posibilul pentru a le ajuta în luna respectivă. Este posibil să trebuiască să vă amânaţi plata facturilor pentru o perioadă de timp şi să spuneţi oamenilor că trebuie să vă ocupaţi puţin de sănătatea voastră psihică, dar vă sugerez să o faceţi.

Veţi auzi imediat voci care ţipă că asta nu se poate, dar veţi fi surprinşi de efectul benefic al acestei călătorii. Veţi fi surprinşi de efectul acestei separări de fiinţe care, poate, consideră că totul li se cuvine, inclusiv persoana voastră. Poate că tocmai de asta depuneţi atâta efort pentru alţii: simţiţi că nu sunteţi văzuţi, nici măcar de voi înşivă. La asta le recomand să se gândească cei care simt că au blocaje, cei care citesc această carte şi încep să înţeleagă că sunt condiţionaţi şi că nu se înţeleeg pe sine în mod clar. S-ar putea să se întrebe de ce am plecat eu într-o călătorie ca aceasta. A fost pentru iluminarea-de-sine şi a fost, de asemenea, pentru a realiza chemarea pământului, chemarea tribului în care m-am născut, căci acolo mă aşteptau lecţiile mele.

A trebuit să-mi fac lucrarea exact în acel mediu şi mulţi dintre voi trebuie să vă faceţi lucrarea în mediul familiei voastre, chiar dacă familiile voastre occidentale sunt uneori împrăştiate în lume. Puteţi face în minte lucrarea iertării şi lucrarea transcenderii. Voi intra în acest subiect ceva mai târziu, dar deocamdată luaţi notă şi începeţi să vă gândiţi la asta. Începeţi să vă gândiţi de ce vă aflaţi acolo unde vă aflaţi şi ce lecţii vă aşteaptă. Ce trebuie să învăţaţi în tribul în care v-aţi născut, tribul pe care l-aţi creat prin propria voastră familie?

Pe drumul spre casă

M-am aventurat înapoi prin satele şi oraşele şi pe drumurile şi cărările pe unde călătorisem anterior, dar de data asta, călătoria a fost mult mai rapidă. Nu am mai stat şi nici contemplat atât de mult. Călătoream cu un scop, acela să ajung acasă. Deci, acest drum a fost mult mai scurt. Adunasem nişte bani prin diversele activităţi pe care le făcusem pe când mă oprisem pentru scurte perioade. Muncisem din greu şi studiasem din greu şi meditasem din greu. Dar lucrasem şi pentru bani uneori şi am ales întotdeauna să fiu plătit într-o monedă internaţională de aur sau argint, aşa că strânsesem ceva fonduri pentru a merge acasă şi nu mai trebuia să-mi petrec săptămânile lucrând, aşa cum făcusem la început ca să-mi plătesc călătoria. Mă îndreptam spre casă cu puţine economii şi le-am cheltuit foarte cumpătat. Drept urmare, când am ajuns în acel port de la Golful Persic, cum îl numiţi voi, eram destul de slăbit şi am hotărât să mai rămân puţin acolo.

Acest port era unul frumos, aşa cum spuneam mai devreme, şi am decis să-mi amenajez acolo un mic punct de odihnă. Vremea era fierbinte, aşa că aveam nevoie de un adăpost. Am început să lucrez pentru un tâmplar. Eram talentat la acest gen de lucrări şi el mi-a permis să muncesc alături de el. O perioadă de două luni, m-am odihnit şi am cheltuit nişte bani pe mâncare pentru a-mi reface puterile, pentru că nu doream să ajung acasă aşa de slăbit şi tras la faţă. Arătam ca unul dintre acei asceţi indieni: părul meu crescuse lung şi dezordonat, iar barba era lungă şi groasă. Am început să mă îngrijesc mai mult, în conformitate cu modul în care erau oamenii obişnuiţi să mă vadă şi am început să mă îngraş.

Aveam o conformaţie osoasă şi musculoasă, aşa că nu m-am îngrăşat prea uşor, dar munceam destul de intens cărând lemnele şi mânuind ciocanul, aşa că am făcut muşchi. Mi-a părut bine pentru asta. Era bine să te opreşti; era bine să faci o muncă obişnuită şi era bine să revii în lume, cum s-ar zice. Într-o mare măsură, fusesem într-o călătorie a minţii şi a conştiinţei, iar acum simţeam că trebuie să mă întorc în corpul fizic, în lumea mea, pentru că ştiam că, acasă, voi avea de lucru fizic. Ştiam că trebuie să fiu bine împământat în viaţa obişnuită a oamenilor. Deci, acesta a fost începutul revenirii înapoi în corp şi înapoi în mintea mea obişnuită, conştiinţa mea obişnuită (deşi conştiinţa mea se schimbase considerabil în această călătorie). Învăţasem practici şi principii diferite de ceea ce cunoscusem în tinereţe şi voiam să le aduc oamenilor pentru a-i ajuta să se înţeleagă pe sine.

Mi-am continuat călătoria după răgazul de două luni în acest minunat oraş portuar. M-am întors cu convoiul de cămile cu care călătorisem odată. Omul cu

care călătorisem iniţial nu mai conducea caravana de data aceasta. El avea alte treburi la celălalt capăt al traseului, aşa că o conducea fiul său, cu care am format o prietenie similară. Această familie era în mod evident elevată, intelectuală şi cu o largă deschidere, datorită călătoriilor lor, iar fiul era la fel de plăcut ca şi tatăl.

Ne-am oprit din nou la oaze. Opririle nu depindeau de mine, aşa că am petrecut acolo tot atâtea zile ca şi înainte – trei sau patru zile în fiecare. Mi-am dat seama că aceasta era viaţa de familie şi viaţa socială a conducătorului de caravană. Avea o soţie într-unul dintre aceste locuri, aşa că era firesc să-şi dorească să stea acolo şi să nu lucreze tot timpul. M-am bucurat încă o dată de aceste locuri. Era un fel de întoarcere acasă, revenind în aceste medii familiare şi văzând că viaţa oamenilor continuase în mod identic. Am ţinut minte. Am înţeles că viaţa oamenilor rămâne aceeaşi, dacă nu li se impune o schimbare drastică.

Nu uitaţi: Schimbaţi-vă mentalitatea pentru a vă uşura suferinţa

Când vă analizaţi viaţa, trebuie să înţelegeţi că nu o puteţi schimba fără un mare efort al minţii. Puteţi să vă mutaţi în alt loc fizic, puteţi să vă schimbaţi hainele şi locul de muncă şi chiar partenerul, dar dacă nu vă schimbaţi procesul intern de percepţie, atunci nu puteţi schimba exteriorul, deoarece exteriorul reflectă cum sunteţi pe interior. Acesta este motivul pentru care viaţa celor mai mulţi oameni rămâne la fel, chiar dacă sunt foarte iritaţi de cum merg lucrurile sau de toate lecţiile de viaţă care se tot repetă. Viaţa voastră este o reflectare în exterior a stării interioare şi, dacă doriţi să o schimbaţi, trebuie să vă schimbaţi pe voi înşivă. Trebuie să vă schimbaţi percepţia şi judecăţile, şi trebuie să vă transformaţi urile şi temerile. Până când nu înţelegeţi acest principiu, nu veţi schimba manifestarea exterioară. Această revelaţie mi-a apărut în timp ce mă îndreptam spre casă prin aceste locuri.

Mi-am dat seama că mi-am putut schimba viaţa pentru că am insistat să-mi transform mintea. Am întâlnit puţine fiinţe pe parcurs care înţelegeau cu adevărat acest lucru. Desigur, înţelepţii din Orient o ştiau şi m-au învăţat lucruri şi mai profunde. Ei înţelegeau acest principiu, totuşi, erau complet fericiţi cu viaţa lor, pentru că ştiau că, dacă au nevoie, o pot schimba oricum doresc. Erau mulţumiţi de locul în care se aflau, văzându-şi liniştiţi de studiul conceptelor şi de practicile spirituale.

Viaţa obişnuită a persoanelor pe care le vedeam pe drumul spre casă se deosebea de cea a înţelepţilor prin faptul că cele mai multe nu erau mulţumite. Majoritatea erau înveninate de micile rivalităţi din familie sau cu vecinii. Am asistat la o mulţime de certuri, lupte şi nefericire şi multă tristeţe şi suferinţă. Mi-am propus să-mi reîntăresc convingerea pe care o aveam că pot ajuta oamenii să iasă din tristeţea, restricţiile şi modul lor limitat de gândire. Acesta era proiectul pe care îl planificam pentru întoarcerea acasă, aşa că mintea îmi stătea mereu la el. Am fost întotdeauna atent la această realitate, la această formă de manifestare şi suferinţă. Ştiam că oamenii nu se bucură de viaţă şi ştiam că aş putea schimba asta. Ştiam că îi pot ajuta în acea călătorie interioară.

M-am întors în portul de escală şi am fost întâmpinat cu cea mai mare căldură peste câteva zile, când a sosit prietenul meu. Se întreba ce se întâmplase cu mine, iar întâlnirea noastră a fost ca a unor fraţi care s-au despărţit de mult. S-a dat puţin în spate, ţinându-mă de umeri şi remarcând faptul că m-am transformat în bărbat. Când mă văzuse ultima dată, eram un tinerel, dar lunga mea călătorie, de aproximativ doi ani şi jumătate, mă transformase. El a văzut înţelepciunea din ochii mei şi puterea pe care o dezvoltasem în corp după acea călătorie lungă şi traumatizantă. Nu am intrat prea mult în istoria încercărilor şi a necazurilor mele, dar umblatul şi peregrinajul pentru atâta timp prin terenuri dificile – deşerturi fierbinţi şi teritorii muntoase – îmi dezvoltaseră o structură fizică şi o musculatură destul de impresionante la momentul întoarcerii. În ciuda naturii mele zvelte, structura de bază era puternică. Eram un om schimbat şi el a văzut asta când am reluat legătura.

Am petrecut două zile împreună făcând ceea ce fac fraţii când se reunesc: am mâncat. I-am povestit despre lucrurile pe care le învăţasem. Îi plăcuse dintotdeauna viziunea mea asupra lumii şi era fascinat de aceste lucruri, de aceste practici yoghine pe care ajunsesem să le pătrund. Era foarte atent şi fascinat când descriam lucrurile pe care le învăţasem şi locurile unde fusesem. El se considera a fi un om foarte umblat până m-am întors eu din călătorie, când şi-a dat seama că sunt o fiinţă foarte, foarte umblată şi că, prin comparaţie, el era un sedentar. Am glumit puţin despre asta.

În acel punct al călătoriei, am devenit mai nervos, întrebându-mă dacă nu cumva Maria mă părăsise şi începuse vreo relaţie cu un alt bărbat. Avusesem nişte viziuni în care o întâlneam având un prunc agăţat de şold şi un copil mic

de mână. Ştiam însă că acestea erau doar fantezii ale fricilor care se manifestau în minte, aşa că m-am autodisciplinat să nu insist pe astfel de viziuni.

- CAPITOLUL ŞASE -

Ajung acasă

Ne apropiam de casă. Căpitanul navei, cu care petrecusem câteva zile vorbind despre ceea ce învăţasem şi despre ce se întâmplase în excursia mea, era un tovarăş plăcut. Eram ca şi când nu ne-am fi despărţit niciodată, iar călătoria de trei zile înapoi în oraşul portuar de lângă locul meu de reşedinţă a fost una cu multă bucurie şi comunicare. Am continuat să discutăm ceea ce învăţasem despre minte şi disciplină şi ce pot realiza acestea. Cu această ocazie, am putut aflat mult mai multe despre el şi despre călătoriile sale prin lume şi, fiindcă eu însumi fusesem în excursii, apreciam cu adevărat lungile sale călătorii, prin care şi-a aranjat sursele de aprovizionare cu bunuri şi servicii.

Se făceau cu greu aranjamente la distanţă în acele zile. Nu existau telefoane. Oamenii trebuiau să călătorească în diferite locuri şi să închege relaţii cu alţi oameni în care puteau avea încredere, pentru că erau mulţi bani implicaţi în acele tranzacţii. „Autostrăzile” vremii, adică liniile de-a lungul cărora călătoreau mărfurile, erau periculoase şi adesea bântuite de tâlhari şi hoţi. Mi se părea interesant ce spunea, după ce parcursesem o aşa distanţă şi vizitasem atâtea locuri, şi am căpătat o admiraţie mult mai mare pentru munca sa. Nu l-am privit ca pe vreun răsfăţat bogat căruia îi plăcea doar să se plimbe cu barca. Ajunsesem să înţeleg dedicaţia sa profundă faţă de munca sa.

Când am coborât în oraşul-port pe care îl vizitasem de multe ori în tinereţe, am fost foarte, foarte fericit şi, în acelaşi timp, neliniştit să fiu acasă. Vă puteţi imagina că, neexistând comunicaţii – fără scrisori, fără apeluri telefonice – mintea mea dorea să inventeze poveşti despre ce s-a întâmplat în lipsa mea şi cum voi fi primit. Dar, din cauza lecţiilor pe care le asimilasem, pentru că învăţasem atât de multe despre disciplinarea minţii, puteam să recunosc când se dezvoltă o poveste mentală şi să o opresc imediat, să o împiedic rapid să îmi provoace nelinişte sau teamă.

O scurtă lecţie: Antrenaţi-vă mintea

Aşa se întâmplă, dragii mei: Vă creaţi propriile frici. Vă creaţi propriul iad pe acest plan pe care îl numiţi Pământ, din cauza naturii indisciplinate a minţii voastre. Este ca un cal sălbatic în galop, pe care încerci să-l călăreşti. Te tot aruncă pe jos şi apoi te sui iar şi te duce în locuri unde nu doreşti să mergi. Este ca şi cum ai încerca să-ţi trăieşti viaţa încălecat pe

un animal care are o voinţă proprie, deşi nu este chiar aşa! Mintea poate fi complet dresată. Mintea poate fi total concentrată la voinţă. Este foarte important să înţelegeţi acest lucru, deoarece mintea este forţa creatoare în viaţă. Mintea voastră creează pasiune şi emoţie, iar emoţia creează obiectele fizice.

Când te gândeşti la ceva fără pasiune, fără să implici nicio energie, nu prea are efect, dar când te gândeşti la ceva cu pasiune şi dorinţă sau cu frică şi ură intensă, atunci adaugi combustibil la foc. Iată ce trebuie să înţelegeţi: Urile şi temerile voastre, generate de o minte indisciplinată, se manifestă mereu în viaţa voastră sub forma unor elemente perturbatoare, cum ar fi oamenii care nu vă plac, care vă atacă, locuri în care nu doriţi să mergeţi (poate, serviciul vostru sau domiciliul într-un cartier prost) şi lucruri pe care doriţi să le evitaţi (boli, conversaţii neplăcute sau relaţii tensionate). Acestea sunt create de gândurile, credinţele şi emoţiile voastre, toate conlucrând. Menţionez acest lucru de mai multe ori în această carte pentru a vă întipări în minte importanţa sa, ca să înţelegeţi cu adevărat că de aici vine suferinţa voastră.

Crezi că suferinţa provine de la bolile tale, dar bolile provin din gândurile tale de frică manifestate de-a lungul deceniilor. Crezi că provine din relaţiile tale toxice şi din partenerii tăi dezagreabili, dar aceste fiinţe reflectă propria ta vibraţie, cauzată de gândurile tale de frică şi ideile tale anxioase. Crezi că este cauzată de munca pe care o consideri epuizantă, care nu ar fi la înălţimea pretenţiilor tale şi care te goleşte de energie. Dar aceste experienţe provin din lipsa ta de iubire-de-sine, lipsa de stimă-de-sine. Eşti incapabil să creezi o muncă frumoasă, plină de sens, creativă şi făcută cu bucurie, dacă nu crezi că o meriţi sau dacă nu te vezi capabil să atingi acest scop. Deci, iată că multe dintre credinţele voastre fundamentale au o manifestare concretă în lumea voastră.

Când am coborât din corabie, ştiam toate aceste lucruri fără umbră de îndoială. Le studiasem şi mă adâncisem în ele, iar aceste cunoştinţe mi-au permis să păşesc în orice mediu, ştiind că mă voi descurca bine, pentru că aveam controlul propriei mele minţi. Eram responsabil de propriile procese de gândire. Desigur, poate că acest lucru vă zăpăceşte, dacă aţi crezut poveştile despre sfârşitul vieţii mele, dar veţi înţelege mai clar pe măsură ce vom aprofunda această istorisire. Veţi înţelege procesul în care eram implicat spre sfârşitul vieţii mele. Dar nu vom sări la chestiunea asta chiar acum.

Reunirea

Am coborât din corabie pe un teritoriu familiar, iar asta a fost o mare bucurie pentru inima mea. Am văzut câteva prietene, tinerele care lucrau la docuri şi erau foarte fericite să mă vadă, pentru că le lăsasem o impresie de fiinţă iubitoare, care nu le judeca pentru viaţa sau munca lor, şi am petrecut o oră sau două discutând cu ele despre ce se schimbase. Unele dintre ele chiar şi-au schimbat „cariera” (folosesc acest cuvânt cu rezervă, desigur) către alte domenii. Spuneau că a fost rezultatul direct al conversaţiilor purtate cu mine şi am fost plăcut impresionat să aud că viaţa cuiva a fost influenţată, viaţa cuiva s-a schimbat în mai bine datorită unor informaţii pe care i le împărtăşisem. Acest lucru m-a bucurat foarte mult şi mi-a întărit hotărârea să ajut oamenii pe mai departe să se schimbe şi să aibă realizări superioare în viaţă.

Pe când urcam dealul de la ieşirea din oraş, m-am întors şi am privit peisajul. Am văzut oraşul situat la marginea apei şi dealurile prăfuite din depărtare şi am văzut concentrarea de oameni din acea zonă. M-am gândit pentru o vreme cât era de interesant că oamenii preferau să stea într-o aşa aglomeraţie, în ciuda vastităţii mediului înconjurător. Era clar că oamenii simţeau nevoia să fie împreună, că prosperau fiind aproape unii de alţii. Şi totuşi, capacitatea lor de a trăi împreună era profund compromisă de stilul lor certăreţ şi de minţile lor agresive, care le produceau un comportament agresiv. Am avut acest gând în timp ce m-am întors şi priveam şi am înţeles că ei s-ar fi putut împrăştia, ca să nu mai aibă de-a face unii cu ceilalţi, dar oamenii nu vor asta. Se strâng într-un spaţiu foarte mic, ca să nu fie singuri, pentru că mai există un aspect al minţii foarte puternic şi anume credinţa că am fi singuri.

Desigur, nu este adevărat. Dar această prelegere o voi susţine mult mai încolo, când o să vă povestesc despre modul în care am devenit iluminat. În acest moment, nu eram încă iluminat. Eram cineva care doar se autoeducase bine în privinţa minţii umane şi a proceselor de gândire şi văzuse, prin observaţie şi practici personale, cum gânduri diferite creează vieţi diferite şi cum comportamentul pleacă de la gânduri. Lucrul acesta mă fascina neîncetat şi, desigur, este întotdeauna interesant să vezi câte permutări şi tipare nenumărate ale acestui principiu se manifestă în lume. Mereu mă gândeam la asta şi ascultam vocile care nu încetau să-mi transmită informaţii.

Desigur, trebuie să înţelegeţi că vocile interioare nu erau ceva înspăimântător. Mă obişnuisem cu ele. De-a lungul timpului, a crescut frecvenţa şi calitatea comunicărilor şi, în timp ce mă plimbam, puteam auzi o voce în minte care-mi vorbea despre un anumit subiect sau principiu. Deci, când

mergeam pe jos, părea că nu fac nimic special, dar de fapt, primeam educaţie din non-fizic, de la fiinţe non-fizice; primeam informaţii. Desigur, lucrul acesta nu era ştiut de persoanele care mă priveau, aşa că erau surprinse să audă unele lucruri care îmi ieşeau pe gură şi se întrebau de unde am primit informaţiile, căci nu erau întotdeauna informaţii disponibile în acel timp şi loc. Cu siguranţă, era un fenomen condamnat de multe doctrine ale religiei locului din acea vreme. De asemenea, mai erau acolo şi cuceritorii romani. Peste tot erau aşezăminte militare. Forţele nu erau numeroase, dar eram, cu adevărat, sub ocupaţia unor soldaţi, unor gangsteri, să zicem (aşa se comportau mulţi dintre ei cu oamenii obişnuiţi din această zonă). Dar divaghez.

Mergeam foarte încet prin peisaj, fiind foarte atent la acest loc drag şi minunat de unde plecasem de trei ani. Nu fusese o călătorie uşoară şi acum, în timp ce păşeam spre oraşul meu natal, începeam să mă îngrijorez. Sunt recunoscător pentru faptul că aveam ştiinţa că, numai rămânând în momentul prezent, concentrându-mă asupra a ceea ce doream să creez, voi rămâne senin şi pe pace. Dacă m-aş fi lăsat dus de minte acolo unde dorea ea să mă ducă, aş fi devenit foarte neliniştit şi nervos în legătură cu ceea ce urma să găsesc.

M-am apropiat de satul meu foarte precaut. Nu ştiam dacă nu cumva o voi vedea pe Maria căsătorită cu un alt bărbat şi nu ştiam ce se va întâmpla atunci. Când m-am apropiat de casa familiei sale, am văzut-o spălând ceva afară. Desigur, vă amintiţi că devenisem mai puternic, mă îngrăşasem şi avusesem mare grijă de mine în lunile anterioare pentru a mă prezenta înaintea ei cu un chip frumos şi puternic. Când şi-a ridicat capul şi mi-a recunoscut mersul – evident că m-a văzut venind de la distanţă – a renunţat la ceea ce făcea şi, ca în filmele voastre ce înfăţişează o astfel de scenă, a alergat spre mine foarte fericită.

Eram în extaz că sunt astfel întâmpinat. Crezusem că voi avea parte de furie, dar ce primeam era numai bucurie şi dragoste şi, când ne îmbrăţişam, nu ne păsa că ne priveau oamenii. Nu ne păsa dacă dam naştere la bârfe (căci asta era una dintre activităţile principale ale comunităţii din acel moment şi loc). Ne-am îmbrăţişat mult şi bine, iar emoţiile trezite în noi erau foarte puternice. Am simţit nevoia să o rog să se căsătorească cu mine. Am simţit nevoia să-i cer să devină soţia mea, pentru că acum eram un bărbat capabil de genul de angajament pe care îl cere această legătură. Era copleşită de emoţie şi lacrimi, aşa că nu mi-a putut răspunde, dar venind acasă la ea, ştia că eram complet dedicat relaţiei şi legăturii noastre. A fost un moment magnific – fără nicio îndoială – unul care iese în evidenţă în amintire mai presus de multe alte evenimente din viaţa mea.

Un străin într-un ţinut cunoscut

Era minunat să fiu acasă, să fiu în braţele iubitei mele şi să văd din nou feţe cunoscute. După ce fusesem plecat de ceva timp, nu prea mă mai interesa să văd feţe noi, ci îmi doream să văd unele vechi şi familiare, aşa că era un sentiment liniştitor să văd oamenii stând în aceleaşi locuri. Era ceva liniştitor să vezi fiinţele făcând aceeaşi muncă. Era liniştitor să vezi case cu o formă familiară.

Cu toate acestea, călătoria mă schimbase şi nu mai eram unul dintre aceşti oameni. Devenisem ceva diferit. Într-un fel, devenisem un guru. Devenisem cineva care dorea să predea, cineva care dorea să transmită cunoştinţe altora. Am simţit, adânc în inima mea, că aceasta va fi calea pe care o voi lua.

Am intrat cu Maria în casă. Mama ei era mult mai rece cu mine decât era Maria. Şi-a amintit de toate lacrimile şi durerile pe care le-a îndurat Maria când am plecat şi, sunt sigur, multă vreme după aceea. Poate că ştiţi sentimentul de a fi părăsit de dragostea vieţii tale. Mulţi dintre voi aţi trecut prin asta şi este o experienţă dureroasă. Nu crezi că acea persoană se va întoarce. Nu crezi că dragostea va mai reveni vreodată.

Dar iată ce aş vrea să înţelegeţi: dacă aveţi o legătură cu cineva în inimă, minte şi suflet, atunci foarte puţine lucruri ar putea-o distruge, cu excepţia urii şi a judecăţii, a neiertării şi a fricii. Acestea subminează relaţiile. Aşa distruge ego-ul ceea ce este sacru şi fericit. Şi, de asemenea, unul dintre motivele pentru care cei care citiţi această carte aveţi nevoie să înţelegeţi importanţa învăţăturilor din ea, este că aceste învăţături vă vor păstra vii relaţiile de dragoste. Aceste învăţături vă vor permite să creaţi legături pe viaţă şi puternice – nu dintr-acelea fragile şi precare cum înjghebaţi în vremurile actuale. Aceasta este o informaţie importantă şi voi reveni la ea ceva mai târziu. Dar, ascultându-mi această istorisire, este important să înţelegeţi că relaţia noastră a fost menţinută vie de permanentele mele gânduri pline de iubire pentru Maria, de permanenta mea încredere în ea şi de permanenta mea credinţă în relaţia noastră. Dacă mi-aş fi petrecut acei trei ani spunându-mi poveşti despre infidelitate şi frică, dacă mi-aş fi petrecut acei trei ani proiectând asupra ei tot ceea ce nu doream să se întâmple, atunci vă asigur că deznodământul ar fi fost diferit la venirea acasă. Ar fi simţit acele idei şi mi-ar fi reflectat înapoi exact gândurile pe care le hrănisem. Dar pentru că m-am concentrat doar pe dragostea ei şi pe devotamentul nostru unul faţă de celălalt, totul a mers bine. Şi aşa a fost întoarcerea mea la Maria.

Apoi m-am dus la părinţii mei, la mama mea. Au fost foarte bucuroşi să mă vadă, trebuie să recunosc. Şi ei au făcut gesturi exuberante de dragoste, alergând

spre mine şi îmbrăţişându-mă în grup – căci fraţii şi surorile mele erau acasă când urcam pe drumul care ducea la casa părinţilor mei. Au venit toţi la mine. Fraţii şi surorile mele aveau o oarecare rezervă faţă de mine, căci erau mai tineri, dar îşi aminteau bine de mine şi m-am aşezat la masă alături de toate fiinţele pe care le iubeam atât de mult, mâncând şi bând.

Am început să le împărtăşesc poveşti despre călătoria mea, ceea ce a durat ceva timp. Am petrecut câteva zile împreună pentru a ne înţelege reciproc şi a reface relaţia pe care o avusesem şi pe care ne doream să o menţinem. Nu mă putem opri din povestit despre locurile pe unde fusesem, lucrurile pe care le văzusem şi oamenii pe care îi cunoscusem. Am simţit o mare bucurie să-mi amintesc acele poveşti.

Încep să lucrez

Mamei îi venea greu să creadă că poveştile mele erau adevărate. Uneori, se uita la mine şi parcă nu credea că mersesem atât de departe în lume, cât şi în interiorul meu. Am observat că înţelege foarte greu aceste teorii despre interiorul fiinţei şi, în timp ce îi vorbeam, îmi apăreau unele idei despre cum să i le comunic mai simplu. Dacă urma să împărtăşesc aceste informaţii oamenilor, atunci trebuia să le traduc în poveşti pe care ei să le poată înţelege; era nevoie să le traduc într-o limbă pe care să o înţeleagă. În lunile următoare, am început să elaborez ceea ce voi numiţi parabole sau pilde, diverse poveşti care cuprindeau principiile, dar erau mai uşor de digerat. Minţile acestor fiinţe cu care trăisem – cu vieţi simple, fără aventură – nu puteau înţelege aceste concepte, aşa că am început să-mi petrec ceva timp în fiecare zi pentru a imagina poveşti despre principii destul de sofisticate, pe care a trebuit să le transform într-un limbaj cotidian, folosind simboluri pe care fiinţele obişnuite le puteau înţelege.

M-am întors la muncă. Uneori lucram cu tatăl meu la tâmplărie. Totodată, îmi doream mai multă libertate şi mai multă acţiune după călătoriile mele, aşa că am început să mai şi pescuiesc. Îmi plăceau foarte mult: ieşirea în largul apei, comuniunea cu natura şi sentimentul libertăţii pe care îl avusesem în călătoriile mele. Îmi cultivasem acest sentiment în acea perioadă de trei ani şi aveam nevoie de el. Simţeam nevoia să mă îndepărtez de limitările vieţii în sat şi simţeam nevoia să scap de limitările femeilor – nu că le-aş fi judecat în vreun fel, pentru că iubeam femeile din viaţa mea cu intensă afecţiune – dar îmi venea greu, după călătoria mea solitară, să stau să le ascult pălăvrăgind despre activităţile lor zilnice şi vorbind tot timpul. Bărbaţii din jurul meu erau mult mai taciturni. Nu vorbeau atât de mult, dar erau mai închişi şi greu de abordat, aşa

că timpul petrecut la pescuit devenise foarte preţios pentru mine, nu doar pentru că procuram hrană şi bunuri pentru comerţ şi vânzare, ci şi pentru că îmi permitea să rămân cu mine însumi, cu propria mea conştiinţă şi să intru în comuniune cu conştiinţele din non-fizic.

Mă aşez la casa mea

Am devenit destul de popular ca învăţător. Trecusem de la condiţia de tânăr delincvent, radical, indisciplinat, pus pe arţag, la condiţia de om înţelept, chiar dacă eram încă foarte tânăr. Mi-am petrecut următoarea perioadă bucurându-mă de întoarcerea acasă şi de relaţia cu Maria. Şi, bineînţeles, în această perioadă, în anul care a urmat întoarcerii mele din călătorie, ne-am căsătorit în modul tradiţional evreiesc şi ne-am mutat împreună.

Înainte de a ne căsători, am trecut prin pregătirile normale pentru căsătorie care se obişnuiau la acea vreme şi eram foarte fericiţi. Eram încântaţi că ne vom căsători. Am avut întotdeauna o relaţie fizică foarte strânsă şi eram dornici să stăm împreună după îndelungata şi dificila noastră separare. Nu voiam să mai stăm despărţiţi. Ne-am îndrăgostit unul de celălalt din nou şi aveam multă energie sexuală. Doream să fim căsătoriţi, ca să ne putem bucura de acea energie.

Într-adevăr, aceasta este partea din poveste pe care Biblia voastră nu o spune despre mine, pentru că a fost scoasă din scripturi. Aceste informaţii erau cunoscute şi fuseseră scrise de mulţi dintre cei care mi-au ştiut viaţa, dar au fost eliminate după moartea mea – după ce am părăsit planul fizic într-un mod vizibil – pentru că ar fi arătat că am fost un om obişnuit, iar Biserica nu a dorit asta. Aveau nevoie să creeze ceva divin din mine, ceva de neatins pentru fiinţa obişnuită. Acesta a fost scopul lor. Ştiau că, dacă aş fi fost o fiinţă obişnuită, aş fi devenit un model de comportament accesibil oamenilor. Ei au simţit că acest lucru le-ar fi dat oamenilor o speranţă şi o încredere în ei înşişi care i-ar fi împuternicit.

Desigur, exact asta încerc să fac în această carte. Vreau să spun adevărul: am fost o fiinţă obişnuită care doar şi-a aplicat puterea minţii la adevărurile realităţii. Nu realitatea pe care o vedeţi acum, pe care o consideraţi reală în cultura voastră. Nu este reală. Astea sunt straturi peste straturi de percepţii greşite şi neadevăruri care vă sunt predate şi care credeţi că sunt reale. Când spun „real”, mă refer la adevărurile universului şi la modul în care el funcţionează. Realitatea înseamnă modul în care funcţionează creaţia. În acest sens folosesc cuvântul „realitate” – realitatea minţii creatoare, realitatea iubirii,

realitatea cuvântului lui Dumnezeu. Acesta este un subiect care, desigur, mă supără destul de tare, din cauză că nu-mi place ca numele meu să fie asociat cu neadevăruri. Nu-mi place ca numele meu să fie asociat cu lucruri care îi rănesc pe oameni, aşa că de aceea vă spun această istorisire şi evoc aceste întâmplări.

Ne apropiem de secţiunea următoare, cu momentul iluminării mele, şi voi intra în poveştile pe care le-aţi citit în Biblia voastră. O să vă spun care a fost cu adevărat experienţa mea în privinţa acestor lucruri. Sper să pot include toate chestiunile care vă interesează şi sper să apreciaţi această poveste la valoarea ei reală şi să vă atingă sufletul, pentru că este adevărul-adevărat. Vorbesc prin această fiinţă, acest medium/channel, dar aceste idei şi concepte sunt amintirile pe care le am din viaţa mea de acum 2.000 de ani din planul vostru fizic. Am şi multe altele noi, despre care voi vorbi la un moment dat, dar deocamdată să clarificăm trecutul. Deocamdată, clarificăm învăţăturile pe care le-aţi citit şi denaturările lor pe care le-aţi asimilat şi care v-au provocat multă suferinţă în viaţă.

Partea a doua: Iluminarea şi misiunea spirituală

- CAPITOLUL ŞAPTE -

Amintiţi-vă care-i scopul

Ne bucurăm că sunteţi alături de noi astăzi. Înţelegem constrângerile la care este supusă omenirea, din partea nevoilor trupeşti şi de la locul de muncă. Avem noi înşine destulă experienţă în acest sens, ne amintim destul de bine cum zboară zilele şi cum este dificil, uneori, să te dedici practicii spirituale, deoarece pare mai puţin importantă. Totuşi, ea este mult mai importantă, deoarece îţi dă acces la sferele energiei care îţi controlează cu adevărat viaţa. Mintea ta mică crede că ea conduce şi că ţine în mâini frâiele controlului, dar nu este aşa.

Mintea spirituală vs. Mintea egotică

Iată un lucru important pe care oamenii trebuie să-l înţeleagă studiind acest material: că mintea lor este divizată. Chiar aşa, credeţi că aveţi o minte unitară, dar nu este. Mintea umană trebuie să capete o înaltă viziune ca să poată atinge pacea interioară. Desigur, cei mai mulţi dintre voi nu aveţi pace interioară. Proiectaţi în afara voastră toate acele aspecte pe care nu le asociaţi cu „sinele cel bun". Proiectaţi în afara voastră toate lucrurile care nu vă plac, toate lucrurile care nu sunt în armonie cu adevărul şi le numiţi „lumea".

Acesta este un concept de mare importanţă. Nu este un concept pe care îl învăţaţi în cultura occidentală. Nu este un concept pe care să-l întâlniţi în realitatea sau în conştiinţa obişnuită. Aveţi o oarecare idee că puteţi influenţa lumea exterioară fiind mai pozitivi sau mai negativi – mai mult în sens negativ, căci vedeţi că oamenii negativi se îmbolnăvesc sau au experienţe negative. Dar există şi fiinţe foarte pozitive, care par să creeze în jurul lor un câmp magnetic ce atrage abundenţa către ele. Cam atâta înţelegeţi. Însă aici e vorba de un principiu fundamental şi anume că acest tu nu este adevăratul tău sine. Acest tu este manifestarea fizică a erorilor minţii tale. Eşti o manifestare fizică a ceva ce nu este conectat la Sursă şi experimentezi lucruri, concepte şi idei specifice acestui plan fizic 3D. Dar acest tu nu eşti cel adevărat şi de aceea nu-ţi aminteşti că locul numit Cer este căminul tău. Iată de ce nu înţelegi toate consecinţele vieţilor tale trecute. Pentru că încă mai crezi în iluzie, încă mai crezi în ură, încă mai crezi în separare şi crezi în propria ta putere de a crea lumea.

Acum, s-ar părea că afirmăm aici un paradox: că eşti creatorul lumii tale, dar nu eşti creatorul lumii. Să clarificăm această chestiune înainte de a merge mai departe.

Din cauza modului în care înţelegeţi cum funcţionează lumea, operaţi cu un aspect al minţii destul de primitiv – şi anume mintea ego-ului. Mintea ego-ului are două laturi. Prima este partea legată direct de corpul fizic, este acea programare care vă menţine corpul în funcţiune: digestia, respiraţia, aceste aspecte biologice. A doua latură a minţii ego-ului este acel flux de conştiinţă în care intraţi atunci când operaţi în zonele inferioare ale gândirii, cele de sub o anumită vibraţie. Este ca şi cum aţi avea două zone mintale din care să alegeţi – cea spirituală şi cea fizică.

Când te focalizezi pe fizic – pe corp, pe mâncare şi pe bani, în sensul că faci din ban zeul tău, destinul tău, stăpânul tău şi idolul tău, să zicem aşa – atunci când crezi aceste lucruri, atunci accesezi fluxul de conştiinţă al minţii egotice. Ea îţi va hrăni temerile, îngustimea minţii şi dorinţa de control. Însă când îţi ridici vibraţia şi iei în consideraţie spiritualul, te poţi vedea ca pe o fiinţă care se manifestă doar parţial în această lume fizică şi înţelege adevăratul concept al realităţii, anume, că cea mai mare parte din tine nu se manifestă aici. Locuieşti într-un corp fizic, dar nu eşti corpul. Poţi vedea că, dacă eşti bun cu oamenii, vei primi în schimb un gen de abundenţă care nu vine din lumea fizică; că, dacă eşti creativ, vei avea acces la sfere superioare şi la acest gen de idei şi concepte. Dacă înţelegi că meditaţia te poate conecta la o sursă mai înaltă de energie, când te concentrezi asupra acestor idei reale – că suntem cu toţii conectaţi, că dragostea este tot ceea ce există – atunci vei intra în mintea spirituală şi în sferele superioare şi vei începe să obţii mai multe informaţii de acolo. Aşa că, vedeţi, este important în ceea ce credeţi. Ceea ce credeţi că este adevărat vă creează o lume diferită. Acesta este aspectul de bază al învăţăturilor pe care vi le aduc şi, desigur, aş putea clarifica toate aceste subiecte cu mult mai multe detalii. Aceasta este informaţia pe care am primit-o prin iluminare.

Când crezi că trăieşti într-o lume fizică tridimensională (3D) şi că eşti un corp şi că vei muri, atunci nu eşti în contact cu realitatea. Trăieşti într-o iluzie – o iluzie foarte convingătoare, dar care este totuşi o iluzie. Este doar ataşamentul tău faţă de structura fizică care *pari că eşti*, deşi tu nu eşti asta.

Aceasta este povestea vieţii mele, în sensul că am învins moartea. Iată cum au fost înţelese greşit unele dintre cuvintele mele din Biblie, deoarece scrierile Bibliei nu sunt deloc exacte. Există fragmente de adevăr care rămân valabile, dar poveştile urzite despre viaţa mea au avut ca scopuri doar amplificarea

puterii politice – pentru a avea o influenţă mare asupra oamenilor şi a-i menţine în cuşca ignoranţei – şi manipularea gloatei. Aceste interese au fost inserate în Biblie de-a lungul anilor şi, fiindcă au fost propovăduite drept „cuvântul lui Dumnezeu”, adevărurile s-au pierdut printre minciuni.

Nu-mi doresc ca oamenii să trăiască crezând în minciunile propagate în numele meu. Doresc să-mi dezleg numele de acele minciuni şi să-l aşez foarte ferm lângă adevăr. Căci adevărul vă va elibera. Aţi mai auzit unele astfel de fraze pe care le folosesc, dar vreau să înţelegeţi că adevărul este că această lume în care trăiţi nu este casa voastră naturală. Este plină de încercări şi necazuri, deoarece în ea se manifestă mintea voastră inferioară. Dar poate fi transformată. Poate fi făcută Raiul pe Pământ. A fost un astfel de loc în trecut, dar oamenii, prin natura lor, nu înţeleg modul în care funcţionează mintea şi nu înţeleg cum funcţionează creaţia şi nu înţeleg cum s-a desfăşurat viaţa mea şi ce rost a avut. Vi s-au servit nişte poveşti.

Din acest motiv, vă amintesc, scriu această istorisire. Am să vă tot reamintesc.

„Realitatea” voastră, aşa cum o numiţi, nu este realitate. Este un vis în care trăiţi, un vis pe care îl modelaţi, astfel încât să puteţi trăi în propria minte. Vedeţi voi, conflictele voastre interioare sunt atât de mari încât, când le aduceţi la lumina conştiinţei, atunci vă înfricoşaţi, deoarece vă pierdeţi echilibrul şi pacea şi nu puteţi suporta aceste conflictele. Ele sunt fricile şi terorile vieţii voastre. Şi atunci, proiectaţi conflictele în afara minţii, într-o nouă dezvoltare a visului.

Îmbrăţişaţi egalitatea

Vă inventaţi duşmani în ţări străine. Inventaţi oameni „răi”, astfel încât să vă puteţi concentra asupra lor toată culpa, ruşinea şi furia, iar voi să rămâneţi persoana „bună”, persoana fără de păcat. Acesta este motivul pentru care toată lumea are duşmani. Acesta este motivul pentru care fiecare om îi judecă pe ceilalţi, de parcă el sau ea ar fi omul cel bun. Oamenii au propriile lor structuri morale care îi protejează şi le menţin pacea minţii. Comportamentul tuturor în lumea voastră este motivat de aceste structuri morale.

E ca şi cum ar exista oameni buni şi oameni răi, dar dacă vorbeşti cu „oamenii răi”, vei afla că şi ei au oameni răi în viaţa lor. Trăiţi într-un grup de fiinţe care împărtăşesc acelaşi aspect al iluziei, aşa că sunteţi cam de acord cu cine este rău şi cine nu. Faceţi parte dintr-un asemenea grup distinct. Totuşi, dacă călătoriţi în alte părţi ale lumii voastre aparente, veţi întâlni alte grupuri

care cred că voi sunteţi răi. Vă vor considera necredincioşi; vă vor privi ca pe fiinţa albă cu pretenţii de superioritate (dacă sunteţi albi), şi că sunt oprimaţi de voi şi de poftele voastre şi de structurile voastre economice.

Aşa că nu există pace în lumea voastră. Această lipsă de pace se manifestă exterior în bătălii, conflicte, războaie şi certuri. Când credeţi în lumea materială, atunci nu aveţi nici pacea interioară, căci bătăliile mintale ale judecăţilor provoacă mari rupturi dureroase în inima şi cugetul vostru. Când judeci, când ataci pe altul şi când acţionezi cu aroganţă, atunci te rupi de ceea ce eşti cu adevărat. Asta am vrut să spun prin „cei blânzi vor moşteni Pământul": Când înţelegi cu adevărat cine eşti – că eşti egal cu toate celelalte fiinţe de pe planetă şi că toţi greşiţi în aceeaşi măsură – nu mai poţi fi arogant şi furios că numai tu ai dreptate. Devii mai puternic, dar şi mai smerit; devii mai conştient de neajunsurile tale, în sensul că îţi recunoşti limitele sau falsitatea pretenţilor egoului. Devii mult mai puţin ostentativ şi nu cauţi să-ţi demonstrezi măreţia – căci adevărata ta măreţie răzbate singură din tine.

Deci aceasta este structura lumii voastre. V-aţi separat de adevărata voastră natură şi vă este frică din această cauză. Nu puteţi suporta asta. Sunteţi îngroziţi. Sunteţi speriaţi de ceea ce v-aţi creat în minte.

Există un aspect din interiorul vostru care nu se simte acasă. Este acel sentiment, pe care îl aveţi toţi, că s-a petrecut o teribilă eroare, că aţi ajuns în familia greşită, că nu sunteţi înţeleşi, că sunteţi singuri. Am venit să vă ajut să anulaţi această frică din voi, căci chiar voi o creaţi, fără să vă daţi seama. O faceţi perpetuând aceste idei de separare, dar poate fi eliminată prin practica iertării – nu în sensul iertării păcatelor, ci înţelegând că păcatul nu este deloc real, că voi înşivă aţi inventat ideea de "păcat" pentru a vă aduce pacea minţii. Când îi atacaţi pe alţii, "păcătoşi", simţiţi o oarecare uşurare de conflictele voastre interioare.

Acesta este principiul care stă la baza acestei cărţi. Pare un principiu complicat, dacă nu l-aţi mai auzit până acum. Dar cartea pe care am scris-o intitulată "*Un curs de miracole*" explică aceste informaţii. Este scrisă într-un limbaj şi într-un stil foarte puternic, care vă va transforma structurile interne într-un mod sistematic şi blând. Deci, când o citiţi, pare greu de înţeles, dacă o abordaţi cu mintea occidentală obişnuită. Necesită o anumită disciplină şi o anumită credinţă, în sensul că este posibil să nu înţelegeţi despre ce vorbeşte sau ce anume vă modifică în minte. Credeţi că, dacă ar fi fost scrisă mai clar – dacă ar fi fost scrisă în alt limbaj – v-ar fi fost mai uşor s-o înţelegeţi. Adevărul este că a fost scrisă aşa cu un scop! Este scrisă în acest fel pentru a anula

învăţăturile şi condiţionările create de principiile iudeo-creştine ale lumii în care trăiţi. Acest lucru este explicat şi în alte texte, la care voi face referire mai târziu.

Totuşi, îl clarific şi aici şi acum. Dacă doriţi să aveţi parte cu adevărat de pace, dacă doriţi să vă transformaţi cu adevărat gândurile şi procesele minţii şi să ajungeţi la o înţelegere profundă a adevărului, atunci "*Cursul de miracole*" este o carte pe care aţi face bine s-o citiţi împreună cu cartea de faţă, pe care o scriu acum prin acest medium. Căci, dacă înţelegeţi adevărata poveste a vieţii mele, în combinaţie cu cealaltă carte, veţi avea o înţelegere completă a ceea ce s-a întâmplat, ce se petrece şi cum să atingeţi niveluri de comunicare cu Spiritul şi niveluri de pace care, deocamdată, vă depăşesc capacitatea de înţelegere.

"*Un curs de miracole*" a venit pe planeta voastră în urmă cu câteva decenii şi, de atunci, multe fiinţe au pus mâna pe el, îl au în bibliotecă sau au auzit de învăţăturile sale. Iar această carte, autobiografia mea, este un textul însoţitor al aceluia, pentru că mulţi dintre voi citesc acel Curs cu concepţii profund greşite despre cine şi ce sunt şi ce susţin eu, încât trebuie neapărat să aveţi şi aceste informaţii biografice. Aveţi concepţia greşită că eu sunt singurul fiu al lui Dumnezeu, că sunt acel Cristos despre care aţi citit în Biblie, or nu este cazul; nu sunt eu acela.

Alegeţi-vă calea

Vă redefinesc cine sunt eu. Vă spun aici cine sunt, iar asta vă va ajuta în călătoria voastră spre transformare, căci nu vă puteţi înţelege cu adevărat propria divinitate dacă credeţi că eu aş fi mai divin decât voi. Mă aflu ceva mai sus pe scară, dar scara este una şi aceeaşi. Duce de la iad până la cer. Sunt ceva mai departe pe cale, dar există o singură cale: fie mergeţi spre cer, spre lumină, fie vă îndreptaţi în direcţia greşită şi păşiţi spre întuneric.

Trebuie să înţelegeţi aceste concepte şi principii. Suntem cu toţii împreună. Unii au ajuns mai departe pe cale decât alţii, dar se pot întoarce pentru a vă ajuta în călătorie. Se pot întoarce să vă ţină de mână şi să vă ajute să treceţi peste părţile dificile ale drumului. Vă pot încuraja de sus, de pe scară, spunându-vă că este în regulă dacă aţi obosit şi că vă puteţi odihni puţin; este în regulă, dar continuaţi să urcaţi. Este atât de frumos aici sus. Puteţi vedea mult mai clar, iar lumina este mult mai strălucitoare. Nu sunteţi niciodată singuri; există fiinţe pe tot parcursul scării şi toate vă întâmpină şi vă cheamă să continuaţi această călătorie aparent dificilă.

Există momente în care drumul este înnorat de negura minţii şi eşti confuz şi doreşti să te opreşti, dar nici nu te poţi întoarce. Nu este o senzaţie plăcută să

cobori înapoi, pentru că scara este nesfârşită, deci nu-i nicio uşurare să cobori: Când te întorci, dai iarăşi de vechile probleme şi temeri ale trecutului şi condiţionările care te conduc. Dacă continui să mergi către lumină, scapi de poveri şi călătoria devine din ce în ce mai uşoară.

Aş vrea să te gândeşti la aceste două imagini în timp ce citeşti această carte. Aş vrea să te gândeşti în ce direcţie mergi pe cale, pentru că ai doar două opţiuni. Lumea voastră pare să vă ofere atâtea alegeri diferite, dar adevărul este că, dacă eşti scufundat în fizic – crezând că eşti un corp şi crezând în moarte – atunci cobori pe scară şi mergi pe drumul spre iad . Dacă crezi în natura ta divină, în creativitatea ta, în inima ta, în deschiderea ta, în bunătatea ta, în legătura ta cu ceilalţi şi în capacitatea de a te transforma şi de a-ţi crea propria lume, atunci eşti pe drumul cel bun. Eşti în armonie cu adevărul, iar cele câteva iluzii rămase (pentru că le aveţi cu toţii; altfel nu aţi mai fi pe Pământ) îţi vor răsări în minte pe măsură ce înaintezi spre cer. Căci neadevărul nu este compatibil cu cerul şi nu poţi ajunge acolo cât încă mai crezi în neadevăr. Scara îţi cere să devii din ce în ce mai uşor; nu poţi păşi în sferele superioare atunci când cari după tine bagaje inutile.

- CAPITOLUL OPT -

Iluminarea

Maria şi cu mine am devenit oficial soţ şi soţie. Hotărâsem să facem acest pas, pentru că Maria dorea să aibă copii şi venise vremea. Îmi văzusem de calea mea şi intuisem că nu trebuie să mă căsătoresc înainte de călătorie. Nu avea legătură cu relaţia noastră. Trebuia s-o fac pentru mine, pentru conştiinţa mea.

Din acel motiv amânasem căsătoria pentru atât de mulţi ani. În acele timpuri, căsătoria se făcea la vârste foarte fragede. Eram excesiv de bătrâni pentru acea vreme şi zonă, căci nu se mai auzise ca cineva să se căsătorească la douăzeci şi patru şi douăzeci şi şapte de ani. Dar oricum, eu nu eram un tânăr conformist, iar Maria se împrietenise cu mine tocmai din acest motiv. Oricât de mult s-au necăjit familiile noastre uneori, ne-am ţinut de convingerile noastre şi ne-am continuat relaţia, chiar dacă nu eram căsătoriţi atât de tineri pe cât ar fi preferat majoritatea. Acum, mulţi dintre voi, din societatea modernă, vor spune că nu este adevărat, că eu nu aş fi trăit în concubinaj. Dar trebuie să înţelegeţi că nu eram o fiinţă obişnuită. Nu eram un bărbat supus regulilor societăţii în acest sens. Mergeam pe drumul meu propriu, iar deciziile şi acţiunile mele nu se conformau tradiţiei. Multe evenimente descrise în Biblia voastră confirmă că nu eram deloc un om convenţional, aşa că nu vă miraţi că eram la fel de nonconformist şi înainte de acele evenimente menţionate.

După nuntă, Maria a rămas însărcinată destul de repede şi m-am bucurat foarte mult. A fost o experienţă minunată, minunată. Nu voi intra în detalii legate de copii, cum se numeau şi cine au fost. Este irelevant; nu pentru asta relatez această poveste. Vă spun povestea pentru a vă pune în ordine versiunea pe care o aveţi despre viaţa mea. Aşa că mă voi limita la atât – că am avut doi copii destul de apropiaţi ca vârstă şi că munceam şi trăiam ca un fericit cuplu căsătorit cu copii mici. Oricine are sau a avut această experienţă înţelege că a fost o perioadă aglomerată şi plină de bucurii. Naşterea copiilor a fost fără dificultăţi şi trebuie să recunosc că a fost o perioadă minunată, idilică a vieţii mele. A fost una dintre cele mai obişnuite perioade din viaţa mea, deoarece trebuia să mă achit de obligaţiile de tată, soţ şi întreţinător de familie. Totuşi, nu mi-am întrerupt practica de învăţător.

Parteneriatul meu cu Maria

Au existat multe femei în viaţa mea, dar trebuie să fiţi circumspecţi faţă de poveştile interpretate prin ochii bărbaţilor cărora nu le plăceau femeile, nu le respectau şi nu le preţuiau. Vă redau povestea aşa cum am văzut eu evenimentele. Vreau ca oamenii să ştie ce s-a întâmplat şi aceasta să fie baza de discuţie, căci nu pot realmente dialoga cu cineva dacă nu are idee ce şi cine sunt şi de ce mă aflu aici. Dacă vorbesc cu nişte fiinţe care au în cap alte poveşti şi le spun ce sunt acum, ele nu mă aud clar şi nu mă văd clar. Deci, acesta este un lucru foarte important de înţeles. Nu scriu toate acestea ca să fac pe grozavul. Ci o fac pentru a vă ajuta să înţelegeţi cine sunt, ce sunt şi care este scopul meu real.

În acea perioadă şi zonă, Maria era la marginea a ceea se considera a fi societatea respectabilă, dar odată ce ne-am căsătorit, i s-a refăcut reputaţia. Eu nu agream deciziile arbitrare pe care oamenii le luau cu privire la valoarea altor persoane pe baza propriilor lor evaluări morale şi pe opiniile lor critice, de pe poziţii de superioritate.

Ştiam intuitiv că Maria era una dintre cele mai plăcute şi mai inteligente persoane spirituale pe care le-am întâlnit vreodată, şi întâlnisem destule până atunci. Ea avea un loc foarte special în inima mea şi doresc să afirm aici că poveştile care se spun despre ea sunt total neadevărate şi că mi-a fost un partener egal în misiunea mea spirituală. Am lucrat împreună, discutând itinerarii, acţiuni, filozofie şi principiile spirituale care îmi curgeau în minte pe când mă apropiam de iluminare. Studiam împreună chestiuni spirituale, citeam Tora împreună, ne rugam împreună şi meditam împreună.

După ce m-am întors din călătoria în Orientul Îndepărtat, am început o practică de meditaţie constantă şi intensă, care ne-a unit într-un mod mai strâns ca niciodată. Ne-a ajutat să ne deschidem minţile reciproc într-un mod pe care nu-l mai cunoscusem, iar dezvoltarea ei spirituală a fost incredibilă după întoarcerea mea. Avea o dorinţă nestinsă pentru acea înţelegere care vine odată cu practica spirituală constantă. Petreceam astfel multe ore în fiecare zi, de câte ori aveam timp între treburile zilnice. Simţeam foarte clar că munca ne întrerupea de la adevăratul nostru scop, care era acela de a studia şi de a preda.

Aveam întâlniri şi discuţii cu prietenii despre aceste chestiuni spirituale. Desigur, ei aveau oarecum tendinţa de a nu fi de acord cu autorităţile în materie de religie şi morală. Aşa că aveam întâlniri informale, dar nu m-am pretins a fi vreun învăţător spiritual. Ştiam doar că văd foarte clar ce fac oamenii cu viaţa lor. Vedeam foarte clar cum se stresau pentru lucruri care nu se întâmplaseră

încă. Vedeam foarte clar cum comportamentul cuiva, bazat pe propriul său sistem de credinţă, putea jigni pe altcineva atât de profund, încât le distrugea relaţia definitiv. Acest lucru mă fascina şi am lucrat pe textul spiritual al Torei, alegând fragmente unde se manifesta ego-ul şi unde se manifestau adevăratele principii spirituale. Am început să notez acele lucruri care îmi transmiteau ceva. Am început să notez toate lecţiile desprinse din călătoria mea în Orientul Îndepărtat şi, de asemenea, am început să mă gândesc la ce voiam să fac cu viaţa mea.

Nu mă atrageau structurile în care trăiau oamenii. Am văzut cum organizaţiile religioase profitau de oameni, obligându-i să se comporte într-un anumit mod sau să doneze o anumită sumă de bani pentru a menţine statutul oficialilor la un nivel înalt şi oamenii muncii, într-o condiţie de sărăcie. Acest lucru mă supăra foarte tare şi nu-mi plăcea deloc. Am înţeles că oprimarea populaţiei venea din cauza credinţei în textele pe care le predau structurile religioase, iar acest lucru mă deranja foarte mult, aşa că am hotărât să ajut oamenii să înţeleagă ce se întâmplă şi să se elibereze de tirania impozitării şi cerinţelor Bisericii de a oferi un nivel ridicat de viaţă celor aflaţi în fruntea organizaţiei.

Deci, asta am făcut în perioada ce a urmat întoarcerii mele. Lucram cu tatăl meu ca tâmplar o parte din timp şi pescuiam o altă parte din timp. Asta îmi plăcea. După cum spuneam, apa devenise pentru mine un adevărat loc de contemplare. Înţelegeţi, desigur, că nu locuiam departe de apă. Ajungeam uşor acolo. Aşa că Maria şi cu mine am fost de acord că aşa îmi voi câştiga existenţa, că voi sta în sat o anumită perioadă de timp, lucrând la proiecte de tâmplărie, ajutându-i pe oameni să îşi construiască casele şi mobilierul şi astfel de lucruri. Îmi plăcea foarte mult această muncă, dar mă simţeam limitat în libertatea de mişcare, aşa că aveam nevoie şi de o muncă mai în natură pentru echilibru.

Pe parcursul lungii mele călătorii, îmi plăcuse foarte mult să pescuiesc. Nu era ceva nou pentru mine, desigur, dar după ce m-am întors, am înţeles legătura pe care o aveam cu natura şi cum mă hrănea ea şi cum mă făcea să mă simt echilibrat şi puternic. Şi îmi plăcea efectul asupra corpului. Îmi plăcea mişcarea. Mă bucuram de ocazia de a sta liniştit, cu apa clipocind şi soarele încălzindu-mă, şi aveam mult timp pentru contemplare, reflecţie-de-sine, meditaţie asupra principiilor şi, de asemenea, să primesc informaţii.

Această experienţă a primirii de informaţii şi învăţături a continuat şi mi-a umplut multe ore din săptămână. Nu înţelegeam la momentul respectiv ce implicaţii vor avea. Nu ştiam că eram pe cale să mă trezesc. Nu ştiam că trec

printr-un proces de iluminare. Dar aş vrea să menţionez aici că procesul de trezire se petrece într-un mod ştiinţific. Este o experienţă vibraţională. Nu apare la întâmplare. Este oferită nu numai fiinţelor bune şi divine din punct de vedere obiectiv, ci şi fiinţelor care îşi ridică vibraţia prin practici care clarifică mintea şi o aduc într-o stare de pace.

Iar eu asta făceam zilnic. Îmi observam gândurile şi dorinţele şi vedeam că mă supăram când nu căpătam lucrurile de care credeam că am nevoie. Am început această disciplină internă. Pe baza informaţiilor pe care le primeam din invizibil, prin channeling, am început o disciplină a minţii şi să-mi monitorizez procesele interne foarte atent. Am început să integrez învăţăturile pe care le învăţasem în Orient cu informaţiile pe care le primeam datorită mediumnităţii.

Am colaborat cu Maria la aceste aspecte, dar ea nu avea chiar aceeaşi concentrare pe disciplină. Cred că mi-am dezvoltat această abilitate în călătorie. Călătoria îmi deschisese aspecte ale minţii şi conştiinţei pe care ea nu le experimentase. Dar nu am văzut acest lucru ca pe un neajuns. Ci am văzut că aveam un partener şi un sprijin. De fapt, atunci când cineva este profund adâncit în transformarea minţii, este bine să aibă alături o persoană practică şi mai împământată, care să fie atentă la ce se întâmplă în lume. Ea trebuie să fie vigilentă în chestiunile obişnuite, astfel încât fiinţa care este mai ocupată cu non-fizicul să se poată simţi în siguranţă şi confortabil.

Am căzut de acord că acesta va fi felul în care va funcţiona parteneriatul nostru, deoarece, deşi studiile spirituale îi făceau mare plăcere şi era o persoană foarte spirituală, totuşi, mi-a înţeles dorinţa profundă şi nepotolită de transformare. Mă sprijinea foarte mult şi înţelegea multe lucruri pe care le făceam, pe care probabil că alte soţii nu le-ar fi înţeles. Am avut o relaţie minunată în acei ani şi am ajuns la un parteneriat perfect şi o deplină înţelegere reciprocă. Aşa că, relaţia noastră a continuat în acest fel. Am economisit nişte bani, dar nu ne prea preocupam de acumularea de bunuri materiale. Eu înţelegeam că averea mea consta în liniştea sufletească. Bogăţia mea consta în capacitatea mea de a-i ajuta pe ceilalţi, aşa că acesta a fost obiectivul meu. Odată cu trecerea anilor, am devenit din ce în ce mai interesat de acest lucru.

M-am implicat în educarea tinerilor. Discutam cu ei despre principiile minţii, culturii şi religiei ori de câte ori mi se oferea ocazia. Era foarte important pentru mine şi a devenit raţiunea mea de a fi. Scopul meu nu era să câştig bani şi să duc o viaţă obişnuită. Scopul meu era să le învăţ şi să ajut fiinţele în procesul lor de trezire; cu toate acestea, nu aşa vedeam lucrurile atunci. Atunci voiam doar să dezvolt nişte lecţii care să le ajute să trăiască frumos şi să le

uşureze suferinţa. Aşa s-a întâmplat în acei câţiva ani după întoarcerea acasă şi când copiii mei erau mici. A fost o perioadă de consolidare. A fost un timp al lucrurilor şi activităţilor obişnuite. Dar curiozitatea mea pentru viaţa religioasă şi pentru trezirea spirituală nu se sfârşea niciodată şi creştea mereu.

Ioan Botezătorul

Făceau rumoare în societate zvonurile despre Ioan Botezătorul, care era o rudă a mea. Într-adevăr, el boteza oamenii şi discuta cu mine despre religie şi Dumnezeu şi despre acest gen de lucruri. Punctul său de vedere era radical, neortodox şi, uneori, destul de sălbatic. Stilul său de viaţă era foarte sălbatic, dar mă atrăgea, datorită pasiunii sale şi faptului că înţelegea principiile. Nu era deloc delicat. Nu-şi traducea învăţăturile pe înţelesul oamenilor. Ci le urla cu toată forţa şi era o experienţă intensă să fii în compania lui.

Cu acest interes profund şi puternic, am ascultat poveştile lui Ioan Botezătorul şi mi-am petrecut câteva zile, aş zice, privindu-l cum boteza oamenii în râu. Nu eram unul care să se arunce într-un astfel de ritual, pentru că mi se părea o abordare tradiţională a îndoctrinării religioase, dar eram fascinat de ceea ce îi atrăgea pe oameni să meargă acolo şi de lucrurile pe care le spunea. Era, într-adevăr, un orator puternic, dar abilitatea sa de a intra în sferele non-fizice depăşea capacitatea sa de a vorbi articulat despre ele, şi astfel apăreau unele incoerenţe şi întreruperi în ceea ce spunea. Vorbea despre non-fizic într-un mod foarte pasional. Dumnezeul Său era mult mai judecător decât al meu, aşa că am avut unele ezitări să devin unul dintre cei care se botezau în râu.

Dar într-o seară, pe când meditam, am primit informaţia că trebuia să mă duc a doua zi să mă botez în râu. Asta chiar a fost o surpriză. Nu mă aşteptam la aşa ceva. Într-un fel, îi cam judecam cuvintele şi discursurile. Existau şi unele controverse în privinţa lui: Nu era mereu complet îmbrăcat, fapt ce îi supăra pe oameni şi provoca puţin deranj prin oraş, ca să zicem aşa, dar motivaţiile sale erau clare şi făcea totul intenţionat, după părerea mea. Doar că uneori mă cam deranja şi pe mine. În acea seară, meditam singur, când am primit această informaţie. Era foarte clară, aşa că nu am pus-o la îndoială.

Până atunci, avusesem o relaţie lungă şi mulţumitoare cu toate fiinţele invizibile care comunicau cu mine. Nu le ştiam numele şi nu-mi păsa. Doar că acum eram intrigat de această informaţie. Eram intrigat de acurateţea şi adevărul a ceea ce mi se transmitea în minte. Aşadar, în dimineaţa următoare, am plecat cu doi prieteni la râu pentru a participa la botez. Prietenii mei nu erau atât de dornici, aşa că le-am spus că ei nu trebuie să participe. Scopul vizitei

noastre nu era ca ei să-mi calce pe urme. Nu acesta era scopul. Eu îmi urmam ghidarea pe care o primeam de mulţi ani.

M-am aşezat la rând. Înaintea mea erau aliniate douăzeci şi ceva de fiinţe, aşa că am avut ceva timp să reflectez la mediul înconjurător, la frumuseţea locului. Soarele strălucea. Era dimineaţa devreme şi încă nu era cald. Era o zi frumoasă, albastră, limpede. Dealurile erau acoperite de copaci scunzi – dintre care unii, măslini – şi tufişuri, iar unele plante erau înflorite. Râul era albastru, frumos, curgea calm şi primitor, aşa că mă bucuram pe când apa mi se învârtea în jurul genunchilor şi îmi umezea hainele. Mă aflam într-un loc foarte calm şi fericit. Nu simţeam nicio rezistenţă faţă de acest eveniment şi m-am gândit şi la asta, fiind surprins că mă simţeam aşa de bine apropiindu-mă de acea fiinţă atât de imprevizibilă şi la marginea societăţii, ca să zic aşa. El vorbea în limbi şi predica în timp ce boteza oamenii, lucru pe care îl făcea destul de repede, aşa că nu a durat mult până când mi-a venit rândul.

Transformarea

În timp ce stăteam unul în faţa celuilalt, Ioan Botezătorul s-a uitat în ochii mei şi m-a întrebat dacă sunt gata să intru în tărâmul îngerilor şi să mă conectez cu Dumnezeu într-un mod divin. Desigur că am răspuns că da, neînţelegând cu adevărat consecinţele. M-a scufundat în apă şi, în clipa în care am atins apa, s-a întâmplat ceva extraordinar: am fost infuzat cu o energie gigantică. Este greu de explicat. Am fost penetrat cu o forţă imposibil să o înţelegi dacă nu ai experimentat-o. Corpul meu s-a zguduit şi s-a smucit. Am ieşit din apă complet scăpat de sub control. Arătam de parcă aş fi avut un şoc; fără nicio îndoială.

Un flux continuu de energie îmi cobora prin creştetul capului, curgându-mi prin membre şi prin trunchi, şi eram într-o stare extatică. Dar sunt sigur că, privit din exterior, părea că mă doare foarte tare. Eram în starea a ceea ce voi numiţi beatitudine, conectat la tot ce există. Am avut un moment – zic doar un moment, pentru că a venit într-o clipită – de înţelegere completă, de înţelegere completă a totului! Înţelegeam totul şi este foarte dificil să vă explic această experienţă celor care nu aţi avut-o. Unii aţi avut-o, această clipă de înţelegere completă şi absolută a mişcării stelelor şi a organizării universului. Aceste lucruri mi-au copleşit mintea.

Mergeam clătinându-mă printre copacii din apropiere. Valea râului era foarte frumoasă în acea perioadă a anului, în care exista multă activitate în natură. M-am aşezat sub un copac după această experienţă. De fapt, experienţa a continuat multe ore după ce mintea, conştiinţa mi-a fost penetrată de acea

explozie de energie. Aşa că, mă clătinam prin pădure, încercând cu disperare să-mi găsesc un loc unde să mă odihnesc în timp ce se petrecea această transformare a conştiinţei. Mi s-a părut că această stare de spirit, foarte fericită şi extatică, a durat mult timp, dar îmi era foarte dificil să-mi controlez corpul, căci valul masiv de energie de şoc îmi infiltra fizicul, mintea şi conştiinţa.

M-am aşezat şi încercam să observ obiectiv transformarea viziunii, conştiinţei mele. Parcă mă priveam de deasupra, ca o fiinţă separată; aşa mă simţeam. „Vechiul" Isus observa ce se întâmpla şi vedeam o transformare, într-adevăr, magnifică a viziunii. Am început să văd că lumea nu este solidă. Am început să văd că lumea este formată din energii; este alcătuită din lumină. Este formată dintr-o forţă pulsantă, care vibrează şi se mişcă mereu. Totuşi, este greu de explicat, deoarece vedeam pe două niveluri diferite. Pe de-o parte, viziunea fizică cu care sunteţi familiarizaţi, în care vedeţi obiectele în perspectivă şi ştiţi unde sunt amplasate în spaţiu. Dar după acest eveniment copleşitor, viziunea mi-a fost amplificată şi cu un alt aspect. Am început să-mi dau seama că, dacă mă concentram într-un anume fel - folosindu-mi împreună inima şi mintea pentru a-l căuta pe Dumnezeu, Divinul – viziunea mi se schimba şi vedeam natura interioară a oricărui lucru la care priveam.

Când această energie mă inunda, când priveam lucrurile, ele se schimbau şi se transformau. Mi-a devenit foarte clar destul de curând că, atunci când simţeam frică (ceea ce s-a întâmplat, uneori, deoarece acest eveniment a avut loc în acele câteva ore dar şi în următoarele zile. Vă imaginaţi că nu înţelegeam deloc ce se întâmplă), vedeam lucrurile altfel decât atunci când eram liniştit. Starea mentală alterna între pace şi frică, ca un flux şi reflux, ca un val cu urcuşuri şi coborâşuri.

Aşadar, pe parcursul acelei stări, am observat că obiectele se modificau în timp ce le priveam. Dacă mă concentram, puteam vedea clar în interiorul unui obiect, al unui copac sau unei pietre sau plante. Asta se întâmpla nu numai cu lucrurile vii, ci şi cu întregul peisaj. Întregul conţinut al realităţii mele era alcătuit din această „supă" de informaţii, lumină şi energie în continuă schimbare.

Rătăcesc prin pustietate

Am rămas să rătăcesc prin natură, iar timpul se scurgea foarte încet. Nu-mi doream să fiu în preajma oamenilor, deşi o parte din mintea mea ştia că Maria se va îngrijora, pentru că plecasem în sălbăticie cam de o zi ca să-l caut pe Ioan Botezătorul în mediul unde trăia şi să-l cercetez. De fapt, nu plănuisem să mă

botez. O parte a minţii ştia că se va îngrijora, dar cea mai mare parte a minţii era purtată de avalanşa acestui aflux de informaţii.

Aceste informaţii nu doar că îmi schimba capacitatea de a vedea; mi se ofereau, de asemenea, un gen de informaţii şi o înţelegere pe care nu le mai avusesem până atunci. Mi s-a dat adevărata înţelegere a unităţii noastre. Mi s-a dat adevărata înţelegere a condiţionărilor minţii umane şi cum acestea ne limitează abilităţile creatoare. Mi s-a dat informaţia că toţi suntem sfinţi, că toţi suntem conectaţi la Creatorul divin. Că, din cauza proceselor noastre de gândire şi a minciunilor şi a înţelegerilor greşite pe care le-am învăţat de la oameni, noi ne-am deconectat de această stare naturală de creaţie divină minunată şi absolută.

Acum, totul sună foarte elaborat, dar trebuie să înţelegeţi că am ajuns la aceste concluzii într-o perioadă considerabilă de timp. Nu am ajuns la aceste concluzii în cinci minute. A fost un proces de câteva săptămâni de auto-analiză, câteva săptămâni în care am dat atenţie la ceea ce se întâmpla în corpul meu, în mintea mea şi în inima mea. Iar poveştile voastre din Biblie despre ispitirea din deşert nu sunt decât explicaţiile mele despre ceea ce s-a întâmplat în acel interval. Căci alternam între o înţelegere completă şi conştiinţa obişnuită – cea omenească, a fiinţei obişnuite care trăieşte în lumea obişnuită – şi în acele momente, uneori eram speriat. Eram îngrijorat că voi pierde tot ce câştigasem în viaţă. Eram îngrijorat că îmi voi pierde legătura cu familia, legătura cu Maria. De fapt, uneori, mă temeam chiar pentru viaţa mea, deoarece eram aproape detaşat de corpul fizic, dus în tărâmuri de lumină şi iubire pe care nu le mai întâlnisem până atunci. Uneori credeam că voi muri. Aceasta a fost ispitirea din pustie despre care aţi citit în textele voastre biblice. Nu era chiar un deşert, pentru că existau mulţi copaci şi plante, nu era un mediu atât de pustiu şi dificil. Am descris starea ca pe un deşert, în sensul că eram singur; nu puteam primi ajutor de la nimeni în acest proces. A trebuit să mă lupt cu mintea condiţionată, obişnuită şi a trebuit să integrez avalanşa de informaţii şi conştientizări de-a lungul acestor câteva ore după botez.

În timp ce rătăceam prin pădure, continuând să explorez ce mi se întâmplă, am început să integrez această experienţă în minte. Ea mi se întâmpla, în mod evident, pentru un scop. Aveam suficientă conştientizare şi legătură cu ideile şi conceptele non-fizice pentru a înţelege că mi se oferă informaţii extraordinare. Din sentimentele de fericire şi extaz ce însoţeau această transformare prin care treceam, ştiam că era un eveniment divin. Ştiam asta din toată inima şi din tot

sufletul. Dar în acelaşi timp, încercam să-l asimilez şi să pricep cum îmi va schimba viaţa mea obişnuită.

Având aceste informaţii, nu mai puteam continua să trăiesc ca înainte. Simţeam cum mi se ivea în minte o forţă imperativă care mă împingea să împărtăşesc aceste informaţii. Căci era clar şi simplu: Oamenii gândeau într-un mod care îi împiedica să-şi realizeze adevăratul lor destin. Gândeau într-un mod care le provoca nenumărate suferinţe şi boli. Gândeau într-un mod care intervenea în capacitatea lor de a trăi liniştiţi împreună şi de a înţelege profund natura realităţii.

Asta mi s-a dat. Mi s-a dat înţelegerea naturii realităţii şi, într-adevăr, parcă mi se turnase în cap o găleată de apă. Aţi văzut şocul de pe faţa oamenilor când li se face asta. Aceasta era o versiune spirituală a acelui gen de peripeţie. Uneori, experienţa era copleşitoare şi terifiantă, şi chiar ciudată. Mă întrebam ce aş putea face cu aceste cunoştinţe. Ştiam că aş putea face orice îmi doresc cu aceste cunoştinţe. O parte din mintea mea a înţeles că aş putea manipula lucrurile în favoarea mea şi că aş putea schimba lucrurile ca să-mi servească propriilor interese.

Trebuie să înţelegeţi că exact asta se înţelege prin ispitele Diavolului. Când am vorbit despre această perioadă din viaţa mea, am folosit un limbaj pe care oamenii care mă ascultau să-l poată înţelege, iar ei înţelegeau conceptul de rău. Înţelegeau conceptele de egocentrism şi lăcomie şi aceste tipuri de comportamente. Aşa că am folosit acest limbaj pentru a-mi descrie transformarea din acea perioadă de izolare. Am folosit cuvinte adesea metaforice şi am folosit situaţii şi descrieri pe care fiinţele obişnuite le puteau înţelege.

Vedeţi voi, predicam unor oameni simpli, fermieri şi muncitori pe câmp. După ceva timp, au venit să mă asculte şi negustori şi meseriaşi, dar când îi învăţam acest gen de lucruri, mă preocupa în principal bărbatul obişnuit, care era într-un conflict permanent cu vecinul, femeia obişnuită, care era copleşită de viaţa ei domestică, acest tip de fiinţe. Pe acestea voiam să le ajut. Nu aveau niciun tampon financiar. Nu aveau niciun sprijin în viaţa lor obişnuită, de genul unor servitori care să-i ajute. Erau blocaţi în realitatea creaţiilor minţii lor. Pe aceste fiinţe le aveam în minte când îmi alegeam cuvintele.

Şi uite-aşa, am rămas în natură timp de cinci săptămâni. Era o perioadă a anului când vremea era plăcută. Nu erau vânturi reci sau ploi sau acele lucruri care-ţi fac viaţa neplăcută dacă dormi afară. Am suferit oleacă, pentru că nu am mâncat prea mult. Arătam deja cam jalnic când am decis, în sfârşit, că a venit

timpul să mă întorc acasă. Părul îmi era murdar şi încâlcit; barba îmi era dezordonată şi mai lungă decât o purtam de obicei. Nu acordasem prea multă atenţie corpului meu fizic, pentru că lucrurile care se petreceau în conştiinţa mea depăşeau cu mult aceste preocupări.

Mă întorc din sălbăticie

Am luat-o înapoi spre oraş şi, intuitiv, m-am dus mai întâi la casa mamei. Când m-a văzut, s-a îngrozit, pentru că auzise că am dispărut. M-a băgat în casă. Nu m-am dus la Maria, pentru că ştiam că există o legătură specială între un bărbat şi o femeie, iar eu aveam nevoie de îngrijirea mamei; trebuia să vorbesc întâi cu ea. Simţeam nevoia să restabilesc legătura.

Ştiam că trecusem printr-o renaştere, începeam o a doua viaţă. Ştiam că mă născusem din nou. Ştiam că mă transformasem într-o fiinţă complet diferită. Conştiinţa bărbatului Isus era încă acolo, o ştiam pe mama şi unde să o găsesc, dar simţeam că trebuie să fiu cumva readus înapoi în mine. Simţeam că trebuie să fiu ţinut în braţe care iubesc necondiţionat, pentru că nu puteam oferi explicaţiile cerute de o soţie. Uneori, o mamă este mult mai înţelegătoare când îşi vede fiul căzând sau având dificultăţi, şi ea doar îl va strânge la piept şi îl va iubi. O soţie va pune, poate, şi unele întrebări la care nu puteam răspunde în acel moment. Aveam iarăşi nevoie de ceva timp. Petrecusem mult timp în deşert, în sălbăticie, pentru a integra aceste informaţii în fiinţa mea, dar acum trebuia să mă integrez înapoi în familia mea, în cultura mea, în condiţia mea umană. De aceea m-am întors la casa mamei.

Nu a fost prea mulţumită de mine – fără îndoială – dar aşa cum fac mămicile, m-a primit şi m-a îmbăiat şi m-a curăţat şi m-a certat pentru că sunt prea slab, toate aceste atitudini materne. Trebuie să mărturisesc că îmi suna ca o muzică în urechi, după ce stătusem singur atât de mult timp. Am rămas cu mama o săptămână. Fraţii şi surorile mele erau şi ei pe acolo, confuzi, un pic nedumeriţi, deoarece se cam îndepărtaseră de mine de ceva timp, din cauza stilului meu neobişnuit şi a intereselor vieţii mele. Lunga mea călătorie departe de familie îi bulversase. Nu mi-au înţeles motivaţia pentru a face aşa ceva. A fost un moment dificil pentru ei, dar în acea săptămână am început să-mi dau seama că pot influenţa oamenii foarte puternic prin noua vedere, noua viziune cu care fusesem înzestrat.

Stam într-o cameră şi vorbeam cu cineva şi, dacă îmi deplasam puţin conştiinţa, dacă mă concentram într-un mod diferit, începeam să văd corpul acelei persoane ca sistem energetic. Începeam să văd corpul fizic ca o esenţă

vibrantă, schimbătoare şi în mişcare. Puteam vedea unde erau probleme. Puteam vedea unde erau articulaţii rigide. Puteam vedea o lipsă de mişcare, de vibraţie în structura câmpului energetic. Poate că aşa denumiţi voi acum aura, dar în viziunea mea, era mai puţin transparentă. Aveam o viziune a interiorului foarte solidă.

Asociam şi emoţii la această viziune. Simţeam energetic şi emoţia care cauza problema. Înţelegeam, de exemplu, că era o problemă cu ficatul, dar şi că era vorba despre mânie; că persoana ţinea vechi duşmănii sau judecăţi. Dacă erau probleme la inimă, vedeam blocajele din acea zonă, dar ştiam şi că este în legătură cu neiertarea dintr-o relaţie trecută. Aceste emoţii şi intuiţii veneau odată cu viziunea, aşa că am început să lucrez foarte tăcut şi cu grijă cu membrii familiei, pentru că puteam vedea imediat cum gândurile, furia şi resentimentele le afectau corpul fizic.

Era o experienţă fascinantă. Aş spune chiar că era ca în filmele voastre cu super-eroi, când cineva se transformă şi capătă calităţile altei creaturi. Mi s-a dat o viziune pe care nu o avusesem până acum, o înţelegere pe care nu o avusesem înainte şi am lucrat în linişte cu membrii familiei mele în săptămâna în care am stat cu ei pentru a-i ajuta să se înţeleagă şi să mă fac înţeles de ei în privinţa a ce mi se întâmplase.

În acea săptămână, mi-am dat seama că nu pot explica ce era această experienţă, această schimbare completă şi absolută a conştiinţei şi a vederii. Am început să înţeleg că trebuie să fiu atent la ceea ce spun. Oamenii nu puteau crede sau nu puteau înţelege ceea ce trăiam. Trebuia să găsesc alte cuvinte. Aşa că am început să vorbesc în acele pilde – de genul „culegi ceea ce semeni”, conceptul că gândurile sunt foarte puternice, astfel încât, chiar şi numai dacă te gândeşti la ceva, l-ai şi realizat, deoarece corpul reacţionează ca şi cum ar fi adevărat. De asemenea, am primit această înţelegere adevărată că, dacă te concentrezi pe ceva, îl aduci în viaţa ta, indiferent dacă este bun sau rău, nu contează. Dacă eşti supărat pe cineva, pui la lucru o forţă magnetică, se porneşte o atracţie magnetică şi, dacă urăşti cu pasiune, atunci are mai multă energie, mai multă densitate şi intenţie. Într-adevăr, mi s-a dat această conştientizare că fiinţele atrag spre ele lucrurile la care se gândesc, pe care le energizează prin gândurile, cuvintele şi faptele lor.

Desigur, am primit această conştientizare de-a lungul unei perioade mai lungi de timp şi, mai ales, când eram singur. Dar în acea săptămână petrecută cu familia, am văzut foarte clar că puteam să fac unele lucruri de care eram copleşit; mi-am dat seama că-mi va lua ceva timp să înţeleg cu adevărat ce mi se

întâmpla. Trebuie să înţelegeţi că legătura mea cu nonfizicul devenise foarte profundă şi aveam nevoie să-mi petrec zilnic ceva timp în singurătate, ca să intru în comuniune cu acea energie, cu acea conştiinţă, căci era clar că îmi vorbeşte.

Am înţeles că este fiinţa lui Dumnezeu, dar nu chiar aceea era. Era o forţă plină de iubire şi conştiinţă; era o conştiinţă iubitoare care nu mă certa şi nu mă judeca, aşa cum era descris că acţionează Dumnezeul pe care îl ştiam eu înainte. Era forţa iubirii total necondiţionate şi, când eram singur – când intram în meditaţie, aşa cum învăţasem când călătorisem în munţii din India – intram în contact direct cu această conştiinţă. Mi se dădeau informaţii, mi se dădea cunoaştere şi mi se dădea o înţelegere profundă a învăţăturilor pe care le primeam şi a tot ceea ce mi se arăta.

A fost, într-adevăr, o perioadă magnifică, deşi mi-a cam speriat eul cel mic, care era acum cuprins în acest Eu mai mare. Şi mi s-a dat înţelegerea că aceasta va fi opera vieţii mele de acum înainte. Pentru asta fusesem conceput. Către asta mă condusese viaţa. Această înţelegere mi s-a dat: că, de fapt, mă antrenasem intens timp de treizeci de ani şi că acum eram gata să intru în rolul pe care mi-l asumasem pentru această viaţă.

Este foarte dificil să vă dau o idee despre cantităţile masive de informaţii pe care le primeam. Dar nu veneau sub forma unor rânduri de text sau în genul acesta simplu; veneau ca nişte concepte complete, universale şi copleşitoare uneori.

Mi-a fost greu să mă reintegrez în familie şi ei se simţeau oarecum deranjaţi că-mi doream momente de singurătate. După o săptămână în care am mâncat ce mi-a dat mama şi mi-am recăpătat puţin puterea, am ştiut că era timpul să mă întorc la Maria. Locuiam în alt oraş pe atunci, aşa că mi-a luat câteva ore de mers pe jos până am ajuns la casa noastră, timp în care am reflectat şi m-am pregătit.

Voi, bărbaţii căsătoriţi, vă puteţi imagina ce-mi trecea prin minte, pentru că eram un cuplu ca oricare altul. Relaţia noastră avea parte de multă dragoste, compasiune şi comunicare, dar ştiam că această situaţie – dispariţia mea pentru şase săptămâni cu totul – era inacceptabilă din punctul de vedere al unei neveste, aşa că mă pregăteam pentru ce-i mai rău. Dar, cunoscându-i înţelepciunea, inteligenţa şi firea ei profund conştientă şi spirituală, ştiam că va fi o uşurare şi pentru ea.

- CAPITOLUL NOUĂ -

A doua reunire

Mergeam pe drumul de la casa părintească către Maria după lunga şi interesanta mea şedere în sălbăticie. Aflasem multe şi, după săptămâna petrecută cu părinţii, cu familia, îmi reluasem aspectul normal, după săptămânile din pustietate.

Trebuie să înţelegeţi că, atunci când corpul uman transmite şi primeşte energii superioare, îşi poate pierde legătura cu lumea fizică, astfel încât persoana uită să mănânce. Corpul va bea lichide pentru a se menţine în viaţă, dar chiar şi asta devine inutil atunci când structura fizică este impregnată de vibraţiile superioare ale luminii extreme. Uneori, această situaţie poate chiar ucide fiinţele care au această experienţă, dar lor nu le pasă, pentru că se află într-o asemenea stare de extaz, de fericire şi de conexiune cu energia Sursei, încât nici măcar nu sunt conştiente de moarte. Căci moartea este o stare psihologică; nu este o stare fizică.

Voi credeţi că moartea este dureroasă; credeţi că este neplăcută, dar doar ideile voastre despre moarte sunt cele care provoacă teama de distrugere şi dificultatea tranziţiei. Când sunteţi în legătură cu realitatea – anume, că nu sunteţi o fiinţă fizică, că voi sunteţi conştiinţă pură şi că ea este conexiunea voastră cu Sursa, nu structura voastră fizică – atunci puteţi să părăsiţi corpul la fel de uşor cum respiraţi, căci nu-i deloc dificil.

Soţul şi soţia se reunesc

În timp ce mă îndreptam spre Maria, am observat că îmi revenisem oarecum; eram tuns şi curat. Încă eram mai slab faţă de perioada dinainte, dar era vorba doar de câteva săptămâni în care nu mâncasem mai nimic, deci fusese un fel de dietă, cum o numiţi voi.

M-am apropiat de casă cu o oarecare teamă, aşa cum ar face orice bărbat căsătorit în aceste condiţii. Când am deschis uşa, Maria s-a repezit în braţele mele şi s-a aruncat spre mine cu atâta putere şi o furie şi o pasiune devorantă, încât a fost o încântare, trebuie să spun. Era furioasă, dar şi atât de uşurată. Auzise că mersesem acasă la familia mea, dar a decis să nu vină acolo. Îşi dăduse seama, în propriul ei mod înţelept, că mă găseam acolo pentru un scop şi ştia că nu aş fi făcut-o fără un motiv. După câţiva pumni în piept şi câteva

sărutări pasionale, ne-am aşezat. Mi s-a pus în poală, iar eu o ţineam strâns şi am început să-i povestesc ce mi se întâmplase.

Auzise de la cei care au asistat la botezul meu şi la transmiterea energiilor că dispărusem în pădure după aceea. Ei văzuseră o lumină şi văzuseră cum corpul meu reacţionează într-un mod clar anormal, aşa că vestea se răspândise rapid. Ştia că se întâmplase ceva, dar pentru că era în legătură cu un botez şi cu dorinţa mea de a avea acea experienţă, înţelepciunea ei i-a dat de înţeles că a fost un eveniment spiritual. Se îngrijorase în limitele normale ale minţii umane, mintea de soţie, dar celălalt aspect al ei, în calitate de partener în studiile spirituale, ştia că se întâmpla ceva grandios. Stând împreună în acele prime ore, i-am povestit ce s-a întâmplat şi despre experienţele mele din ultimele săptămâni. Am început să-i vorbesc despre noile puteri, noua conştientizare, noile înţelegeri pe care le trăiam. Pricepea, din comportamentul şi cuvintele mele, că se petrecuse o trezire masivă, o transformare spirituală gigantică a complexului minte-corp.

Am petrecut următoarele câteva zile reînnodându-ne legătura, stând împreună şi vorbind despre aceste experienţe. Am început să-i descriu metodic ceea ce experimentam. Împreună, am pus la punct un plan de a împărtăşi această înţelepciune cu alte fiinţe, pentru că ştiam că este un dar din partea cerului, să zic aşa. Ştiam că este o profundă transmutaţie a conştiinţei şi ştiam că eu primesc informaţii pe care alte fiinţe nu le primeau. Vedeam în interiorul fiinţelor şi vedeam în structura lumii la nivel energetic într-un mod pe care nu-l mai trăisem niciodată înainte.

Putem să intru şi să ies la voinţă din această stare de conştiinţă; tot ce trebuia să fac era să-mi schimb focalizarea şi vedeam aspectele şi funcţionarea structurii interioare a oricărui lucru pe care îl priveam. Şi înţelegeam cum aş putea să-l influenţez sau să-l transform. Am început să facem experimente elementare cu plante şi chestiuni de acestea. Era clar că puteam face o plantă să înflorească, dacă voiam, şi era clar că puteam face o plantă să moară aproape instantaneu, dacă aşa hotăram.

La început, mi s-a părut înfricoşător, pentru că mi-am dat seama că deţin o putere extraordinară. Mi-am propus să meditez câteva ore în fiecare zi, stând în comuniune cu această nouă conexiune. Primeam comunicări vocale şi învăţături direct de la Spirit. Am înţeles că viaţa mea se schimbase – că aceste pregătiri, aceşti ani de studiu al textelor spirituale, această călătorie şi această nouă transformare, toate fuseseră planificate şi erau legate de scopul vieţii mele.

Am discutat cu Maria despre aceste transformări şi am început să înţelegem cu adevărat amploarea a ceea ce ni se întâmpla. Căci eu percepeam că ni se întâmplau amândurora – schimbările fizice şi de conştiinţă mi se întâmplaseră mie în corpul-minte, dar Maria era partenerul meu în toate sensurile. Acesta este un aspect important pe care să-l reţineţi din această poveste. Ea nu a fost inclusă în scrierile biblice, deoarece cartea voastră nu intră în detalii despre această parte a vieţii mele. Nu intră în detalii despre aceste lucruri, deoarece nu era niciun martor acolo; nu era nimeni acolo să înţeleagă. Toate descrierile despre viaţa mea au fost transmise după iluminare, au fost transmise lumii la mulţi ani după ce avusese loc experienţa. Aşadar, vă spun adevărul despre cum am trăit eu experienţa, ca om, exact aşa cum s-a întâmplat în lumea tridimensională.

Nu uitaţi: Voi vă controlaţi tranziţia dincolo

Desigur, nu mă lăsam iluzionat cu privire la divinitatea mea; nu mi-am făcut iluzii că aş fi fiul lui Dumnezeu. Acest lucru mi-a fost adăugat la povestea de viaţă după mulţi, mulţi ani de la moartea mea. Iată ce aş vrea să înţelegeţi: Transformarea mea a fost o tranziţie prin care toate fiinţele umane sunt capabile să treacă. Tranziţia minţii, a conştiinţei voastre depinde de propria voastră natură divină, nu de natura mea divină. Eu nu sunt mai mult sau mai puţin divin decât voi.

În acest tărâm de acum, am continuat să caut lumina cu o foame vorace şi cu sprijinul tuturor rugăciunilor şi atenţiei din partea conştiinţei planetare. Trebuie să înţelegeţi că, pe măsură ce neadevărul că aş fi fost o fiinţă divină s-a răspândit în populaţia lumii voastre, toate aceste fiinţe au început să se roage la mine, pentru mine, despre mine şi împreună cu mine, astfel încât această energie a devenit ceva tangibil, pentru că eram concentrat să alin suferinţele, să-mi adâncesc iluminarea şi să ajut alte fiinţe. Conştiinţa minţii poate creşte nelimitat, iar energia care s-a concentrat asupra mea timp de secole mi-a ridicat nivelul de dezvoltare către sfere foarte înalte de lumină şi iubire. Acesta este procesul prin care am trecut.

Acest lucru ar putea părea contradictoriu şi sună de parcă aş fi devenit special în vreun fel. Nu este cazul. Doar a accelerat programele mele de evoluţie şi conştientizare, dar şi voi vă puteţi accelera programele voastre de evoluţie şi conştientizare. Când ajungeţi la o înţelegere profundă şi

adevărată a conexiunii voastre cu Divinul (voi sunteţi un aspect al creaţiei cerut de către Divin), atunci însuşi Divinul se exprimă prin voi.

În Biblie, sunteţi învăţaţi că procesul creator, ceea ce numiţi creaţie, a durat o săptămână, dar asta, desigur, este ridicol; nu este cazul. Natura divină se creează tot timpul prin fiecare dintre voi, prin fiecare acţiune în care mintea voastră se exprimă, creează, iubeşte, explorează, transformă, face şi desface. Toate acestea sunt experienţe care se adaugă la Mintea Divină şi se reflectă înapoi în lumea voastră. Pe măsură ce vă transformaţi conştiinţa, creşte şi capacitatea de a influenţa lumea şi toate elementele lumii voastre se transformă în ea. Pe măsură ce vă ridicaţi vibraţia, acele zone ale minţii care sunt incompatibile cu acea vibraţie ajung în prim-plan în scop de vindecare şi le veţi conştientiza ca pe nişte evenimente negative ce se manifestă în faţa voastră. Este foarte important să aveţi această conştientizare.

Voi credeţi că lumea voastră este ceva obiectiv care vi se impune; dar nu este aşa. Este un sistem care reacţionează, care vă arată pe ce nivel vă aflaţi în propria conştiinţă. Lumea este oglinda fiecăruia. Lumea este mintea ta reflectată înapoi către tine. Deci, vedeţi că multe lucruri trebuie transformate şi schimbate. Dacă sunteţi prea convinşi de aspectul fizic al lumii materiale, aceasta vă indică pe ce nivel vibraţi.

Însă, nu vă spun acestea ca pe o critică, pentru că şi eu am fost un om obişnuit care a parcurs o călătorie evolutivă. Studiile mele de la 20 de ani, elevarea gândirii şi preocuparea mea pentru a alina suferinţa şi durerea semenilor au început să-mi ridice vibraţia către sferele superioare. Pe măsură ce m-am ridicat din mintea condiţionată de cultura în care mă născusem, am devenit mai liber şi mai înţelept şi am putut accesa din ce în ce mai multe informaţii spirituale.

Vedeţi voi, mintea condiţionată de cultura voastră vă îngustează orizontul. Vă ţine limitaţi într-o cutie şi vă împiedică să evoluaţi în ceea ce sunteţi cu adevărat, anume, o fiinţă divină, conştientă, iluminată, care poate influenţa multe lucruri pe care le trăiţi.

Poveştile voastre biblice sunt adaptate şi manipulate. Nu-mi place să vă spun asta – deşi îmi cam place să v-o spun, mărturisesc. Simt o mare bucurie să vă spun adevărul. Este o mare bucurie să vă explic ce s-a întâmplat cu adevărat, căci este prima dată, cu adevărat, în istoria voastră când acest tip de transmisie poate decurge ca un dialog, ca o comunicare cursivă.

Cu tehnologiile pe care le aveţi acum, cu libertatea de gândire pe care o aveţi acum şi starea de spirit pe care a atins-o marea parte a populaţiei, armura condiţionărilor s-a fisurat; a apărut o crăpătură în armura persecuţiei şi oprimării religioase care poate fi lărgită acum. Barajul crapă şi va ţâşni un asemenea şuvoi de informaţii şi materiale prin acest medium, încât veţi putea să vă treziţi foarte repede. Acesta este scopul nostru. Aşadar, este o mare bucurie să particip la crearea acestei cărţi.

Acesta este un text important, deoarece credinţele voastre despre divinitate, despre vinovăţie, suferinţă şi resemnare sunt doar câteva dintre multele concepţii foarte greşite, din cauza Bibliei, din cauza învăţăturilor religioase de secole şi din cauza structurilor de gândire care s-au dezvoltat în cultura voastră. Trebuie să le risipim începând de la bază, care este şi rostul acestei autobiografii. Rolul ei este să vă demonteze credinţele despre ceea ce este moral, ce este just, ce este divin, ce este rău, ce este corect şi ce este incorect. Are rolul să vă înveţe cum să ajungeţi de la nivelul la care sunteţi până în adâncul conştiinţei, astfel încât să puteţi înţelege că natura voastră este divină, că dorinţele voastre sunt oneste şi adevărate. Dar, mai întâi, trebuie să vi se limpezească conştiinţa; trebuie să demontăm condiţionările prin care aţi trecut şi trebuie să înţelegeţi cu adevărat că cultura voastră este clădită pe mari neadevăruri, viziuni greşite şi, în unele cazuri, minciuni flagrante.

- CAPITOLUL ZECE -

Învăţătura

Am ajuns la punctul în care discutam cu Maria ce să facem cu aceste informaţii. Trebuie să înţelegeţi că noi trăiam o viaţă relativ obişnuită după întoarcerea mea din călătorie. Ne stabilisem la casa noastră. Eram un fericit cuplu căsătorit, chiar dacă eram mai în vârstă decât majoritatea proaspăt căsătoriţilor, pentru că aveam mult peste douăzeci de ani când ne-am căsătorit. Când ne-am pomenit cu această trezire spirituală, eu aveam treizeci de ani şi se considera că sunt prea bătrân pentru a mai avea copii. În acea vreme şi zonă geografică, oamenii începeau să se reproducă de la o vârstă foarte fragedă. Dar voi păstra amănuntele acelui episod pentru puţin mai târziu.

Traduc mesajul

Stăteam împreună, întrebându-ne ce ar trebui să facem cu aceste informaţii. Trezirea spirituală a fost un eveniment magnific şi am început să ne sfătuim cum să împărtăşim înţelepciunea şi informaţiile care veneau în mine şi prin mine.

Informaţiile îmi veneau şi simţeam că mi se cere să le împărtăşesc. Discutam despre ideea că gândul este creator şi că lumea ne reflectă înapoi exact ceea ce gândim. Aşa că am început să născocesc pilde, poveşti pe care fiinţele umane cu o viaţă simplă le puteau înţelege, căci primeam informaţii pure şi necontaminate, dar oarecum sofisticate. În acel timp şi loc, aveam de-a face mai ales cu oamenii obişnuiţi truditori, fără studii de niciun fel. Erau oameni care se luptau să supravieţuiască şi care lucrau pe câmpuri, în magazine, ca muncitori, care erau mame şi taţi. Aşa că aveam de-a face cu oameni care nu prea erau educaţi spiritual.

Trebuie să înţelegeţi că am studiat serios textele spirituale întreaga mea viaţă; aceasta a fost pasiunea mea. Eram foarte bine citit – foarte bine educat în acest sens – şi am petrecut ani şi ani în legătură cu energiile non-fizice care mă informaseră despre adevăruri şi principii, aşa că eram destul de sofisticat în acest domeniu de studiu. Maria nu era chiar aşa, pentru că nu primise transmisii directe ca mine. Totuşi, şi ea era foarte sofisticată, pentru că petrecusem mult timp împreună, studiind şi discutând materialul şi schimbând opinii despre însemnătatea şi implicaţiile lui. De asemenea, vedeam ce structuri rigide avea societatea evreiască în care trăiam. Existau multe reguli şi, în mintea

oamenilor, era inoculată teama de încălcarea lor. Având în vedere acest lucru, am început să concep idei şi poveşti pentru a-i putea învăţa mai uşor.

Ştiam că trebuie să formulez totul într-un mod potrivit sistemului lor de credinţă, căci altfel le-ar fi provocat prea multe temeri. Dacă le-aş fi spus să lase baltă practicile lor, fiindcă erau inutile – nişte ritualuri care nu însemnau nimic şi care, de fapt, chiar le făceau rău – nu ar fi putut să asimileze informaţiile. Nu aveam cum să leg aceste idei de cultura lor, aşa că am început să născocesc nişte poveşti care să-i ajute să integreze aceste adevăruri în viaţa lor şi să-i facă să înţeleagă cum îşi dăunau lor înşile. Căci aceasta era cea mai mare înţelegere: că toată suferinţa umană la care erau martori – sărăcia, boala, relaţiile tensionate, certurile din familie – era alimentată de judecăţi; era alimentată de credinţa greşită că ei ar fi separaţi unul de celălalt şi că lumea nu ar reacţiona la gândurile, ideile sau emoţiile lor.

Aceasta este premisa de bază a suferinţei, ideea că conexiunea ta cu Sursa este deja ruptă şi că nu ai niciun ajutor; că eşti singur pe planetă. Aceasta este mentalitatea de bază a fiinţei umane şi, în special, a celei din lumea occidentală de acum. Dar în acel timp şi spaţiu, separarea apărea mai ales prin credinţa că Dumnezeu pedepseşte şi că Dumnezeu are multe cerinţe pe care trebuie să le îndeplineşti. Dacă nu le îndeplineşti, atunci vei fi lovit într-un fel, fie în prezent, fie în viitor, de către acel Dumnezeu pedepsitor, mânios şi răzbunător.

Oamenii erau marcaţi de această teamă şi obişnuiau să îşi judece semenii, pentru că nu înţelegeau că judecăţile le produceau durere lor înşile. Aşa că a trebuit să imaginez poveşti care să se încadreze în sistemul lor de credinţă. Ştiam, mulţumită procesului prin care trecusem, că trebuie să lucrăm asupra minţii la nivelul la care este ea, să o învăţăm că aproape tot ceea ce crede ea că ştie este neadevărat. Asta-i o treabă complicată, să lucrezi cu o minte plină de minciuni, percepţii greşite şi neadevăruri, pe care le crede a fi pe deplin adevărate, corecte şi inviolabile. Este o treabă dificilă să schimbi acea conştiinţă puţin câte puţin. Deci, asta discutam noi. Am început să invităm prieteni. Aveam prietenii noştri din trecut, când cutreieram prin ţară, nemulţumiţi de cum stăteau lucrurile, aşa că aceştia au fost primii cu care am stat de vorbă şi le-am împărtăşit experienţa.

Adun păstori de oameni

Subliniez din nou că Maria era partenerul meu egal în toate acestea. Aveam nevoie de sprijinul şi dragostea ei; nu mi-am dorit să fiu singur în această călătorie. Nu aveam nicio prejudecată legată de inferioritatea femeilor. Mi se

oferise înţelepciunea şi înţelegerea egalităţii noastre absolute, aşa că amândoi intenţionam să includem cât mai multe femei la aceste învăţături. Ştiam că femeile de atunci erau mult mai intuitive şi conectate la lumea spiritelor prin starea lor naturală de receptivitate şi deschidere şi, desigur, vor fi cele care vor răspândi informaţiile în familie şi copiilor. Am înţeles importanţa influenţei feminine. Am înţeles importanţa afirmării egalităţii între bărbaţi şi femei, care nu era deloc statutul cultural de atunci.

Am început să invităm prieteni să vină să stea cu noi seara de câteva ori pe săptămână. Le împărtăşeam pilde despre ceea ce se întâmpla în realitate, informaţiile pe care le primeam şi câte oportunităţi de creştere personală, amplificare a abundenţei şi conştientizării aduc aceste adevăruri fiinţei umane obişnuite care începe să le practice. Ideea de iertare, ideea de a nu reacţiona la un atac din lumea exterioară şi, în schimb, a-l vedea ca pe ceva pe care îl poţi transforma prin iubire şi printr-o inimă şi minte deschisă – acestea erau învăţăturile.

Aveam discuţii aprinse. Ah, strigătele fiinţelor care nu doresc să audă că suferinţa le este cauzată de propriile lor gânduri şi judecăţi. Este un subiect inconfortabil pentru mintea umană, care este condiţionată şi instruită pentru violenţă, judecată, ură şi separare. Acest subiect nu este deloc binevenit: ideea de unitate, ideea de iertare şi ideea de vindecare prin iubire. Ideea de a transforma lumea prin iubire nu este binevenită, şi totuşi există un aspect al minţii care ştie că aceasta este o soluţie pentru problemele pe care le au majoritatea fiinţelor umane.

Vă daţi seama, la un anumit nivel, că ceva nu merge când nu sunteţi liniştiţi, când nu aveţi abundenţă, când nu aveţi o sănătate perfectă. Simţiţi că se petrece o eroare teribilă, dar este doar o eroare de înţelegere. Nu este pedeapsa vreunui Dumnezeu răzbunător; nu există aşa ceva. Acestea sunt poveşti născocite de minţi primitive care nu înţeleg ce se întâmplă. Încearcă să dea sens unui sistem lipsit de sens, deoarece nu au informaţiile corecte.

Iată de ce acum vă vin aceste informaţii într-o formă clară: Vrem să înţelegeţi că acest univers este prietenos, în sensul că nu există judecată; nu există pedeapsă. Lumea doar îţi reflectă starea ta de a fi, iar dacă lumea exterioară nu-ţi reflectă înapoi o stare plăcută, o vei putea schimba doar prin transformarea propriei conştiinţe, prin mutarea atenţiei şi a reacţiei de la stimulii exteriori. Tu eşti creatorul, eşti creatorul tuturor lucrurilor pe care le vezi în faţa ta, eşti cea mai puternică fiinţă şi ai o natură divină. Aceste chestiuni le studiam împreună.

Am început să-i înţelegem mai bine, din discuţiile purtate cu prietenii noştri – care erau, desigur, sceptici, fericiţi, deschişi şi temători; prezentau toată gama de reacţii în faţa acestui material. Le era teamă că un Dumnezeu răzbunător îi va bate chiar şi numai pentru că au gândit aceste idei. Erau îngroziţi că prietenii şi familia îi vor ostraciza. Unii chiar au refuzat să mai vină după prima întâlnire, atunci când au înţeles despre ce vorbeam, pentru că le era frică de respingerea semenilor şi că nu vor putea face faţă tuturor repercusiunilor provocate de schimbările despre care vorbeam, în ciuda rugăminţilor mele de a reveni şi a încerca din nou să găsească o modalitate de a integra aceste principii în viaţa lor. Mulţi nu au putut să o facă. Erau prea speriaţi, iar materialul era mult prea departe de sfera lor de înţelegere.

Din asta am învăţat multe despre cum să predau. Am început să nu mai vorbesc deschis despre imaginile pe care le vedeam, despre reacţia obiectelor la gândurile mele, despre aceste lucruri sensibile. Am început să vorbesc doar în poveşti simple. Efectiv, am redus nivelul intelectual al discuţiilor şi nu o spun într-un mod jignitor. Vreau să spun că a trebuit să găsesc o modalitate de a introduce aceste informaţii în vieţile oamenilor într-un mod care să nu-i sperie. Căci trebuie să înţelegeţi că era o epocă de oprimare, când Biserica deţinea o mare putere. Era larg răspândită teama de pedeapsa lui Dumnezeu, aşa că a trebuit să lucrez între aceşti parametri.

Multe dintre învăţăturile mele date de-a lungul anilor par să fie cuprinse în structura religioasă preexistentă, dar asta s-a întâmplat pentru că era singura modalitate de a transmite informaţiile. Dacă aş fi prezentat adevărul în simplitatea naturii lui, făcând referinţă absolută la o energie iubitoare care conduce universul, o energie iubitoare şi grijulie care arată întotdeauna oamenilor unde greşesc şi le cere să se schimbe pentru ca lumea să se poată schimba, acest lucru ar fi zădărnicit complet învăţăturile mele, care ar fi fost respinse de către toţi oamenii.

În grupul de bază care s-a strâns după câteva săptămâni de discuţii, concluzia noastră a fost următoarea: Era obligatoriu să îmbrăcăm aceste informaţii în haine acceptabile pentru structura societăţii evreieşti de atunci, pentru opresorii religioşi ai vremii, şi, desigur, pentru ocupanţii militari ai vremii, soldaţii legiunilor romane, care luau parte la persecutarea acelor oameni.

Vindec prin vibraţii înalte

Având acele concluzii, am început să analizăm ideea de a călători şi de a lucra cu aceste energii şi învăţături pe o scară mai mare. Dar, înainte de a vorbi despre drumeţiile pentru răspândirea învăţăturii la cât mai mulţi, aş dori să vorbesc despre capacităţile de vindecare cu care eram dăruit.

Oamenii din acest grup au devenit foarte conştienţi de capacitatea mea de a le transforma energiile şi preocupările; se simţeau influenţaţi de prezenţa mea. Acesta era cel mai mare efect secundar al trezirii mele. Căpătasem puterea de a umple camera cu o energie pe care nu o mai simţisem până atunci, iar aceste fiinţe au devenit foarte conştiente de asta. Au început să se simtă mai bine. Micile dureri de care sufereau au început să dispară şi au început să se vindece şi de bolile cronice şi problemele care stăruiau de ceva timp. Ştiau că eu sunt cauza; ştiau că este influenţa mea, iar asta, bineînţeles, le-a sporit dorinţa de a veni la aceste întâlniri. Au vrut să le fie bine. Oamenii doresc să le fie bine.

Nu-i nimic mai rău decât să fii bolnav. Poţi scăpa de boală doar prin ridicarea vibraţiei către sferele superioare – eu mi-am ridicat-o în mod continuu de-a lungul adolescenţei şi tinereţii şi, în final, prin iluminare – dar aceste fiinţe simţeau cum vibraţia mea ridică vibraţia mediului din jurul meu. Iar laolaltă cu învăţăturile, le transforma şi conştiinţa şi începeau să-şi modifice ideile. Începuseră să-şi schimbe gândirea şi, în consecinţă, emoţiile. Deci simţeau efectele prezenţei mele şi era clar şi fără echivoc că îi vindecam.

Aceasta era, într-un fel, o mare povară pentru mine, ca om obişnuit. Trecuseră doar câteva luni de când mă aflam în procesul de iluminare şi era obositor să stau în preajma oamenilor cu o vibraţie mai mică. Sună cam dispreţuitor, dar nu asta este intenţia mea. Vreau să spun că devenisem o fiinţă oarecum diferită. Aveam o foarte mare influenţă asupra oamenilor şi trebuia să-mi disciplinez mintea. Înţelegeţi că nu trebuie să vă zboare prin minte gânduri nedorite atunci când ea are o atât de mare putere creatoare. Simţeam uneori că îmi atârnă pe umeri o mare responsabilitate. Eram copleşit şi uneori mă prăbuşeam în braţele Mariei, întrebându-mă de ce mi se întâmplase asta, pentru că era o imensă responsabilitate. Ea, desigur, mă linişte a şi avea grijă de mine cu multă dragoste şi devotament şi ne simţeam profund legaţi, o dată în plus, datorită acestui proces, fiindcă avea o înţelegere superioară şi eu îi ceream sprijin insistent.

Povestirile voastre din Biblie vorbesc despre un om solitar care avea legătură doar cu Dumnezeu, o viziune despre un om venit din cer. Nu asta a fost viaţa mea. Eram un simplu om, avusesem o trezire spirituală şi făceam faţă cu

greu relaţiilor cu alte persoane şi chiar relaţiei cu partenera mea, pe care o împovărasem cu această grea responsabilitate. Totuşi, ea s-a ridicat la înălţimea aşteptărilor şi mi-a fost alături într-un mod atât de plin de iubire şi susţinere necondiţionată, că nu aş fi reuşit fără ea.

O spun din nou, vreau să o ştiţi cu toţii: nu aş fi putut să-mi realizez misiunea – nu aş fi putut ieşi în public şi să fac ceea ce am făcut – fără sprijinul dragei mele Maria, fără iubirea şi acceptarea necondiţionată a procesului din partea ei. Ea a făcut parte integrantă din călătoria mea şi a continuat să-mi ofere sprijinul chiar şi atunci când nu era prezentă, ceea ce s-a întâmplat în următorii câţiva ani, când ne-am aventurat din ce în ce mai departe de casă, căci începuseră să devină cunoscute semnificaţia şi extraordinarele efecte ale faptelor noastre.

- CAPITOLUL UNSPREZECE -

Egalitatea spirituală

Când v-am vorbit ultima oară, v-am spus că primisem trezirea spirituală şi discutam despre asta cu draga mea Maria. Începusem să predăm cursuri, cum s-ar zice. Erau întâlniri informale, unde efectul energiilor mele a devenit destul de evident, oamenii observând că, în prezenţa mea, li se vindecă bolile, le dispar limitările şi simt că devin ceea ce visaseră dintotdeauna: fiinţe mai puternice, mai pline de energie şi mai iubitoare.

Aceste chestiuni deveniseră evidente pentru noi, Maria şi cu mine. Puteam să văd în interiorul trupurilor şi unde sunt blocaje energetice, şi primeam informaţii din non-fizic despre ce fel de gânduri generaseră acele deformări ale structurii energetice. Toate bolile sunt gânduri manifestate fiziologic într-un mod negativ. Deci, aţi spune că un ulcer la stomac are o lipsă digestivă, dar nu-i aşa; ci provine din frică. Lipseşte absorbţia adevărului. Respingerea adevărului se manifestă ca frică. Iar stresul în legătură cu frica provoacă ulcerul.

Aşadar, veneau oameni la aceste cursuri de seară, pentru că ştiau că se petrece ceva ciudat – dar nu toţi erau binevoitori sau deschişi la aceste informaţii. Mulţi mă ascultau şi plecau imediat, de teamă să nu fie pedepsiţi de Dumnezeul în care credeau, căci, conform învăţăturilor evreieşti tradiţionale, spuneam blasfemii. Le dădeam informaţii despre realitate care le depăşeau înţelegerea, şi tocmai adresându-mă acestor puţini, mi-am dat seama că trebuie să vorbesc în cuvinte mai uşor de înţeles de oamenii de rând. Desigur, am mai menţionat acest lucru, dar de aici mi-a venit inspiraţia de a vorbi în parabole, sub formă de poveşti. Astfel, fiinţele obişnuite puteau înţelege ceea ce spuneam şi, de asemenea, îmi camuflam învăţăturile pentru a evita persecuţiile din partea ierarhiei Bisericii.

Încă de la început, mi-a devenit foarte clar că structurile Bisericii dezaprobau total mesajele pe care le transmiteam, dar dacă voi vorbi despre oi, grâu sau clădiri, nu voi avea probleme. Nu puteam fi acuzat de blasfemie. Totuşi, când vorbeam despre Dumnezeu, despre Spirit sau despre divinitate, eram acuzat că predic, deşi nu aveam calificarea s-o fac. Mi-am dat seama că aşa era, dar şi că trebuie să transmit cât mai multor fiinţe adevărul, căci era în mod clar un mesaj de la Divinitate. Era în mod clar un mesaj de la acela pe care l-aţi defini ca Dumnezeu, deşi definiţia mea s-a schimbat drastic în acele săptămâni.

Nu l-am mai văzut pe Dumnezeu ca pe o persoană. Nu l-am mai văzut pe Dumnezeu ca fiind un om furios acolo sus, în cer, aşa cum îl vedeau mulţi.

Percepţia mi se schimbase de mai mulţi ani, dar când s-a petrecut iluminarea, mi s-a arătat clar că El este o Energie care creează toate lucrurile şi se manifestă în toate lucrurile, dar care poate fi schimbată prin gândire. Deci nu este independent în sine; ci reacţionează la gândirea umană. Mi-am dat seama că s-a dat o definiţie greşită creaţiei, pentru că eu nu vedeam deloc o realitate obiectivă rigidă; vedeam că realitatea răspundea la gândirea de vibraţie superioară. Evident, fusesem înzestrat cu nişte energii care nu erau comune sau normale. Înţelegeam că fusesem învestit cu o forţă puternică de transformare şi iluminare, care punea însă şi o mare responsabilitate pe umerii mei; era foarte clar.

Am petrecut împreună cu Maria multe nopţi discutând ce urmări are asta pentru noi şi pentru umanitate. Mi se dădeau informaţii din non-fizic în mod regulat – zilnic şi de multe ori pe zi – şi i le comunicam Mariei. Ne era clar că aveam o responsabilitate imensă, că mi se dădeau informaţii pe care oamenii trebuiau să le audă şi să le înţeleagă. Am decis că aceste informaţii vor fi mai bine recepţionate dacă vom strânge în jur un grup de oameni cărora să le comunic în mod deschis şi sincer, fără teamă de judecată. Nu era posibil să le dezvălui acest material străinilor, deoarece ei nu rezonau întotdeauna cu ceea ce predicam şi, deseori, alergau la rabinii sau preoţii lor să se plângă că spun blasfemii. Le declanşa temerile de judecata unui Dumnezeu răzbunător.

După cum vă imaginaţi, am primit feedback de la toţi oamenii cu care am vorbit la începutul acestui proces. Unii erau încântaţi şi fericiţi, mai ales cei cărora le-am îmbunătăţit sănătatea. Dar existau şi fiinţe care fugeau îngrozite după câteva minute de ascultat, şi am înţeles că trebuie să fiu atent. Trebuia să mă gândesc la draga mea Maria, care era însărcinată pe atunci. *[Nota mediumului: În şedinţele private, Isus a spus că Maria a avut un avort spontan. Aşa se explică menţionarea a mai mult de două sarcini în text.]* Eram îngrijorat de sănătatea şi starea ei de bine. Voiam ca ea să poată trăi în pace, fericire şi armonie. Nu-mi doream să fie atacată din cauza sincerităţii şi a experienţelor mele. Aşa că am hotărât să găsesc nişte compatrioţi cărora să le pot preda acest material, iar Maria să nu participe la această latură a călătoriei spirituale, pentru că trebuia să se gândească la copil.

Burtica îi creştea. Mă bucuram nespus că voi deveni din nou tată. Dar totodată, simţeam această povară extraordinară asupra mea şi, pe atunci, încă mai exista un aspect al meu care punea la îndoială validitatea a ceea ce se întâmpla şi semnificaţia experienţelor mele. Într-un fel, mă temeam de consecinţe. Nu trebuia să fii prea deştept pentru a-ţi da seama că intrasem într-

o treabă riscantă şi că aici, în lumea fizică, multe forţe se opuneau libertăţii, împuternicirii-de-sine, exprimării-de-sine şi iubirii, sau să înţelegi că forţele pe care eu le promovam le subminau autoritatea şi chiar modul lor de viaţă şi de control.

Misionarul călător

Am petrecut mult timp cu Maria discutând ce ar trebui să facem. Ea mă susţinea total. A înţeles, ca femeie spirituală şi inteligentă ce era, că se întâmplă ceva magnific; totuşi, trebuia să ne vedem de viaţa noastră ca soţ şi soţie şi părinţi. Am decis împreună că voi face mici excursii în afara satului pentru a evita să-i tulbur mediul casnic. Am decis că acesta ar fi cel mai bun lucru, aşa că am plecat cu doi sau trei prieteni în mici călătorii pentru a începe să comunic aceste învăţături, scoţându-le astfel din sediul căminului nostru, ca să nu ne atragem necazuri. Nu voiam să ne deranjăm casa, sanctuarul nostru.

Eram oameni, desigur. În acest sens, am fost cât se poate de uman în acea întrupare şi aveam preocupările obişnuite ale unui soţ şi tată. Vă puteţi imagina dilema în care mă aflam. Trebuia să împărtăşesc această învăţătură, să uşurez suferinţa multora şi să le explic oamenilor ce se întâmplă în lumea lor şi de ce, dar aveam şi această dorinţă de a-mi proteja draga mea parteneră.

Discipolii

Am început să plec câte două sau trei zile la rând şi, în câteva luni, am făcut cunoştinţă cu toate acele fiinţe care sunt menţionate în Biblia voastră drept discipolii mei. Am cunoscut diverşi bărbaţi în timpul călătoriilor mele dedicate predării. Unii au fost foarte interesaţi de ceea ce predicam şi au decis să lucreze cu mine. Nu a fost cum se descrie în Biblie, că le-aş fi poruncit să mi se alăture, iar ei ar fi lăsat totul în urmă. Nu a fost deloc aşa. Le vorbeam ca de la egal la egal. Erau fiinţe interesate de ceea ce spuneam şi care observau că am un efect asupra corpurilor şi minţilor celor cu care vorbeam. Era o dovadă directă; nu născoceam poveşti. Ei au văzut că pot vindeca oamenii şi că aveam o mare influenţă asupra oamenilor când discutam aceste idei cu ei.

Aşa că, pe parcursul mai multor luni, am format un grup şi am început să predau. Şi, bineînţeles, datorită calităţilor vindecătoare cu care fusesem înzestrat, numărul oamenilor care veneau să mă vadă creştea mereu. Era de ajuns să vindec o persoană, că se răspândea vestea în toată zona şi veneau tot mai mulţi oameni.

De-a lungul unei perioade de un an, am călătorit mai ales cu acest grup de bărbaţi, dar îmi apăreau în cale şi femei care erau încântate de acest material, aşa că le învăţam şi pe ele. Că aş fi avut numai discipoli bărbaţi, cum se scrie în cartea voastră, este o imagine dezechilibrată şi filtrată prin mintea misogină a Bisericii timpurii. Instruiam şi femeile în egală măsură; cu toate acestea, ele erau mult mai limitate de către normele culturale din acel spaţiu şi timp. Nu erau la fel de libere să călătorească. Familiile lor reacţionau mult mai negativ la ideea că merg pe drum şi mă urmează. Li se permitea, în cadrul lor familial, să stea şi să asculte în timpul zilei, dar îndatoririle şi obligaţiile familiale le restricţionau mult mai mult decât pe bărbaţi. Eram absolut convins că şi femeile trebuie să cunoască aceste informaţii. Nu acceptam concepţia societăţii din acea vreme că femeile nu ar avea cum să se elibereze, că nu ar putea cunoaşte adevărul vieţii, adevărul creaţiei, adevărul acestei fiinţe pe care o numiţi Dumnezeu şi dorinţele pe care le are Dumnezeu.

Totuşi, am început să văd că sistemele de credinţă ale tuturor oamenilor – nu doar ale femeilor, ci şi ale bărbaţilor – erau extrem de limitate de ceea ce fuseseră învăţaţi în cadrul educaţiei lor restrânse. Prin acea educaţie îngustă şi ţintită, le-a fost insuflată multă frică pentru a se conforma regulilor şi reglementărilor, care nu aveau niciun sens pentru această Energie despre care vorbeam, aşa că a trebuit să-mi exprim toate învăţăturile într-o limbă pe care să o poată integra în structurile lor mentale. Am fost obligat, nu din dorinţa mea, să le vorbesc în cuvinte pe care le puteau înţelege. Şi, fiindcă se refereau la Dumnezeu ca la un zeu masculin, am folosit acest tip de limbaj doar pentru a înţelege ce le spuneam.

Am simţit că erau foarte importante principiile conştientizării şi al înţelegerii efectelor judecării asupra minţii, aşa că am formulat mesajul într-un limbaj accesibil minţii lor. Înainte, încercasem să vorbesc mai liber, împărtăşind, exact aşa cum mi se dăduse, adevărul despre natura realităţii şi despre efectul pe care mintea umană îl are asupra acestei realităţi, dar conceptele depăşeau atât de mult învăţăturile lor materialiste şi parametrii lor religioşi şi psihologici, încât am fost obligat să găsesc o modalitate de a le vorbi într-o limbă potrivită lumii lor. Le-am arătat că lumea li se poate schimba făcând anumite lucruri, aşa că am început să le vorbesc despre păcat şi despre pocăinţa de păcat aşa cum cunoaşteţi: să nu mai judece păcatul.

Multe traduceri ale spuselor mele au fost incorecte. Am vorbit despre renunţarea la păcat – nu în sensul că aţi fi păcătoşi, ci în sensul de a nu judeca

“păcatul” altora. Aici s-a intervenit cel mai mult asupra înţelegerii corecte a acestei Energii despre care încercam să predic.

Aşadar, “pocăirea de păcat” a fost, de fapt, o traducere proastă. Ce le spuneam oamenilor, de fapt, era că trebuie să renunţe la conceptul de păcat, că nu există păcat în viziunea acestei Energii. Există doar o scădere a vibraţiei, din cauza îngustimii gândirii şi a judecăţilor, care este, desigur, coborâtă şi mai mult tocmai de conceptul de păcat; el diminuează energiile şi limitează capacitatea fiinţei de a se conecta cu sferele superioare. Asta înţelegeam prin ideea pocăirii de păcat. În limba folosită la traducere s-a ales un cuvânt similar, dar care nu defininea corect acel principiu pe care îl predicam.

Acesta a fost unul dintre cele mai importante principii pe care le-am predat în misiunea mea spirituală, această idee să nu judeci, să ierţi ceea ce ţi se pare că ar fi un păcat al altuia. Deci, această idee am prezentat-o în multe pilde, în multe poveşti, această idee de a nu judeca, de a nu te amesteca în treburile altora şi a-ţi vedea de treaba ta.

De asemenea, am vorbit în multe pilde despre investiţii, un lucru pe care îl înţelegeau bine acele fiinţe în cultura lor de atunci. Se discuta mult despre bani şi despre investirea lor; era un principiu bine înţeles, aşa că spuneam pilde despre cum să investeşti în tine pentru a amplifica ceea ce eşti, decât să te culci pe lauri şi să rămâi aşa cum eşti, ignorant în mintea ta condiţionată. În câteva poveşti, am vorbit despre fiinţe cărora li s-au dat bani pentru a investi, încercând astfel să-i fac pe oameni să înţeleagă că, dacă investesc în ei înşişi, îşi vor înmulţi abilităţile şi îşi vor eleva conştiinţa. Să te educi pe tine însuţi; să ieşi din concepţiile înguste pe care le-ai învăţat în copilărie, pentru că mulţi nu depăşesc niciodată nivelul gândirii unui copil. Familiile lor îi învaţă ceva, iar ei, pur şi simplu, repetă ca nişte papagali aceste învăţături toată viaţa. Bisericile lor îi învaţă ceva, iar ei, pur şi simplu, papagalicesc aceste învăţături de-a lungul vieţii. Eu încercam să fac fiinţele să investească în propria educaţie, să investească în ele însele, astfel încât să îşi poată mări răsplata cât timp trăiesc în planul Pământului.

Dar era o epocă complicată. Existau nenumărate restricţii impuse de ocupaţia romană. Existau nenumărate restricţii ale dogmelor religioase care stăpâneau în acel timp şi spaţiu. Desigur, tocmai de aceea mi s-a dat ocazia să predic adevărul; de aceea am fost pus în acel timp şi loc: mintea fiinţelor de acolo devenise atât de preocupată de judecată, materialism, militarism şi restricţii, încât s-a intervenit. Dar această intervenţie nu a fost făcută de un

Dumnezeu care-şi trimite fiul să se sacrifice. Nu asta s-a întâmplat! Repet: Nu asta s-a întâmplat!

Orice fiinţă este trimisă pe Pământ cu înţelepciune şi cu potenţialul de a se conecta cu nonfizicul şi de a prelua informaţii de acolo, iar eu eram un student foarte sârguincios în acest domeniu. De-a lungul deceniilor care au culminat cu iluminarea mea, am depus, foarte sârguincios, eforturi de a-mi eleva conştiinţa, deoarece pasiunea ce ardea în mine era atât de puternică, încât am realizat ceva foarte rar şi foarte neobişnuit.

Acest lucru nu era deloc neobişnuit într-unele din celelalte locuri pe care le vizitasem în călătoria mea, în ashram-urile indiene şi în acele locuri izolate din tărâmurile nordice ale acelei ţări magnifice, ca şi în Tibet, cu mânăstirile sale de pe înălţimile munţilor Himalaya. Acest tip de transformare era frecvent, deoarece acei oameni se dedicau înţelegerii minţii şi înţelegeau adevărul creaţiei, cum funcţionează ea şi cum să o stăpânească în mod ştiinţific. Căci este o ştiinţă; nu este ceva ce ţi se dăruieşte de către un dumnezeu. Vreau să subliniez şi această idee: nu ţi se dă de către un dumnezeu. Este o ştiinţă pe care o practici, o ştiinţă a minţii şi a transformării minţii într-un laser disciplinat. Iar apoi, complexul corp-minte poate primi adevărul. Şi receptând adevărul prin complexul corp-minte, apoi poate apare conştientizarea şi trezirea.

Asta se întâmplase şi cu mine şi încercam să descriu oamenilor fenomenul, dar aveau limite de înţelegere, aşa că mi-am concentrat mai mult atenţia asupra celor numiţi discipolii mei şi celorlalţi adepţi devotaţi misiunii mele. Erau multe femei în acel grup. Multe mă urmăreau cât puteau ele de bine, în general, cele ai căror soţi îmi erau şi ei adepţi. Aceşti bărbaţi, datorită învăţăturilor auzite de la mine, au înţeles că nu este deloc în interesul lor să le pună restricţii şi să-şi pedepsească soţiile pentru că erau interesate de trezirea spirituală. Aşadar, erau multe femei care mă însoţeau în misiune, mulţumită interesului soţilor lor pentru învăţătura mea.

Trebuie să înţelegeţi că restricţiile impuse femeilor erau considerabile în acel timp şi spaţiu. Nu vă mai confruntaţi cu aşa ceva astăzi, dar nu lăsaţi ca istoria să vă deruteze şi să credeţi că nu aş fi apreciat femeile la adevărata lor valoare. Dimpotrivă. Draga mea Maria a fost, cu adevărat, cel mai de preţ discipol al meu. A fost o mare învăţătoare şi mi-a susţinut foarte mult echilibrul personal, mental şi emoţional.

Înţelegeţi: Toţi sunteţi egali în ochii lui Dumnezeu

Nu este nevoie ca femeile să fie limitate în niciun fel să predea materialele spirituale, mai ales orice se referă la învăţăturile mele. Cer tuturor instituţiilor şi grupărilor religioase să înceteze cu această prejudecată, deoarece a fost cauzată de traducerile şi adaptările textelor spirituale iniţiale care mi-au detaliat viaţa, fiind influenţate de dominaţia masculină din acele vremuri şi locuri. Nu are nicio legătură cu realitatea. Nu este şi nu a fost decizia mea. Am vorbit atât bărbaţilor, cât şi femeilor în mod egal. Am vorbit cu toate fiinţele ca fiind egalele mele. Cunoşteam perfect această informaţie secretă.

Sunteţi cu toţii egali în ochii lui Dumnezeu. Sunteţi cu toţii egali în faţa acestei Forţe binevoitoare care vă răspunde la fiecare gând şi la fiecare idee şi concept. Desigur, există şi altfel de tărâmuri locuite de fiinţe non-fizice şi voi intra în detaliu mai târziu, dar în acest moment, doresc să anulez orice prejudecăţi cu privire la femei şi problemele spirituale. De fapt, am descoperit mereu, odată cu învăţăturile mele, că femeile erau mai receptive la idei noi şi mai puţin obsedate de materie şi acţiune. Erau mai apte să integreze în minte aceste noi concepte de blândeţe şi generozitate.

Aşa că o spun aici, ca să se ştie clar, femeile sunt la acelaşi nivel cu bărbaţii pe scara naturii divine. Nu există nicio diferenţiere în planul non-fizic. Acesta este doar o păcăleală a minţii egotice. Este doar o percepţie greşită a lumii fizice, care, prin esenţa ei, nu se află în legătură cu adevărul. Doar foarte puţine fiinţe sunt în contact cu adevărul, dar tocmai de aceea venim noi acum, pentru că noile tehnologii au adus egalitatea în lume. S-a diminuat influenţa Bisericii şi a crescut dezamăgirea cauzată de secularism, de abordarea materialistă şi ştiinţifică. Acum este momentul să corectăm arhiva istoriei, să restabilim informaţiile fundamentale pe care se bazează societatea voastră şi să înţelegem cu adevărat ce s-a întâmplat în acel timp şi loc – care a fost scopul meu şi cum a fost viaţa mea .

Închei această secţiune aici şi voi continua în următoarea cu mai multe detalii despre viaţa, misiunea, familia mea şi despre efectul pe care misiunea o avea asupra familiei mele, fiindcă efectul era profund, şi merită să aflaţi această poveste, pentru că au trebuit să trăiască ca soţia şi copiii mei şi au trebuit să suporte consecinţele deciziilor mele. Ei îşi merită locul în povestea adevărată. Merită să li se spună povestea.

Vă voi povesti experienţa mea din acea încarnare până la capăt, iar apoi voi continua cu detaliile vieţii mele după destrupare, ca să puteţi înţelege cum funcţionează acest sistem. Aveţi multe concepţii greşite despre viaţă şi despre cum se face tranziţia de la fizic la non-fizic şi nu înţelegeţi că lucrarea continuă, că dezvoltarea şi trezirea spirituală continuă.

- *CAPITOLUL DOISPREZECE* -

Vindecările

M-am întors la voi pentru a-mi continua învăţătura. Acesta este un proiect interesant pentru mine. Predau des pe acest plan numit lumea voastră. Nici nu vă daţi seama. Patriarhii Bisericii au propus ca orice comunicare de la mine, despre mine sau către mine să fie trecută sub tăcere pentru un timp, cu excepţia acelor puţini binecuvântaţi din ierarhia Bisericii care par să aibă linie directă cu mine şi cu înţelepciunea, experienţa şi scopul meu. Desigur, nu se întâmplă aşa.

Apariţia mea în rugăciuni

Comunic tot timpul cu fiinţele care se roagă la mine. Comunic tot timpul din non-fizic – cu ajutorul multor altor fiinţe care lucrează alături de mine la răspândirea înţelepciunii, a adevărului, a informaţiilor, aşa cum facem noi aici.

Lucrez cu oamenii în starea lor de vis, pentru că această stare le împiedică mintea condiţionată să se mai amestece, astfel încât să-l poată visa pe cel pe care îl numesc Isus, aşa cum îşi închipuie ei că arătam – din tablouri şi desene foarte inexacte, aşa cum am mai spus. În realitate, aveam pielea mult mai întunecată. Acel Isus cu păr şaten şi ochi albaştri, potretizat în ilustraţiile voastre biblice, este foarte inexact, dar când fiinţele se roagă către mine, o fac adesea cu această imagine în minte şi, prin urmare, această imagine le va apare, ca să ştie că sunt eu.

Din păcate, având această prejudecată mentală, dacă aţi vedea cu adevărat cum arătam pe vremea mea, aţi crede mai degrabă că sunt un terorist decât o fiinţă divină (bineînţeles, nu sunt mai divin decât voi).

Vindec bolnavii şi fac minuni

Vă spuneam că Maria era însărcinată şi că nu putea călători cu mine din acest motiv, dar şi din motive culturale specifice vremurilor şi zonei respective. Nu ar fi fost binevenită la aceste mari adunări şi ar fi fost ostracizată la întoarcere. A fost o decizie comună a noastră, aceea că voi pleca doar eu în călătorii pentru predicare şi vindecări. Era evident că aveam nişte abilităţi de vindecare extraordinare şi că îmi fusese conferită viziunea, capacitatea de a vedea bolile în trup şi cauza lor. Prin urmare, vă voi descrie ceea ce făceam de fapt.

Este adevărat că mintea creează corpul. Acesta este un fapt, nu o presupunere. Este adevărul. Gândurile, credinţele, prejudecăţile, fricile, dorinţele, speranţele şi visele voastre se manifestă în corpul vostru fizic sub formă de structuri. De aici vine sănătatea şi boala. Dacă tot repetaţi un gând de ură faţă de o fiinţă, veţi crea o zonă negativă în corpul fizic legată de relaţia respectivă. Să spunem că ai gânduri urâte faţă de mama ta. Acest lucru s-ar putea manifesta ca o problemă în zona uterului, deoarece aceasta este zona reproducerii feminine şi energia maternităţii. Acesta ar fi un exemplu al subtilităţilor pe care puteam să le percep.

Mă uitam la om şi îi vedeam corpul energetic şi unde se află blocajul şi – deşi oamenii care mă priveau nu le vedeau – entităţile non-fizice îmi dădeau informaţii despre procesele mentale ce dominau acel om. Pe acestea le modificam când lucram la vindecarea oamenilor. Eram conectat la adevăr; eram conectat la iubire prin această legătură cu fiinţele non-fizice, fiinţe din sferele superioare. Transmiteam energiile, înţelepciunea şi percepţia lor clară prin corpul meu. Eram un medium pentru conştiinţa lor superioară şi atunci puteam schimba în om procesele de gândire care îi cauzau manifestarea bolii în corpul fizic. Asta se întâmpla când vindecam oamenii. Lucram împreună cu fiinţele non-fizice care îmi erau învăţători, ghizi, mentori şi guru, dacă vreţi să le spunem aşa. Dezvoltasem această relaţie de-a lungul întregii vieţi, aşa cum am mai menţionat. Am avut cu ele multe comunicări şi înainte de iluminare.

Iată ce este iluminarea: este transformarea absolută a minţii, eliminarea tuturor blocajelor din faţa iubirii – eliminarea tuturor temerilor şi sentimentelor de ură – şi ea se realizează adesea atunci când fiinţa a muncit mult asupra ei însăşi, angrenând energiile iubirii, iertarea, compasiunea şi astfel de chestiuni. Muncisem mult în adolescenţă şi după douăzeci de ani şi în lunga mea călătorie pentru a-mi îndepărta din minte fricile şi toate gândurile care-mi provocau durere şi suferinţă.

Adesea, se poate întâmpla ca fiinţele non-fizice – ceea ce numiţi arhangheli sau maeştri ascensionaţi, acei învăţători spirituali ajunşi în sferele superioare, unde conştientizarea completă sau conexiunea cu Divinul este absolută şi fără oprelişti – să comunice cu omul care şi-a îndeplinit o mare parte din lucrare şi sunt capabile, dintr-o singură mişcare, să-i elimine acestuia toate gândurile şi ideile de limitare. Aceasta este iluminarea. Atunci devii conştient, ca fiinţă umană, că te manifeşti în corpul fizic, dar în acelaşi timp, eşti conştient şi de energiile, ideile, conceptele şi conexiunea cu dragostea şi natura divină, pe care majoritatea fiinţelor umane nu le conştientizează.

Asta se întâmplase cu mine, aşa că, oricând mă întâlneam cu cineva, dacă mă concentram într-un anume mod, obţineam informaţii despre el. Vedeam unde este localizată boala şi puteam solicita o intervenţie din sferele superioare, de la aceşti maeştri ascensionaţi şi fiinţe superioare, pentru a-i transforma mintea. Iar pe măsură ce mintea se transformă într-un mod absolut şi fără echivoc, şi corpul răspunde.

Acesta este miracolul, cum îl numiţi voi: Este ceva din afara timpului şi a legilor normale ale fizicii (cauză şi efect) pe care le credeţi a fi adevărate. Majoritatea legilor în care credeţi pot fi complet invalidate, deoarece se bazează pe credinţă. Şi, de fapt, există fiinţe iluminate care pot învinge gravitaţia şi sunt capabile de levitaţie, de bilocaţie şi să facă tot felul de lucruri nepermise de legile voastre fizice, pe care le credeţi adevărate. Asta se întâmplă când mintea este înălţată în tărâmul adevărului, sferele divinităţii: Nu mai există limitări fizice. În această lume funcţionam eu pe atunci şi, după cum vă puteţi imagina, în anumite privinţe era o povară greu de suportat, pentru că începusem să stric planurile unora.

Viaţa privată versus viaţa publică

Acesta a fost, de asemenea, unul dintre motivele pentru care draga mea Maria nu a călătorit cu mine în acele ocazii. Nu mi-am dorit să fie periclitată în vreun fel. Mi-a devenit clar încă de la începutul misiunii mele că autorităţile erau foarte supărate din cauza a ceea ce făceam. Desigur, eram încântat de această întorsătură a evenimentelor. Eram un rebel. Eram un agitator. Acesta era scopul meu în viaţă: să eliberez oamenii de dictatele şi regulile nedrepte ale regimurilor opresive. Asta făceam şi nu le plăcea deloc!

A devenit foarte clar pentru amândoi că intrasem într-un teritoriu periculos. Totuşi, am fost de acord că nu era cale de întoarcere, că nu puteam sări din acest acest tren care prindea viteză. Iar Maria – în felul ei minunat, plin de susţinere şi iubire, în felul ei inteligent şi spiritual – a înţeles în ce ne angrenam. Şi pentru că eram amândoi angrenaţi, ea mă sprijinea dându-mi binecuvântarea când plecam în călătorii şi drumeţii, iar eu veneam frecvent acasă.

Acest lucru nu este scris în Biblia voastră. Nu s-a ştiut, pentru că nu am vrut să se ştie. N-am vrut ca Maria să fie implicată în aceste chestiuni. Nu am vrut să fie pusă în pericol în niciun fel, aşa că, atunci când eram plecat şi făceam acele lucruri, vorbind şi predicând în felul meu, nu pomeneam de soţia mea. Nu pomeneam nimic despre viaţa mea privată.

Din acest punct de vedere, am fost foarte norocos – era o epocă diferită de cea în care trăiţi. Oamenii nu mai pot face aşa acum. Dacă intri in viaţa publică, viaţa ta devine publică, dar în acel spaţiu şi timp, dacă îţi ţineai gura închisă, nimeni nu ştia ce se întâmplă acasă, şi aşa am făcut eu. De aceea nu vedeţi nicio menţiune despre soţia mea în textele voastre biblice, nicio menţiune despre copiii mei – pentru că am stabilit foarte clar, împreună cu cei cu care lucram, că viaţa mea privată va rămâne privată, din motive de siguranţă. Şi, bineînţeles, toţi colaboratorii mei şi-au dat seama ce manevre facem, că zguduim structurile de opresiune care stăpâneau în acel moment. Ştiau că, pentru mine, era foarte important ca soţia şi familia mea să fie protejate şi ferite de ceea ce se întâmpla. Acesta este motivul pentru care în textele voastre nu se menţionează toate aceste lucruri şi nici prea multe amănunte despre viaţa mea. Nu e de mirare că multe aspecte din viaţa mea privată nu au fost înregistrate.

Trebuie să înţelegeţi că textele voastre biblice sunt doar nişte mici fragmente – de fapt, nişte minuscule informaţii – în comparaţie cu ceea ce a fost viaţa mea. Am fost o fiinţă umană care a trăit douăzeci şi patru de ore pe zi, şapte zile pe săptămână şi douăsprezece luni pe an, după cum vă puteţi da seama, şi am avut multe, multe experienţe şi multe, multe relaţii şi mi s-au întâmplat multe lucruri care nu au fost înregistrate în documente.

Deci aveţi o carte pe care o consideraţi cuvântul lui Dumnezeu, dar nu este cuvântul lui Dumnezeu. Este un text fragmentat şi incomplet, scris de nişte bărbaţi care încearcă să explice lucruri pe care nu le pot explica. De asemenea, lipsesc multe informaţii din textul respectiv. Dar au existat evanghelii şi secţiuni scrise care includeau şi învăţături despre femei, căsătorie şi sexualitate, care însă au fost înlăturate în primele etape ale Bisericii, deoarece unii dintre bărbaţii care o conduceau le considerau a fi necuviincioase.

După dispariţia mea din lumea fizică, era clar că Biserica va deveni puternică. Puteai motiva oamenii foarte repede pe baza miracolelor pe care le făcusem şi a efectului pe care îl avusesem asupra populaţiei, carismei cu care îi influenţasem pe oameni. Acesta era adevărul. Din păcate, încă de la începuturi, în Biserică au existat fiinţe neiluminate, neatrase de dragoste şi neinteresate de învăţăturile mele în sine. Îi interesa numai ceea ce le-ar putea fi de folos ca animale politice, ca fiinţe în poziţii de autoritate şi s-au folosit de ele exact în acest scop.

Dar am deviat de la subiect. Revin la momentul când mi-am început misiunea în slujba oamenilor. Am stabilit relaţii amicale cu bărbaţii care, în Biblie, sunt numiţi discipolii mei. Li se dau şi numele, iar descrierile sunt destul

de precise. Dar ei au decis în mod liber să călătorească cu mine; nu i-a forţat nimeni în niciun fel. Erau interesaţi de învăţăturile mele şi, astfel, am început să-mi separ învăţăturile în două categorii. Foloseam pilde şi poveşti simple pentru oamenii mai puţin educaţi şi care ne vizitau ocazional. Am făcut-o ca să nu aibă probleme în religia şi structurile culturale de care aparţineau. Nu am vrut să le perturb vieţile şi să le provoc probleme, dar le-am insuflat câteva concepte care să-i ajute să-şi amelioreze suferinţele din inimă şi minte din viaţa de zi cu zi. Pentru asta am născocit acele poveşti, pildele în care le vorbeam oamenilor.

Îmi învăţ discipolii cum să-i vindece pe alţii

Tovarăşii mei apropiaţi, ucenicii, cum îi numiţi în Biblie, erau prietenii mei. Erau oameni cu care aveam afinitate şi care erau foarte interesaţi să înveţe informaţiile şi tehnicile mele. Am început să facem împreună exerciţii de meditaţie. Le-am explicat ce fac. Şi acum voi răspunde la întrebarea despre cum au reuşit ei să-i vindece pe alţii. Le-am predat acestor oameni timp de circa un an despre sensibilitatea bioenergetică, cum îi spuneţi voi – o combinaţie între focalizarea minţii pe iubire şi pe sănătate şi cum poate aceasta să transforme corpul fizic.

Aceşti discipoli ai mei au început să practice între ei meditaţia focalizată şi observarea bolilor – şi am început să colaborăm pentru vindecarea oamenilor. Le spuneam unde este boala, iar ei începeau să lucreze, prin focalizare mentală şi prin anumite mişcări ale corpului, pentru a-şi concentra propriul câmp bioenergetic asupra corpului bolnavilor. Erau capabili să realizeze vindecări considerabile pe cont propriu. Asta am practicat împreună ceva vreme, pentru că mi se spusese să-i învăţ şi pe alţii această tehnică. Mi s-a spus că această abilitate stă în puterea multor oameni, dacă îşi concentrează intenţia asupra vindecării.

Nu asta făceau oamenii. Dimpotrivă, ei îşi concentrau atenţia asupra bolii, fiindcă nu înţelegeau că la baza ei stă un proces creator. Când au înţeles că boala este creată din credinţe şi gânduri negative repetate o perioadă de timp, le-a devenit clar că, focalizând gânduri pozitive, iubitoare şi pure asupra aceleiaşi zone, afecţiunea se putea retrage. Şi asta a început să se întâmple.

Erau multe femei în grupurile mele, pe care le-am învăţat specificul muncii mele cu energiile. Desigur, eram un practicant mult mai performant. Aveam o asemenea claritate a minţii şi o conexiune atât de pură cu sferele superioare, încât puteam realiza transformări aproape instantanee ale corpului. Oamenii cu

care lucram ca discipoli se străduiau din greu, pentru că mintea nu le fusese curăţată de gândurile lor negative. Dar asupra acestui aspect lucram cu ei, în privat, desigur.

Nu făceam această lucrare în public. Ar fi fost considerată vrăjitorie în acea epocă, un fel de cult al diavolului. Era împotriva tuturor legilor din Vechiul Testament. Era împotriva tuturor învăţăturilor evreieşti, iar preoţii şi persoanele de rang înalt din tradiţia evreiască m-ar fi atacat. Până la urmă, chiar aşa s-a întâmplat, dar în timpul misiunii mele, în timpul acestor călătorii, învăţam cât mai mulţi oameni şi îi trimiteam în grupuri mici pentru a transmite aceste informaţii şi altor fiinţe, ca să fie răspândite. Puteam să învăţ, să instruiesc doar un număr limitat.

Acest proces lua mult timp – să se obişnuiască cu practica meditaţiei şi să înţeleagă energiile complexului corp-minte – aşa că îi învăţam şi apoi îi trimiteam să-i înveţe mai departe pe alţii, dar nu am avut doar doisprezece discipoli. Am învăţat multe fiinţe de-a lungul anilor. Au fost şi multe femei, pe care le-am învăţat în special să lucreze cu copiii lor.

Societatea era împărţită foarte clar între viaţa casnică, zonă pe care o controlau femeile, şi domeniile financiar, politic şi religios, spre care se orientau bărbaţii. Ca vindecătoare şi transformatoare de vieţi, femeile deţineau cheia căminului familial şi a vindecării copiilor şi a naşterii de prunci sănătoşi, genul acesta de lucruri, aşa că eu comunicam foarte mult cu femeile din comunităţile în care mă duceam. Acest aspect, desigur, nu este descris în Biblie.

Sunt relatate unele dintre demonstraţiile mele ceva mai publice, care se conformau mai mult regulilor societăţii. Am procedat aşa, pentru că nu-mi doream ca fiinţele obişnuite care veneau să vorbească cu mine să încalce regulile societăţii lor. Nu doream să sufere pentru că vin să mă asculte vorbind, aşa că le prezentam ceva considerat o organizare mai tradiţională, cu acei bărbaţi care mă însoţeau în călătorie. Dar în intimitatea taberelor de seară, în intimitatea unora dintre casele în care am stat – şi am stat în multe case, multe familii m-au găzduit de-a lungul anilor în care am călătorit – le dădeam femeilor, ca şi cuplurilor, multe instrucţiuni personale legate de energia sexuală, pentru că primeam şi informaţii despre asta. Am oferit multe învăţături private.

Cam atât despre acest subiect. Nu vreau să intru în detalii nesfârşite, dar aţi priceput sensul general: Exista o imagine publică, dar existau, de asemenea, şi învăţături date în mod privat. Şi erau ţinute private dintr-un motiv întemeiat.

În acea vreme, asupritorii religioşi erau foarte cruzi şi îi omorau cu pietre pe cei care nu se purtau după norme, în special pe femei. Ei denunţau în public

pe cineva, iar viaţa acelei persoane putea fi devastată dacă ar fi fost acuzată de ceva atât de grav precum blasfemia. Aşa că am fost foarte, foarte atent cu învăţăturile pe care le dădeam. Nu doream ca oamenii să fie persecutaţi. De asemenea, mă protejam şi pe mine, desigur, pe cât puteam, dar nu mă îngrijoram prea mult. Ştiam că trupul nu este ceea ce pare a fi, şi ajunsesem la o profundă înţelegere a nemuririi conştiinţei, căci asta mă învăţau sferele superioare care comunicau permanent cu mine.

Adevărul despre alinarea suferinţelor

Când primeam informaţiile zilnice, mă retrăgeam departe de oamenii din jur. Mă retrăgeam în singurătate pentru a primi informaţii. Eram şcolit tot timpul cu privire la lipsa de soliditate a corpului când este privit dintr-o viziune superioară şi mi se vorbea despre propria mea nemurire. Mi se vorbea despre nemurirea conştiinţei. Mi se spunea că lumea fizică este, de fapt, un vis şi că adevărata noastră natură, adevărata realitate nu este conţinută în lumea fizică, ci în minte. Mintea deţine cheia.

De aici provin învăţăturile mele că Împărăţia cerurilor se găseşte înăuntru. Încercam să le formulez într-un mod care să nu fie blasfemic şi să nu fie uşor de atacat. Nu puteam să le spun oamenilor că nu ar trebui să asculte de autorităţi şi că ar trebui să facă ceea ce consideră ei că este corect din punctul lor de vedere. Asta le-ar fi produs şi mai multă suferinţă în cultura în care trăiau. A trebuit să găsesc o formulare a acestor informaţii care să-i ajute să se transforme din interior spre exterior, dar fără a le distruge viaţa. Sufereau destul din cauza acestor regimuri opresive (Biserica şi soldaţii Imperiului Roman, aflaţi acolo în acea epocă), aşa că a trebuit să le ofer o modalitate de a-şi transforma viaţa fără a-şi distruge puţinul pe care îl aveau. Aceasta a fost modalitatea în care am abordat aceste învăţături.

În lumea modernă, nu mai trebuie să abordăm chestiunea în acelaşi fel. Acum vă putem vorbi deschis despre aceste procese. Vă putem vorbi deschis despre minte, despre corp şi despre visul pe care îl trăiţi, pentru că sunteţi mult mai liberi în anumite privinţe. Sunteţi eliberaţi de dogma Bisericii. Puteţi alege fără teamă ce informaţii să asimilaţi în minte, deşi încă mai aveţi o mulţime de condiţionări care vă menţin mărginiţi şi înfricoşaţi de conexiunea cu sferele superioare ale lumii spiritelor. Vreau să vă mai explic de ce am procedat aşa în acel moment timp şi loc. A fost pentru un scop foarte important: alinarea suferinţelor. Nu voiam să le cauzez şi mai multă suferinţă acelor fiinţe, care erau deja cocoşate sub greutatea regulilor şi reglementărilor care nu le aduceau nimic

bun în viaţă, ci doar le costau bani şi libertate şi le sacrificau libera exprimare-de-sine.

Călătoream cuprins de emoţii amestecate. Vedeam cât de opresivă era acea cultură. Desigur, fusesem conştient de ea toată viaţa. Mă răzvrătisem împotrivă-i şi nu mă conformasem. Acum aveam doi copii cu draga mea Maria şi eram foarte fericiţi împreună. Uneori era supărată că dispăream şi plecam în aceste drumeţii, dar nu plecam tot timpul. Treceau şi perioade de multe săptămâni în care stăteam acasă cu ea şi cei doi fii ai mei.

Aveam împreună o viaţă neconvenţională, din cauza călătoriilor mele, dar ne iubeam şi trăiam o viaţă restricţionată în multe privinţe, din cauza naturii opresive a culturii, ceea ce m-a motivat să-mi continui învăţăturile. Erau momente când îmi doream, pur şi simplu, să-mi văd de viaţa mea în oraşul meu, făcând ce aveam de făcut, dar de fiecare dată când plecam la drum, vedeam cum trăiau oamenii. Vedeam cât de înfricoşaţi erau, cât de bolnavi erau şi cât de multă suferinţă îndurau. M-am simţit obligat. Am simţit în inimă dorinţa de a-i ajuta, aşa că asta am făcut.

Îmi echilibrez viaţa cu scopul ei superior

A trebuit să îmi echilibrez dorinţele personale ca om, ca bărbat, ca soţ şi ca tată cu scopul meu superior, care era acela de a ajuta fiinţele să-şi vindece gândurile şi credinţele limitate şi de a le învăţa moduri noi de a vedea lumea, căci acesta era scopul meu. Mi s-a spus în mod regulat că aceasta este opera vieţii mele şi că trebuie să continui în această formă atât timp cât voi fi capabil din punct de vedere fizic şi atât timp cât se va putea. Voi dezvălui aici informaţiile care mi-au fost revelate.

Mi s-a spus că voi fi atacat de autorităţi. Mi s-a spus că voi fi condamnat la moarte de autorităţi. Şi, desigur, deşi era ceva foarte greu de ascultat, totuşi am înţeles, din comunicările primite de la entităţile non-fizice, că şi asta făcea parte din învăţătură – că trebuia să le arăt oamenilor că trupul uman nu dispare prin moarte şi că spiritul, conştiinţa umană, continuă să trăiască; asta făcea parte din lucrarea mea.

Am fost informat despre acest final destul de devreme – aş spune, cu doi ani înainte de răstignire – aşa că preţuiam foarte mult timpul petrecut în familie. Preţuiam foarte mult libertatea şi exprimarea-de-sine pe care le aveam. Ştiam că mi se cerea să fac ceva foarte dificil. Ştiam că voi fi rugat să fac ceva foarte dificil pentru toate fiinţele care mă iubeau. Deoarece aceste informaţii speciale mi-au fost oferite încă de la începutul lucrării mele, m-au motivat să

predau mai mult, să călătoresc mai mult şi să fiu mai prezent în viaţa mea, pentru că ştiam că nu vor dura la nesfârşit.

Această conştientizare te schimbă foarte mult. Vă puteţi face o idee: dacă vi s-ar spune că veţi muri peste doi ani, atunci aţi trăi o viaţă complet diferită decât dacă nu aţi cunoaşte acestă informaţie. Şi exact asta mi s-a întâmplat. Am început să vorbesc mai pasional. Am început să-mi exercit toată forţa energetică când comunicam cu oamenii, încât mulţimile care veneau să mă vadă deveniseră destul de mari şi greu de stăpânit. Unele dintre relatările din Biblia voastră vorbesc despre acest lucru, că trebuia să predic dintr-o barcă de la marginea apei din cauza mulţimii de fiinţe, şi aceasta a fost situaţia, într-adevăr. Uneori se adunau multe mii de oameni şi, adesea, trebuia să evadez cu barca în altă direcţie pentru a mă îndepărta de mulţimile care mă urmăreau neobosite. Voiau cu disperare să vadă miracolele pe care puteam să le fac. Voiau cu disperare să trăiască adevărul despre care le vorbeam.

În timp ce le vorbeam, se petrecea o schimbare energetică în mulţimea de oameni, care le transforma conştiinţa, iar ei simţeau pace şi dragoste. Ori de câte ori se aflau în compania mea, aveau un sentiment de bunăstare care le dispărea la plecare. Proiectam energie asupra fiinţelor din jurul meu, datorită aportului de informaţii şi energii din non-fizic care curgeau prin mine. Nu sinele meu uman o făcea, ci energiile care curgeau prin mine din sferele superioare, mulţumită procesului de purificare prin care trecusem.

Acesta este un lucru pe care îl veţi putea face cu toţii, şi am vorbit clar în Biblie. Vreau să repet acea afirmaţie aici: *Nimic din ce am făcut eu nu este imposibil să faceţi şi voi, prin purificare, studiu, concentrare şi înţelegere.* Voi detalia acest aspect mai târziu, dar deocamdată voi spune că, în ciuda faptelor extraordinare, în ciuda poveştilor excepţionale care se spun despre mine, eu îi învăţam pe discipolii mei cum să realizeze aceste lucruri, cum să facă vindecări, cum să-şi transforme mintea şi cum să folosească practicile iertării şi compasiunii în scop de purificare. În mod special, învăţătura despre iertare este în prim-planul relatărilor din Biblie. Am predicat iertarea, pentru că judecata este cu adevărat cel mai mare obstacol în calea legăturii cu lumea non-fizică. Judecata vă menţine în vis, separaţi de Sursa voastră, această fiinţă pe care o numiţi Dumnezeu, care este o energie supremă şi atotputernică, care vă împinge spre iubire, acceptare şi libertate.

Oamenii cu care lucram nu erau nici liberi şi nici iubitori. Erau critici şi credeau în păcat, pedeapsă, moartea fizică şi sacrificiu, aşa că învăţăturile mele erau, într-adevăr, radicale şi contrare tendinţelor societăţii. Mi-am moderat

învăţăturile în mod considerabil pentru mulţime – fără nicio îndoială – şi mi le-am exprimat în cuvinte pe care le puteau înţelege. Dar, în şedinţele individuale de seara şi în grupurile de meditaţie, le spuneam adevărul şi ce mi se întâmplase şi ce mi se întâmpla mereu. Le spuneam că şi ei ar putea avea parte de aceste experienţe energetice transformatoare. Nu eram altfel decât ei; doar că intrasem pe cale de mai mult timp şi ajunsesem într-un punct al călătoriei în care primeam o asistenţă considerabilă din tărâmurile non-fizice.

Exact asta vă spunem şi acum: Sunteţi cufundaţi într-o cultură materialistă şi dominată de ego, care se concentrează asupra corpului, care se concentrează pe judecată, pe credinţa în păcat şi pedeapsă, şi pe aceste idei de vibraţie inferioară. Atâta timp cât adoptaţi aceste tipuri de concepte, nu veţi putea realiza conexiunea cu non-fizicul. Acesta este unul dintre lucrurile pe care aceste scrieri în care ne-am implicat vă ajută să le vedeţi: există un motiv pentru care nu sunteţi conectaţi la non-fizic. Motivul constă în ceea ce sunteţi învăţaţi. Am scris această carte împreună cu acest medium pentru a vă arăta unde anume cultura voastră este rătăcită, descentrată şi în dezacord cu adevărul.

Deci, mă opresc aici pentru moment. Este suficient să spun că am făcut miracole, dar, de asemenea, îi învăţam cum să le facă pe toţi oamenii apropiaţi şi care arătaseră un anumit interes şi lipsă de frică pentru a învăţa acest nou material. Această instruire nu este evidenţiată în Biblia voastră, deşi există poveşti despre faptul că trimiteam discipolii să facă vindecări. Bineînţeles că ei nu le-ar fi putut face fără nişte instrucţiuni. Iată un exemplu de informaţii contradictorii prezente în text, la care oamenii nu se gândesc logic. Erau lucruri pe care îi învăţam şi de aceea lucram atât de strâns împreună. Din acest motiv am spus că toţi le puteţi face. Nu doar eu cunoşteam aceste lucruri; deşi, aşa cum spuneam, eu mă aflam ceva mai sus pe scară, mai departe pe cale. Şi încercam să fac cât mai mulţi oameni să înţeleagă procesele şi să predau cât de mult puteam şi mi se permitea, cât încă mai eram întrupat în forma fizică.

Următorul capitol vorbeşte despre începutul sfârşitului vieţii mele, ca să zic aşa, aşa cum îl conştientizaţi voi în acest plan fizic.

- CAPITOLUL TREISPREZECE -

Relatările biblice

Vorbeam despre ultima fază a misiunii mele şi, desigur, îmi vin în minte câteva evenimente majore descrise în Biblie. Încep cu ideea că am mers pe apă.

În lumea fizică, aveţi legi fizice pe care trebuie să le respectaţi: gravitaţia, timpul şi aceste tipuri de lucruri. Trebuie să mâncaţi alimente şi să respiraţi aer. Pentru a ajunge undeva, trebuie să mergeţi dintr-un punct de pe suprafaţa planetei în altul; nu vă puteţi muta instantaneu acolo. Cu toate acestea, odată cu înălţarea vibraţională a conştiinţei umane, puteţi încălca aceste reguli. Asta s-a întâmplat în povestea cu mersul pe apă. A fost o iluzie. De fapt, prietenii mei nu-mi vedeau corpul fizic; ci vedeau o reprezentare a corpului meu.

În momentul când ei vedeau că merg pe apă, de fapt, eu meditam într-o peşteră nu departe de ţărmul acelui corp de apă. Ucenicii mi-au văzut imaginea proiectată şi au conversat cu conştiinţa mea. Această abilitate de a manifesta un corp virtual vizibil altor fiinţe nu este neobişnuită în practicile yoghine orientale. Aceasta vine odată cu procesul de iluminare, procesul de trezire completă. Poţi vedea că trupul este o proiecţie. Poţi vedea că trupul tău este creat, clipă de clipă, din gândurile tale şi acelaşi principiu se aplică şi la vindecările miraculoase. Când vedeţi trupul cu conştiinţa voastră actuală ca pe un obiect solid sau stabil şi fix, un astfel de corp este foarte greu de schimbat. Este una dintre marile iluzii în care sunteţi cufundaţi, şi aşa s-a întâmplat în acea situaţie. Meditam şi mi-am proiectat conştiinţa către locul unde se aflau prietenii mei. Şi, desigur, deşi trupul pe care l-au văzut nu era cel solid cu care erau obişnuiţi, au crezut în mod eronat că merg pe apă, când, de fapt, doar imaginea mea era suspendată puţin deasupra apei.

Potolirea furtunii s-a bazat pe acelaşi efect. Mintea care este complet conectată la Sursă este incredibil de puternică. Este capabilă să facă minuni şi – trebuie să vă amintiţi acest lucru – tot ce aveţi în jur, în orice formă, provine din mintea voastră. Deci, o minte care are o legătură absolută cu Dumnezeu, cu Sursa, cu Tot-ce-este şi care este complet conştientă de legile manifestării, ea poate schimba orice. Schimbarea vremii nu este mai greu de făcut decât schimbarea postului de televiziune. Asta-i tot ce se întâmplă. Efectele fricii – iar acea furtună era o manifestare a fricilor fiinţelor din acea barcă – au putut fi schimbate de conştiinţa mea calmă şi iubitoare. Asta s-a întâmplat.

Aceste minuni nu mai par la fel de miraculoase atunci când începi să înţelegi că tot ceea ce vezi se desfăşoară în mintea ta ca un vis; pentru că în

starea de vis, în experienţa normală de somn, poţi schimba lucrurile instantaneu, de îndată ce devii lucid că visezi.

Voi nu înţelegeţi că această idee de visare lucidă se poate aplica şi vieţii pe care o trăiţi acum. Asta-i tot ceea ce făceam: îmi manifestam capacitatea de a visa lucid în ceea ce voi consideraţi a fi realitate. Totuşi, pe măsură ce îţi ridici conştiinţa din lumea fizică în sferele superioare, lumea fizică pare să existe la un alt nivel de vis. După ce treci în viaţa de apoi, în experienţa vieţii de după viaţă, atunci îţi vei aminti de viaţa fizică ca de un vis, la fel ca atunci când te trezeşti din somn. Când treci în non-fizic, când te întorci în tărâmurile superioare, îţi aminteşti de această viaţă ca şi cum ar fi fost un vis. Iar pentru unii dintre voi, a fost un coşmar. Tocmai asta dorim să schimbăm. Nimeni nu trebuie să trăiască într-un coşmar. Aveţi capacitatea de a vă schimba visul, dar trebuie să înţelegeţi cum funcţionează sistemul.

Acelaşi principiu, desigur, se aplică şi la înmulţirea pâinilor şi peştilor. Când mintea este în rezonanţă cu ceea ce este creaţia, când este conectată la Tot-ceea-ce-există, facând observabil tot ceea ce există (pentru că numai o mică parte a procesului creator este observabil şi o mare parte din el nu se poate observa în lumea voastră; nu vedeţi multe lucruri), atunci nu există nicio problemă să multiplici obiectele şi să le transformi. Deci, în esenţă, ce s-a întâmplat a fost că un număr mic de obiecte au fost multiplicate. Şi iarăşi spun, când realizaţi că acesta este rezultatul contactului vibraţional cu adevărul, atunci înţelegeţi că lumea voastră poate fi schimbată în absolut orice mod.

Repet, principiul pe care îl predicam în misiunea mea era că Împărăţia cerurilor este înăuntru. Împărăţia cerurilor este ideea ca lumea voastră să fie exact aşa cum doriţi: plină de iubire, relaţii minunate, abundenţă şi bucurie. Acea împărăţie este conţinută în mintea voastră, la fel cum şi opoziţia faţă de acea Împărăţie este conţinută tot în mintea voastră.

Despre asta a fost vorba în misiunea mea. Demonstram ce poate crea mintea umană, care este rezultatul absolut al conexiunii cu Sursa, cu dragostea şi cu creativitatea. Prin minuni, am atras atenţia, prin contrastul creat între experienţa comună şi experienţele vizuale produse de vindecări, de abundenţă şi de transformare a formelor fizice. Toate acestea le-am demonstrat pentru a convinge oamenii să asculte ceea ce spuneam. Cu toate acestea, m-am lovit de mintea lor condiţionată de o cultură foarte îngustă şi materialistă, care avea la bază vărsarea de sânge.

Fă lucrarea acolo unde este nevoie

Exista pe atunci credinţa profundă că moartea ar aduce ceva bun şi că ar fi o acţiune pozitivă, aşa că aveam de a face cu o gloată dificilă, ca să zic aşa. Erau o mulţime de cârcotaşi şi o mulţime de fiinţe care credeau opusul a ceea ce îi învăţam eu, anume, că iubirea este calea. Tocmai din cauza lor am predicat în acea cultură şi epocă. V-am descris mai devreme călătoria mea în Orientul Îndepărtat şi acele investigaţii paşnice şi ezoterice pe tărâmurile minţii care aveau loc în Tibet şi în nordul Indiei şi, cu adevărat, inima mea ar fi vrut să rămân acolo. Mi-a plăcut pasivitatea şi calmul lor şi mi-au plăcut cercetările inteligente ale minţii umane care se desfăşurau acolo, dar lucrarea mea trebuia făcută în altă parte a lumii. Am plecat cu regret de acolo, dar Maria se afla aici şi am ştiut că aici trebuia să fie realizată lucrarea mea.

Nu este nevoie să faci lucrarea acolo unde ea se face deja! Trebuie să faci această lucrare, învăţându-i cum să-şi uşureze suferinţa, acolo unde oamenii suferă. Nu-i nevoie să predici la cei deja convertiţi – aşa se spune, nu-i aşa? Nu-i nevoie să predici celor convertiţi; ci trebuie să predici oamenilor care suferă. Cealaltă faţă a monedei este că fiinţele care suferă sunt departe de locul în care eşti tu şi, prin urmare, trebuie să găseşti un limbaj pe care să-l audă şi să-l înţeleagă de acolo de unde sunt ei. De aceea am predicat în felul cum am făcut-o în adunările publice.

Pe măsură ce misiunea mea continua, apărea şi multă dezaprobare. Cu cât se adunau mulţimi mai mari şi cu cât căpătam mai multă influenţă asupra oamenilor din zonă, cu atât preoţii şi oficialii din aceste zone deveneau mai îngrijoraţi. Creştea dorinţa de a pune capăt acestei forţe perturbatoare, pentru că trebuie să înţelegeţi că produceam evenimente de mari proporţii prin învăţăturile şi prezenţa mea care, uneori, paralizau un oraş timp de o zi. Erau atât de mulţi oameni care veneau să mă asculte vorbind, atât de mulţi oameni ce aveau membri ai familiei bolnavi sau care voiau să-şi vindece trupurile, încât oraşe întregi încetau să funcţioneze pe durata vizitei mele. Din acest motiv, vizitele mele erau scurte şi plăcute, după cum spuneţi voi.

Dar chiar şi aşa, autorităţile din acele zone tot bombăneau şi mă dezaprobau, aşa că mă deplasam tot timpul. Chiar şi oficialii de rang înalt din zona guvernului auzeau aceste poveşti şi marii preoţi ai Bisericii, structura religioasă din acea vreme, care se simţeau complet ameninţaţi de mine, văzând că aveam mai multă influenţă asupra enoriaşilor pe care îi controlau înainte. Îşi pierdeau puterea, iar asta a însemnat începutul sfârşitului misiunii mele de predicare.

Am vorbit cu multe, multe mii de oameni şi am vindecat multe, multe sute de oameni. Am instruit mulţi oameni în privat în principiile învăţăturilor mele, astfel încât ei să poată influenţa alte fiinţe prin propria lor aliniere cu adevărul şi prin propria lor rezonanţă vibraţională cu dragostea, care pune corpul într-o stare aptă de a face vindecări, într-o stare de bunăstare. Dar se auzeau şoapte că se pun la cale conspiraţii pentru a mă acuza de activităţi infracţionale.

Aici povestea ia o întorsătură greu de înţeles pentru voi. Voi iubiţi viaţa şi credeţi în viaţă, deşi nu-i chiar vorba de dragoste pentru viaţă mereu; ci adesea, aveţi doar un ataşament faţă de ea, care nu este iubire. Dar în ataşamentul vostru faţă de viaţă şi în convingerea că voi sunteţi corpul, nu înţelegeţi cum am putut să-mi întâmpin sfârşitul catastrofal cu atâta seninătate, aşa cum am făcut-o. Totuşi, trebuie să înţelegeţi că în toată perioada după iluminare, puteam să ies din corpul fizic la dorinţă. În timpul meditaţiei, mă puteam arăta în alte locuri. Purtam conversaţii cu oamenii şi ei vedeau în faţa lor o iluzie manifestată fizic a corpului meu, ceea ce aţi numi o iluzie complet tridimensională în timp real. Totuşi, în acel moment, eu meditam liniştit undeva, într-o peşteră. Ajunsesem la completa înţelegere a realităţii mele, a realităţii adevărate pe care o poţi experimenta atunci când mintea este trezită.

Cel mai greu mi-a fost, desigur, cu familia. Această parte a poveştii devine dificilă pentru mine, deoarece Maria nu se afla la aceeaşi vibraţie spirituală, în ciuda iubirii noastre unul pentru celălalt şi a familiei pe care am creat-o împreună. A fost ceva foarte greu de suportat pentru ea, dar ştia din numeroasele noastre discuţii (discutasem chestiunea aceasta de ceva vreme, ceea ce a făcut-o să verse multe lacrimi şi să-mi ceară să nu iau parte la aşa ceva, dar i-am spus că deja lucrurile se precipitau) că nu puteam să nu predic, iar autorităţile nu-mi vor mai permite să predic. Se pregătise o furtună perfectă, care trebuia să se încheie printr-o confruntare.

Nu mi-am dorit-o. Partea umană din mine nu a vrut-o, dar partea din mine care era conectată la Sursă, care avusese acele experienţe în afara corpului şi cunoştea adevărata mea natură, era neînfricată în faţa morţii, ştiind că moartea este o iluzie. Ştiam că moartea nu este reală şi ştiam că voi putea să mă manifest din nou sub o formă fizică, că voi putea să recreez un corp la fel de uşor cum aceste fiinţe urmau să-mi distrugă corpul.

Cel mai dificil aspect al învăţăturii mele, cel mai dificil aspect al vieţii mele pe Pământ a fost să o conving pe iubita mea Maria că aceasta era calea celei mai nobile intenţii şi a celui mai înalt rezultat.

Fiii noştri nu ştiau nimic despre viaţa mea, la fel cum copiii voştri habar nu au despre cariera voastră. Ei nu ştiu dacă sunteţi un avocat de penal sau un actor sau altceva. Ei nu ştiu ce munciţi voi şi nici nu le pasă. Sunteţi părinţii lor şi asta-i tot ce le pasă – să stea în poala voastră şi să vă îmbrăţişaţi, să vă jucaţi şi astfel de lucruri. Copiii mei erau la fel. Nu i-am implicat în ceea ce se întâmpla în lumea adulţilor.

Iuda

Pe măsură ce numărul conspiraţioniştilor a crescut şi au devenit tot mai puternici, mi-a devenit clar că venise momentul pentru răfuială. În loc să încerc s-o evit, m-am dus direct spre mijlocul furtunii. Asta s-a întâmplat când m-am dus la Ierusalim, ştiind dinainte la ce voi fi supus. Trădarea aceluia pe care îl numiţi Iuda, acea sărmană fiinţă care a devenit simbolul urii, suspiciunii şi înşelării în toată lumea, a jucat un rol divin în transformarea mea, dar rolul său în acea călătorie a fost foarte dureros pentru el ca om. Dar la nivel spiritual, nu a suferit nicio judecată.

Această fiinţă nu a fost condamnată în niciun fel şi, de fapt, el a trecut în non-fizic la scurt timp după ce şi eu trecusem în non-fizic, iar minţile noastre s-au întâlnit, au intrat în comuniune după plecarea noastră din planul fizic. El a devenit conştient că participase pe deplin de la nivel spiritual în acea trădare teribilă, cum a fost ea considerată. Dar asta a fost misiunea vieţii lui. El se oferise voluntar să joace acel rol în această dramă iar, după ce a trecut dincolo, i s-a dat această informaţie. O perioadă de timp l-au cam chinuit regretele, crezând că el era complet responsabil de moartea mea. Totuşi, după ce a trecut dincolo, i s-a dat informaţia că acesta fusese un efort comun şi că eu intrasem de bunăvoie în acea experienţă pentru a demonstra adevărul învăţăturii mele. Exact asta s-a întâmplat. Am demonstrat că eu nu eram corpul. Am demonstrat că moartea nu este reală, iar aceasta a fost cea mai excelentă ocazie să le arăt ucenicilor adevărul despre existenţa mea.

Corpul nu înseamnă nimic

Trebuie să înţelegeţi că, din perspectiva mulţimii fiinţelor care nu contau deloc, eu am fost doar o persoană cu un comportament inacceptabil care a fost ucisă din acea cauză. Atât au înţeles din tot ce s-a petrecut, nimic mai mult. În schimb, pentru toate fiinţele pe care le învăţasem – toţi ucenicii pe care îi instruisem, toţi acei prieteni apropiaţi şi dragi cărora le predicasem şi îi

învăţasem timp de mulţi ani – acesta a fost un eveniment puternic. Acesta a fost un eveniment care mi-a demonstrat abilitatea de a depăşi fizicul – dar nu pentru că aş fi fost fiul lui Dumnezeu. Nu am pretins niciodată asta. N-am spus aşa ceva. Întotdeauna mi-am afirmat egalitatea cu alte fiinţe. Întotdeauna mi-am afirmat identitatea cu ceilalţi şi continui s-o proclam şi în acest text. Dar aveam anumite abilităţi, datorită practicii mele şi a iluminării, pe care alte fiinţe nu o aveau în acel moment. Aşa că mă aflam în condiţia profesorului care îşi instruieşte elevii.

Nu a fost vorba de niciun sacrificiu. Aceasta este un mesaj foarte important al acestei cărţi. Căci cultura voastră a interpretat greşit acest act de răstignire şi moarte, în sensul că mi-am sacrificat viaţa pentru alte fiinţe. Nu asta am făcut. Eu nu am murit. Mi-am sacrificat corpul, dar corpul meu nu însemna nimic. **Acesta a fost mesajul răstignirii: Corpul nu este nimic. Este deja un cadavru; nu înseamnă nimic în sine.** Forţa animatoare, spiritul, mintea trezită poate anima trupul din propria voinţă şi asta-i învăţam eu. Pentru multe, multe, multe generaţii, cultura voastră şi Biserica au considerat în mod eronat acest act de elevare a conştiinţei ca fiind un act de sacrificiu, şi nu este cazul. Nu sacrificiul a fost motivul şi nici nu-i necesar.

Nu am sacrificat nimic. Doar mi-am predat trupul, care oricum nu avea nicio importanţă pentru mine, pentru a fi distrus şi ucis, ca să dau exemplu că asta nu mă va opri; că nu va fi sfârşitul meu. Acest fapt nu avea să împiedice învăţătura mea în niciun fel. Aşadar, această învăţătură pe care o promovează Biserica pe cont propriu, anume că sacrificiul este sfânt, aş dori să trecem peste ea. Aş vrea să nu o mai pomenim. Nu este nevoie să sacrificaţi nimic. Nu trebuie să vă sacrificaţi fericirea şi nu trebuie să vă sacrificaţi corpul şi nu trebuie să vă sacrificaţi în niciun fel. Obligaţia voastră este să vă trăiţi viaţa la maximum cu cea mai mare conştientizare, iubire şi exprimare-de-sine de care sunteţi în stare.

Eu asta am făcut. Mi-am trăit viaţa la maxim şi am înţeles lipsa de importanţă a corpului fizic şi, stăpânind arta fabricării unui corp nou oricând doream, înţelegeam cu adevărat cât de lipsit de importanţă era trupul. Şi am încercat să le demonstrez acest lucru discipolilor mei; Am încercat să demonstrez acest lucru fiinţelor pe care le învăţasem.

Translatarea Conştiinţei

Aici erau în joc forţe mai mari decât indivizii din poveste. Ucenicii mei nu doreau să plec. Voiau să continui în felul meu de până atunci, dar experienţa

aceasta făcea parte din destinul meu. Era parte din calea care-mi fusese predestinată.

Am avut o viaţă magnifică pe Pământ. Am predicat, am vindecat şi am exprimat aceste adevăruri divine în planul fizic pentru ca toţi să le înţeleagă, dar timpul era limitat, iar această experienţă de a învinge moartea a făcut parte din călătoria mea, din misiunea de a-i învăţa pe alţii, pentru ca oamenii să poată fi martori la ea. Şi, desigur, această misiune m-a transformat în mintea şi în cultura voastră dintr-o fiinţă obişnuită într-una divină, aşa-numitul fiu al lui Dumnezeu, care bineînţeles că nu sunt mai mult decât voi. Voi sunteţi cu toţi copiii Cerului, aşa cum sunt şi eu.

Există nivele diferite de evoluţie, este adevărat, dar unul nu este mai valoros decât celălalt. Un copil de grădiniţă nu este mai puţin valoros decât un absolvent de facultate; ei doar se află în locuri diferite în cursul experienţei lor. Trebuie să începi de la grădiniţă ca să poţi ajunge la facultate. Deci, primele etape ale procesului de trezire nu au o valoare mai mică. Sunteţi cu toţii egali, aşa cum şi eu sunt egal cu voi.

Totuşi, asta a făcut parte din cadrul vieţii mele, din destinul meu, dacă vreţi. A fost o perioadă dificilă, deoarece aspectul meu uman îşi iubea soţia şi copiii. Mi-aş fi dorit să mă întorc la viaţa simplă de tâmplar şi pescar şi, uneori, să fac o drumeţie prin pădure. Mi-ar fi plăcut s-o fac. Dar nu puteam să dau înapoi cu această învăţătură şi această experienţă directă. Nu puteam să uit ceea ce ştiam. Nu puteam să-i întorc din drum pe toţi cei care mă cunoscuseră ca pe un neasemuit învăţător şi vindecător. Aveam un impact imens, iar lecţia finală pe care urma să o demonstrez nu a fost un sacrificiu; a fost o decizie conştientă, deşi foarte dificilă.

Am intrat în această experienţă cu emoţii amestecate; fără nicio îndoială că aşa a fost. Dar am acceptat de bunăvoie experienţa morţii, pentru că eram conştient de angajamentul pe care îl făcusem pentru a realiza această lucrare. Vă este greu să pricepeţi acest lucru – şi vă înţelegem, noi, cei aflaţi de partea aceasta a vălului – pentru că sunteţi ataşaţi de corp şi vă temeţi de durere, dar trebuie să înţelegeţi că am putut, în acel moment, să-mi scot conştiinţa din corp, astfel că suferinţa a fost, de fapt, destul de limitată. Martorii evenimentului nu ştiau ceea ce simţeam eu. Am putut să-mi scot conştiinţa din corp încă de la începutul procesului de crucificare şi am plecat mult mai repede decât cred oamenii.

Datorită multor ani de practică, în acel moment am putut să-mi translatez conştiinţa şi să o scot din corpul fizic. Deci trupul care atârna pe cruce nu eram

eu. Conştiinţa care eram eu intrase deja în non-fizic şi era în comuniune şi discuta cu ghizii mei superiori, cu Sinele meu superior şi cu fiinţele care se ocupau de misiunea mea de pe partea non-fizică (erau ca nişte directori şi manageri de proiect, ca să zicem aşa). Am fost informat cu privire la scopul şi raţiunea acestui eveniment, despre structura sa şi despre toate credinţele şi ideile asociate care erau contestate de acest eveniment. Mi s-a spus că experienţa morţii desfiinţate prin ideea de înviere va fi cel mai puternic aspect al învăţăturii mele. Acesta a fost adevărul. Nu eram închis în corpul meu şi nu am înviat un cadavru. Nu asta s-a întâmplat. Cadavrul doar a fost dematerializat, iar eu am materializat un corp nou.

Acest corp nou a văzut draga mea Maria când m-am întors prima dată şi asta apare în înregistrările biblice (deşi, evident, nu din relatări ale martorilor oculari). Acestea sunt istorii care au fost repovestite, deci nu sunt foarte exacte. M-am întors la Maria după câteva zile pentru a petrece ceva timp cu ea şi cu fiii mei. Nu au observat nicio diferenţă la mine.

Revin în familie

Maria era tratată ca o văduvă, aşa că nimeni nu a deranjat-o. Am petrecut câteva zile împreună, eu fiind în forma mea astrală, dar foarte solidă, în sensul că putea fi atinsă şi pipăită. Era vizibilă şi arăta ca un corp care vorbea, respira, vorbea, râdea, iubea. Deci nu e vorba de nicio înviere a trupului mort. Ci doar am creat unul nou. Asta s-a întâmplat.

M-am arătat discipolilor mei şi, bineînţeles, nu trebuia să mă deplasez cumva; doar îmi dematerializam forma fizică şi mi-o rematerializam. Puteam să şi mi-o deghizez, astfel ca numai anumite fiinţe să mă poată vedea. Voi nu sunteţi familiarizaţi cu aceste principii, deoarece nu înţelegeţi non-fizicul. Spun din nou, acesta este motivul pentru care a fost scrisă această carte: ca să înţelegeţi mai mult din adevărul despre forma fizică sub care vă duceţi viaţa.

Mi s-a oferit ocazia să le arăt acestor oameni care mi-au fost atât de apropiaţi, atât de buni prieteni, că experienţa morţii nu era ceea ce credeau ei. Era important pentru ei să înţeleagă acest lucru odată cu mutarea mea într-un tărâm nou.

Desigur, vă puteţi întreba de ce, dacă aveam atâta putere ca să manifest un corp fizic oricând doream, de ce nu mi-am continuat viaţa? De ce nu am trăit mai departe în mod natural? Trebuie să înţelegeţi că, atunci când aţi ascensionat într-o sferă superioară, apare o forţă motrice care vă împinge să mergeţi înainte. Este o forţă motrice ce vă îndeamnă spre evoluţie, evoluţia conştiinţei. Este o

forţă motrice care vă încurajează să păşiţi în noul tărâm şi să începeţi să-l cercetaţi, şi este o forţă inexorabilă. Nu vă puteţi împotrivi acestei forţe.

În lunile ce au urmat „morţii" mele, mi s-a îngăduit să vizitez mai multe fiinţe pe care le iubeam mult. Am petrecut multe zile cu unii dintre aceşti oameni, vorbind despre ceea ce se întâmplase şi despre motivul pentru care s-a întâmplat. Dar mulţi dintre discipolii mei nu puteau înţelege deloc ce se întâmpla. Totul era atât de departe de realitatea lor, încât au inventat poveşti pentru a-şi explica aceste fenomene. Au inventat explicaţii care aveau sens în lumea lor, deoarece ceea ce se petrecea, de fapt, nu prea avea sens în lumea lor.

Concepţiile care au rezultat nu au fost atât de elevate pe cât sperasem. Au fost impregnate de confuzia din mintea materialistă şi foarte pământeană a colegilor mei de călătorie. Maria a făcut o treabă mult mai bună, pentru că mă cunoştea atât de intim şi de bine, încât a înţeles cu adevărat ce se întâmplă. Cu toate acestea, au existat şi consecinţe. Era singură, dar a fost îndrumată, cu ajutorul conştiinţei mele şi cu ajutorul unor prieteni foarte buni, să se mute într-un alt loc. Şi vom intra în acest subiect în secţiunea următoare.

Acum voi detalia ceea ce s-a întâmplat cu familia mea după ce am trecut dincolo şi ce mi s-a întâmplat *mie* după ce am trecut dincolo, pentru că am ajuns abia la mijlocul poveştii. Mai sunt multe de descoperit. Vă ofer destule lucruri la care să meditaţi; destule chestiuni la care să vă gândiţi.

- CAPITOLUL PAISPREZECE -

După Înviere

Înainte de a vorbi despre ce s-a întâmplat cu conştiinţa mea după întruparea ca Isus, aş vrea să închei povestea vieţii mele din planul fizic. Există multe versiuni despre ce s-a întâmplat cu familia mea după moartea mea, adică după ce, aparent, am abandonat-o pe Pământ.

Trebuie să înţelegeţi că, deşi am dispărut din planul fizic aşa cum îl cunoaşteţi voi, eu nu am dispărut din planul Pământului. În orice moment, puteam să manifest un corp care era fizic în toate privinţele. Nu vorbesc aici despre o imagine fantomatică. Nu vorbesc despre o imagine fără textură sau calitate. Vorbesc despre un corp pe care l-aţi recunoaşte cu toate simţurile ca fiind un om real, ca formă, ca miros, ca sunet şi prin contact tactil. O puteam face, pe baza experienţei mele şi instrucţiunilor pe care le-am primit.

În anii care au urmat răstignirii mele, mi-am făcut apariţia de multe ori în faţa oamenilor care mă iubeau şi pe care îi iubeam. Nu aveam niciun fel de restricţii. Dar, pe măsură ce treceau anii, eram chemat din ce în ce mai mult în non-fizic. Deci familia mea a simţit o mare uşurare. Iniţial, am petrecut o perioadă considerabilă de timp cu ei pentru a-i ajuta în durerea lor, fiindcă, la nivel intelectual, ştiau că am murit şi o simţeau la nivel emoţional. Dar de fiecare dată când mă arătam în această formă fizică pe care o recunoşteau a fi iubitul lor Isus, le uşuram durerea şi îi convingeam de ceea ce se întâmplă în realitate.

Deci, asta trăiau ei după răstignirea mea. Văzută din exterior, era o familie îndurerată din cauza pierderii unui soţ şi a unui tată, dar, în spatele uşilor închise, petreceam deseori serile cu ei. Deseori, petreceam timpul cu ei în corpul fizic pe care puteam să-l produc.

La fel s-a întâmplat şi cu discipolii mei. Timp de câteva luni, m-am arătat în faţa lor ca să-i învăţ ceea ce trăisem, dar am constatat foarte repede că erau atât de condiţionaţi de ideea morţii şi de frica lor de a nu fi persecutaţi de către autorităţile care m-au ucis, încât asta le-a blocat dorinţa şi deschiderea lor de a-mi percepe conştiinţa în felul în care îmi propusesem. Foarte repede după moartea mea, au devenit din nou influenţaţi de cultura lor. Au devenit influenţaţi de temerile lor. Au devenit influenţaţi de îngrijorarea pentru siguranţa lor fizică. Era o atestare în plus a ceea ce ştiam despre puterea credinţei oamenilor în moarte, fiindcă, deşi le-am dat dovezi că moartea nu este reală, mintea lor condiţionată încă mai credea în ea. Aşa că, treptat, mi-a

devenit tot mai greu să mă manifest în faţa lor – nu pentru că n-aş fi putut s-o fac; nicidecum. Ci pentru că mintea lor refuza să mă mai vadă, aşa că, prin frica lor, au închis calea de comunicare.

Într-adevăr, asta păţim noi, cei din partea non-fizică, cu majoritatea dintre voi care trăiţi sub formă umană. Temerile voastre de moarte, temerile voastre să nu fiţi posedaţi, temerile voastre de cel rău, temerile voastre de spirite şi temerile voastre de fantome şi bântuire pun bariere în faţa a ceea ce noi considerăm a fi iubire, informaţii superioare, ocazii minunate de comunicare cu non-fizicul. Vă închideţi în cuşca voastră de frică şi nu vă mai interesează decât lumea fizică, şi astfel deveniţi şi mai temători, pentru că în mintea voastră aţi creat o lume înspăimântătoare. Lumea este înfricoşătoare când ai o viziune limitată şi nu înţelegi natura acestei realităţi în care trăieşti, anume că ea nu este singura expresie a vieţii şi că există multe altele în afara posibilităţilor tale de explicare. Trebuie să-ţi translatezi mintea într-o stare de concentrare pe non-fizic pentru a accesa aceste zone ale realităţii non-fizice.

De exemplu, acest medium a parcurs nu mai puţin de un deceniu de rugăciune şi practică şi concentrare pe non-fizic, schimbându-şi gândurile conştiente într-un mod care-i permite să se exprime cu neînfricare şi fără scuturi de apărare. Şi datorită acestei neînfricări şi lipse de autoprotecţie, s-au putut face conexiunile cu non-fizicul. De aceea este capabilă să comunice în felul acesta şi să primească aceste transmisii. Dar ea nu este un caz neobişnuit; ci a trecut printr-un proces de formare a minţii, folosind cartea numită “*Un curs în miracole*”, o carte transmisă de mine prin mintea unei femei din secolul al XX-lea, cu rol de manual de instruire pentru transformarea minţii. Acesta este, cu adevărat, procesul pe care îl predam discipolilor mei, dar ei s-au lăsat seduşi de forma mea fizică şi de personalitatea carismatică şi de capacitatea mea de a efectua acţiuni miraculoase în lumea fizică, încât nu şi-au transformat conştiinţa suficient de mult după plecarea mea ca să-şi poată menţine legătura cu non-fizicul, iar societatea lor materialistă şi agresivă le-a pus stavilă încă o dată.

Biserica este o creaţie umană

Când am convieţuit cu discipolii mei în planul fizic, le ofeream o stare permanentă de siguranţă, care i-a ajutat să-şi continue procesul de învăţare. Dar după ce eu am plecat, nu au mai reuşit să menţină conexiunea, din cauză că, pentru ei, a fost un eveniment extrem de traumatic şi negativ. Cu toate acestea, au existat şi câteva fiinţe pregătite de mine, care nu sunt neapărat cele cunoscute de voi, care au colaborat cu familia mea după aceea, deoarece aveau

capacitatea de a se conecta cu mine. Nu erau atât de cunoscuţi public, deci nu se temeau prea tare. Un profesor are întotdeauna în clasă câţiva elevi care sunt mai buni decât alţii, iar aceştia erau în fruntea clasei mele. Le-am cerut acestor fiinţe să ajute la mutarea Mariei într-o altă locaţie. Nu am propus această mutare din cauza vreunei tendinţe dominatoare a personalităţii mele; ci în scop de protecţie. Acea societate devenise foarte agresivă, deoarece învăţăturile pe care le promovasem începeau să fie integrate în sistemul politic şi religios din acel timp şi spaţiu.

Trebuie să înţelegeţi că scopul meu nu a fost să creez o biserică. Nu puneam temelia unei biserici. Ci stabileam bazele unei schimbări de paradigmă. Stabileam bazele unei schimbări de conştiinţă. Dar elementul uman, dorinţa de putere, control şi influenţă din societatea acelor vremuri au decis să construiască o structură în jurul învăţăturilor mele şi să o numească Biserica creştină.

Intenţia mea fusese ca fiecare fiinţă să aibă independenţă, libertate, exprimare de sine şi să treacă printr-un proces de transformare personală pentru a se conecta cu non-fizicul şi a avea experienţa personală de iluminare şi trezire. Aceasta a fost intenţia mea. Nu a fost intenţia mea să lansez o biserică, în ciuda a ceea ce spun oamenii despre acţiunile mele. Nu am sugerat niciodată ca oamenii să construiască clădiri în numele meu. Nu am sugerat niciodată ca oamenii să-mi ofere sacrificii de vreun fel. N-am spus nimănui să se închine la mine în vreun fel. Le-am spus mereu să intre în interior, să-şi schimbe gândurile şi să-şi modifice modul de percepere a lumii. Aceasta a fost misiunea mea. Nu construirea unei biserici. Nu să clădesc aceste structuri care au emanat pe planetă din existenţa mea. Trebuie să înţelegeţi că Biserica a fost o creaţie umană.

Cu toate acestea, a existat o urmare a edificării acestei Biserici, această impunere structurală a învăţăturilor mele, ca să zic aşa. A fost manifestarea ideilor unor bărbaţi; dar de-a lungul timpului, am fost influenţat de gândurile şi rugăciunile a milioane de oameni. Voi vorbi despre asta mai târziu.

Fuga în Franţa

Există o curiozitate printre voi cu privire la ce s-a întâmplat cu familia mea şi cum şi-au trăit viaţa mai departe. Revin la acel aspect al poveştii pentru a conchide, înainte de a discuta despre lucrurile de ansamblu, adică despre Biserica Catolică şi manipularea şi influenţa care au rezultat din viaţa mea pe planetă.

Doi dintre discipoli au continuat să se conecteze cu mine şi să îmi pună în aplicare dorinţele, aşa cum se manifestau ele prin corpul meu astral. Îl numesc corp astral pentru că nu era un corp în sensul normal. Totuşi, cu toţii vă fabricaţi corpurile în fiecare secundă – nu uitaţi acest lucru – iar eu am reuşit să o fac într-un mod atât de bine controlat, încât părea a fi magic sau miraculos. *Dar toţi vă fabricaţi corpurile în fiecare secundă prin credinţele voastre.* Le puteţi transforma, schimbându-vă convingerile şi credinţele. Subliniez asta acum, pentru a vă reaminti că nu sunteţi diferiţi de mine. Pur şi simplu, nu înţelegeţi principiile şi nu înţelegeţi metodologia transformării. Vă puteţi vindeca cu toţii. Vă puteţi transforma cu toţii şi vă puteţi transforma coşmarurile în vise de fericire, abundenţă, sănătate, bucurie şi dragoste.

Familia mea a fost îmbarcată şi a ajuns pe coasta mediteraneană a ţării pe care acum o numiţi Franţa. Nu a fost o călătorie atât de lungă. Se făceau multe călătorii [către Italia]. Prieteni dragi au închiriat o corabie pentru a-mi ajuta familia – soţia şi cei doi fii ai mei – să călătorească în ţara pe care o numiţi Franţa.

Am fost cu ei în acea călătorie. Nu erau speriaţi şi nu erau singuri. Am călătorit cu toţii împreună, deoarece fiinţele care ne-au fost alături în acea călătorie înţelegeau principiile de manifestare pe care le stăpâneam şi nu erau deloc surprinşi sau şocaţi. Studiaseră şi ei cu mine de mulţi ani, la fel ca Maria. Şi, bineînţeles, copiii mei – în ciuda faptului că nu le-am povestit despre maşinaţiunile politice de la sfârşitul vieţii mele, pentru a-i proteja – mă cunoşteau şi ştiau ce predicam, căci i-am învăţat şi pe ei.

Am ajuns în sudul Franţei şi ne-am aventurat în interiorul acelei ţări. Nu voi menţiona locuri specifice, dar cu ajutorul acelor compatrioţi, discipoli, prieteni dragi şi de încredere, Maria a avut destui bani pentru a se stabili într-o casă din acea zonă şi a început să-şi trăiască viaţa.

Am vizitat-o de-a lungul întregii ei vieţi. Am continuat să fim soţ şi soţie în sensul firesc. Dormeam împreună; făceam dragoste, pentru că mă aflam frecvent acolo în formă fizică. Pe măsură ce îmbătrânea, am început să-mi concentrez mai mult atenţia pe non-fizic, dar relaţia noastră a fost întotdeauna strânsă. Abia după moartea ei fizică din cauze naturale, la vârsta de şaptezeci şi patru de ani, mi s-a alăturat permanent în non-fizic.

Nu voi discuta despre viaţa fiilor mei şi ce s-a întâmplat cu ei; nu acesta este scopul acestei istorisiri. Mintea umană vrea să ştie cine, ce, unde au făcut, cu cine s-au căsătorit, câţi copii au avut şi cine le-au fost descendenţii. Este irelevant.

Eu sunt aici, vă vorbesc, şi asta-i tot ce trebuie să ştiţi. Non-fizicul este real. Non-fizicul devine tangibil în viaţa voastră dacă mintea vibrează la frecvenţa corectă. Vieţile fizice ale membrilor familiei mele sunt irelevante pentru această poveste şi subliniez acest lucru tocmai prin refuzul meu de a intra în detalii. Locaţia nu este importantă. Noi, cei aflaţi de această parte, **nu dorim să facem sacru un loc fizic**; asta vă aminteşte mereu de lumea materială, vă ţine blocaţi în planul material şi vă face să credeţi că altcineva este mai special decât voi. Nu este cazul, nu acesta este adevărul şi nu acesta este scopul nostru.

Scopul nostru este să vă convingem că vă puteţi conecta cu mine în fiecare zi din viaţa voastră într-un mod real, tangibil şi semnificativ şi că vă puteţi transforma propria minte dintr-una specifică tărâmului fizic, inferior în alta ce rezonează cu sferele superioare, astfel încât să puteţi trăi o viaţă miraculoasă. Puteţi trăi genul de viaţă pe care eu am trăit-o: ajutând oamenii, creând abundenţă şi trăind într-o căsnicie iubitoare şi împlinitoare, toate aceste lucruri. Aceste viitoruri vă sunt posibile dacă înţelegeţi acest concept, că lumea manifestată fizic este efectul minţii voastre şi nu ea este cauza suferinţelor voastre.

Acesta este mesajul din spatele acestei cărţi: cum să vă schimbaţi conştiinţa, astfel încât să puteţi manifesta ceea ce doriţi în lumea fizică şi să trăiţi o viaţă de abundenţă şi pace până când vă veţi trezi complet, şi astfel nu veţi mai avea nevoie să vă manifestaţi în lumea fizică gândurile limitate, credinţele limitate şi conceptul limitat despre sine.

Această lume este o reprezentare fizică a credinţelor voastre limitate şi neadevărate, şi de aceea această lume vi se pare dificilă. Pe măsură ce asimilaţi aceste concepte despre fiinţa non-fizică care sunteţi cu adevărat şi despre lumea fizică, care-i doar o reprezentare a ceea ce trebuie să schimbaţi în interiorul vostru, veţi putea urca scara către iluminare şi veţi începe să urcaţi în sferele miraculosului, nemuririi şi energiilor veşnic vii, aici unde locuiesc eu şi mulţi dintre prietenii mei dragi.

Partea a treia: Adevăratele lecţii

- CAPITOLUL CINCISPREZECE -

Tărâmurile nonfizice

Am ajuns într-un punct în care deja am clarificat, într-o oarecare măsură, experienţa mea pământească. Unelor fiinţe nu le va plăcea concizia cu care descriu unele dintre aceste evenimente, dar nu doresc să vă împovăraţi cu istoria; este inutil. Acele corpuri au existat cu mult timp în urmă. Vă răspundem la întrebări doar pentru a vă linişti gândurile privind acest capitol din istoria lumii. Este inutil să fiţi obsedaţi de trecut. Punctul de manifestare a creativităţii voastre este aici-şi-acum şi de aceea sunt eu aici, folosind acest medium sub această formă.

Inegalitatea nu este acceptabilă în lumea spirituală

Nu folosesc un bărbat. Folosesc o femeie. Asta-i important. Este important să înţelegeţi că masculinitatea mea nu a fost mai semnificativă decât feminitatea ei. Toate fac parte integrantă din aceeaşi călătorie. În cultura voastră, teoriile misogine, adică cele care detestă femeia, bazându-se pe interpretarea greşită a lucrării mele şi pe faptul că mă găseam deseori în preajma bărbaţilor într-o cultură dominată de bărbaţi, au provocat multă suferinţă pe planetă în societăţile considerate creştine. Femeile au fost aservite, brutalizate, cumpărate şi vândute, în ideea că bărbatul este mai valoros decât femeia. Nu este adevărat, desigur.

Femeia şi bărbatul sunt egali în ochii lui Dumnezeu. Unul nu este mai bun sau mai rău decât celălalt, dar societatea voastră este extrem de dezechilibrată în privinţa raportului dintre bărbat şi femeie, yin şi yang, latura activă şi cea receptivă. Vorbesc destul de mult în acest text despre ideea că Maria a fost partenera mea egală. Ea nu a avut experienţa iluminării, dar manifestarea mea fizică pe Pământ în acel timp şi spaţiu a fost cea a unui om obişnuit, care avea nevoie de o parteneră, care avea nevoie de un arbitru moral şi care avea nevoie de cineva care să-l susţină şi să-l iubească. Maria a făcut treaba asta cu brio, cum se zice.

Nu aş fi putut trăi viaţa pe care am trăit-o şi nu m-aş fi bucurat să trăiesc dacă nu aş fi avut unde să mă întorc acasă, dacă nu aş fi putut să închid uşa casei mele ca să stau alături de familia mea şi să uit cine eram. Acele momente de

răgaz în căminul nostru erau minunate. Mă epuiza afluxul de trupuri şi solicitări şi pretenţii şi întrebări. Şi vreau să ştiţi, indiferent din ce mediu proveniţi, că nu există loc pentru inegalitate în lumea spirituală. Aveţi cu toţii aceeaşi valoare; aveţi acelaşi rost identic de a înţelege universul şi a vă trăi viaţa.

O copiliţă nu este mai puţin valoroasă în ochii noştri decât preşedintele unei ţări. Vă sugerăm să daţi atenţie acestei informaţii. Mulţi trăiesc cu iluzia că sunt mai valoroşi, deoarece sunt bărbaţi albi, puternici şi bogaţi. Nu este cazul. Este posibil ca experienţele lor din următoarea încarnare să nu fie atât de plăcute pe cât speră. Mai bine şi-ar folosi puterea şi influenţa pentru a ajuta la educarea şi îngrijirea tinerilor care nu corespund descrierii lor. Modul cum îşi folosesc conştiinţa şi influenţa le va determina următoarea experienţă în lumea fizică. Dacă au mintea îngustă şi sunt convinşi că au o valoare mai mare faţă de alte fiinţe, atunci li se va oferi o experienţă care le va demonstra contrariul.

Asta nu-i o ameninţare; ci aşa funcţionează sistemul. Cu toţii experimentăm tot ce se poate. Vom experimenta toate iluziile noastre de pe ambele feţe ale monedei. Veţi fi cel care manevrează iluzia şi veţi fi şi cel care este victima iluziei, astfel încât să puteţi înţelege ambele aspecte şi să ajungeţi în poziţia în care să lăsaţi iluzia să treacă complet pe lângă voi. Acesta este scopul încarnărilor voastre: Să vă treziţi, să lăsaţi visul să treacă şi să vă daţi seama că credinţele voastre eronate nu sunt cine sunteţi cu adevărat.

Voi toţi sunteţi aspecte divine ale lui Dumnezeu, care vă manifestaţi pentru a vedea unde greşiţi, iar prin trezire, sunteţi eliberaţi de povara suferinţei. Atunci înţelegeţi că sunteţi la fel cu toţii, că toţi meritaţi dragoste, grijă şi compasiune şi că vă aflaţi cu toţii într-o călătorie anevoioasă de trezire. Nu este uşor pentru nimeni să se trezească în planul tridimensional. Este un loc dificil, deoarece este plin cu bombe anti-personal, adică acele înţelegeri eronate care prind viaţă în visul vostru pentru ca să le vedeţi. Monştrii vă pândesc din spatele tufişurilor; aceasta este ideea generală a vieţii voastre, care, fără îndoială, nu este deloc uşoară.

Am fost foarte recunoscător că am avut-o pe Maria şi pentru sprijinul ei plin de iubire. Şi când privesc înapoi la acea încarnare, îi sunt mereu recunoscător pentru că mi-a oferit sprijinul şi bunătatea plină de iubire de care aveam nevoie pentru a putea face lucrarea pe care am făcut-o.

Mutarea pe un alt tărâm

Am ajuns în acel punct al poveştii în care am fost răstignit şi am înviat. (Totuşi, cuvântul „înviere” nu este cel corect. Acel corp nu a fost vindecat; nu a fost făcut bun de reutilizare. Ci acel corp a fost dematerializat şi altul nou a fost construit.) Misiunea mea a continuat pe Pământ sub aspectul interacţiunii mele cu Maria şi copiii mei, până când Maria a decedat. După aceea, nu am mai petrecut prea mult timp cu copiii mei. Aveau propria lor viaţă de trăit şi propria lor evoluţie personală de realizat. Nu pentru că nu i-aş fi iubit. Nu spun aşa ceva. Ci spun că mi-am deplasat atenţia.

Mă mutam în tărâmul non-fizic şi accesam straturi şi sfere magnifice de inteligenţă, trezire spirituală şi perfecţionare. Îmi făcusem munca pe Pământ şi, ca fiinţă de lumină, să zicem aşa (pentru că devenisem complet iluminat), nu eram ataşat de Pământ. Când Maria şi copiii mei erau mai mici, ei erau singurii care mă mai trăgeau înapoi.

În schimb, aveam dorinţa de a preda adevărul despre viaţă, aşa cum toate fiinţele non-fizice încearcă să vă ajute. Ele încearcă să vă ghideze spre sferele spiritului, astfel încât să vă puteţi trezi şi să obţineţi informaţiile corecte despre ceea ce sunteţi.

Scoaterea legăturii de pe ochi

Trebuie să înţelegeţi că – din punctul nostru de vedere de aici, din lumea nefizică, lumea fiinţelor trezite – sunteţi ca nişte oameni legaţi la ochi care se plimbă într-un peisaj frumos. Vă ciocniţi unul de altul, adică aveţi conflicte, şi vă împiedicaţi unul pe altul, rănindu-vă singuri şi uneori pe alţii. O grădină magnifică se întinde în jurul vostru, iar în depărtare, v-aţi putea aventura să exploraţi panorame şi peisaje extraordinare, dar sunteţi legaţi la ochi şi rătăciţi împreună pe câmp, încercând să ajungeţi la o anumită organizare, dar fără a înţelege unde sunteţi sau ce se întâmplă. Noi putem să vă ridicăm legăturile de pe ochi, încetul cu încetul, în efortul de a vă ajuta să vedeţi adevărul despre lumea voastră, anume că ea este doar o mică parte a realităţii. Vă aşteaptă nişte aventuri grozave când vă veţi da jos eşarfa de la ochi. Totuşi, v-aţi obişnuit cu ochii legaţi. V-aţi obişnuit să trăiţi într-o lume plină cu restricţii, iar ideea de a scăpa de aceste limitări, de fapt, vă poate chiar înspăimânta atunci când trăiţi în acest fel de atâta timp.

Fiinţele tind să facă asta timp de multe, multe vieţi. Aveţi în minte o istorie abisală a tuturor experienţelor pe care le-aţi avut vreodată ca fiinţe întrupate

fizic. Şi, uneori, cu cât petreceţi mai mult timp întrupaţi, cu atât mai grave devin ataşamentele, temerile şi erorile. Trebuie să depunem tot timpul eforturi concertate din non-fizic pentru a ajuta aspectul fizic al minţii să se transforme şi să se trezească, să îndepărteze legătura de la ochi şi să-şi dea seama ce peisaj magnific aşteaptă să fie folosit şi explorat.

Dincolo şi dincoace de văl

După ce am trecut în non-fizic cu conştiinţa complet trezită, nu a mai fost nevoie să mă reîncarnez. Am început să lucrez cu fiinţe de pe întreaga planetă în orele lor de somn şi cele de veghe. Puteam să apar în faţa oamenilor din diferite locuri şi să continui să predau, şi asta am făcut.

Am apărut în planul fizic în diferite locuri. Nu conta în ce ţară mă aflu; nu mă preocupau graniţele politice sau naţionale. Acest aspect nu are nicio importanţă pentru non-fizic. Noi nu privim la aceste graniţe. Vedem suferinţa umană şi minţile suferinde şi oferim ajutor în lumea fizică, dacă ni se cere acest lucru. Putem face acest lucru manifestând un corp, dacă este necesar. Cu toate acestea, nu toate fiinţele non-fizice pot face acest lucru. Trebuie să vă explic.

Pentru a-i învăţa pe oameni, unele fiinţe non-fizice pot lucra numai asupra minţii, în starea de vis a omului sau prin mesaje strecurate în experienţele de viaţă. Eu însă puteam să-mi manifest corpul fizic în diferite locuri, şi asta am făcut.

Apăream adesea într-un sat sau oraş pentru o bucată de vreme şi mă făceam cunoscut sub formă fizică. Desigur, nu eram limitat la dimensiunea şi forma corpului meu anterior; el nu mai era important. Este important în lumea voastră, dar nu este important în lumea noastră. M-am manifestat în multe forme, atât masculine, cât şi feminine, pentru a atinge anumite obiective şi am continuat să predau despre elevarea conştiinţei de sine prin iertare, compasiune şi bunătate plină de iubire, ştiind că aşa puteţi lua legătura cu vibraţiile superioare. Iar când sunteţi în contact cu vibraţiile superioare, fiinţelor non-fizice le este mult mai uşor să comunice cu voi şi să vă înveţe adevărul despre ceea ce sunteţi.

Cunoaşteţi multe poveşti despre apariţia mea în anumite locuri şi momente. Uneori eram eu, dar alteori nu. Este adevărat, am petrecut mai mult timp în ţinutul pe care îl numiţi Tibet şi nordul Indiei. Sufletul meu are o afinitate deosebită cu această zonă şi am făcut multe lucrări acolo, trăind printre oameni pentru a-i vindeca şi a-i învăţa cum să vieţuiască în conformitate cu adevărata lor natură, care este iubirea şi lumina, şi vindecându-i pe cei bolnavi.

Boala este o expresie a lipsei de aliniere cu iubirea. Este o expresie a fricii. Este o expresie a identificării greşite, şi aceea mi-a fost lucrarea.

Puterea rugăciunii şi bogăţia spirituală

Aş vrea să vorbesc despre efectul pe care rugăciunile oamenilor l-au avut asupra conştiinţei mele şi capacităţii mele de a ajuta oamenii. Aş vrea să vorbesc despre ceea ce s-a întâmplat de-a lungul secolelor în care oamenii s-au rugat, s-au rugat şi s-au tot rugat la mine, făcându-mi sacrificii – dacă nu sub o formă fizică, atunci, cu siguranţă, în experienţele vieţii lor. Mulţi oameni mi-au oferit viaţa lor ca pe un sacrificiu, şi iată ce vă spun: focalizarea minţii umane asupra unei fiinţe îi modifică conştiinţa acelei fiinţe. Pentru că am avut parte de o asemenea adoraţie şi dragoste de la atât de mulţi – deşi greşit înţeleasă în anumite privinţe, crezând o poveste neadevărată despre mine, o descriere inexactă a mea – rugăciunile şi concentrarea minţii atâtor multe milioane de oameni, de-a lungul unei perioade atât de lungi, într-adevăr, mi-au transformat conştiinţa mult dincolo de ceea ce aş fi putut face de unul singur. Deci, puteţi înţelege că credinţa oarbă în divinitatea mea a făcut ca ea chiar să apară în anumite feluri.

Am devenit atât de însufleţit de aceste minunate rugăciuni. Am devenit atât de conectat cu foarte mulţi oameni, datorită dorinţei lor de a-mi vorbi – nu altei fiinţe non-fizice, ci exclusiv mie. Mi s-a dat o mare responsabilitate în non-fizic de a oferi adevărul fiinţelor care îmi vorbesc, care comunică cu mine la nivel conştient şi care încearcă să se unească cu mine prin rugăciune.

Desigur, cel mai deranjant lucru din punctul meu de vedere – ca fiinţa pe care o numiţi Isus şi la care vă referiţi ca fiul lui Dumnezeu – este suferinţa proclamată în numele meu. Există oameni care aleg să trăiască vieţi foarte triste şi stricte de penitenţă, lipsuri şi sărăcie, dar care nu au nevoie să trăiască aşa. Au înţeles greşit ce a însemnat viaţa mea. Eu nu am vorbit despre a fi sărac în sensul de a suferi din lipsă de hrană sau de îmbrăcăminte sau de spaţiu de locuit. Nu acesta a fost mesajul meu.

Mesajul meu s-a referit la focalizarea pe non-fizic, astfel încât să puteţi culege răsplatele Cerului, care sunt abundenţa şi sănătatea. Interpretarea greşită a survenit foarte devreme, din cauză că, atunci când vorbeam despre non-fizic şi despre renunţarea la ataşamentul faţă de lumea fizică, oamenii au crezut că vorbesc, de fapt, despre sărăcie. Dar eu nu vorbeam despre sărăcie. Vorbeam despre bogăţia de un alt tip, care va aduce şi bogăţia de tip fizic. A fost ceva similar cu punerea căruţei înaintea cailor, iar oamenii au crezut, de-a

lungul secolelor, că trebuie să fie săraci pentru a fi buni. Nu era deloc cazul. Eu nu am fost sărac la viaţa mea; Eram înstărit şi mereu inundat de o imensă abundenţă, datorită legăturii mele cu Spiritul. Puteam să produc oricând orice aveam nevoie să mă susţină, or asta înseamnă bogăţie în adevăratul sens al cuvântului.

Într-adevăr, discutam cu oamenii ideea că, dacă sunt obsedaţi de lucrurile materiale, atunci se întemniţează singuri în ele şi nu mai pot intra în lumea Cerurilor. Nu te poţi trezi când eşti obsedat de lumea materială. Dar dacă abordezi problema în mod corect – adică să-ţi concentrezi toată atenţia asupra non-fizicului, să-ţi ridici vibraţiile, să te focalizezi pe bunătatea plină de iubire şi să ierţi, astfel încât mintea ta să ajungă în pace – atunci începi să atragi la tine genul de abundenţă şi bogăţie la care visează toate fiinţele, cum ar fi o viaţă uşoară şi fără de boli. Acesta este genul de bogăţie care îţi va veni în cale, iar bogăţia financiară ar putea foarte bine să existe şi ea. Ori s-ar putea să nu existe. S-ar putea să nu-ţi pese de ea, aşa că e posibil să nu existe, dar când eşti trezit şi conştiinţa ta sălăşluieşte în sferele superioare, îţi poţi concentra atenţia asupra a orice îţi doreşti.

Nu există niciun aspect mai divin sau mai puţin divin în această lume. Acesta nu este un loc divin, în sensul cunoscut de voi al cuvântului. **Acesta este locul unde înveţi să-l părăseşti**, ăsta-i adevărul. Deci despre aceasta vreau să vă vorbesc, despre ideea că ar trebui să fii sărac pentru a fi un bun creştin. Nu este cazul. Creştinismul vostru a fost atât de distorsionat în minţile voastre timp de 2000 de ani de influenţă, adaptare şi manipulare din partea Bisericii, încât nu aveţi nicio idee cine am fost eu.

Deci, cei dintre voi care vă sacrificaţi abundenţa pentru mine, nu o mai faceţi. Vreau să trăiţi într-o lume plină de abundenţă, dar totodată plină de iubire, plină de conexiuni, plină de confort financiar, plină de sănătate fizică şi plină de sănătate intelectuală şi emoţională. Aceasta este abundenţa în care vă doresc să trăiţi şi în care veţi trăi, dacă veţi urma aceste învăţături. Veţi începe să înţelegeţi de ce lumea occidentală arată aşa cum arată şi de ce sunteţi cu toţii derutaţi şi suferinzi.

Dacă credeţi că proclamarea sărăciei şi refuzul de a deţine ceva sunt nişte cerinţe despotice, mai gândiţi-vă. Nu sunt ce par. Ci au fost sugestiile mele de a vă concentra atenţia asupra nonfizicului. Făceţi-vă treaba, vedeţi-vă de munca voastră. Faceţi lucrurile care vă aduc mâncare şi toate celelalte chestiuni necesare vieţii, dar acordaţi atenţie celor non-fizice. Studiaţi materiale spirituale pentru a vă transforma conştiinţa, pentru a vă deplasa atenţia de la judecăţi,

ură, frică şi trup către sferele superioare, iar viaţa voastră va deveni atât de abundentă, cum n-aţi visat nici în cele mai îndrăzneţe vise. Aceasta este învăţătura mea. Nu este aceea să suferiţi şi să trăiţi îmbrăcaţi în sac şi să vă puneţi cenuşă în cap. Nu acesta este scopul ei; asta-i doar o interpretare greşită a cuvintelor mele.

Dacă vă preocupă chestiunile spirituale, dacă vă îndepărtaţi judecăţile din minte, vorbe şi fapte, atunci veţi dobândi o stare de pace. Veţi realiza conexiunea cu mintea superioară, care vă va inspira în viaţă şi vă va permite să creaţi acele experienţe fizice pline de abundenţă, bunătate şi generozitate, care sunt posibile pentru mintea trezită.

- CAPITOLUL ŞAISPREZECE-

Istoria Bisericii

Am ajuns la etapa experienţei mele care nu mai aparţine lui Isus cel istoric. Mă refer la vremurile istorice când s-a petrecut acea poveste. Realitatea voastră, conceptul de timp şi spaţiu, devine acum un concept problematic, din cauză că vă gândiţi la mine ca la un corp individual şi cu o minte limitată. Vedeţi în mine propriile voastre caracteristici, dar acestea nu sunt caracteristicile pe care le posedă o fiinţă ca mine.

Deschiderea carapacei minţii

Când treci în sferele superioare din starea de iluminare, poţi fi în mai multe locuri simultan; nici măcar nu exişti în timpul ca atare. Poţi călători în trecut. Poţi călători în viitor. Te poţi scufunda în mintea oricăror şi tuturor fiinţelor care au o vibraţie suficient de mare pentru a putea comunica. Te poţi scufunda chiar şi în minţile şi inimile oamenilor aflaţi într-o condiţie foarte tenebroasă. Căci mintea ego-ului sau mintea condiţionată îşi poate fisura carapacea în momentele de neagră şi adâncă disperare, iar atunci credinţele care cauzează durerea sunt văzute a fi false.

Momentele în care o minte se deschide, datorită unor suferinţe profunde – pierderea unei persoane dragi, când viaţa se destramă sau nu mai funcţionează, sau când se distruge o căsnicie – sunt momentele în care mintea condiţionată, cea care crede că are dreptate şi acţiunile sale sunt corecte şi adevărate, îşi pierde puterea asupra minţii respectivului om, iar adevărata lui natură strigă după ajutor, văzând că s-a rătăcit pe drumul pe care a pornit. Mulţumită acestui strigăt profund, eu pot ajunge la acea minte umană şi să mă conectez cu adevărata natură care se află în interiorul ei.

Unii dintre voi ajung în acest punct într-un moment dramatic de spaimă. Unii dintre voi ajung în acest punct printr-o experienţă aproape de moarte. Unii dintre voi ajung în acest punct după ani de studiu şi înţelegere a adevărului. Iar acum, aflându-mă de această parte a vălului, după transformarea mea dintr-un om într-o fiinţă non-fizică, am capacitatea de a realiza multe lucruri dincolo de înţelegerea voastră.

Aţi putea întreba: „Cum poate fi cineva prezent în atât de multe locuri deodată?” Trebuie să înţelegeţi că această lume în care trăiţi este una iluzorie. Timpul, distanţele şi spaţiul, în care voi credeţi cu tărie, nu sunt reale. Pe

acestea le-am stăpânit când am trăit pe Pământ. Am stăpânit abilitatea de a crea obiecte fizice, materiale şi de a transforma obiectele materiale. Apariţia unui miracol vă arată că, în lumea voastră, se întâmplă ceva de care nu vă daţi seama. Şi se datorează faptului că realitatea spaţiu-timp este ajustabilă. Este maleabilă şi poate fi transformată de o conştiinţă conştientă de adevărul naturii sale şi al creaţiei sale.

Aşadar, ca parte a misiunii mele, am continuat să colaborez cu oamenii pe parcursul istoriei, de-a lungul acestei realităţi spaţio-temporale pe care o consideraţi atât de reală, de concretă, de solidă şi de tangibilă. Trebuie să înţelegeţi că, la naştere, conştiinţa voastră intră în această realitate spaţio-temporală şi are un spectru foarte limitat. Nu înţelege cu adevărat ce înseamnă trecerea timpului sau procesul de creaţie şi nu înţelege procesul experienţial.

Vede separarea ca fiind reală, or nu este deloc reală. Separarea este o iluzie. Se gândeşte că atacul ar fi o formă de acţiune pozitivă prin care obţine ceea ce-şi doreşte, or aceasta este cea mai mare minciună în care trăiţi. Îl vede pe celălalt ca fiind mai bun sau mai puţin bun, când, de fapt, nici nu există un altul. Doar tu exişti, oglindit de lumea exterioară pentru ca să te poţi vedea şi să ajungi să te înţelegi. Aşa că vorbim în limbi diferite dacă vă gândiţi la mine ca la un individ care operează dintr-o stare mentală individualizată, aşa cum aveţi impresia că aţi fi voi, deşi nici măcar asta nu-i adevărat.

Cenzura Bisericii

Eu nu sunt un individ în sensul în care înţelegeţi voi. Sunt o energie a gândirii, un nivel de creaţie şi de recunoaştere şi de exprimare-de-sine care se poate distribui multor fiinţe şi care poate fi „teleportat” în multe timpuri şi locuri. Voi folosi acest cuvânt, pentru că îl înţelegeţi, în sensul sfidării legilor fizicii în care credeţi atât de tare. Nu vă puteţi imagina o lume care nu se înclină în faţa acestor legi fizice la care credeţi că sunteţi supuşi.

Scopul venirii mele pe Pământ a fost acela de a mă exprima ca fiinţă spirituală, ca învăţător şi filosof. Dumnezeu nu mi-a dat această sarcină ca fiu al Său; nu aşa a fost organizată viaţa. Eram ca voi: o fiinţă umană obişnuită, cu un scop al vieţii. Fiecare dintre voi are un scop al vieţii şi îl simţiţi prin sistemul de ghidare care vi s-a dat.

Biserica creştină a învăţat oamenii de-a lungul multor secole să-şi ignore simţirile, să-şi ignore sistemul lor de ghidare şi să ignore energiile care lucrează în mod natural prin corpul lor la porunca acestei forţe pe care o numiţi Dumnezeu, această forţă iubitoare binevoitoare. V-aţi separat de Unime, şi tot

aşa este şi lumea voastră. Lumea este creată de întreaga omenire; este creată de fiinţe care se văd pe ele însele ca pe nişte indivizi. Aceste aspecte ale minţii au manifestat o lume care înfăţişează această credinţă în separare şi de aceea lumea arată aşa cum arată. De aceea vă simţiţi singuri. De aceea vă simţiţi separaţi şi de aceea credeţi că ceilalţi vă sunt duşmani. Aceasta este starea mentală pe care aţi adus-o în această lume; nu este starea mentală a celui pe care îl numiţi Dumnezeu. De aceea vi se pare că n-are niciun sens când auziţi că Dumnezeu este iubire, că totul este iubire. Vă uitaţi în jur şi vedeţi că este un neadevăr flagrant.

Structurile Bisericii creştine, aşa cum există ele de secole, s-au mulat pe structurile egoice ale minţii umane şi mi-au denaturat învăţăturile. Mi-au adaptat învăţăturile. Au modificat şi învăţăturile altor oameni care lucraseră împreună cu mine şi îmi susţinuseră învăţăturile pe Pământ, în acea vreme din Orientul Mijlociu, acum 2000 de ani.

Multe dintre acele doctrine au fost scoase din documentul pe care îl numiţi Biblia. Au fost scoase, pentru că încurajau exprimarea de sine, încurajau conştiinţa de sine şi încurajau împuternicirea de sine şi legătura cu puterile divine, la care toţi aveţi dreptul de acces. Persoanele din Biserica primară – papii şi conducătorii politici – au hotărât să preia pasiunea, fervoarea şi încântarea pe care le-am creat în misiunea mea şi credinţa atâtor martori ai predicilor mele, ai slujirii mele. Au preluat acea energie şi au decis să o folosească în scopuri proprii. Au decis să o folosească pentru propria lor putere şi mărire şi au scos din Biblie orice nu era în acord şi nu susţinea menţinerea propriilor structuri de putere, a infrastructurii bisericeşti şi a bunăstării lor financiare.

Aceştia au fost factorii motivanţi pentru transformarea şi adaptarea acestor documente, eliminarea oricăror cuvinte care sugerau că orice om are drepturi personale, are abilitatea de a-şi crea sau de a-şi duce acea viaţă pe care a ales-o, care reflectă dorinţele şi exprimarea de sine a individului. Şi o mulţime de abuzuri s-au făcut asupra oamenilor în numele meu de-a lungul secolelor.

S-au înfiinţat şcoli pentru a-i învăţa pe copii că sunt păcătoşi, că greşesc şi că sunt inferiori în vreun fel. S-au înfiinţat instituţii care au pedepsit oamenii fizic, mental şi emoţional şi, în numele meu, au efectuat nişte agresiuni teribile, groaznice asupra corpului, minţii şi spiritului, conduse de fiinţe care s-au cocoţat în acele poziţii, crezând că urmează cuvântul lui Dumnezeu. Alteori, au fost numite în aceste instituţii de alţii care nu doreau să se ocupe de ele.

Acum este timpul atât pentru libertate, cât şi pentru frică

Acest moment din istoria voastră este primul în care apare o combinaţie minunată de evenimente. Există o combinaţie minunată, o confluenţă de energii, care permite realizarea acestei transmisiuni şi trimiterea ei către foarte multe milioane de fiinţe simultan. Nu veţi fi răstigniţi şi nu veţi fi spânzuraţi şi nu veţi fi arşi pe rug şi nu veţi fi aruncaţi într-o instituţie de boli mintale. În sfârşit, pe planeta voastră a sosit libertatea de a fi voi înşivă, şi totuşi, sunteţi pierduţi în mintea ego-ului. V-aţi rătăcit în învăţăturile societăţii moderne şi acesta este un alt punct de răscruce. Mulţi dintre voi priviţi în jur ceea ce aţi făcut şi sunteţi îngroziţi. Vă temeţi de guvernele voastre şi vă temeţi de furnizorii de servicii medicale. Vă temeţi de armată şi vă temeţi de sistemul de învăţământ. Vedeţi că un monstru teribil a fost eliberat în lume, care este mintea ego-ului, ce se hrăneşte cu imaginea lucrurilor materiale şi cu imaginea trupurilor, poftelor şi finanţelor, care sunt toate egocentrice şi nu au fundament în spirit.

Când spun „poftă", nu mă refer la energia sexuală. Nu spun că ar trebui să fiţi celibatari sau că ar trebui să vă îndepărtaţi de sexualitatea divină. Nu asta spun aici. Asta-i doctrina adoptată de Biserica creştină. Dar nu asta am predicat. Voi intra în acest subiect mai târziu, dar vreau să înţelegeţi că, atunci când spun „poftă", mă refer la utilizarea corpului de către ego – folosirea structurii fizice de către ego pentru a strânge, pentru abuzuri, şi pentru satisfacţii pur trupeşti de un nivel inferior, nu de o esenţă divină superioară.

Lumea voastră se află într-un moment de suferinţă, deziluzie şi teamă. Totuşi, aveţi şi o libertate extraordinară. Aveţi capacitatea de a citi orice vreţi şi de a împărtăşi orice doriţi cu alte fiinţe, dar este timpul să înţelegeţi că există structuri fundamentale ale societăţii voastre care sunt construite pe minciuni, iar eu nu am predicat aşa ceva.

Nu am venit aici să vă limitez, aşa cum învaţă Biserica Creştină. Am venit aici pentru a vă ajuta să înţelegeţi cum să ajungeţi la trezire. Am venit pe Pământ pentru a vă ajuta să înţelegeţi cum puteţi comunica cu energiile divine şi să deveniţi ceea ce sunteţi meniţi, anume, o parte din Mintea Divină pe deplin manifestată – prin exprimare, experimentare, simţire, creare, creştere şi învăţare. Asta sunteţi concepuţi să faceţi în acest plan, pentru că puteţi ajunge la o înţelegere deplină a ceea ce sunteţi numai dacă vă exprimaţi dorinţele. Şi numai înţelegând pe deplin ceea ce sunteţi şi ce este această lume, veţi putea să o lăsaţi în urmă şi să vă aventuraţi către peisaje şi experienţe noi şi rafinate, cele mai minunate lucruri posibile.

- CAPITOLUL ŞAPTESPREZECE-

Sistemul de ghidare

Această lume este un loc dificil; fără nicio îndoială. Am trăit în ea şi m-am luptat să răzbesc prin ea ca om. Am avut multe încarnări pe planul fizic. Cea în care m-aţi văzut ca Isus Cristos a fost ultima şi una în care m-am trezit. După procesul de trezire, v-am învăţat lucrurile pe care le-am predicat în lumea voastră, dar ele au fost preluate de alţii şi denaturate. Şi este timpul să aflaţi asta. Mai este timpul să înţelegeţi că sunteţi ghidaţi de un sistem infailibil. Sunteţi îndrumaţi de un sistem de ghidare intern care nu vă va rătăci, ci vă va conduce exact la lucrurile pe care trebuie să le trăiţi pentru a vă înţelege pe voi înşivă, pentru a înţelege lumea şi pentru a înţelege cum să vă treziţi.

Sistemul de ghidare este corpul simţirilor voastre, corpul emoţional. Acesta este sistemul de ghidare care v-a fost dat atunci când v-aţi despărţit de Tot-ceea-ce-este – atunci când, prin ideea greşită că aveţi un eu, v-aţi îndepărtat de mintea lui Dumnezeu şi aţi creat o lume în care să vă puteţi manifesta identitatea voastră falsă şi gândurile de frică. Aceasta este lumea pe care aţi creat-o. Acesta este visul în care vă aflaţi şi din care am venit să vă trezesc.

Visul v-a dat informaţii eronate despre învăţăturile mele, aşa că vin în acest moment, în acest loc şi prin acest medium, să vă spun adevărata poveste a cine am fost, a ceea ce sunt în continuare şi a ceea ce sunteţi voi. Cu toţii suntem aspecte divine ale Minţii, aspecte divine ale aceluia pe care-l numiţi Dumnezeu, această forţă iubitoare binevoitoare care doreşte să pătrundă pretutindeni, să se exprime pe sine şi să se extindă continuu, în toate direcţiile şi în toate modurile. Iar sistemul vostru de ghidare este conceput pentru a vă ajuta să vă aliniaţi la acea Energie. Asta este acest sistem.

Aţi decis să faceţi o călătorie de unul singur, separaţi de Dumnezeu, de Tot-ceea-ce-este, şi vi s-a dat drumul pentru a trăi această libertate şi a culege roadele alegerii pe care aţi făcut-o. Aţi avut întotdeauna liber-arbitru, dar nu aţi fost lăsaţi fără sprijin; ci vi s-a dat un sistem care vă permite să găsiţi drumul de întoarcere acasă. Sunteţi atât de profund iubiţi, încât vi s-a dat chiar şi libertatea de a vă rătăci, dar nu fără a vi se sugera şi un drum spre casă. Acest sistem de ghidare este ca un fir legat de casa voastră şi, dacă îl urmaţi, vă va conduce sigur acolo. Vă va purta prin toate meandrele minţii voastre. Vă va purta prin toate greşelile pe care le-aţi făcut. Vă va purta prin toate amăgirile şi iluziile pe care le-aţi născocit pentru a vă simţi ceva mai bine şi vă va conduce inexorabil acasă,

în acea stare unde puteţi fi în pace, unde puteţi fi din nou conectaţi la Tot-ceea-ce-este.

Acest sistem de ghidare este corpul vostru emoţional. Acest sistem de ghidare este reacţia voastră clipă-de-clipă la ceea ce simţiţi şi trăiţi. Acum voi detalia ce este acest sistem de ghidare, ce vă comunică el şi cum funcţionează.

Vorbind despre sistemul de ghidare care vi s-a dat, mă voi referi la afirmaţia mea din Biblie că vi se va oferi un „Mângâietor”, acest Duh sau Spirit Sfânt, care credeţi că ar fi o fiinţă separată de voi. Nu este. El face parte din mintea voastră şi este sistemul de ghidare. La asta mă refeream când am făcut acea afirmaţie. Oamenilor bisericii nu le va plăcea asta. Ei privesc Duhul Sfânt ca fiind altceva, dar, oricum, lor nu le va plăcea nimic din această carte, aşa că nu are nicio importanţă. Noi nu încercăm să schimbăm păstorii. Încercăm să schimbăm turma. Încercăm să-i facem pe credincioşi să-şi întindă aripile neînvăţate să zboare şi să-şi exerseze exprimarea-de-sine, înţelegând că ea este de natură divină. Nu-i nicio rebeliune în încercarea noastră; ci este, cu adevărat, ceea ce sunteţi destinaţi să faceţi.

Busola indică pacea

Acest sistem de ghidare, care este Mângâietorul la care m-am referit în Biblie, această sursă de alinare pe care v-o prezint, nu eu v-o dăruiesc; ci eu vă confer *conştientizarea* prezenţei sale. Să conştientizaţi faptul că sistemul vostru de ghidare, sinele vostru simţitor, vă indică poziţia în care vă aflaţi pe cale. Dacă ţineţi în mână o busolă şi doriţi să mergeţi spre nord, trebuie să urmaţi acul busolei şi să mergeţi în acea direcţie. Pentru a merge spre est, trebuie să mergeţi într-o direcţie perpendiculară. Sistemul vostru de ghidare este corpul vostru emoţional şi, dacă nu sunteţi liniştiţi, atunci nu vă veţi îndrepta în direcţia în care Spiritul / Duhul – sau Dumnezeu, sau Tot-ce-este – doreşte să mergeţi. El vă comunică dorinţa sa arătându-vă unde este direcţia păcii, la fel cum acul busolei arată spre „N” şi ştiţi că trebuie să o luaţi în acea direcţie.

Sistemul vostru de ghidare este la fel ca o busolă. Vă va spune când sunteţi aliniaţi cu Tot-ce-este, cu Dumnezeu, oferindu-vă un sentiment de pace. Numai în pace poate avea loc comuniunea cu non-fizicul, făcând posibilă intuiţia, îndrumarea şi informaţiile din sferele superioare. Tocmai această pace o căutaţi, de exemplu, când vă aşezaţi şi priviţi la televizor, dar asta-i o utilizare greşită a sistemului de ghidare. Mintea vă este agitată, obosită, speriată sau ceva de genul acesta, şi aveţi nevoie de o uşurare. Şi atunci, vă trântiţi pe canapea şi vă lăsaţi purtaţi de emisiunile de televiziune, în care găsiţi o oarecare uşurare, deoarece

mintea se linişteşte. Dar vă scufundaţi într-o lume care nu este a voastră, în probleme care nu sunt ale voastre şi care nu depind de voi să le rezolvaţi. Intraţi într-un loc dincolo de minte, dar sub-conştient.

Mulţi dintre voi ajungeţi la această stare de pace şi prin droguri şi alcool. Veniţi acasă după o zi de stres sau de muncă care nu vă face plăcere şi ingeraţi nişte substanţe. Nu vom specifica exact care anume, căci nu contează substanţa; nu avem nicio preferinţă. Unele sunt mai dezaprobate din punct de vedere social, dar şi acest lucru este irelevant. Drogurile şi alcoolul doar dezaprobate social nu sunt neapărat mai bune decât cele ilegale. Aşadar, să nu consideraţi că unul este mai bun decât altul. Toate vă scot conştiinţa dintr-o stare de agitaţie sau stres, când încercaţi cu disperare să ajungeţi la pace.

În acest caz, sistemul de ghidare vă spune ceva, dar voi interpretaţi greşit. Sistemul de ghidare vă spune să găsiţi o stare de pace, dar voi nu o faceţi în modul corect. Acum, asta nu-i vina voastră, deoarece cultura în care trăiţi nu vă învaţă cum să interpretaţi aceste informaţii, ceea ce este foarte important. Aşadar, să nu vă simţiţi vinovaţi. Şi o să vorbim imediat despre ceea ce unii consideră treburi „New Age-iste, idealiste, nepractice”. De fapt, acesta este miezul problemei. Aşadar, fiţi atenţi la ce se spune: Vă dorim să înţelegeţi că este important să ajungeţi la starea de pace interioară fără a utiliza nicio substanţă, obiect sau altceva exterior.

Căutaţi pacea pe cale culturală

Sistemul vostru de ghidare doreşte să fiţi pe pace, iar voi o simţiţi şi o înţelegeţi în mod nativ. Când nu sunteţi liniştiţi, atunci sunteţi stresaţi, îngrijoraţi sau înfricoşaţi. Voi pricepeţi că nu trebuie să vă simţiţi aşa şi, prin urmare, căutaţi o cale de a găsi pacea prin învăţăturile oferite de cultura voastră. Sunteţi învăţaţi şi instruiţi să vă uitaţi la televizor încă din fragedă pruncie, ceea ce este în detrimentul procesului de trezire spirituală. Le spunem părinţilor care îşi anesteziază copiii cu filme şi televiziune că, într-adevăr, îi calmează pe copii şi pe părinţi, dar este doar o amorţeală. Le scade vibraţia. Este foarte important s-o ştiţi.

Aţi fost instruiţi să vă căutaţi liniştea în multe moduri culturale – prin cumpărături, mâncare, băutură şi droguri, vizionarea televizorului şi astfel de chestiuni. Dar vrem să vă orientăm către ideile de creativitate, viaţa în natură, exprimare de sine, bunătate iubitoare şi comunicare. Prin aceste modalităţi puteţi găsi pacea. Nu conţin droguri şi au o vibraţie superioară şi vă vor călăuzi pe drumul vostru.

Fiecare dintre voi va avea o anumită atracţie. Unora vă va face plăcere desenul tehnic; alţii vă veţi bucura de olărit; unii veţi dori să gătiţi – nu contează cum se va manifesta creativitatea voastră. Nu asta e important. Veţi primi propriul mesaj de la sistemul de ghidare. Veţi simţi dorinţa de a picta sau desena sau orice altceva veţi fi îndemnaţi să faceţi. Va fi, într-un fel, o explorare a unui nou teritoriu, după multe decenii de instruire să nu ascultaţi la mesajele interioare şi să vă amorţiţi conştiinţa cu substanţe şi prin comportamente acceptate şi devenite normale în cultura voastră.

Acesta este unul din motivele pentru care acest medium a creat aceste texte cu ajutorul unor fiinţe nonfizice, cum sunt eu şi grupul de învăţători cunoscuţi de voi sub numele de Ananda. Aceste mesaje şi cărţi vă arată ce faceţi în realitate, astfel încât să puteţi înţelege că, dacă suferiţi, dacă urmaţi gândirea lumii şi dacă sunteţi blocaţi în material, atunci vibraţia voastră este scăzută. Voi faceţi multe lucruri care ajută sistemele lumeşti şi care întăresc vibraţiile negative pe care le trăiţi zi de zi şi pe care le recreaţi mereu prin experimentarea lumii exterioare. Vă creaţi lumea exterioară din sistemele voastre de credinţă interioare şi vă creaţi lumea conform stării de vibraţie mentală sau stării de vibraţie existenţială. Deci, este foarte important să înţelegeţi că, în societatea voastră, vă coborâţi vibraţiile în multe feluri şi că suportaţi consecinţele acestei reduceri vibraţionale.

Nu este o pedeapsă de la un Dumnezeu care vă pedepseşte pentru că vă uitaţi la prea multe emisiuni de televiziune. Acestei forţe nici că-i pasă! Doar că ea vibrează la un anumit nivel şi, când nu sunteţi acordaţi pe acea vibraţie, atunci vă simţiţi rău. Sistemul de ghidare este conceput pentru a vă ajuta să vă orientaţi către adevăr, către Sinele vostru natural şi locul vostru de origine.

Aţi ajuns aici, în această lume, în această creaţie pe care o numiţi planul fizic tridimensional, printr-o formă de iluzie pe care aţi decis să o exploraţi. Vi se dă voinţă liberă, vi se oferă capacitatea de a face orice doriţi. Dar v-aţi separat de însăşi Forţa care vă hrăneşte, care este liniştea voastră şi care este experienţa păcii. Este important să înţelegeţi acest lucru şi cum să interpretaţi sistemul de ghidare care v-a fost dat de Mintea Divină într-un gest de dragoste pentru a vă ajuta în călătoria spre acasă.

Asumaţi-vă responsabilitatea pentru lumea pe care o creaţi

Vorbim despre complexul corp-minte şi cum se exprimă el prin gândire şi emoţie. Trebuie să vă înţelegeţi credinţele despre separare – căci, cu adevărat, *credeţi* în separare, altfel nu aţi fi în această lume în acest moment, trăind ceea

ce trăiţi printr-un corp. Corpul vostru însuşi este o manifestare a credinţei voastre în individualitate şi a credinţei voastre în separare. Şi de aceea lucruri precum împărtăşirea şi comuniunea şi dragostea par dificile pentru mintea umană, pentru că aţi creat această lume tocmai pentru a vă demonstra că nu pe acestea le vreţi. Prin urmare, primiţi mereu multe dovezi de la exprimarea interiorului vostru, care este lumea, viaţa şi experienţele voastre. Primiţi multe dovezi care demonstrează că aveţi dreptate, că sunteţi singuri, că sunteţi separaţi de Dumnezeu, că nu există Dumnezeu şi că sunteţi răi într-un fel sau altul. Vă priviţi într-un mod fals şi, de aceea, unele doctrine ale fiinţelor iluminate – acele fiinţele care au venit în planul vostru fizic pentru a vă trezi – par atât de contrare a ceea ce trăiţi în realitate. Vă fac să credeţi că veţi trăi o viaţă cenuşie şi plictisitoare dacă urmaţi aceste doctrine, cum ar fi eliminarea drogurilor şi a alcoolului din viaţa voastră.

Pentru cei care apelează în mod constant sau repetat la astfel de chestii pentru a se elibera de propria minte, perspectiva renunţării la ele poate deveni terifiantă. Mulţi nu îşi pot imagina cum ar arăta viaţa fără droguri sau alcool, pentru că ele vă oferă o uşurare de stres, plictiseală şi deziluzie, şi nu aţi fost învăţaţi să le faceţi faţă în alt mod.

Trebuie să înţelegeţi ceva: citind aceste texte spirituale şi începând să vă schimbaţi mintea, chiar dacă nu vă schimbaţi încă comportamentul, veţi găsi pacea. Dorim să începeţi să vă schimbaţi mintea, pentru că atunci când înţelegeţi principiile care se manifestă în lume, în experienţele fizice şi în sistemul vostru de ghidare, veţi începeţi să vă schimbaţi şi comportamentul câte un pic. Comportamentul vostru provine din convingerile voastre, aşa că încercăm să vă plantăm în minte informaţii noi şi adevărate, care să vă schimbe credinţele şi apoi să vă puteţi influenţa comportamentul cu uşurinţă. Căci, dacă începeţi să studiaţi adevărul, dacă începeţi să înţelegeţi ce este adevărul, comportamentul vostru se va schimba. El provine din ceea ce credeţi a fi adevărat.

Aşadar, atunci când staţi în faţa televizorului, bând o sticlă de vin în fiecare seară, acţionaţi aşa din cauza sistemelor voastre de credinţă, dar nu aceştia sunteţi voi cu adevărat. Ci este mintea voastră condiţionată. Mintea iluzionată este cea care provoacă aceste comportamente, deci nu vă judecăm nicidecum. Vrem să înţelegeţi că sunteţi cu toţii fiinţe magnifice care au capacitatea de a crea acea lume pe care o doriţi. Puteţi accesa abilităţi şi talente care vă depăşesc puterea de înţelegere, dar nu aveţi nicio şansă de a ajunge acolo dacă continuaţi să vă medicaţi în felul în care o faceţi în societatea voastră.

Vă aducem aceste informaţii pentru a vă face să înţelegeţi ce vă faceţi cu adevărat, de ce suferiţi şi de ce arată lumea aşa cum arată. Este creată de toate minţile care trăiesc aici separarea, frica şi lipsa de iubire. Nu ne aflăm aici să vă ţinem predici sau să vă judecăm. Suntem aici pentru a vă spune că există şi o altă cale. Există o cale frumoasă, pe care o puteţi parcurge prin conştientizare şi prin dragoste faţă de fraţii şi surorile voastre. Din motivul că multe fiinţe au atins o stare de deziluzie şi frică pe planeta voastră, dorind să schimbe ceva şi să creeze o lume nouă, de aceea vă sosesc aceste transmisiuni în acest moment. Foarte mulţi dintre voi cereţi schimbarea şi, privind ceea ce a fost creat până acum, înţelegeţi că nu este în concordanţă cu ceea ce doriţi.

Schimbaţi-vă mintea pentru a transforma lumea

Trebuie să înţelegeţi cum funcţionează mintea, cum funcţionează creaţia şi că sunteţi cu toţii responsabili pentru lumea pe care o vedeţi. Cu toţii contribuiţi prin frică, prin vibraţii scăzute şi prin judecăţile şi ura reciprocă. Conştiinţa lumii va fi schimbată prin transformarea minţii, creşterea vibraţiei interne şi schimbarea comportamentului vostru, care va urma automat. De fapt, comportamentul este cel mai puţin semnificativ, deoarece veţi transforma lumea prin schimbarea gândirii, căci din gânduri este alcătuită lumea voastră. Lumea voastră este făcută din gânduri, iar acţiunile voastre sunt inspirate de gânduri. Gândurile voastre provin din convingeri, iar convingerile voastre provin din condiţionările şi înţelegerea pe care o aveţi despre ceea ce se petrece aici.

Încercăm să vă oferim adevărul, astfel încât să puteţi începe să vă schimbaţi lumea din interior spre exterior, pentru că numai aşa poate fi schimbată. Trebuie să vă schimbaţi vibraţiile şi trebuie să înţelegeţi ce este sistemul vostru de ghidare, cum funcţionează el şi cum vă puteţi eleva vibraţiile din ce în ce mai sus, tot mai sus – câte puţin în fiecare zi.

Nu puteţi trece de la inferior la superior într-un singur salt. V-ar şoca prea mult structurile mentale, psihicul vostru. Mintea umană trebuie să fie schimbată cu paşi mici, căci altfel devine instabilă şi speriată. Şi asta puteţi vedea în crizele psihotice sau halucinaţiile provocate de faptul că persoana a forţat schimbarea prea mult: I s-a fracturat mintea.

Manifestaţi sănătatea

Sunteţi capabili să manifestaţi orice doriţi, dar mulţi dintre voi trăiţi într-un coşmar de care chiar nu aveţi nevoie. Puteţi trăi într-un vis minunat şi, în cele din urmă, vă veţi trezi complet din vis – dar asta-i încă departe de cei mai mulţi dintre voi, aşa că nu o să vorbim prea mult despre asta. Vorbim doar despre creşterea vibraţiei voastre, astfel ca cele mai simple experienţe ale vieţii de zi cu zi să devină din ce în ce mai bune, iar relaţiile şi trupul vostru să fie vindecate.

Asta vă interesează pe toţi, desigur – ideea de boală. Nu vă daţi seama că bolile voastre nu sunt altceva decât gândurile voastre negative care se manifestă acum în corpul fizic, deoarece corpul fizic este tot o idee reprezentativă a separării şi deconectării de la Sursă. Boala este un loc în care vă puneţi fricile şi limitările, ca să le puteţi vedea şi înţelege ce sunt.

Această schimbare de conştiinţă pe care vă cerem să o realizaţi vă va vindeca corpul şi sperăm că cei care sunteţi bolnavi, dezamăgiţi sau trişti veţi pune aceste informaţii la inimă şi veţi studia acest material.

Nu vă faceţi griji dacă nu înţelegeţi vreun principiu. Nu vă faceţi griji dacă sună prea esoteric sau dificil. Vrem să înţelegeţi că sistemul vostru de ghidare este starea pe care o aveţi chiar în acest moment şi că aveţi capacitatea de a o schimba prin lucrul la care vă concentraţi şi pe care-l credeţi a fi adevărat. Deci, dacă puteţi înţelege oarecum manifestarea vibratorie – anume că vibraţiile inferioare vă fac să vă simţiţi rău, iar vibraţiile superioare vă fac să vă simţiţi bine – atunci tot ce trebuie să faceţi este să găsiţi o modalitate de a vă simţi mai bine prin focalizare pozitivă şi fără a utiliza droguri, alcool sau televiziune. Vă rugăm să o faceţi astăzi.

Ce poţi face prin focalizare pozitivă pentru a-ţi schimba preţuirea faţă de ceea ce ai sau ce eşti? Ai o slujbă pe care o urăşti? Îţi poţi schimba conştiinţa spunând: „Aa, totuşi am o slujbă. Există şi oameni care sunt şomeri." Aprecierea faptului că ai un loc de muncă îţi va creşte puţin vibraţia. Dacă ai un corp care funcţionează bine, poţi spune: „Aa, mi-ar putea fi mult mai rău. Mă focalizez pe faptul că sunt sănătos şi mă pot mişca. Pot să mă motivez să fac anumite lucruri. Pot să mă plimb cu ajutorul acestui corp. Astăzi, mă voi plimba în pădure şi mă voi focaliza pe preţuirea pe care o am pentru această formă fizică care mă găzduieşte".

Acestea sunt atitudini simple pe care dorim să le folosiţi pentru a vă ridica vibraţia. Este foarte, foarte simplu. Ca să înţelegeţi aceste lucruri nu e nevoie să urmaţi vreo şcoală religioasă complicată care vă scoate preoţi. Este foarte simplu şi, de aceea, acest sistem de ghidare a fost dat tuturor fiinţelor: Orice

fiinţă îl poate înţelege. Ia vedeţi ce puteţi face în minutul următor ca să vă simţiţi mai bine, dar fără consum de droguri, alcool, shopping sau televizor (admit că am adăugat aici nişte lucruri). Faceţi acest lucru fără procedeele exterioare obişnuite. Asta e important. Ridicarea vibraţiei trebuie să vină din conştiinţa voastră. Nu din ceva exterior. O schimbare a vibraţiei necesită să gândiţi diferit. Admiteţi ideea că, poate, vă simţiţi rău pentru că aţi privit lumea într-un mod greşit şi că, de fapt, nu-i nimic în neregulă cu lumea; ci problema provine din modul în care aţi fost învăţaţi să o priviţi. Vă pregătim mintea pentru a privi lumea într-un mod diferit, ca să începeţi să vă uşuraţi de suferinţă.

Acestea sunt învăţături şi tehnici simple pe care le puteţi folosi pentru a vă trezi din suferinţă şi a vă eleva conştiinţa, încât lumea se va schimba chiar în faţa ochilor voştri. Veţi începe să aveţi o experienţă diferită şi veţi începe să folosiţi alte lucruri – altfel de alimente şi altfel de distracţii – pe măsură ce veţi înţelege că sunteţi responsabili pentru starea voastră. Sunteţi responsabili pentru modul în care vă simţiţi în acest moment, în acest spaţiu şi timp, şi aţi ajuns aici unde sunteţi pentru că v-aţi perceput sistemul de ghidare, dar probabil că l-aţi înţeles greşit.

Înţelegeţi că aţi ajuns singuri acolo unde sunteţi şi, dacă suferiţi, permiteţi-ne să vă spunem că este din cauză că aţi interpretat greşit indicaţiile sistemului vostru de ghidare. Sistemul de ghidare vă spune tot timpul când vă aflaţi în aliniere cu Divinul şi când nu sunteţi. Deci, la început, trebuie să observi unde te afli; acceptând că tu ţi-ai creat această situaţie în care te afli; apoi intri în minte şi îţi asculţi gândurile, judecăţile şi evaluările despre oameni, locuri şi lucruri. Poate vei reuşi să depistezi acele concepţii negative şi acele afirmaţii negative pe care le repeţi de mii de ori pe zi. În acest mod îţi vei schimba nu numai conştiinţa şi vibraţia, ci şi manifestările din corpul tău şi din lumea din faţa ta – reprezentată de oameni, de locuri şi de lucrurile din jur şi de experienţele tale.

- CAPITOLUL OPTSPREZECE-

Părăsirea Grădinii Raiului

În capitolul anterior, am explicat cum v-a parvenit sistemul de ghidare: V-a fost dat ca o hartă să puteţi ieşi din mlaştină, din călătoria pe care aţi insistat să o faceţi prin întuneric, separare şi frică. Sunteţi conduşi către ieşirea din călătoria prin frică. Călătoria prin frică este creată în lumea minţii voastre, din toate temerile şi convingerile şi ideile voastre greşite despre ceea ce doriţi să experimentaţi. Într-adevăr, vi se oferă posibilitatea de a experimenta toate lucrurile în care credeţi. Vă închinaţi la idolii trupului, banului, sexului, individualităţii – iar toate acestea vă conduc către suferinţă.

Demolaţi neadevărurile pentru a reconstrui fundaţia

Vă uitaţi la această lume şi vă întrebaţi cum de poate face Dumnezeu o astfel de mizerie, dar, bineînţeles că această lume nu este creaţia lui Dumnezeu. Această lume este creaţia voastră şi Dumnezeu doar vă aşteaptă să veniţi Acasă. Dumnezeu doar aşteaptă calm şi în pace, oferind dragoste, oferind dragoste, oferind dragoste celor care sunt în concordanţă cu acea vibraţie. Nu sunteţi pedepsiţi, nu sunteţi osândiţi şi nu sunteţi aruncaţi într-o mare de foc din cauza alegerilor voastre. Aici vă înşelaţi mulţi foarte tare. Există surse de informaţii spirituale care, cândva, în trecutul lor abisal şi întunecat, au născocit această ciudăţenie. De exemplu, că Biserica creştină ar fi fost întemeiată pe învăţăturile mele. Voi fi foarte rezervat în privinţa acestei afirmaţii, deoarece ei au folosit atât de puţine din învăţăturile mele, încât afirmaţia este de-a dreptul ridicolă, dacă ne uităm la ce structură au construit.

Multe dintre învăţăturile mele au fost eliminate din textele care formează Biblia voastră, aşa că au rămas doar fragmente şi bucăţele din vorbele mele. Cea mai mare parte a misiunii mele a fost realizată pe ascuns, dintr-un motiv evident. Gândurile, ideile şi practicile pe care le-am predat oamenilor erau revoluţionare. Erau concepute să dărâme structurile de putere. Ca să înţelegeţi ce este Biblia, ce este Biserica creştină, trebuie să ţineţi cont de acest fapt istoric. Am adus pe Pământ informaţii concepute pentru a elibera oamenii de opresiune, pentru a elibera indivizii de suferinţă şi pentru a le oferi înţelegerea procesului creator al minţii umane.

Structurile aflate la putere la acea vreme şi care monitorizau aceste învăţături – învăţăturile publice, cel puţin – au fost răspunzătoare nu numai de

răstignirea mea, ci şi de perpetuarea învăţăturilor mele după ce am murit. Trebuie să înţelegeţi că există un profund paradox aici, în sensul că, în cele din urmă, unele dintre învăţăturile mele au fost acceptate de autorităţile religioase, dar multe dintre ele nu au fost. Multe dintre învăţăturile cele mai puternice au fost predate în privat, într-adevăr, şi aveau o natură subversivă, în sensul că încurajau oamenii să nu asculte de nicio autoritate, ci numai de propria legătură cu Sursa lor divină.

Aşadar, vă puteţi imagina că informaţiile pe care le diseminam eu în acea epocă au fost considerate periculoase şi susceptibile de a dărâma castelul din cărţi de joc pe care persoanele de la putere îl construiseră. Trebuie să ţineţi minte această istorie când îmi abordaţi învăţăturile. Trebuie să înţelegeţi că Biserica este construită pe neadevăruri, pe mici fragmente de adevăr adaptate şi brodate cu neadevăruri. Există acolo şi mici nestemate de înţelepciune, dar în jurul lor au fost ţesute minciuni şi, prin urmare, este necesară o descifrare pentru a înţelege cu adevărat cursul istoric al învăţăturilor mele, care au legătură cu sistemul vostru de ghidare.

Iertarea şi căderea din graţie

Voi vorbi acum despre iertare, deoarece este o idee pe care Biserica a luat-o sub aripa sa, a luat-o la sânul ei, ca să zicem aşa, şi a păstrat-o ca fiind a sa. Definiţia pe care o dau eu iertării este foarte diferită. Ceea ce eu am predat şi predau şi acum este ideea de iertare care apare atunci când înţelegeţi că toate lucrurile pe care le trăiţi în lumea voastră sunt propriile voastre creaţii, aşa că nu are niciun rost să le atacaţi prin judecăţi critice, deoarece vă atacaţi, literalmente, pe voi înşivă, din necunoştinţă de cauză.

Voi intra puţin în acest principiu fundamental, aşa că fiţi atenţi la mine. Este puţin cam teoretic, dar nu peste capacitatea voastră de a înţelege. Dacă aţi citit până aici, înseamnă că aveţi un suflet deschis, care doreşte să înveţe lucruri noi, care doreşte să vă transforme mintea şi viaţa.

Aţi creat această lume având la bază ideea de separare, din dorinţa de a fi altceva decât ceea ce eraţi, adică una cu Dumnezeu, una cu Mintea superioară, una cu Natura Divină, una cu Tot-ce-este, orice nume vreţi să-i daţi (există multe nume; dar nu au importanţă). La un moment dat, eraţi uniţi cu această Conştiinţă, această FI-IRE iubitoare, dar un aspect al Minţii a decis că nu este suficient sau acceptabil şi că mai existau şi alte lucruri care trebuiau să fie experimentate. Şi datorită puterii incredibile a minţii creatoare aliniate cu energia Sursei divine, aţi creat imediat o experienţă a ceea ce doreaţi, adică

separarea de starea în care fuseserăţi. În acest fel au fost create lumea, mintea şi viaţa voastră.

La această aşa-zisă "cădere" din Mintea Divină prin gândire falsă se referă scripturile voastre ca fiind căderea din har sau izgonirea din Grădina Edenului. Există o memorie colectivă a căderii dintr-o stare de pace şi acceptare totală, iubire totală şi conexiune totală cu Fiinţa Universală. Există o amintire a acestui lucru în ungherele adânci ale minţii. Iar când aţi făcut acest lucru, aţi căpătat un sentiment profund şi intens de vinovăţie şi o teamă de pedeapsă. Aţi înţeles, chiar din clipa creării gândului de separare, că aţi făcut o eroare teribilă şi că veţi suferi consecinţe îngrozitoare pentru că aţi făcut această greşeală. Iar mintea, prin creativitatea sa debordantă, a început să susţină „realitatea" pe care o experimenta acum. Dar nu este realitate; este un vis de separare şi nu este o separare reală. Nu sunteţi niciodată despărţiţi de Dumnezeu. Doar credeţi că sunteţi şi nu mai aveţi conştiinţa legăturii cu El.

Când o experimentaţi prima dată, lumea fizică este un loc înspăimântător. Mintea umană înţelege foarte greu acest concept, deoarece este limitată în capacitatea sa de a înţelege ceea ce şi-a făcut singură. Din acest motiv, fiinţe cu vibraţii superioare coboară mereu în acest plan fizic pentru a vă explica ce v-aţi făcut vouă înşivă, adică ce vi se întâmplă în experienţele voastre. În mintea voastră puternic fracturată de frică şi vinovăţie, nu sunteţi în stare să înţelegeţi ceea ce aţi făcut. Vă agitaţi mereu, astupând cu degetul găurile din digul de frică pe care l-aţi construit, clădind o lume din ce în ce mai sofisticată, plină de tot mai multe posibilităţi şi mai multe lucruri pe care să aruncaţi vina pentru frica şi suferinţa voastră. Asta se petrece cu viaţa voastră.

Recunoaşteţi-vă minunata creaţie

Nu vă daţi seama că asta-i creaţia voastră. Este deghizată într-o poveste minunată, care este viaţa voastră. Este deghizată într-un minunat vehicul, care este corpul vostru, şi este deghizată într-un film fascinant, adică proiecţia acestor gânduri pe ecranul lumii, care pare a fi experienţa voastră fizică. Vă folosiţi trupul pentru a vă demonstra că experienţa voastră este reală, ca într-o profeţie autoimplinită ce caută mereu informaţii care să-i dovedească că totul este în regulă – care să-i confirme că nu va muri, nu va fi pedepsită şi nu va suferi.

Ca să vă simţiţi ceva mai bine în această situaţie, voi proiectaţi în exterior toate lucrurile pe care le urâţi, toate lucrurile cu care nu vă armonizaţi, toate lucrurile pe care le învinuiţi de această cumplită greşeală totală pe care aţi făcut-

o. Le proiectaţi în lumea voastră sub forma unor duşmani, a unor comportamente pe care le detestaţi, a unor oameni care vă deranjează, a unor accidente şi sub forma a tot felul de negativităţi. Şi le proiectaţi şi în corp pentru că, nu uitaţi, corpul vostru este un simbol al acestei separări; nu are o natură divină. Nu este ceea ce credeţi voi că este. Este o proiecţie a fricii şi izolării voastre, care se manifestă într-un obiect. Proiectaţi idei negative în el şi se manifestă sub formă de boală.

Aşadar, aţi creat acest vis elaborat în care trăiţi, dar nu vă mai amintiţi. Iată de ce entităţile superioare – precum sunt eu, Ananda şi mulţi dintre marii învăţători spirituali din istoria voastră – au venit cu informaţii din non-fizic şi din Mintea Divină: Încercăm să vă ajutăm să vă întoarceţi Acasă.

Aceasta este o descriere foarte simplă a ceea ce se petrece: dorinţa voastră de individualizare, de separare, a creat lumea şi de aceea viaţa voastră aici este dureroasă. Din acest motiv, vă veţi simţi separaţi mult timp, până veţi conştientiza ce s-a întâmplat şi cum să ieşiţi din acest vis intens şi visceral în care sunteţi scufundaţi.

Treziţi-vă şi ieşiţi din propriul iad

Mulţi dintre voi începeţi să vă treziţi în această perioadă şi este timpul să auziţi adevărul absolut. Este timpul să vă demontaţi toate credinţele în propria lume, în propria creaţie. Amintiţi-vă că sunteţi gata să vă transformaţi. Către lumea voastră se apropie energii în creştere, care reprezintă dorinţa minţii voastre de a se trezi. Vă intră în minte aceste fluxuri de conştiinţă. Amintiţi-vă că ne-aţi chemat să venim din Mintea superioară, ne-aţi chemat prin rugăciuni şi ne-aţi chemat prin dorinţa voastră de a vă trezi. Amintiţi-vă că întreaga voastră lume, mintea voastră aşa cum este ea în acest moment, se va împotrivi la ceea ce spunem, din cauză că aţi creat o lume care să demonstreze că tocmai opusul este adevărat.

Unele dintre aceste idei vor fi foarte provocatoare, iar unele dintre ele vor fi respinse, dar vă rugăm să citiţi de mai multe ori acest material dacă vi se pare jignitor sau dacă vă este greu să-l înţelegeţi. Să ştiţi că nu este nimic în neregulă cu materialul. Să ştiţi că nu este nimic în neregulă cu voi. Doar că aceste idei sunt atât de departe de visul pe care l-aţi creat, încât ştiţi că, la un anumit nivel, va trebui să renunţaţi la vis pentru a crede aceste cuvinte. Dacă începeţi să credeţi aceste cuvinte şi le integraţi în minte, atunci lucrurile se vor schimba şi în lumea fizică. Pentru mulţi dintre voi, aceasta pare o idee înspăimântătoare, din cauză că nu aveţi încredere. Încă sunteţi scufundaţi în ideea de vinovăţie şi

frică pentru ceea ce aţi comis şi, prin urmare, o parte din mintea voastră încă mai crede că veţi fi pedepsiţi. Nu veţi fi pedepsiţi.

Ideea despre iad de aici provine. În mintea inconştientă care visează şi trăieşte în această lume a proiecţiilor şi a separării, există credinţa că există un Dumnezeu omniprezent care vă va pedepsi pentru ceea ce aţi făcut, ceea ce nu este cazul.

Iertaţi-vă pe voi înşivă

Ideea de iertare are mai multe paliere. Trebuie să vă iertaţi pentru eroarea pe care aţi făcut-o prin crearea acestei lumi. Când priviţi lumea şi nu o înţelegeţi, când priviţi lumea şi o detestaţi, când priviţi lumea şi vedeţi nedreptate şi suferinţă, înseamnă că nu înţelegeţi principiul proiecţiei. Când veţi înţelege principiul proiectării în lume a aspectelor interioare nedorite, abia atunci veţi putea ajunge într-o oarecare stare de iertare şi pace. Atâta timp cât credeţi că este reală (în sensul de soliditate) şi că duşmanii şi răul există acolo, vă plasaţi în poziţia victimei neputincioase. Sunteţi în condiţia de inconştienţă neputincioasă, care este una de totală neinstruire. Nu înţelegeţi ce-i adevărat – adică nu înţelegeţi că Dumnezeu este iubire, că Totul este iubire – în afară de ceea ce percepeţi prin minte şi anume proiecţiile tuturor temerilor voastre în lume cu scopul de a le putea detesta.

Motivul pentru care le-aţi proiectat în afară este că nu puteţi păstra în minte acest conflict. Vinovăţia şi frica v-ar copleşi şi aţi intra într-o stare de catatonie, să zicem aşa, sau aţi avea un episod psihotic. Aşa că v-aţi plasat în lume, separat de voi, toate temerile şi aversiunile, astfel încât să le puteţi judeca din afară. Aţi mai auzit această frază: „Nu judecaţi, ca să nu fiţi judecaţi” [Matei 7:1], dar nu o veţi accepta până nu veţi înţelege că această lume este propria voastră creaţie şi că duşmanii voştri sunt propriile aspecte mentale înspăimântătoare de care v-aţi separat ca să nu trebuiască să trăiţi mereu cu ele.

Când vedeţi un inamic în afară sau când sunteţi tentaţi să judecaţi ceva, trebuie să înţelegeţi că asta este o parte a minţii voastre fracturate, dar prezentată în exterior pentru a vă oferi o oarecare uşurare de ideile voastre distorsionate. Când judecaţi, atunci vă judecaţi o parte a minţii voastre şi vă doare, deşi s-ar putea să nu fiţi conştienţi. Prin urmare, aici intervine conceptul de iertare şi este foarte important să-l înţelegeţi nu ca în învăţăturile Bisericii şi nu ca pe ideea că persoana bună iartă şi, prin urmare, învinge răutatea. Ceea ce trebuie să înţelegeţi este că **iertarea este o declaraţie că aţi înţeles adevărul**, anume că orice nelegiuire comisă de alte fiinţe este exact ce a

proiectat propria voastră minte ca separare şi concepte de frică. Iubindu-i şi iertându-i pe aceşti făptaşi, veţi putea reintegra în minte acel aspect al sinelui şi veţi deveni mai întregi.

În această stare de pace – practicând iertarea prin înţelegerea adevărului despre procesul creator al minţii – veţi putea să vă întoarceţi Acasă şi să reveniţi la o stare de pace şi de unitate completă. În această stare de pace şi integritate, coşmarul se va transforma într-un vis minunat.

Pedeapsa vine din interior

Nu trebuie să vă faceţi griji că veţi pierde tot ce aveţi; nu despre asta-i vorba. Ideea că veţi pierde tot ceea ce preţuiţi este una dintre temerile care vă vor împiedica de la ceea ce se numeşte mântuire. Nu este cazul. Veţi fi treziţi cu binişorul din coşmar într-un vis frumos, într-un vis minunat de dragoste, abundenţă şi comuniune şi, din acel punct, veţi păşi cu uşurinţă în lumea stării voastre naturale, care este conexiunea cu Tot-ceea-ce-este, unitatea cu iubirea şi unitatea cu ceea ce numiţi Dumnezeu. Dar nu există niciun Dumnezeu care să pedepsească. Singura care v-a pedepsit vreodată este propria voastră minte, iar singurul iad pe care îl veţi vizita vreodată este cel în care trăiţi acum.

Nu vă temeţi de procesul trezirii. Nu vă temeţi de aceste informaţii. Mintea va crede că vă aşteaptă vreo pedeapsă ascunsă, dar nu este cazul. Singurele pedepse pe care vi le daţi sunt gândurile de ostilitate din mintea voastră, teama inconştientă de vinovăţie şi de răzbunare din partea unui Dumnezeu care nu există. Asta nu înseamnă că nu există Dumnezeu; ci că acel Dumnezeu în care credeţi voi nu există.

Nu există pedeapsă, nu există păcat şi nu există focul iadului şi condamnare. Acestea sunt concepte din mintea ego-ului care au fost vârâte în învăţături iniţial sacre şi apoi toate s-au amestecat, s-au încurcat şi v-au devenit foarte confuze. Acesta este motivul pentru care religia este confuză; şi motivul pentru care viaţa laică este dezamăgitoare. Încercaţi să daţi sens unei situaţii fără noimă, în care se manifestă tot ceea ce vă temeţi, tot ceea ce credeţi că aţi făcut şi orice păcat pe care credeţi că l-aţi comis (dar nu l-aţi comis cu adevărat).

Despre subiectul iertării vreau să mai vorbesc. În continuare, voi vorbi despre ce înseamnă iertarea în viaţa de fiecare zi, ca să aveţi o idee despre cum să gestionaţi situaţiile, cum vă va îmbunătăţi psihicul şi experienţa interioară a sinelui şi cum va transforma lumea exterioară pentru ca să vă bucuraţi mult mai mult decât acum.

Când predăm acest material, suntem încântaţi de potenţiala alinare pe care o poate aduce oamenilor. Am trăit şi noi încarnări fizice, aşa că ştim cum este să fii înşelat de visul pe care l-ai creat. Dar din punctul nostru de vedere de acum – din non-fizic, din sferele superioare ale conştiinţei – suntem foarte trişti să vedem cum suferă mintea umană. V-aţi scufundat atât de profund într-un vis din care nu vă puteţi trezi, încât nu mai auziţi vocea sănătăţii psihice şi a dragostei care vă cheamă spre ea.

Aşadar, vă oferim aceste învăţături cu absolută convingere şi dragoste, ştiind că, dacă măcar unul dintre voi aude, va însemna dispariţia iadului unei persoane şi încă o călătorie spre Cer. Acesta este un gând adânc, la care merită să ne gândim: Alinarea suferinţei chiar şi numai a unei singure persoane merită tot efortul. Sperăm că veţi preţui energiile şi dragostea care stau la baza acestui material. Suntem aici pentru a vă oferi o mână salvatoare din nisipurile mişcătoare în care vă zbateţi.

- CAPITOLUL NOUĂSPREZECE -

Iertaţi-vă pe voi înşivă

Felul cum este înţeleasă iertarea de către ego este foarte deranjant pentru oamenii adânc cufundaţi în mintea ego-ului şi în iluzia vieţii. Ei cred că sunt singuri, că sunt separaţi de ceilalţi şi că pot fi profund răniţi de alte fiinţe şi cu efecte cumplite. Dacă ce vă spun eu este adevărat (şi este) – că viaţa voastră este o proiecţie a tuturor credinţelor voastre într-o formă fizică, ca să le puteţi vedea – atunci înseamnă că tot ceea ce conţine această viaţă se află în interiorul vostru. De aici vine ideea de a vă trata aproapele aşa cum aţi vrea să fiţi şi voi trataţi. Acest mesaj devine foarte important atunci când înţelegeţi că, într-adevăr, ori de câte ori acţionaţi în lume, de fapt, vă trataţi pe voi înşivă într-un fel sau celălalt.

De aici vine ideea de a întoarce şi celălalt obraz când eşti lovit de lume în vreun fel. Dacă ripostezi, îţi vei întări credinţa în separare, ideea că nu eşti profund conectat la această lume. Deci riposta este un act care te menţine în credinţa în separare. Aceste chestiuni pe care le-am predat pe când trăiam pe planetă cu mult timp în urmă şi pe care le predau din nou acum nu au rolul să vă facă supuşi. Nu vă învăţ aceste lucruri ca să vă faceţi preş sau să fiţi o fiinţă pasivă şi fără poftă de viaţă. Ci au rolul să vă facă să înţelegeţi că, prin modul cum acţionaţi, vă întăriţi propriile credinţe.

O mare parte din învăţăturile mele au fost eliminate din cartea voastră numită Biblie. Nu am scris eu acea carte. Nu a fost inspirată divin în felul în care credeţi voi; absolut deloc. Cartea respectivă a fost asamblată în forma sa actuală de lideri politici şi religioşi care doreau să-şi păstreze sistemele în ordine şi poziţia lor de autoritate. Iar multe dintre învăţături – majoritatea învăţăturilor mele – au fost eliminate.

Poveştile despre emanciparea femeilor, poveştile despre sexualitate şi evangheliile despre puterea personală şi înălţarea conştiinţei au fost eliminate, deoarece subminau capacitatea celor de la putere de a-şi menţine controlul asupra mulţimii.

Fiul risipitor

Scopul naşterii mele, scopul încarnării mele în urmă cu atâţia ani, a fost să vă învăţ libertatea, să vă învăţ adevărul şi să învăţ oamenii cum să-şi ridice mintea din lumea materială şi din iluziile pe care le-au creat ca să se "protejeze"

de un Dumnezeu care credeau că-i va pedepsi. Desigur, nu există un asemenea Dumnezeu. Este doar o născocire a minţilor voastre amăgite şi separate, care proiectează teama că veţi fi pedepsiţi cumva pentru că v-aţi separat. Nu este cazul.

Aceasta este, desigur, povestea fiului risipitor. La asta m-am referit în textul respectiv din Biblie, deşi eu nu cream nicio Biblie pe atunci. Nu uitaţi că aceste poveşti au fost narate de martori care poate nu le-au reprodus cu exactitate, deci există multe posibilităţi de eroare şi, într-adevăr, au apărut erori – erori profunde – despre ceea ce am spus şi ce v-am învăţat.

Povestea fiului risipitor este cea a unui fiu care îşi părăseşte tatăl – care este chiar călătoria voastră ocolită prin frică, acest experiment al separării din dorinţa de a avea propriile aventuri, de a afla şi simţi lucruri, crezând că ele vă vor face fericiţi. Apoi vă daţi seama că nu este prea distractiv să fiţi departe de casă şi că spaima de întoarcere v-a menţinut în sărăcie, în iluzie şi separaţi de Acasă – de Tata şi Mama, dacă vreţi să folosiţi aceste cuvinte. Cu toate acestea, când veţi decideţi să vă întoarceţi, atunci veţi fi întâmpinaţi ca un adevărat fiu sau o fiică ce revine acasă.

Călătoria voastră prin frică, despre care vă învăţ acum, acest ocoliş într-o experienţă de separare, nu are nicio importanţă pentru Mintea Divină. Nu vă aşteaptă nicio pedeapsă sau osândă. Acestea sunt doar iluzii în mintea voastră, pe care le-aţi proiectat în exterior şi astfel v-aţi creat în lumea voastră: un Dumnezeu pedepsitor, un Dumnezeu crud, poveşti despre focul iadului şi condamnarea veşnică. Nimic din acestea nu există. Ele există doar în mintea separată şi înspăimântată şi, din cauză că sunt atât de oribile, nu pot rămâne acolo, aşa că sunt proiectate în poveşti şi mitologii neadevărate.

Iertaţi-vă proiecţiile cauzate de separarea voastră

Aşadar, prin aceste învăţături am încercat să transmit această cunoaştere. Trebuie să înţelegeţi că multe dintre învăţăturile care însoţeau aceste afirmaţii rămase în Biblie au fost eliminate din învăţăturile Bisericii. Prin urmare, aceste poveşti au rămas de sine stătătoare şi nu prea vă ajută să înţelegeţi ceva, din cauză că au fost eliminate informaţiile fundamentale pe care s-au bazat. De aceea primiţi acum informaţia completă: ca să puteţi înţelege de ce am învăţat oamenii să-şi întoarcă şi celălalt obraz. Întoarce-ţi obrazul, pentru că a riposta înseamnă a-ţi perpetua frica şi separarea. Dacă nu ripostezi, atunci cu adevărat iubeşti un aspect al tău care până acum nu a fost iubit. Această atitudine îl

reintegrează în minte, iar tu devii mai integrat, mai întreg şi mai aproape de întoarcerea Acasă.

Când ierţi alte fiinţe, înţelege că ele sunt aspectele tale nedorite pe care le-ai proiectat în exterior. Iartă această fiinţă în sensul de a nu o judeca în primul rând. Nu înseamnă că observi păcatul şi apoi ierţi păcatul. Ci doar spui: „Acest comportament este inacceptabil, din cauză că este un aspect al meu”. Şi, observând acest comportament, ştiind că nu este vorba de o altă fiinţă separată, ci de un aspect al propriei tale minţi care ţi se prezintă pentru a fi vindecat şi a-ţi creşte conştientizarea, vei scotoci imediat în minte: „Oare am acest aspect în mine şi nu am fost conştient de el? ” Într-adevăr, vei găsi acel aspect în mintea ta, dar neconştientizat. A fost adus la lumina conştiinţei de acţiunea acelei fiinţe aparent exterioare şi separate de tine, şi este cu adevărat un cadou să ţi se ofere ocazia de a iubi şi ierta acel aspect al tău!

Aici nu este vorba despre alte fiinţe. Este vorba despre iertarea de sine, de reîntregirea sinelui şi de aceea este atât de importantă practica iertării. Acesta este motivul pentru care este atât de important să nu acţionezi în mod violent sau brutal, pentru că te ataci singur. Iar atacându-te singur, te simţi groaznic în acest loc al judecăţii, deoarece întăreşti ideea de separare şi, cu cât te adânceşti în separare, cu atât te doare mai tare.

Aşa te simţi când judeci pe cineva, când ataci pe cineva. Simţi această boală îngrozitoare, această groază dinăuntru, dar, fiindcă nu înţelegi principiul creaţiei, crezi că te simţiţi groaznic pentru că alţii au fost răi; crezi că te simţi groaznic pentru că te-au atacat. De fapt, te simţi groaznic pentru că tu eşti rău – prin vorbire răutăcioasă, comportament violent sau judecată – şi atunci când o faci, te adânceşti în ideea de separare, te îndepărtezi de ceea ce numiţi Dumnezeu sau Unime, şi suferi.

Adevărul din spatele confuziei

Aceste poveşti au avut un scop în misiunea mea de pe Pământ, dar mintea ego-ului este buimăcită când le citeşte şi iată de ce: Vi se cere să acţionaţi într-un mod care nu are sens, fiindcă vi s-au dat informaţii incomplete. Foarte multe texte au fost eliminate din învăţăturile mele, pentru că nu se potriveau cu ce voiau autorităţile vremii. Dacă nu aveţi acele alte texte care să explice acest comportament, el pare nebunesc pentru mintea ego-ului. Şi, într-adevăr – având în vedere sistemul de credinţe practicat de majoritatea dintre voi, anume că aţi fi o fiinţă separată, că aţi putea fi răniţi, că nu ar exista Dumnezeu –

remedile pe care le-am prezentat cu mulţi ani în urmă nu au niciun sens pentru mintea voastră.

Acesta este motivul pentru care atât de mulţi oameni au părăsit Biserica: Ei văd suferinţa pe care o provoacă această cunoaştere parţială. Când trăieşti în mintea ego-ului, crezând că eşti separat şi crezând în materie, şi neavând nicio legătură cu Sursa, aceste acţiuni par să fie împotriva bunăstării tale; aceste acţiuni par să amplifice pericolele din viaţă.

Poţi să nu ripostezi când te atacă cineva? Asta pare ceva imposibil. Nu eşti suficient de evoluat spiritual pentru a o face. Dar când înţelegi toate învăţăturile, când înţelegi adevărata ta putere, când înţelegi ce ai construit din frică şi când înţelegi cum funcţionează mintea, atunci aceste acţiuni încep să aibă sens. Nu le faci pe orbeşte, fără nicio înţelegere. Ci înţelegi scopul lor şi poţi să integrezi şi celelalte aspecte ale învăţăturilor, care îţi vor schimba viaţa. Nu poţi acţiona ca o fiinţă elevată, trezită, dacă ai o minte înspăimântată, materialistă şi needucată. Este imposibil.

Deci, este foarte important să înţelegeţi principiile creaţiei, aşa cum le prezentăm aici şi aşa cum şi Ananda vă învaţă în cărţile lor. Este important să citiţi toate aceste materiale în ansamblu, deoarece vă învaţă despre toate aspectele diferite ale minţii egotice şi despre diferitele voastre comportamente ce întăresc conceptul de separare. Abia când veţi înţelege cu adevărat cât de profund v-aţi rătăcit în iluzie, veţi putea începe să urcaţi pe scara cunoaşterii. Abia când le veţi aborda într-un mod multilateral – prin practica antrenamentului gândirii şi a disciplinei minţii, mutarea atenţiei şi preocupărilor, transformarea corpului, înţelegerea energiilor şi concentrarea minţii asupra anumitor învăţături – veţi putea practica aceste învăţături cu înţelegere şi încredere. Dacă le faceţi într-o stare de frică, cu sentimentul că Dumnezeu vă va pedepsi dacă nu le faceţi, atunci veţi acţiona foarte lipsiţi de putere şi neavând forţa iubirii la bază, deci nu vor funcţiona.

Trebuie să acţionaţi în conformitate cu credinţele şi gândurile voastre, şi atunci veţi fi aliniaţi la puterea creatoare şi veţi putea influenţa lumea prin comportamentul vostru. În concluzie, de aceea înţelegeţi greşit învăţăturile mele ciopârţite de alţii. Au fost adaptate şi eliminate, şi numai mici fragmente au fost permise de sistemul de cenzură al patriarhilor, oligarhiei şi tuturor factorilor de putere şi influenţă care se manifestau la momentul respectiv.

Lumea lăuntrică versus masca socială

Dacă vreţi să găsiţi pacea, dacă vreţi să găsiţi fericirea şi dacă vreţi să vă treziţi, aceste învăţături vă vor permite să o faceţi. Iertarea, aşa cum o învăţ eu acum, vă întăreşte credinţa în Unitate şi în legătura voastră cu Sursa. Pe măsură ce acţionaţi în conformitate cu noile credinţe, ele se vor înrădăcina mai adânc în mintea voastră. În momentul de faţă, aveţi implantate în minte multe minciuni şi învăţături false, iar învăţăturile mele vor părea ciudate, din cauză că neadevărul s-a cimentat în mii şi mii de ocazii.

Acum trebuie să învăţaţi adevărul într-un mod sistematic şi vi se va părea o limbă străină când veţi începe. Nu îl veţi simţi neapărat ca fiind adevăr. S-ar putea să vă dea senzaţia că-i adevărat, dar veţi învăţa nişte chestiuni care ar putea părea nebuneşti, deoarece sunt opusul a ceea ce credeţi, anume credinţa în separare, frică, moarte, singurătate şi autoprotecţie. Aşa funcţionaţi mulţi dintre voi în lume, deşi v-aţi deghizat sub o mască socială fericită şi zâmbitoare. Însă aceste credinţe dau în clocot sub suprafaţă.

Pe măsură ce veţi învăţa aceste noi lecţii, veţi putea să vă schimbaţi lumea interioară. Aveţi o lume lăuntrică şi o mască socială. Masca socială este ceea ce sunteţi condiţionaţi să prezentaţi celorlalţi, dar ascunzându-vă toate fricile şi neliniştile. De aceea, viaţa poate părea o continuă luptă; simţi că nu poţi arăta cine eşti cu adevărat. Simţi că nu poţi împărtăşi teroarea şi sentimentele de izolare şi singurătate pe care le ai. Te agăţi cu disperare de alte corpuri pentru a te uşura de această durere şi intri în relaţii toxice. Nu poţi avea o relaţie sănătoasă până nu ştii ce se întâmplă, până nu înţelegi principiile care se manifestă şi până nu înţelegi că comportamentul partenerului tău îţi arată ceva care trebuie schimbat în tine.

Atâta timp cât vă atacaţi partenerul, judecându-l pentru un comportament pe care-l consideraţi incorect, atunci relaţia nu poate supravieţui. Şi la asta asistaţi în societatea voastră modernă. Vedeţi fiinţe atât de profund implicate în iluzie, încât se atacă şi se distrug reciproc din ignoranţă, având convingerea că asta le va aduce ceea ce vor. Ei nu înţeleg că le va aduce exact opusul a ceea ce doresc. În schimb, studiind acest material, veţi primi pace, dragoste, bucurie, armonie şi abundenţă.

Să nu vă temeţi că veţi pierde ceva. Nicidecum. Va trebui să vă adaptaţi priorităţile şi modul de a privi lumea, dar majoritatea dintre voi nu veţi căuta mântuirea decât dacă sunteţi cu adevărat dezamăgiţi de ceea ce aveţi şi sunteţi gata să faceţi ceva diferit, pentru că observaţi nebunia a ceea ce vă faceţi singuri şi pricepeţi că nu-i corect, fiindcă nu-i deloc distractiv.

Manifestarea fizică a Minţii divine

Iată de ce sunteţi învăţaţi iertarea. Este manifestarea fizică a credinţei în Unime. Este o întărire în planul fizic a ideii că Mintea Divină este energia voastră unificatoare, părintească, să zicem aşa. Nu pierdeţi absolut nimic prin practica iertării. Câştigaţi legătura cu Sursa; câştigaţi pacea. Câştigaţi uşurarea de atacurile neîncetate ale minţii egotice, care vede pretutindeni fiinţe, locuri sau lucruri care comit păcate. Vocea ego-ului îi condamnă dur şi necruţător pe cei pe care îi percepe ca păcătuind. Deci veţi dobândi mai multă pace şi, dobândind mai multă pace, veţi putea primi mai multă cunoaştere de la non-fizic. Veţi căpăta mai multă energie prin simplul fapt că nu o veţi mai cheltui în atacuri neîncetate asupra lumii exterioare şi, astfel, veţi avea capacitatea de a vă concentra mai mult pe ceea ce doriţi să creaţi.

Când mintea se îndepărtează de aceste ataşamente magnetice faţă de păcat şi judecată şi când gândurile devin mai uşor de controlat, deoarece ţi-ai disciplinat mintea, atunci te vei putea concentra asupra acelei lumi pe care doreşti să o creezi. Pe măsură ce alungi ideea epuizantă de separare şi n-o mai întăreşti, începi să te vezi pe tine însuţi aşa cum eşti în realitate. Începi să te vezi ca fiind o expresie magnifică şi creatoare a Minţii Divine, rătăcită temporar într-un vis, şi devii entuziasmat de viaţa ta. Devii nerăbdător să ajungi Acasă. Eşti scos din ciclul nesfârşit de moarte, neputinţă şi boală, iar corpul devine mai sănătos. Vibraţia ta va creşte şi bolile tale vor trece. Va spori capacitatea ta de a trăi o viaţă lungă şi sănătoasă. Există mii şi mii de beneficii ce pot fi câştigate din această practică fundamentală a iertării şi nu vei regreta niciodată. Îţi vei transforma mintea într-un loc minunat, prolific şi liniştit, iar viaţa ta o va reflecta, deoarece viaţa este întotdeauna o reflexie a minţii.

Iertarea este cea mai importantă practică bazată pe această înţelegere. Nu vă cer fără motiv să iertaţi; Vă îndemn să iertaţi pentru că este cheia care deschide uşa cunoaşterii. Prin practica iertării, obţineţi pace, armonie şi iubire şi, când vă aflaţi în acea stare, atunci vă aflaţi în armonie cu Mintea non-fizică şi Divină şi veţi primi informaţii din acea sursă vibratorie înaltă. Viaţa va începe să vi se schimbe într-un mod inimaginabil în acest moment.

- CAPITOLUL DOUĂZECI -

Energia sexuală

Povestirile istorice despre învăţăturile mele sunt foarte inexacte. Nu am făcut nicio menţiune despre celibat în învăţăturile mele. Chiar am fost un practicant a ceea ce este acum cunoscut sub numele de arte tantrice, învăţate în călătoriile mele prin Orientul Îndepărtat, în zonele în care practicile yoghine erau stăpânite şi predate liber celor interesaţi, aşa cum am fost şi eu.

Această energie sexuală, care a provocat atâta durere şi suferinţă, din cauza învăţăturilor greşite ale Bisericii, trebuie adusă la lumină şi înţeleasă. Este o energie divină. Energia sexuală este manifestarea fizică a creativităţii divine în corpul vostru fizic; asta este. Nu este altceva. Nu are ataşat niciun păcat de ea. Doar când energia sexuală este utilizată de mintea cu vibraţie inferioară, atunci devine obscură şi se manifestă cu dificultate.

Mintea care este trează, mintea care este conectată la Divin, mintea care este conştientă de ea însăşi şi care practică bunătatea iubitoare, compasiunea şi grija faţă de ceilalţi şi de sine va folosi această energie în modul cel mai adorabil şi iubitor şi drăguţ. Este o legătură cu Divinul; fără niciun dubiu. Afirm fără echivoc că este o legătură cu Mintea Divină. De aceea vi s-a oferit, ca o cale spre trezire, ca o cale spre divinitate. Basmele şi minciunile despre ea au provocat multă suferinţă în istorie şi în vieţile voastre individuale, dar acum este timpul să o scoateţi la iveală şi să discutaţi despre ea.

Strânsorile Bisericii s-au diminuat, iar acest fapt ne permite să purtăm aceste discuţii, dar strânsorile pornografiei şi promiscuităţii şi manifestărilor de vibraţie inferioară ale energiei sexuale cauzează acum tot atâtea probleme pe cât a provocat Biserica, doar că la cealaltă extremă. Aşadar, vom încerca să punem totul în echilibru, exprimând adevărul şi vorbind despre realitate, anume că în această creaţie fizică vi s-au dat multe daruri, dar v-aţi îndepărtat de adevăr.

V-aţi separat de adevăr, dar Divinul v-a oferit două daruri să le luaţi cu voi în călătorie. Unul dintre ele este sistemul vostru de ghidare emoţională, care vă ajută să vă găsiţi drumul spre Acasă, iar celălalt este energia sexuală. Această energie este o ocazie directă de a reveni Acasă, în sensul că vă poate conduce la Unime. Vă poate conduce într-o stare de fericire şi extaz de natură divină, care vi s-a oferit ca o amintire a ceea ce sunteţi cu adevărat. Trebuie să vă amintiţi că v-aţi îndepărtat de Unitate, din cauză că aveţi capacitatea de a face orice doriţi, dar vi se oferă acest memento al Unimii şi de aceea este o forţă atât de puternică: vă atrage necontenit Acasă.

O să vă povestesc acum despre experienţele cu energia sexuală din viaţa mea, deoarece s-au lansat atât de multe minciuni în acest sens.

Am fost căsătorit cu Maria. Eram soţul ei şi aveam relaţii fizice normale de soţ şi soţie. Nu a fost vorba de niciun celibat în viaţa mea; Eram un tânăr pasional şi sănătos şi îmi plăcea foarte mult să fac dragoste cu partenera mea. Eram priceput la artele tantrice, care a devenit o parte a practicii noastre spirituale. Ne-am implicat împreună în practici tantrice, ca o modalitate de a accesa Mintea Divină. Bineînţeles, am fost dirijat din non-fizic în aceste tehnici. Eu şi Maria ne-am bucurat de o relaţie sexuală plină de fericire şi conexiune cu Divinul. Ne-am iubit foarte mult fizic, spiritual, mental şi emoţional. Este un cadou minunat, într-adevăr, să-ţi oferi şi să permiţi acestei energii să curgă prin tine, umplându-te cu claritate şi dragoste, având ca ghid inspiraţia divină. Vei descoperi că totul va fi bine, iar durerea şi suferinţa pe care le-ai simţit vor dispărea.

Aliniaţi-vă cu Divinul

Aveţi o profundă neînţelegere a ce este şi pentru ce este. Confuzia voastră este adâncă, pentru că aţi fost învăţaţi atât de multe neadevăruri de către Biserică. Biserica a folosit această energie pentru propriile sale metode, iar secretul şi vălul minciunilor pe care le-a aruncat asupra acestui act este dezgustător. Acest fapt va ieşi la lumină în viitor şi nu într-un viitor prea îndepărtat. Această învăţătură va porni discuţia. Este o energie foarte puternică şi tocmai de aceea este utilizată de regimurile negative şi opresive.

Trebuie să vă aliniaţi cu Divinul. Trebuie să vă aliniaţi cu sferele superioare când vă aventuraţi în utilizarea acestei energii. Folosirea acestei energii într-un mod negativ vă va denatura mintea şi corpul. Deci, acesta este un fel de avertisment – nu o ameninţare, ci un avertisment tandru şi generos – care vă cere să daţi atenţie lecţiilor oferite în cartea scrisă prin acest medium de către Ananda, co-creatorii noştri din această călătorie iniţiatică. Este important să înţelegeţi că cea mai puternică conexiune cu această energie este adusă de claritatea mentală, iubirea sufletească şi focalizarea pe divin. Nu are deloc aspecte păcătoase, cu excepţia cazului în care este folosită de mintea ego-ului pentru a manipula sau răni, dar asta nu are nimic de-a face cu energia însăşi; ci are legătură cu mintea care se foloseşte de ea.

Aş vrea tare mult să înţelegeţi că mintea poate folosi energia pentru orice vrea; dar asta nu se reflectă asupra energiei. Energia nucleară poate fi utilizată pentru a ucide sau poate fi folosită cu folos; energia din alimente poate ucide din

cauza lăcomiei sau poate fi folosită pentru a vindeca şi a ajuta. Orice energie din acest plan tridimensional se manifestă dual, iar energia sexuală nu este diferită. Nu este păcătoasă în sine, iar eu am fost un adept al practicii sexuale divine. Afirm asta ferm şi fără echivoc. Cu adevărat, m-am implicat ca să învăţ oamenii despre acest adevăr în ultimii 2000 de ani.

Vin acum să afirm adevărul că energia sexuală este o energie divină. Înţelegeţi că sunteţi o fiinţă cu mai multe faţete şi că această energie nu este separată de ceea ce sunteţi. Nu o puteţi planta într-o anumită zonă a vieţii voastre şi să vă aşteptaţi să înflorească, atunci când în alte zone aveţi vibraţii inferioare, emiteţi critici şi judecăţi şi aşa mai departe. Toate acestea sunt aspecte interconectate ale fiinţei voastre. Sunteţi o fiinţă holistică şi trebuie să pricepeţi asta. Fiecare act, fiecare gând, fiecare cuvânt şi fiecare faptă la care participaţi creează ceva, are o mare putere şi vă va conduce fie spre Cer, fie departe de el.

Nu există aşa ceva ca iadul; există doar separarea de lumină, de Unime, de această energie pe care o numiţi Dumnezeu, Tot-ce-este sau Mintea Divină. Este iad când vă îndepărtaţi de ea, când vă adânciţi în cruzime, separare şi judecată. Dar este întotdeauna alegerea voastră. Există nenumărate fiinţe în jur care doresc să vă ajute să ieşiţi din întunericul ignoranţei şi care doresc să vă conducă spre sferele superioare, ca să începeţi să aveţi un vis fericit, în locul coşmarurilor în care trăiţi mulţi dintre voi.

Îmbrăţişaţi-o cu înţelepciune

Deci energia sexuală trebuie îmbrăţişată, dar nu trebuie îmbrăţişată în ignoranţă. Trebuie îmbrăţişată cu înţelepciune. Trebuie îmbrăţişată atunci când sunteţi informaţi cu privire la utilizarea corectă a energiei respective şi ce putere are. Când aflaţi că ea are legătură cu Divinul, deveniţi capabili să vă schimbaţi focalizarea, conştiinţa şi gândurile în unele care se aliniază cu adevărul, iar acea energie va înflori şi se va amplifica în interiorul vostru într-un mod extrem de încântător şi puternic şi însufleţitor.

Mulţi folosesc acum această energie considerând-o un secret tenebros şi murdar. Este ţinută în spatele uşilor închise, de teama expunerii şi a judecăţii din partea altora, din cauză că au fost învăţaţi că este într-un fel murdară sau greşită. Nu este; nu este niciodată. Doar că este greşit folosită sau înţeleasă. Iar din partea noastră avem întotdeauna iertare pentru fiinţele care sunt zăpăcite de învăţături rele sau instrucţiuni inexacte de la cei cu autoritate în acest domeniu.

Dacă aţi înţeles greşit energia sexuală până în acest moment, să nu credeţi că veţi avea parte de vreo pedeapsă când veţi trece dincoace. Nu este cazul. Dar dacă tot aveţi acum ocazia să vă reeducaţi, să reînvăţaţi adevărul şi să înţelegeţi că sunteţi fiinţe divine şi că sexualitatea este o energie divină care vă va ajuta în procesul de trezire, atunci profitaţi de această ocazie. Veţi putea să vă transformaţi mintea în această viaţă şi nu va trebui să vă întoarceţi pe Pământ pentru a învăţa din nou lecţia.

Voi nu vă întoarceţi să reînvăţaţi lecţiile ca pe o pedeapsă. Ci ca să puteţi avea o înţelegere totală şi completă a ceea ce aţi înţeles greşit. Vă încarnaţi în acest plan fizic şi aveţi aceste dificultăţi, din cauză că credeţi în neadevăruri şi vă închinaţi la lucruri care nu merită veneraţia voastră. Energia sexuală este un dar divin al cerului şi va apărea în corpul vostru.

Ce aş vrea să înţelegeţi este că, atunci când aceste energii încep să apară în corpul vostru, oferiţi-le lui Dumnezeu. Oferiţi-le Minţii Divine şi cereţi ca viziunea voastră să fie vindecată de orice neînţelegere a acestora. Cereţi vindecare, cereţi clarificări şi cereţi iubirii să se concentreze asupra acestei zone a voastre, dacă vă provoacă suferinţă. Mulţi dintre voi aveţi necazuri în acest domeniu şi aveţi nevoie de asistenţă, iar noi suntem aici pentru a vă ajuta să înţelegeţi.

Nu trebuie să vă blocaţi această energie. Face parte din vitalitatea voastră şi din sfinţenia voastră. Vă rog să învăţaţi din nou adevărul despre sexualitate şi despre legătura voastră cu Divinul prin această energie minunată, care vă este disponibilă în orice moment al zilei, în orice zi a săptămânii, în orice lună. Aveţi capacitatea de a realiza această conexiune divină, care este fericită şi extatică. Vi s-a dat ca dar, ca ghid, ca o cale spre Acasă.

Vă ofer binecuvântarea şi dragostea mea şi vă rog să vă iertaţi pentru păcatele pe care credeţi că le-aţi comis, iar acum să vă reeducaţi în adevărul iubirii şi al energiei sexuale. Înţelegeţi că ea vine de la Dumnezeu şi este pentru iubire. Şi asta-i tot!

- CAPITOLUL DOUĂZECI ŞI UNU -

O nouă paradigmă

Am trăit cu mult timp în urmă în planul vostru terestru, apoi am ieşit din acea conştiinţă şi am intrat în conştiinţa în care sunt acum cuprins, conştiinţa celeilalte lumi, conştiinţa din afara corpului – dacă vreţi s-o numim aşa – non-fizicul. Dar asta nu înseamnă că, pe acest tărâm, nu suntem fiinţe complete. Acesta tărâm nu este o replică fantomatică a lumii voastre. De fapt, opusul este adevărat. Voi trăiţi într-un psihic foarte limitat, plin de interdicţii, dureros de închis, care nu vă permite să accesaţi ceea ce sunteţi.

Sunteţi fiinţe extrem de creatoare. Sunteţi fiinţe spirituale, fie că vă daţi seama sau nu. Sunteţi temporar şi, uneori, din greşeală cuibăriţi într-o formă fizică, dar din ea trebuie să vă treziţi; aceasta este alegerea pe care aţi făcut-o – să vă urmaţi ideile, aşa distorsionate cum erau ele, şi să vă urmaţi idolii, aşa nedemni de adorarea voastră cum erau ei. Iar acea experienţă vă provoacă suferinţă. Acea experienţă vă oferă sentimentul de separare.

Aceia dintre noi care ne-am ridicat din acea mentalitate, din acel concept limitat despre sine, acum ne întoarcem la voi şi vedem durerea şi suferinţa. După ce am fost acolo, ştim cum este să fii mărginit de judecăţi sau frică. Desigur, pe tărâmul nostru, există mulţi care nu au fost niciodată captivi în închisoarea trupească a unei fiinţe pământene, o fiinţă inconştientă, iar aceştia nu prea înţeleg ceea ce se întâmplă pe Pământ. Dar aceia dintre noi care am fost acolo le putem explica şi le solicităm ajutorul pentru a vă trezi. Asta se întâmplă în acest moment.

Eliberaţi-vă mintea

A venit timpul eliberării minţii umane de constrângerile sale. A venit timpul eliberării minţii umane de robia religiei. A venit timpul eliberării minţii umane de viziunile greşite care o limitează, care o ţin într-un vehicul mult prea mic pentru măreţia şi abilităţile sale creatoare. Aceste informaţii sunt concepute pentru a vă trezi, astfel încât să puteţi să vă trăiţi propria natură Cristică, să intraţi în lumina Minţii Cristice.

V-am învăţat că puteţi face tot ceea ce am făcut şi eu în planul fizic şi o repet. Nu sunt diferit de voi; doar că am urcat mai sus pe scară, în timp ce voi vă aflaţi pe treptele inferioare şi în beznă. Poate că vedeţi puţină lumină în faţă şi urcaţi, sperând să găsiţi o alinare de fricile şi de energiile materialiste pe care aţi

ales să le experimentaţi. Aveţi întotdeauna de ales. Vă creaţi o anumită experienţă prin alegerile voastre clipă-de-clipă în privinţa a ceea ce spuneţi, ce credeţi, ce faceţi şi la ce vă concentraţi. Nimeni din exterior nu vă provoacă experienţa; nu există nicio pedeapsă din trecut şi niciun zeu care să vă distrugă speranţele şi visele. Chiar dacă este posibil să trăiţi şi aşa ceva, ele sunt propriile voastre credinţe care se manifestă în lumea fizică.

Dar dacă nu ştiţi acest lucru, dacă nu aveţi instrucţiuni adecvate – aşa cum nu aţi avut în societatea voastră de foarte multe generaţii – vă pierdeţi în mocirla minţii şi în propria gândire orientată greşit, aşa că nu încetaţi să creaţi lucruri pe care nu le doriţi. Aveţi această capacitate de a crea orice doriţi. Aveţi capacitatea de a trăi o viaţă lipsită de boli. Aveţi capacitatea de a trăi o viaţă într-un corp care nu îmbătrâneşte şi care nu moare; puteţi s-o faceţi. Dar numai prin conştientizare, prin trezire şi prin practicarea tuturor principiilor despre care vorbim, doar aşa puteţi să vă treziţi la sinele natural şi adevărat care sunteţi.

Cu toate acestea, trebuie să înţelegeţi ce vi s-a făcut. Trebuie să cunoaşteţi minciunile şi viziunile greşite pe care le-aţi luat drept adevăr, iar pe acele fiinţe sau experienţe din trecut care v-au arătat ceva neadevărat trebuie să le consideraţi ca pe profesorii voştri.

Propria voastră reflexie

Nu aţi fost învăţaţi principiile meditaţiei. Nu aţi fost învăţaţi principiile gândirii focalizate. Nu aţi fost învăţaţi principiile care produc consecinţe când emiteţi judecăţi, care vă arată ce se întâmplă atunci când îi judecaţi şi vă separaţi de fraţii şi surorile voastre în această excursie prin lume. Nu aţi fost învăţaţi despre natura fluidă şi maleabilă a lumii voastre. Aţi fost învăţaţi că ar fi o realitate solidă, obiectivă şi fixă, dar nu este aşa. Este, din absolut toate punctele de vedere, o reflexie a voastră. Da, orice există în acest plan este un aspect al vostru.

Boala este o reflexie a acelui aspect al sinelui care nu este sănătos, care nu ia decizii sănătoase, poate chiar intenţionat. Războaiele din planul vostru fizic sunt reflexiile luptelor care se petrec în minţile voastre. Poate că vă luptaţi cu rude sau cu foşti iubiţi sau poate că sunt viitoare bătălii pe care vi le imaginaţi că le aveţi cu duşmanii. Toate acestea creează războaie în planul vostru fizic. Separarea voastră faţă de fraţii şi surorile voastre, aceste judecăţi pe care le faceţi cu privire la valoarea voastră faţă de a lor sau valoarea lor faţă de a voastră, creează inegalitatea de avere: cei săraci şi cei bogaţi, cei valoroşi şi cei fără valoare, cei urâţi şi cei frumoşi.

Toate aceste experienţe relative există în minte şi, pe măsură ce le vindecaţi în mintea voastră, vă veţi transforma experienţele din lume. Aceasta este o ştiinţă simplă. Nu este religioasă, în sensul că vi s-ar fi făcut ceva rău sau în favoarea voastră de către un zeu mai puternic decât voi, un zeu din afara voastră. Nu este cazul. Pur şi simplu, vi se arată în ce crede mintea voastră. Exact asta este lumea voastră şi ceea ce vedeţi în faţa ochilor.

Trăiţi-vă viaţa

Este o simplă reflexie, dar nu vi s-a spus asta. Vi s-a spus că suferinţa pe care o trăiţi este vina altor oameni. Aţi fost învăţaţi, prin învăţături greşite legate de viaţa mea, că sacrificiul v-ar aduce ceva bun. Dar tot ce face este că vă aduce durere şi suferinţă şi o viaţă netrăită. Nu vă face mai sfinţi. Nu vă face [mai buni] în ochii lui Dumnezeu după ce treceţi dincolo. Nu există nicio răsplată dacă vă sacrificaţi; de fapt, opusul este adevărat. Veţi pricepe că aţi irosit o ocazie dată de Mintea Divină, o ocazie de a vindeca ceea ce este în voi şi nu aţi profitat de ea, din cauză că nu v-aţi trăit dorinţele sau nu v-aţi realizat propria experienţă de viaţă. V-aţi sacrificat ca şi cum n-aţi fi avut valoare în comparaţie cu altcineva. Poate că aţi învăţat acest lucru de la un învăţător spiritual, un preot sau un membru al familiei care a vrut să vă sacrificaţi pentru beneficiul său şi, în tinereţe, l-aţi înţeles greşit şi l-aţi crezut. Nu aţi ştiut că aveţi dreptul să vă trăiţi viaţa fără a fi datori nimănui, alegând orice vreţi şi creând orice doriţi să creaţi.

În acelaşi timp, nu există nicio pedeapsă la sfârşitul unei vieţi de sacrificiu; ci doar posibilitatea de a învăţa din nou. Vi se oferă posibilitatea de a trăi o altă viaţă şi de a alege din nou. Dar ceea ce vă rugăm să faceţi este să alegeţi din nou chiar acum. Nu aşteptaţi până când veţi trece dincolo şi veţi conştientiza pentru ce fusese menită viaţa voastră. Suntem aici, acum ca să vă spunem care este scopul vieţii.

Scopul vieţii tale este acela să ţi-o trăieşti. Viaţa ţi s-a dat pentru ca tu să exprimi unicitatea fiinţei care eşti, aspectul unic al Minţii Divine care eşti, pe care nimeni altcineva nu îl poate împlini. Experienţele pe care alegi să le ai, datorită dorinţelor tale înnăscute, sunt calea spre trezirea ta. Nu poţi trăi viaţa altcuiva şi să te trezeşti. Poţi trăi doar propria ta viaţă şi să trăieşti ceea ce alegi să trăieşti, fiind ghidat de dorinţele tale, de pasiunile tale, de lucrurile care te fac curios şi de cele pe care doreşti să le înţelegi mai bine.

Aceasta este harta voastră până la trezire şi numai printr-o exprimare-de-sine sinceră şi trăind o viaţă autentică, doar aşa veţi ajunge să înţelegeţi cine sunteţi şi în ce constau greşelile, percepţiile greşite şi adevărurile voastre. Le

veţi afla numai urmându-vă sistemul interior de ghidare, care este clar marcat pe hartă prin sentimente minunate de pasiune, bucurie şi fericire.

Nu este nevoie să fiţi nefericiţi. Nu este nevoie să suferiţi. Nu asta v-am învăţat când am trăit în formă fizică. Aceasta este o denaturare a învăţăturilor mele, în care v-au îndoctrinat structurile de putere care doreau să-şi păstreze controlul asupra oamenilor, care doreau să le facă rău şi să le manipuleze în orice mod li se părea potrivit. Mi-au schimbat cuvintele, răsturnându-le sensul şi ştergând textele care nu le conveneau şi v-au învăţat neadevăruri în numele meu.

Trebuie să vă salvaţi singuri şi să vă reeducaţi

Nu trebuie să mai aştepţi salvarea de la lumea materială. Nu trebuie să mai crezi că alţii te vor salva. Nimeni nu te va salva în afară de tine. Această lume este creaţia ta. Este o reflexie a minţii tale şi numai tu o poţi schimba. Doar tu o poţi remodela. Doar tu o poţi transforma în ceea ce vrei să fie şi o poţi face ascultându-ţi dorinţele, pasiunile, îndemnurile şi chemările venite din inimă.

Va trebui să fii puternic pentru a face asta. Există multe învăţături în cultura voastră care spun să nu faceţi ceea ce doriţi, deoarece ar fi un gest auto-permisiv sau crud – pentru membrii familiei, pentru copii sau pentru bunici sau pentru oricine ar fi. Dar vă puteţi urma inima cu blândeţe. Înţelegeţi că puteţi lua decizii pe cont propriu, dar nu o faceţi din poziţia ego-ului.

Trebuie să vă clarificaţi percepţia lucrurilor. Viziunea v-a fost distorsionată, iar deciziile pe care le luaţi nu sunt clare. Sunt afectate de condiţionări de care nu sunteţi conştienţi şi acesta este rostul "*Cursului de miracole*". Acesta este scopul acestei investigaţii ferme şi hotărâte prin minte. Limpeziţi-vă mintea, ca să puteţi începe să vedeţi clar şi să vă interpretaţi desluşit gândurile şi ideile – cu un simţ al sinelui purificat şi vindecător.

Aşadar, nu luaţi decizii precipitate bazate pe idei distorsionate. Întâi înţelegeţi în ce situaţie vă aflaţi, chiar dacă aţi putea simţi că vă vine să fugiţi şi să vă ascundeţi. V-aţi înţeles greşit gândurile şi sistemul de ghidare. Iar dacă reacţionaţi negativ la aceste câteva propoziţii pe care le citiţi aici, veţi lua decizii proaste bazate pe frici egotice, limitări egotice şi condiţionări care nu sunt ale voastre.

Luaţi noi decizii

Trebuie să vă limpeziţi mintea înainte de a lua decizii diferite şi înainte de a vă schimba cursul vieţii, dacă credeţi că este necesar. Viaţa voastră de acum se bazează pe starea minţii voastre de acum, deci nu puteţi fugi de voi înşivă, cei care sunteţi acum. Trebuie să începeţi să luaţi decizii diferite. Trebuie să începeţi să vă reeducaţi. Trebuie să începeţi să introduceţi informaţii noi în mecanismul de luare a deciziilor, care este mintea voastră conştientă.

Dacă aţi luat o mie de decizii proaste care au dus la viaţa pe care o trăiţi acum, începeţi să luaţi noi decizii, dar nu luaţi decizii pripite privind încheierea unei căsătorii sau vânzarea unei case sau adoptarea copiilor sau astfel de chestiuni. Ca să luaţi noi decizii, rugaţi-vă pentru îndrumare. Fiţi mai înţelegători cu voi înşivă. Aceştia sunt paşii de început pentru a vă transforma viaţa. Va decurge mult mai repede decât credeţi.

Mintea ego-ului vă va spune imediat să faceţi ceea ce vrea ea, adică fie să atacaţi, fie să fugiţi şi să vă ascundeţi. Asta nu vă va ajuta, deoarece veţi căra după voi şi mintea care a creat lumea de care fugiţi. Nu are rost să fugiţi. Are rost doar să schimbaţi procesele de gândire angrenate în mecanismul care vă creează lumea.

Desigur, acest lucru este logic atunci când îl înţelegeţi, dar mulţi nu înţeleg ce fac şi de ce o fac. Fiecare decizie pe care aţi luat-o, care creează viaţa pe care o trăiţi, a fost luată de o minte care a crezut acea decizie. Voi încă sunteţi acea minte, acea credinţă, acea decizie. Trebuie să creaţi noi credinţe prin înţelegerea-de-sine. Trebuie să creaţi gânduri noi din credinţe noi, iar apoi veţi avea sentimente noi din acele gânduri şi credinţe noi.

Atenuaţi bruiajul ego-ului pentru a ne auzi vocile

Nu vă panicaţi. Nu simţiţi că ar trebui să fugiţi de viaţa voastră, ci începeţi să luaţi noi decizii. Nu distrugeţi orice cale de întoarcere şi nu faceţi mari schimbări financiare, ci doar luaţi noi decizii, iar viaţa voastră va începe să le reflecte. Fiinţele non-fizice vă vor putea ajuta; vă putem ajuta atunci când ne solicitaţi sprijinul. Suntem prezenţi şi suntem reali şi vă auzim. Suntem conectaţi cu voi, dar trebuie să vă liniştiţi mintea. Trebuie să ajungeţi la o anumită înţelegere-de-sine pentru a putea auzi răspunsurile noastre.

Când vă este frică, când sunteţi sub dominaţia judecăţilor sau când sunteţi profund cufundaţi în gândurile ego-ului, aveţi în jur un bruiaj prin care nu pot răzbi alte sunete. Auziţi doar vocea ego-ului. Spiritul nu poate fi auzit; vocea

noastră este mult mai blândă. Nu forţăm nimic. Nu insistăm pentru nimic. Doar aşteptăm până când se iveşte o pauză în gânduri, în judecăţi, în frici – în acest bruiaj – şi apoi putem strecura ideile noastre. Deci, sarcina voastră în această etapă a jocului este să începeţi să faceţi mintea să tacă, să atenuaţi bruiajul, astfel încât să ne puteţi auzi. Suntem aici şi dorim să vă ajutăm. Facem un mare efort concertat din non-fizic pentru a aduce foarte multe minţi în starea de pace.

Treziţi-vă!

Acum este momentul. Sunteţi cu toţii sătui de război. V-aţi săturat să cheltuiţi atâţia bani pe războaie. V-aţi săturat să tot cheltuiţi bani pentru a vă aranja trupurile, ca să simţiţi mai puţină ură-de-sine. V-aţi săturat să tot cheltuiţi bani pe maşini şi case de lux pentru a impresiona nişte oameni care nici măcar nu vă plac. Este timpul să opriţi această nebunie. Vă distrugeţi frumoasa planetă; distrugeţi această lume frumoasă care are nevoie de îngrijire şi atenţie plină de iubire. Şi vă distrugeţi pe voi înşivă, ţinându-vă închişi în materie şi în fizic, atunci când există lumi şi tărâmuri deasupra fizicului despre care nu aveţi nicio idee.

Voi le numiţi Ceruri şi credeţi că veţi ajunge acolo când veţi muri, dar nu acesta este adevărul. Veţi ajunge pe tărâmuri care sunt pe aceeaşi vibraţie cu lumea voastră lăuntrică – nu masca pe care o prezentaţi lumii, ci lumea voastră interioară. Această vibraţie a minţii în care sunteţi cufundaţi, pe care o ascultaţi douăzeci şi patru de ore pe zi şi şapte zile pe săptămână, este vibraţia în care veţi ajunge.

Vi se va oferi un răgaz temporar. Vi se vor arăta greşelile pe care le-aţi făcut. Vi se vor arăta ocaziile pe care le-aţi pierdut sau oportunităţile minunate de care aţi profitat şi veţi da un fel de socoteală. Dar nu va fi nicio judecată în termeni de păcat sau pedeapsă. Vi se va arăta doar unde aţi fi putut face alegeri mai bune. Vi se va arăta unde aţi omis să faceţi anumite lucruri necesare. Vi se va oferi din nou o altă existenţă fizică în care să puteţi face alegeri diferite şi vi se vor oferi ocazii de a lua alte decizii.

Dar nu aşteptaţi să vină moartea, dragilor. Scopul vieţii voastre este acesta – să vă treziţi. Nu continuaţi să repetaţi ciclul nesfârşit al încarnărilor fizice – rămânând adormiţi, suferind şi crezând că lumea materială este tot ceea ce există. Această lume materială vi se oferă pentru a vă arăta unde anume sunteţi alăturea cu drumul şi, dacă veţi interpreta corect indicaţia, atunci vă veţi crea o minte nouă. Iar din aceasta, veţi crea o lume nouă.

- CAPITOLUL DOUĂZECI ŞI DOI -

Sunteţi Divini

Cum să interpretaţi Sistemul de ghidare

Când îţi vei clarifica mintea, vei începe să percepi cum se manifestă Mintea Divină în lume. Dar când eşti prins în mintea ego-ului, crezi doar în corpul fizic şi în lumea materială. Această minte crede că eşti responsabil pentru toate lucrurile, aşa că trebuie să munceşti din greu pentru ele şi să faci să se întâmple tot ce urmează să se întâmple – acesta este calea ego-ului. Nu crede în niciun Dumnezeu. Iar dacă crede în vreun Dumnezeu, crede într-unul care pedepseşte şi este plin de ură, care va fi crud cu tine când vei trece dincolo şi îţi va reproşa toate greşelile pe care le-ai făcut.

Acesta este modul în care mintea ego-ului îl înţelege pe Dumnezeu şi spiritualitatea, care este, într-adevăr, o viziune terifiantă. Este groaznic să te gândeşti că eşti singur pe această planetă, fără asistenţă sau ajutor de pe vreun alt tărâm. Dar nu acesta este adevărul. Ştiţi că nu este adevărul, din răspunsul sistemului vostru de ghidare la aceste idei. Sistemul de ghidare va transmite frică la ideea unui Dumnezeu critic şi fioros. Acesta este un feedback de la sistemului vostru de ghidare, care vă indică faptul că ideea nu este adevărată. Ori de câte ori veţi auzi un adevăr, sistemul de ghidare va fi liniştit, va fi fericit şi va fi mulţumit.

Deci, acesta este un antrenament de bază pentru a percepe ceea ce se întâmplă în complexul corp-minte. Sistemul de ghidare emoţională v-a fost dat ca o modalitate de a vă găsi drumul spre Acasă din locul străin unde vă aflaţi acum. Dar dacă nu înţelegeţi cum să interpretaţi acest sistem de ghidare, v-aţi putea rătăci, ceea ce se întâmplă cu mulţi. Ei cred că este în regulă să se simtă prost; ei cred că este firesc să le fie frică. Ei cred că este moral să se sacrifice pe altarul vreunei cauze pe care şi-au ales-o, dar nu este aşa. Toate acestea sunt neadevăruri, care se vor manifesta ca sentimente negative din partea sistemului lor de ghidare.

În acest stadiu al instruirii voastre spirituale, am dori să înţelegeţi că, dacă vă simţiţi fericiţi, dacă vă simţiţi liniştiţi, dacă vă simţiţi calmi, dacă vă simţiţi mulţumiţi, dacă simţiţi bucurie, dacă simţiţi pasiune, dacă vă simţiţi creativi, sau dacă simţiţi o nerăbdare ce anticipă ceva, toate acestea sunt semne că sunteţi pe drumul cel bun – că, într-adevăr, vă aliniaţi la sistemul vostru de ghidare.

Însă dacă simţiţi frică, dacă simţiţi supărare, dacă simţiţi furie, dacă vă simţiţi paranoici, dacă vă simţiţi deprimaţi sau dacă vă simţiţi fără putere, acestea sunt indicii de la sistemul de ghidare că sunteţi în dezacord cu adevărul şi că ceva din mintea voastră trebuie să se schimbe. Acest minunat sistem de ghidare – pe care aţi fost învăţaţi să îl neglijaţi, să îl trataţi cu diverse substanţe şi să îl ignoraţi – este manualul-ghid personalizat care vă duce Acasă.

Sistemul vostru de ghidare este profund afectat de credinţele şi înţelegerile voastre greşite şi, prin urmare, vă sugerăm să realizaţi clarificarea minţii prescrisă în “*Cursul de miracole*” înainte de a lua o decizie majoră pe baza ghidării sale. Desigur, trebuie să ascultaţi de sistemul vostru de ghidare pentru chestiuni mărunte imediat ce aţi început acest Curs, cum ar fi ce să mâncaţi, unde să mergeţi pentru exerciţii fizice, cu cine să fiţi prieteni. Dar chiar şi când ascultaţi de acest sistem de ghidare, el va fi distorsionat de mintea voastră condiţionată. Doar procesul de recondiţionare mentală produs de “*Cursul de miracole*” vă va aduce o mai mare claritate şi abilitatea de a interpreta mai corect sistemul de ghidare.

Sistemul de ghidare pe care îl aveţi vă poate induce în eroare, dacă nu aţi trecut printr-o purificare mentală. Cu toate acestea, îl puteţi asculta chiar astăzi, îi puteţi asculta răspunsurile la alegerile simple cotidiene. Vrei să te plimbi? Vrei să fii împreună cu alte fiinţe? Vrei să mănânci ceva? Vrei să citeşti ceva? Ascultă ce-ţi transmite sistemul de ghidare.

Dacă trăieşti o viaţă care a fost clădită de o minte profund condiţionată şi în dezacord cu adevărul, te vei confrunta imediat cu diverse conflicte. Poate că unii oameni nu vor fi de acord cu tine şi vor dori să faci ceva ce nu doreşti să faci. Poate că va trebui să mergi la o slujbă care nu este conformă cu ce crezi că ar trebui să faci. Şi totuşi, structura vieţii tale se bazează pe acele decizii proaste pe care le tot iei, poate, de mulţi ani, din cauză că nu ai interpretat corect indicaţiile sistemului de ghidare.

Am vrea să preiei aceste informaţii şi să începi să iei mici decizii pe baza sistemului de ghidare şi a dorinţelor pe care le ai acum.

De exemplu, imaginează-ţi că locuieşti cu un partener care îţi neglijează dorinţele şi intenţiile şi îl suporţi de mulţi ani. Aceasta este deja o obişnuinţă pentru voi doi. Prima noastră sugestie este să-l ierţi pe partenerul tău pentru că te-a tratat aşa, deoarece tu i-ai permis lui sau ei să te trateze aşa de atâta vreme. Ai stat în bătaia focului criticilor acestei persoane şi i-ai permis să-şi facă un obicei din a te trata cu negativitate sau printr-un comportament agresiv care nu-ţi place. Cu toate acestea, nici nu te-ai împotrivit, nici nu ai plecat de lângă ea.

Aşadar, am vrea să faci două lucruri: Iartă această persoană pentru acţiunile sale jignitoare, deoarece acest comportamentul provine din ignoranţă. De asemenea, iartă-te şi pe tine că ai permis dezvoltarea acestui tipar comportamental. Acesta ar fi începutul vindecării şi transformării acestei relaţii, pe care n-o doreşti în actuala formă. Efortul ăsta îţi va pune ceva probleme timp de câteva săptămâni – adică, să o ierţi, ştiind că această persoană acţionează din ignoranţă, şi să te ierţi pe tine pentru că ai permis cuiva să te trateze rău.

Am dori să vă exercitaţi libertatea de alegere în minte. Aici nu poate interveni nimeni altcineva. Aici sunteţi la conducere. Aşadar, s-ar putea să fiţi obligaţi să continuaţi să vă duceţi viaţa după un tipar care nu vă place, din cauza fricii sau confuziei sau a faptului că nu ştiţi ce altceva aţi putea să faceţi. Vă sugerăm să începeţi cu transformarea minţii. Aici începe creaţia şi aici se produce viaţa: în gândurile care răsar din ceea ce credeţi că este adevărat.

Nu faceţi acest lucru în mod declarativ în faţa altcuiva; aceasta este o călătorie privată, pe care o întreprindeţi pentru a vă schimba viaţa.

Iertaţi-vă trupul

Poate că corpul tău se află într-o stare de care nu te bucuri. Poate că este supraponderal. Poate că este bolnav, sau poate că este prea slab ori fără vlagă, sau poate că este deformat în vreun fel. Poţi folosi acelaşi proces. În primul rând, iartă-ţi corpul pentru manifestarea acestor aspecte negative. Corpul face doar ceea ce îi spui tu să facă. Nu face nimic din propria voinţă. Trebuie să înţelegi asta. Corpul vorbeşte într-un limbaj care nu poate fi ignorat, aşa că trebuie să-l ierţi pentru că a manifestat lucruri care nu-ţi plac, dar a făcut-o din cauză că tu nu ai înţeles cum se desfăşoară procesul creator.

Procesul creării corpului pleacă de la gândurile şi convingerile şi emoţiile tale. Primul pas în vindecarea corpului este să-l ierţi şi să nu-l mai agresezi şi să nu-l mai judeci. Mulţumeşte-i că a manifestat sub o formă fizică negativităţile din mintea ta, astfel încât să le poţi vedea şi înţelege, iar apoi începe să-ţi schimbi funcţionarea interioară, favorizând astfel şi modificările exterioare. Iartă-te încă o dată, pentru că ai crezut lucruri neadevărate, pentru că ai acţionat pe baza unor informaţiilor incorecte şi pentru că ai trimis mesaje de ură şi judecată către corp şi către sinele superior, care au fost cauza acestor aspecte negative. Acestea sunt cele două practici de iertare cu care trebuie să începi pentru a-ţi vindeca corpul fizic.

Trebuie să începeţi întotdeauna cu iertarea, pentru că iertarea aduce pace în minte. Când pacea apare în minte, atunci puteţi primi informaţii de la non-

fizic şi puteţi linişti energiile din corpul fizic şi din minte, permiţând procesul natural de vindecare.

Vedeţi voi, complexul corp-minte este proiectat să funcţioneze la vibraţia iubirii, or este responsabilitatea voastră să ajungeţi la această vibraţie. Ori de câte ori sunteţi furioşi, ori de câte ori vă temeţi sau ori de câte ori sunteţi supăraţi, atunci îi provocaţi răni complexului corp-minte, dar aţi ales să o faceţi prin judecăţile şi înţelegerile voastre eronate. Deci se începe întotdeauna cu iertarea. Iertarea aduce pacea minţii. Resentimentele faţă de alte fiinţe, resentimentele împotriva ta şi resentimentele împotriva corpului induc o stare de agitaţie şi critică, care este apoi alimentată şi mai mult de frică şi nelinişte şi alte astfel de lucruri.

Aşadar, am vrea să începeţi întotdeauna cu iertarea de sine şi a altora şi a corpului. Realizând aceste acte de iertare, veţi crea un mediu propice vindecării. Dacă simţiţi că mai aveţi nevoie, continuaţi să luaţi medicamentele şi tratamentele de la medici, dar includeţi practicile de iertare a voastră înşivă şi a trupului vostru. Veţi vedea că problemele din corp vor dispărea şi veţi putea să vă diminuaţi medicamentele.

Dar faceţi-o cu prudenţă şi conştientizare. Nu vă puteţi opri brusc medicamentele, dacă aveţi un sistem de credinţe şi o minte care crede în ele. Vă veţi îmbolnăvi din nou, dacă nu vă schimbaţi structura minţii şi comportamentele.

Consecinţele puterii voastre creatoare

Comportamentele sunt o consecinţă a gândurilor voastre, iar gândurile sunt o consecinţă a convingerilor voastre. Aşadar, vă remodelăm convingerile. Mergem la fundamentul aspectelor creatoare ale minţii voastre şi demontăm credinţele neadevărate cu blândeţe, cu dragoste şi cu iertare. Le înlocuim cu gânduri corecte despre natura voastră divină, puterea voastră incredibilă de a vă crea corpul şi lumea, starea voastră naturală fiind cea de fiinţă creatoare, iubitoare. Acestea sunt credinţele pe care le vom insufla în mintea care le-a uitat.

Acesta este scopul studierii acestui nou material informativ. Trebuie să înţelegeţi că, atunci când primiţi informaţii prin simţuri, vi le introduceţi în minte douăzeci şi patru de ore pe zi – vorbind cu oamenii, vizionând televizorul, urmărind filme şi citind cărţi. Toate acestea sunt informaţii care vă intră în minte şi, prin urmare, este foarte important să înţelegeţi că, dacă sunteţi nefericiţi, dacă trăiţi o viaţă care nu vă aduce experienţele pe care doriţi să le

aveţi sau dacă vă aflaţi în relaţii care sunt dăunătoare sau dureroase sau abuzive, motivul este că voi sunteţi creatorul acestora. Acestea sunt reprezentări exterioare ale credinţelor voastre interioare despre voi înşivă. Aceştia credinţe pe care le aveţi în minte sunt idolii la care vă închinaţi şi acum este important să înţelegeţi şi să vă asumaţi responsabilitatea pentru propria putere creatoare.

La asta se referă toate aceste istorisiri. V-am spus povestea vieţii mele la începutul acestei cărţi ca să înţelegeţi cine am fost, ce a însemnat viaţa mea şi ce am predat eu. Am făcut-o ca să vă puteţi elimina din minte neadevărurile cu care bisericile şi structurile dogmatice religioase au îndoctrinat fiinţele obişnuite care caută mântuire – neadevărurile despre martiriu, suferinţă, sacrificiu şi natura malefică a energiei sexuale. Astfel de credinţe propagate de biserici şi structuri religioase sunt fundamentul societăţii voastre.

Aceste neadevăruri trebuie inversate în mintea voastră. Am început această carte cu autobiografia, astfel încât să-mi puteţi auzi vocea de fiinţă umană obişnuită. Să auziţi cum s-a desfăşurat povestea vieţii mele şi să discerneţi adevărul despre povestea vieţii mele din acel timp, în urmă cu 2000 de ani.

Am revenit, dar, de fapt, m-am întors de foarte multe ori. Mă întorc acum pentru a începe un dialog sănătos şi vindecător despre învăţăturile mele. Este timpul. Lumea a ajuns la un punct în care trebuie să înţelegeţi natura voastră divină; trebuie să înţelegeţi că voi creaţi toate problemele pe care le trăiţi nu numai în corpul fizic, ci şi în relaţiile voastre şi în lumea fizică. Sunteţi creatorii lumii voastre din toate punctele de vedere.

Fiecare experienţă care vă vine în faţă reflectă o vibraţie a sinelui vostru, a minţii, a structurii credinţelor voastre. Veţi putea crea o altfel de experienţă doar schimbându-vă structura credinţelor, şi gândurile şi emoţiile ce rezultă din ele. Vă veţi putea crea o viaţă diferită. Aveţi capacitatea de a vă transforma fiecare aspect al vieţii, dacă decideţi asta, dar trebuie să înţelegeţi procesul creator. Trebuie să înţelegeţi unde se formează ideile şi trebuie să înţelegeţi că, pentru a putea accepta ideile venite din non-fizic, este necesar să vă clarificaţi mintea şi să vă instauraţi pacea şi iubirea în suflet.

Aliniaţi-vă cu Adevărul

Suntem cu toţii aici, mulţi mari învăţători, multe fiinţe iluminate şi multe fiinţe divine. Ne aflăm aici în non-fizic, răspândind informaţii prin acest gen de contact conştient. Facem acest lucru cu voi toţi în stările voastre de vis. Facem acest lucru cu voi toţi prin intuiţie şi conexiune mentală, dar mulţi dintre noi considerăm că nu putem comunica cu voi, din cauză că sunteţi atât de nealiniaţi

cu adevărul, încât canalul de comunicare este deteriorat şi nesincronizat. Deci munca voastră trebuie să constea în transformarea minţii, introducerea informaţiilor adevărate în intelect şi schimbarea comportamentului, cum ar fi să opriţi televizoarele (care răspândesc foarte multă ură şi violenţă în lume) şi a jocurilor video (care inserează influenţe hipnotice în minţile tinerilor şi care le vor provoca mari necazuri mai târziu).

Vrem să începeţi să vă hrăniţi nu numai cu cunoştinţe şi informaţii sănătoase, ci şi cu alimente organice cultivate local şi cu dragoste. Acestea sunt schimbările care trebuie făcute în viaţa voastră pentru a vă facilita transformările de conştiinţă. Merită efortul.

Experienţa voastră în acest plan fizic este lungă şi dureroasă dacă nu vă aliniaţi cu adevărul şi cu sistemul vostru de ghidare dat de Dumnezeu, care vrea să fiţi fericiţi şi vrea să vă exprimaţi această unicitate pe care o aveţi, acest minunat Sine divin din voi, care este ceva unic. Este sfâşietor pentru noi să asistăm cum vă negaţi pasiunile voastre naturale şi sinele vostru natural, crezând că Dumnezeu vrea să fiţi nefericiţi şi să suferiţi în tăcere şi că Dumnezeu vrea să fiţi martiri şi să vă sacrificaţi pe altarul căsătoriei sau religiei sau altceva de genul acesta. Nu este cazul.

Mintea Divină, Dumnezeu, Tot-ceea-ce-este – spuneţi-i cum vreţi – vrea să vibraţi la vibraţia iubirii, vrea să fiţi fericiţi şi creativi. Aceasta este starea naturală de a fi un aspect al Minţii Divine. Şi asta sunteţi. Când nu vă exprimaţi adevăratul vostru Sine, când nu sunteţi creativi şi când nu sunteţi aliniaţi cu dragostea, vă simţiţi rău, pentru că nu aşa sunteţi în mod natural.

Acceptaţi-vă responsabilitatea şi rămâneţi pe poziţia de decident

Sunteţi fericiţi, sunteţi bucuroşi, sunteţi creativi, sunteţi amabili, sunteţi iubitori şi plini de compasiune şi sunteţi fiinţe creatoare divine. Dar când credeţi ceva aflat în dezacord cu această magnifică definiţie a voastră, simţiţi un răspuns negativ de la sistemul vostru de ghidare.

Deci, atunci când cineva îţi spune să faci ceva ce nu doreşti să faci, dar totuşi o faci, şi simţi indignare şi ură faţă de acea persoană, înţelege că sistemul tău de ghidare îţi spune prin aceasta că trebuie să-ţi urmezi Inima şi propriile directive. Iar când o vei face, vei avea sentimente de pace, dragoste şi bucurie. Nu lua drept altceva acele sentimente negative pe care le ai când judeci o fiinţă care te obligă, aparent, să faci ceva care nu este alegerea ta. În realitate, tu decizi

să o faci şi trebuie să rămâi pe poziţia de decident, dar să începi să iei propriile decizii conştiente.

Unii dintre voi v-aţi cam băgat în încurcături şi aţi intrat în nişte relaţii de vecinătate, de muncă şi de familie care nu sunt favorabile fericirii voastre. Poate că s-a construit în jurul vostru un sistem complicat bazat pe propriile neînţelegeri şi decizii proaste. În loc să trântiţi uşa, să plecaţi şi să lăsaţi neajutorate acele fiinţe – cum ar fi partenerii sau copiii sau angajatorii – vă propunem să faceţi un efort pentru a începe să vă transformaţi mintea. Cu paşi mărunţi, începeţi să faceţi ceea ce doriţi să faceţi. De exemplu, poate că doriţi să citiţi o carte în loc să urmăriţi un program de televiziune alături de partenerul vostru. Spuneţi-i cu iubire şi amiabil să se bucure de spectacol, dar că aţi vrea să citiţi o carte.

Puteţi face acest tip de aserţiuni care nu atacă sau nu rănesc pe nimeni sau nu îl fac să se simtă părăsit de voi. Puteţi începe să faceţi astfel de modificări. Ele pot părea lipsite de consecinţe, dar veţi începe să simţiţi o legătură cu ceva mai mare decât voi înşivă, care vom fi noi, şoptindu-vă la ureche sfaturi bune. Ne vom conecta cu voi şi vă vom oferi inspiraţie şi vor începe să vă apară oportunităţi în viaţă pe care nu le-aţi fi putut anticipa. Acestea sunt manifestări ale Minţii Divine care răspund la schimbarea voastră de conştiinţă şi de vibraţie. Vor fi puternice, vor fi frecvente şi vor veni destul de repede.

Respingeţi învăţăturile societăţii

Abilităţile voastre creatoare sunt magnifice! Dacă vă păstraţi mentalitatea şi vibraţia la fel ca acum, veţi primi în continuare acelaşi feedback şi lucrurile nu se vor schimba. Dar când veţi începe să vă schimbaţi ce vă băgaţi în minte şi veţi începe să vă schimbaţi ceea ce scoateţi din minte, adică vorbe mai amabile şi gânduri mai puţin critice, veţi vedea foarte rapid şi schimbări manifestate în lumea fizică. Minut cu minut, vă recreaţi lumea în fiecare zi, dar pentru că vă păstraţi mintea la fel, nu vedeţi nicio schimbare, care ar fi posibilă dacă v-aţi schimba.

Sunteţi concepuţi să fiţi o conştiinţă în continuă evoluţie. Sunteţi concepuţi să fiţi o conştiinţă mereu creativă, care învaţă mereu, care se provoacă pe ea însăşi, dar societatea voastră insistă pe uniformitate şi repetiţie. Societatea voastră insistă pe securitate şi pe nişte chestiuni precum creditele ipotecare pe treizeci de ani, care nu se potrivesc cu o minte creativă, divină, spirituală, care se bucură să exploreze, să crească, să se transforme şi să evolueze.

Acelaşi lucru se poate spune despre relaţiile voastre. Iar şi iar, repetaţi aceleaşi tipare, care sunt chinuitoare pentru mintea creatoare, divină, care este starea voastră naturală, aşa că vă simţiţi mizerabil, pentru că sunteţi învăţaţi că suferinţa şi sacrificiul sunt necesare în relaţii. Nu este cazul. O relaţie are nevoie de pasiune şi are nevoie să se dezvolte, şi o relaţie trebuie să ofere fiecărui partener şansa pentru exprimare-de-sine şi libertate, astfel încât fiecare persoană să se poată alinia cu starea sa naturală de a fi.

Prin urmare, vedeţi că societatea voastră are multe directive contrare a ceea ce spunem noi. Spunem că sunteţi creativi, aşa că, creaţi! Spunem că sunteţi iubitori, aşa că, iubiţi! Spunem că sunteţi în căutarea libertăţii, aşa că acordaţi-vă libertate vouă înşivă şi acelora la care ţineţi! Spunem că sunteţi cele mai creative şi divine fiinţe, aşa că, trataţi-vă pe voi înşivă şi pe semenii voştri ca atare! Purtaţi-vă cu ei ca şi când ar fi fiinţe divine. Cum aţi vorbi cu Dumnezeu? Cum aţi vorbi cu mine dacă aş sta în faţa voastră? M-aţi ataca verbal? M-aţi denigra sau aţi folosi un sarcasm dur? La asta vreau să vă gândiţi, pentru că vă aflaţi, într-adevăr, în faţa unor fiinţe divine. Fiecare fiinţă pe care o întâlniţi în călătoria voastră este o manifestare a Minţii Divine.

Trebuie să vă trataţi pe voi înşivă cu respect şi iertare şi trebuie să vă trataţi semenii cu respect şi iertare. Iar viaţa voastră va începe să se schimbe. Viaţa va începe să reflecte acele schimbări din conştiinţa voastră, iar corpul va începe să reflecte acele schimbări din conştiinţa voastră. Veţi simţi că vă revin energia, entuziasmul şi sănătatea. Cu toate acestea, trebuie să vă recondiţionaţi mintea, din cauză că există foarte multe neadevăruri în societatea voastră.

Suferiţi inutil de boli, crezând în fragilitatea corpului şi că corpul greşeşte. Corpul nu greşeşte. Corpul nu face nimic. El, pur şi simplu, vă reflectă calitatea minţii şi starea de vibraţie. Este reflexia în exterior a stării lăuntrice, la fel cum fiecare aspect al vieţii voastre este reflexia exterioară a stării interioare.

Acesta este principiul de bază pe care dorim să-l învăţaţi, această idee că voi sunteţi forţa creatoare a vieţii voastre – dar nu ca o minte egotică, ce manipulează şi forţează lucrurile să se întâmple, ci ca un aspect divin al minţii creatoare a lui Dumnezeu. În plus, când vă aflaţi într-o stare de pace, primiţi tot timpul informaţii despre cum să acţionaţi şi să reacţionaţi la ce se întâmplă în jur.

Citind această carte – chiar această propoziţie – fiţi conştienţi că aţi fost puşi în această situaţie de Sinele vostru superior. Fiţi atenţi la aceste lecţii. Daţi atenţie acestor recomandări şi veţi descoperi că viaţa voastră va decurge mult, mult mai bine decât până acum. Chiar dacă sunteţi fericiţi şi aveţi tot ceea ce

doriţi, tot aţi putea introduce aceste sfaturi în viaţa voastră. Nu vă vor face niciodată, dar niciodată să pierdeţi ceva aflat în armonie cu vibraţiile înalte şi gândurile iubitoare. Dar dacă trăiţi o viaţă care pare de succes văzută din afară, având ataşate de ea nenumărate lucruri materiale, iar în interior vă simţiţi ca şi cum aţi murit sau că nu mai puteţi menţine această mască socială, această identitate de faţadă, atunci vă sugerăm să folosiţi recomandările noastre de a vă reeduca şi a vă clarifica mintea. Veţi descoperi că viaţa se va schimba într-un mod care vă va permite să fiţi mai sinceri şi să trăiţi mai în conformitate cu cine sunteţi, cu adevăratul Sine.

Eu sunt cel pe care îl ştiţi ca Isus; Eu sunt cel care m-am întors să predau încă o dată în planul vostru fizic folosind acest trup feminin, pentru a sublinia că energia mea când am fost un bărbat pe Pământ nu a fost mai valoroasă decât energia corpului acestei femei-medium. Egalitatea între sexe este primordială pentru vindecarea planetei voastre, iar despre asta vom vorbi în continuare.

- CAPITOLUL DOUĂZECI ŞI TREI -

Egalitatea

M-am întors pentru a continua dictarea acestei cărţi splendide. Nu sunt arogant când spun că este splendidă. Splendoarea este a lui Dumnezeu şi este în armonie cu adevărul. Splendoarea este ceea ce sunteţi. Cei mai mulţi dintre voi, desigur, nu vă vedeţi propria splendoare, iar ăsta-i un aspect întunecat al conştiinţei voastre.

Aceasta este consecinţa foarte multor secole de depreciere a oamenilor şi de a le cere să-şi inhibe pasiunile, tendinţele şi curiozităţile naturale. Privind în istorie, au existat numeroase persecuţii dureroase în această privinţă. Voi vorbi un pic despre relaţiile dintre bărbaţi şi femei din această perspectivă, pentru că această moştenire dă acum roade în societatea voastră şi voi nu prea înţelegeţi diferenţa energetică, aşa cum o vedem noi de pe această parte a vălului.

Temele arhetipale

Societatea voastră este foarte orientată spre masculinitate şi feminitate. Imaginile voastre sunt foarte specifice. Aveţi în minte imaginea eroului sub forma unui bărbat musculos, cu o sabie în mână sau, poate, cu un telefon mobil, călărind un armăsar sau un Lamborghini pentru a salva femeia. Acestea sunt imaginile arhetipale cu care sunteţi familiarizaţi. Femeii i se cere să-şi dezvolte aspectul fizic pentru a-şi etala corpul, ca şi cum ar fi o momeală pentru a prinde un peşte frumos, mare şi suculent. Aceasta este o temă de bază în societatea voastră. Desigur, există multe permutări şi variaţii. Există, desigur, oameni care îşi dezvoltă intelectul; există, desigur, oameni care îşi dezvoltă creativitatea. Generalizăm acum, aşa că nu puneţi la inimă. Generalizăm şi vă oferim o analiză teoretică a vibraţiei emanate de societatea voastră.

Aşadar, aveţi femeia, care poate este dezvoltată mental şi emoţional în multe feluri, dar totuşi simte un impuls automat de a-şi pune în evidenţă frumuseţea ca pe o momeală. Acest lucru este foarte degradant din punct de vedere energetic şi, urmând aceste structuri create artificial, ea se lipseşte de o mare forţă creatoare şi de multă energie a iubirii.

Desigur, acestea vi se par normale şi sunt normale pentru voi, dar nu sunt naturale. Starea voastră naturală este una de parteneriat; starea naturală este cea de egalitate. Fiecare aveţi calităţi diferite, dar nu uitaţi că acestea sunt manifestări ale separării. Iar „alăturarea” voastră este remediul pentru separare

şi, prin urmare, aşa am dori să abordăm această problemă. Am vrea să vedeţi diferenţa dintre cele două sexe ca soluţia problemei. Ea este, de asemenea, şi problema, dar problema conţine întotdeauna soluţia; acesta este darul Spiritului! Spiritul îţi aduce în cale problemele, astfel încât să poţi vedea unde anume nu te armonizezi cu adevărul. Gândiţi-vă la asta în legătură cu separarea dintre corpul masculin şi cel feminin.

Aţi creat aceste structuri fizice pentru a reprezenta separarea. Acestea sunt concepute în acest scop, deci ele subliniază diferenţele dintre bărbaţi şi femei. Ele întruchipează, la propriu şi la figurat, toate calităţile de care sunteţi separaţi. Aceasta este experienţa de aici şi aceasta este bătălia dintre sexe. De fapt, voi experimentaţi bătălia dintre sexe, diferenţele dintre energiile masculine şi cele feminine, care ar trebui să fie conţinute, echilibrate şi egale în fiecare dintre voi.

Calităţile feminine sunt creativitatea, receptivitatea, intuiţia, blândeţea, cooperarea şi capacitatea de a avea mai multe faţete. Calităţile masculine sunt acţiunea, judecata, războiul, mecanizarea şi intelectul. Bineînţeles, pentru că societatea voastră este patriarhală de foarte mult timp, aceste ultime valori sunt profund încorporate în ea. Se închină la valorile masculine. Valorile feminine sunt ironizate; valorile feminine sunt privite de sus în jos şi considerate mai slabe. Această atitudine se manifestă în toate aspectele lumii.

Experimentaţi realitatea sexului opus

Asistaţi la distrugerea mediului Pământului. Aceasta este efectul unei energii masculine. Energia feminină iubeşte natura. Energia feminină se va întinde uşurel într-o poiană luminată de soare printre ramurile copacilor şi va visa la iubitul ei. Aceasta este energia feminină. Desigur, cei care sunteţi bărbaţi veţi găsi destul de atrăgător acest mic fragment despre energia feminină. Credeţi că asta ar fi minunat şi pentru voi, să staţi întinşi într-o poiană însorită şi să aşteptaţi ca iubita să vină să vă mângâie şi să fie bună cu voi.

Trebuie să vă asumaţi personal corecţia acestei atitudini. În privinţa energiei sexuale, în această societate, sunteţi cu toţii puternic condiţionaţi de masculinitatea sau feminitatea voastră. Dar trebuie să dezvoltaţi în voi acele calităţi pe care le reprezintă sexul opus. Experienţa voastră în acest sens va fi complet individuală. Veţi avea fiecare o experienţă proprie despre ce înseamnă pentru voi masculinitatea, dacă sunteţi femeie, şi ce înseamnă pentru voi feminitatea, dacă sunteţi bărbat. Acestea sunt calităţile care vă lipsesc. Acestea sunt calităţile de care aveţi nevoie, chiar dacă le priviţi în derâdere sau cu dispreţ.

Aceasta este o experienţă umilitoare, în special pentru bărbaţi, deoarece ei au dominat şi domină lumea. Au fost la comandă, ca să zicem aşa, iar calităţile lor sunt apreciate în societate. Societatea voastră se autodistruge, din cauză că este dezechilibrată. Nu are aspectul feminin reprezentat în mod adecvat în guverne, în industria medicală, în instituţiile financiare sau în programele sociale.

Echilibraţi energiile din societate

Dacă femeile ar fi responsabile de aceste lucruri, aţi vedea o lume cu adevărat foarte, foarte diferită, dar şi ea s-ar putea dezechilibra, dacă nu ar exista energia masculină. La început, trebuie o echilibrare exterioară. Trebuie să vezi cum poţi fi mai puternic acolo unde eşti slab, cum poţi fi mai blând acolo unde eşti dur, genul acesta de balansări. Apoi, trebuie să intri înlăuntru. După cum tot spunem, aceste comportamente apar din condiţionările voastre. Ele apar din mintea instruită în acest sistem, care sistem a fost patriarhal. A dominat femeile într-un mod agresiv. A detestat femeile, le-a întemniţat şi le-a luat drepturile. Încă o face în multe părţi ale lumii; dar aici ne adresăm lumii occidentale.

Multe femei din societatea occidentală civilizată sunt agresate zilnic de bărbaţii din viaţa lor, fapt care este considerat acceptabil. Multe femei sunt plătite mai puţin pentru munca pe care o fac, de calitate egală cu cea a bărbaţilor care fac aceeaşi treabă. Nu contează dacă munca este făcută de bărbaţi sau de femei. Sunteţi toţi egali între voi. Terenul de joc trebuie să fie nivelat, dar acest lucru trebuie să se facă printr-o înţelegere mentală. Trebuie să vină din înţelegerea faptului că aceste structuri fizice, aceste corpuri masculine şi feminine în care locuiţi, sunt reprezentări ale separării.

Sexualitatea sacră şi Mintea Divină asexuată

Această discuţie ne conduce la subiectul sexualităţii sacre în actul de împerechere. Când vă alăturaţi cele două corpuri separate cu gândul la Unime, cu gândul la contopirea în Mintea Divină, atunci sunteţi pe drumul cel bun şi veţi simţi cum vă umplu marile energii ale Spiritului. Dar atâta timp cât veţi realiza uniunea sexuală cu gândul la diferenţe – cu gânduri de inferioritate, dacă vă simţiţi slabi sau dominaţi, sau cu gânduri de superioritate dacă vă simţiţi puternici – atunci veţi întări separarea, deoarece pe asta vă focalizaţi; aceasta este energia separării. Nu este energia iubirii şi a Minţii Divine.

Oricum, Minţii Divine nu-i pasă de corpuri. Din punctul nostru de vedere, bărbatul şi femeia nu există. Spiritul poate avea o anumită experienţă într-o formă feminină şi o altă experienţă într-o formă masculină, dar această experienţă este preluată de spirit fără niciun ataşament de forma ori dimensiunea corpului sau de orientarea sexuală. Deci, aceste informaţii sunt asexuale. Suntem asexuaţi, cei de pe partea aceasta. Mă prezint ca bărbatul Isus; aceasta este povestea pe care o relatăm aici, aşa că se potriveşte scopului de reeducare a voastră. Totuşi, vin printr-o formă feminină [mediumul], astfel încât să nu fiţi captivaţi de masculinitatea mea. Ea nu ar servi scopului meu, deoarece ar fi legată de trup. Învăţătura vieţii mele, după cum este revelată în această autobiografie, este că trupul nu are nicio importanţă. Nu este real, ci este un aspect al separării şi trebuie depăşit.

Nu trebuie nici negat în sensul religios. Nu trebuie să vă biciuiţi sau să purtaţi cămăşi de păr sau să vă refuzaţi manifestarea sexuală sau exprimarea creatoare. Nu asta spun. Ci spun că trebuie să înţelegeţi ce este corpul şi cum funcţionează şi cum să vindecaţi separarea. Separarea este vindecată prin minte, deoarece mintea este cea divizată, iar mintea divizată manifestă corpurile separate, corpul masculin şi cel feminin. Nu trebuie să vă fie ruşine de acest lucru, dar trebuie să înţelegeţi ce se întâmplă, ca să puteţi vindeca divizarea.

Divizarea nu este fizică, dar trăiţi într-o lume creată de mintea voastră divizată şi, până când nu vindecaţi complet mintea, va trebui să faceţi faţă acestor diferenţe fizice. Va trebui să vă confruntaţi cu aceste manifestări fizice de separare, iar corpul vostru fizic masculin şi cel feminin reprezintă această scindare. Vrem să vindecăm scindarea. Vrem să readucem acea minte divizată înapoi la Unitate. Asta înseamnă răscumpărarea creştină: reorganizarea şi reîntregirea minţii divizate a ego-ului.

Bătălia dintre sexe

Mai întâi, trebuie să îţi remodelezi mintea. Poţi deja să-ţi schimbi comportamentul, dacă acest material informativ trezeşte o rezonanţă în tine. Dacă simţi adevărul şi dragostea şi dăruirea necondiţionată de înţelepciune din aceste pagini, atunci ştii că te poţi privi obiectiv în acest moment şi poţi cerceta care este energia ta masculină, care este energia ta feminină, unde ai dezechilibre şi cum tratezi membrii sexului opus. Dacă eşti femeie, ţi-e frică de bărbaţi? Dacă da, trebuie să începi să te împrieteneşti cu unii dintre ei. Alege-ţi partenerii şi prietenii cu înţelepciune; nu ai niciun motiv să o faci pripit. Dar nu ai niciun motiv nici să îţi întăreşti teama.

Dacă ai fost rănit în trecut de un membru al sexului opus, practică iertarea pentru a vindeca acea ruptură dintre tine şi cealaltă jumătate a populaţiei cu care coabitezi pe această planetă. Trebuie să pricepi că nu poţi avea ca duşmani jumătate din populaţia planetei. Trebuie să ierţi sexul opus. Trebuie să-i ierţi pentru orice crezi că ţi-au făcut şi să priveşti în interiorul tău cu sinceritate pentru a înţelege ce sunt energiile masculine şi feminine. Bărbatul şi femeia, yang-ul şi yin-ul, puternicul şi blândul, activul şi hrănitorul: Aceste diferenţe sunt bine cunoscute în societatea voastră acum. Nu-i nevoie să le detaliem la infinit, dar trebuie să te uiţi la tine.

De exemplu, dacă eşti femeie şi urmăreşti ardent să ai o viaţă materialistă şi o carieră activă, dominatoare, poate că te vei uita la unele aspecte din tine şi te vei întreba: „De ce fac asta?" Ce face partea ta feminină? Eşti creativă? Eşti receptivă? Eşti blândă? Eşti bună? Sau ai preluat trăsăturile masculine ale societăţii? Nu te învinovăţim pentru acest lucru: Ele te fac să ai succes în paradigma acestei societăţi. Nu suntem aici pentru a te judeca. Suntem aici pentru a sugera echilibrul, reîntregirea şi reunificarea.

Dar totul începe cu tine. De aici începe războiul dintre masculin şi feminin, bătălia dintre sexe, să zicem aşa, şi discrepanţele de putere. Reintegrarea şi reunificarea nu pot veni într-o minte care nu se cunoaşte pe sine. Nu pot veni într-o minte care nu analizează ce face, ce gândeşte sau ce simte, aceste laturi ale autocunoaşterii de sine. Trebuie să te cunoşti pe tine însuţi şi să-ţi cunoşti cultura. Trebuie să ştii pe ce se bazează cultura voastră. Trebuie să înţelegi care este istoria culturii voastre – nu ca să îi analizezi defectele sau să dai vina pe ea, ci ca să o înţelegi.

O revoluţie a iubirii

Această cunoaştere are acelaşi rol ca orice altă cunoaştere. Nu veţi desface motorul maşinii fără a studia manualul sau fără a angaja un mecanic. Dar nu trebuie să angajaţi un mecanic spiritual. Trebuie să o faceţi singuri. Această lume este în întregime auto-creată, aşa că voi trebuie să faceţi lucrarea. Din acest motiv, a avea intermediari nu prea funcţionează, cum sunt preoţii, care vă tot învaţă şi vă iau puterea.

Vreau să creez o revoluţie a iubirii pe această planetă. Asta am vrut mereu să creez. Acesta a fost scopul meu, în vecii vecilor, amin. Vreau să creez o revoluţie a iubirii, prin care să vă auto-cunoaşteţi şi să vă observaţi comportamentul, gândurile şi sentimentele şi să învăţaţi cum să ajungeţi într-o stare de pace, de acceptare şi bucurie deplină. În această stare, putem comunica

cu voi şi vă putem transmite informaţii. Dar, desigur, mulţi dintre voi sunteţi speriaţi de noi, iar acesta este un alt subiect pe care îl vom aborda aici.

Va trebui să limităm subiectele. Am putea să tot continuăm despre societatea voastră. Există multe, multe probleme cu care vă confruntaţi şi de aceea suntem aici. Vă iubim. Vrem să vindecăm mintea divizată şi vrem să vindecăm lumea voastră în agonie. Vrem să vindecăm războaiele, pedepsele şi frustrările pe care mulţi dintre voi le simt în viaţa proprie şi pe toată planeta în acest moment.

În ceea ce priveşte egalitatea, din punctul de vedere al Spiritului, toţi aveţi aceeaşi valoare. Am demonstrat asta prin parteneriatul meu cu Maria. Am demonstrat asta prin învăţăturile pe care le-am oferit femeilor, dar nu la vedere, din cauză era periculos ca femeile să fie învăţate în mod public. Li se puneau nişte restricţii ridicole, lucru inacceptabil. Cei dintre voi care le puneţi restricţii femeilor din viaţa voastră, deoarece simţiţi că este dreptul vostru, greşiţi şi vrem să încetaţi cu treaba asta.

Vrem să priviţi femeile din viaţa voastră, partenerele sau fiicele sau prietenele voastre, ca fiind egale cu voi, pentru că, în ochii lui Dumnezeu, ele sunt absolut egale. Dumnezeu nu creează separarea; voi aţi creat separarea. Aţi adus în lume această energie fragmentată prin credinţa voastră în individualitate, separare şi interese egoiste.

Aşadar, vei începe să aduci vindecarea, la început, prin practica iertării, prin înţelegere-de-sine şi prin studierea şi citirea informaţiilor bazate pe adevăr. Dar dacă eşti singur, dacă nu ai reuşit să găseşti acel partener minunat şi sacru, atunci ai o lucrare de făcut. Acea fiinţă nu a sosit încă, din cauza a ceva ce există în mintea ta. Acea fiinţă nu vine din cauza convingerilor neadevărate din mintea ta. Unificarea sau unitatea este adevărata ta stare. Când nu eşti fericit, când nu eşti unit, când nu eşti în comuniune cu fraţii şi surorile tale, ceva nu este în regulă. Ceva este dizarmonios în mintea ta şi se manifestă ca separare, singurătate sau izolare. Aceste experienţe pot fi vindecate. Ele pot fi vindecate urmând aceste practici. Ele pot fi vindecate prin iertare.

Acesta este întotdeauna primul pas în transformarea minţii. De ce? Deoarece judecata întăreşte separarea şi, atâta timp cât îi judecaţi pe alţii, voi întăriţi starea în care se află lumea, cea de suferinţă, separare, izolare şi critici. Judecata vă cauzează toate problemele; ea vă provoacă bolile, provoacă divorţurile, provoacă războaiele. Deci, întotdeauna, începeţi întotdeauna cu iertarea.

Bărbaţii şi femeile sunt egali în ochii lui Dumnezeu. Nu există nicio diferenţă. Structurile voastre ierarhice şi istoria voastră patriarhală, dominată de bărbaţi, au aruncat un voal iluzoriu asupra adevărului, dar acum este timpul ca acest voal să fie ridicat. Orice biserică care refuză egalitatea femeilor este în dizarmonie cu adevărul. Orice învăţătură care vă învaţă inegalitatea dintre bărbaţi şi femei este nealiniată cu adevărul. Dumnezeu este conştiinţa unităţii. Nu există separare şi aşa veţi recunoaşte adevărul, prin demonstraţia acestui fapt. “Prin roadele lor îi veţi cunoaşte”. Examinaţi roadele oricărei învăţături. Dacă roadele sale sunt războiul, separarea, subjugarea sau exploatarea unei fiinţe, atunci veţi şti că acea învăţătură nu se aliniază cu adevărul. Nu există nicio fărâmă de energie a lui Dumnezeu în ea. Dumnezeu este iubitor, Dumnezeu este imparţial, Dumnezeu este bun şi Dumnezeu este generos cu toate fiinţele. Dumnezeu este iubire. Acesta este comentariul nostru asupra acestui subiect. Credem că ne-am făcut înţeleşi cât se poate de clar.

- CAPITOLUL DOUĂZECI ŞI PATRU -

Pasiunea şi scopul vieţii

După cum v-am spus de multe ori, sistemul vostru de ghidare vă spune exact unde ar trebui să fiţi şi pe ce ar trebui să vă focalizaţi. Când se manifestă sistemul de ghidare sau pasiunile voastre, vi se oferă nişte indicii pe ce cale ar trebui să o luaţi. Totuşi, această cale va părea foarte tulbure şi întunecată dacă mintea voastră este derutată de condiţionări şi învăţături neadevărate. Numai clarificarea minţii vă poate oferi înţelegerea corectă a sistemului de îndrumare.

Lucrurile mici

Sistemul de ghidare vă va arăta care vă este scopul şi vocaţia. Dar după cum vi s-a spus de multe ori de-a lungul acestui text, aţi fost condiţionaţi să nu ascultaţi de acele pasiuni şi de acel scop. Încă de la începutul vieţii, aţi fost învăţaţi să nu vă urmaţi sistemul de ghidare. Aţi fost învăţaţi să nu ascultaţi de acest minunat cadou care v-a fost dat, care este ca un fir de care să vă ţineţi pe drumul spre Acasă.

Aţi fost învăţaţi că micile voastre dorinţe – ce mâncare vă place, cât de devreme vă treziţi, chestiuni de genul ăsta – ar fi lipsite de importanţă. Dar pasiunea şi scopul vostru sunt ascunse în aceste mici detalii. Dorinţele voastre, înclinaţia de a vă întoarce la stânga sau la dreapta, acestea sunt ghizii voştri; ele sunt profesorii care vă vorbesc. Aceasta este limba în care vă vorbim, dar nu puteţi pricepe această limbă dacă sunteţi plini de frici, de îngrijorări şi preocupări cu privire la lumea materială.

De-a lungul istoriei, vi s-a spus că trupul nu este sacru, că emoţiile sunt de la diavolul şi că nu trebuie să vă urmaţi pasiunile. Acestea sunt sfaturile învăţătorilor din Biserică. În societatea modernă, vi se spune să faceţi orice doriţi, dar în schimb, sunteţi învăţaţi foarte multe lucruri în procesul de condiţionare, în special în procesul de educaţie, care vă fac să înlocuiţi acest sistem de ghidare, care-i atât de important pentru a vă regăsi pe voi înşivă şi atât de important pentru noi ca ghizi şi învăţători.

Opriţi zgomotul de fond pentru a reveni la Unitate

Suntem mereu aici, aşteptând o fisură în armura minţii tale. Mintea, acest creator puternic, dar necultivat, este plină de îngrijorări şi de zgomot de fond. Este ca un aparat de radio neacordat pe frecvenţa exactă şi cu volumul dat tare,

postul nefiind clar recepţionat. Pentru noi, este o situaţie dureroasă. Când ai o teamă, îndoială, îngrijorare sau judecată, aceste vibraţii negative, inferioare, creează un bruiaj între tine şi noi. Şi este treaba ta să opreşti zgomotul de fond. La fel cum, dacă radioul îţi aparţine, atunci alte persoane din cameră nu-ţi umblă la aparat, nici noi nu ne atingem de radio. Trebuie să o faci singur. Aici ţi se oferă liber-arbitru. Ţi se oferă posibilitatea de a te concentra pe ceea ce vrei să te concentrezi în experienţa ta de viaţă.

Eşti atât de iubit, încât ţi se oferă posibilitatea de a păşi în individualitate şi în separare, dar nu ai fost abandonat, chiar dacă aşa simţi. De fapt, tu eşti cel care a abandonat Unitatea. Tu ne-ai abandonat, să zicem aşa. Nu o mai ştii. Nu-ţi mai aminteşti conştient, dar ai aceste sentimente de vinovăţie şi frică. Ai ascuns adevărul şi acum te confrunţi cu aceste frici. Numai prin clarificarea minţii va putea reveni liniştea în sistemul tău de ghidare. Şi subliniem: *Trebuie să-ţi linişteşti mintea; nu o putem face noi pentru tine*.

Aşteptăm să ajungi în acel spaţiu de linişte, aşteptăm să ajungi la practicile de meditaţie şi la practicile de iertare. Iertarea linişteşte mintea şi opreşte ranchiunile ego-ului. Opreşte agresiunea neîncetată a ego-ului asupra altor fiinţe, locuri şi lucruri; iar în această linişte putem să comunicăm cu tine.

Acum, când mintea s-a liniştit, îţi vei auzi mai tare pasiunile şi îndrumările. Când eşti concentrat pe poveştile de groază şi criticile ego-ului, nu poţi auzi sugestiile tăcute pe care ţi le facem. Noi, cei de pe partea aceasta, nu suntem nişte brute dominatoare. Venim la tine cu dragoste, compasiune şi blândeţe, aşa cum face dragostea. Iubirea este întotdeauna bună şi blândă şi nu urlă porunci, aşa cum face mintea ego-ului. Când mintea ego-ului urlă porunci, nu ne poţi auzi sau nu poţi să simţi îndemnurile blânde şi subtile ale iubirii către ceea ce te bucură, ce preţuieşti şi către activităţile unde pui pasiune. Acestea sunt modurile esenţiale în care vă vorbim.

Vă vorbim prin gânduri calde; vă vorbim prin idei iubitoare. Vă vorbim prin inspiraţie, prin cântec, prin dans. Aşa vă vorbim, prin imagini şi, uneori, prin sunete. Puteţi auzi coruri sau, uneori, sunete în urechi. Mulţi dintre voi nu vă daţi seama că asta este o vibraţie ce provine din non-fizic. Credeţi că ar fi ceva în neregulă cu corpul; nu este neapărat. Vă putem produce experienţe cu lumină, sunet sau imagine în foarte multe moduri diferite. Nu vă vorbim întotdeauna în cuvinte ca acum.

Aici avem o excepţională demonstraţie de claritate. Prezentul medium a deschis calea pentru această comunicare directă prin practica ei de iertare şi prin urmarea recomandărilor din “*Cursul de miracole*”, pe care le-am transmis

acum foarte mulţi ani în planul vostru fizic. Abia acum intră în conştiinţa colectivă. Desigur, asta-i cartea pe care ar trebui să o citiţi, dacă doriţi cea mai rapidă clarificare a minţii. Dar dacă pare prea dificilă, este din cauză că unele minţi nu pot tolera limbajul sau disciplina cerută de acea carte.

Dacă v-aţi săturat să nu aveţi poftă de viaţă, dacă ştiţi că slujba voastră nu vă reprezintă, atunci trebuie să faceţi ceva. Trebuie să începeţi să vă clarificaţi mintea. Acordaţi-vă câteva minute pentru a vă evalua sincer calitatea gândurilor, calitatea ideilor din minte, şi veţi vedea că există multă frică acolo. Veţi vedea că acolo există mânie sau o judecată a altor fiinţe sau a propriei fiinţe. Nu contează dacă îi judecaţi pe alţii sau pe voi înşivă. Din punctul nostru de vedere, este tot un zgomot de fond.

Realizaţi conexiunea

Prin liniştirea minţii veţi începe să primiţi informaţii despre scopul şi despre pasiunile voastre. Dar mai întâi, trebuie să aveţi respect pentru propria persoană. Aceia dintre voi care aţi fost condiţionaţi să nu vă ascultaţi, să nu faceţi ceea ce doriţi să faceţi, să nu vă urmaţi dorinţele propriei inimi, mai întâi trebuie să vă reorganizaţi mintea pentru a putea simţi legătura cu pasiunile, cu scopul vostru în viaţă.

Mulţi dintre voi, dacă sunteţi întrebaţi ce aţi face dacă aţi fi liberi, nu aveţi niciun răspuns. Asta nu înseamnă că scopul vostru a dispărut. V-aţi născut cu toţii având un scop superior. E adevărat că aveţi nişte idoli la care vă închinaţi; că v-aţi urmat poftele şi distracţiile în călătoria voastră în separare, dar aveţi şi un scop mai înalt. Fiecare dintre voi are un talent; fiecare dintre voi are ceva care îi produce o mare bucurie. Poate că aţi rupt legătura, dar vă puteţi reconecta. Puteţi reface conexiunea, dar ea vine din Mintea Divină. Prin urmare, trebuie să vă puneţi într-o stare de vibraţie în acord cu Mintea Divină înainte de a putea primi această indicaţie plină de entuziasm de la ceea ce numiţi Dumnezeu sau Tot-ceea-ce-este.

Eu sunt conectat la acea Energie. Sunt aici pentru a vă ajuta să vă clarificaţi mintea. Sunt aici pentru a vă inspira, încă o dată. Sunt aici să vă învăţ. Sunt aici ca să-mi revendic numele pentru a face bine. Sunt aici pentru a-mi revendica numele pentru iubire. Sunt aici pentru a-mi revendica numele pentru rolul pedagogic pe care l-am avut dintotdeauna. Am continuat să predau de când s-a încheiat întruparea mea, cu atâtea sute de ani în urmă. Dar voi nu cunoaşteţi asta. Din cauza învăţăturilor Bisericii, credeţi că s-a lăsat tăcerea în ultimii 2000 de ani, cu excepţia unor lideri foarte speciali, autorizaţi de ea. Dar nu este cazul.

Am vorbit multor oameni de-a lungul acestor secole. Unii dintre ei se aflau în condiţii de claustrare, precum mânăstirile sau schiturile. Multe fiinţe au fost prea îngrozite pentru a-mi asculta vocea. Au văzut imagini cu mine şi s-au rugat la mine. Desigur că foarte mulţi oameni se roagă la mine în fiecare zi şi apreciez această conexiune, dar să-mi audă vocea sau să asculte răspunsul meu? Pentru ei, ar fi ceva înspăimântător.

Deci, aceasta este una dintre barierele cu care ne confruntăm: groaza voastră privind comunicările venite din non-fizic, teroarea posedării şi teama de a vă pierde controlul conştiinţei. Aceasta este o sământă malefică implantată de fiinţe care nu doresc să vă aventuraţi în acest tărâm. Au stabilit că îşi pot menţine puterea asupra voastră numai dacă vă simţiţi neputincioşi. Iar eu, bineînţeles că predic pentru a vă spori puterea. Nu vă învăţ aceste lucruri pentru a v-o scădea.

Accesaţi-vă propria putere

Noi, cei de pe această parte, vrem să vă cunoaşteţi natura divină. Vrem să aflaţi ce putere deţineţi. Dar puterea trebuie folosită cu discreţie. Puterea trebuie folosită cu dragoste. Puterea trebuie folosită fără ca ego-ul să-şi exercite atacurile crude şi nemiloase asupra unor fiinţe. Acestea sunt primele lucruri pe care trebuie să le aveţi în vedere, ca să observaţi când vă judecaţi pe voi înşivă sau pe alţii şi ce vă declanşează frica. Acestea sunt creaţiile voastre; acestea sunt terorile fabricate de voi care vă menţin limitaţi şi mărunţi, împiedicându-vă expansiunea conştiinţei pe care noi v-o oferim.

Dacă doreşti să-ţi accesezi pasiunea şi vocaţia, acest dar de la Dumnezeu (dacă vrei să-l numim aşa), această nouă poveste trebuie să înceapă de la tine. Va începe de la tine, care observi cum te simţi. Va începe de la tine, care asculţi ideile ce-ţi vin în mintea liniştită. Acesta va fi primul pas. Dacă încă nu ţi-ai găsit pasiunea, dacă încă nu ai fost dăruit cu creativitate şi o înţelegere de sine care te orientează clar în viaţă, dacă te simţi pierdut în lume, dacă simţi că nu ai fi ceea ce ar trebui să fii, atunci să ştii că lipseşte ceva important din viaţa ta. Începe să urmezi recomandările privind iertarea şi cercetează-ţi fricile din minte. Înfruntă-ţi temerile cu curaj şi înţelege de ce sunt ele acolo, de ce le produci în minte.

Noi nu putem să ne luptăm cu fricile tale în locul tău. Vom aştepta până când vei căpăta pacea, până când îţi vei ridica vibraţia suficient de mult ca să putem ajunge la tine. Asta înseamnă liniştirea minţii. Vocile din capul tău – aceste voci agresive, critice, înfricoşătoare – nu sunt adevăratul tău sine.

Adevăratul tău sine este una cu Dumnezeu, chiar dacă tu simţi că ai fi separat. De fapt, ai permis unui străin să-ţi intre în minte, iar el îţi spune poveşti pline de neadevăr, minciuni, frici şi paranoia, şi ai confundat vocea aceea cu a ta. Nu este vocea ta. Este neadevărul pe care l-ai învăţat de la alte fiinţe care nu ştiau ce fac. Sunt concepţiile de vibraţie inferioară care călătoresc de-a lungul şi de-a latul planetei voastre.

Gândurile nu dispar. Ele se coagulează în grupuri şi sunt accesate de sistemul vostru de ghidare. Dacă sistemul de ghidare este dereglat şi sunteţi fricoşi şi speriaţi din cauza învăţăturilor neadevărate, veţi accesa gândurile inferioare. Pe măsură ce începeţi să vă hrăniţi cu informaţii noi prin studierea acestor texte veridice, vă veţi ridica vibraţiile şi veţi putea să vă acordaţi la ideile noastre cu vibraţii superioare, inspiraţiile noastre de vibraţie superioară. Atunci veţi începe să vă accesaţi adevăratul scop şi adevărata pasiune.

Adevăratul vostru scop este să vă treziţi. Adevăratul vostru scop este să părăsiţi acest Pământ tridimensional. Într-adevăr, în poveştile spuse de Biserică, vi se spune că Cerul este scopul final. Dar nu prin moarte veţi ajunge în Cer; ci prin trezire veţi ajunge în Cer. Numai prin trezire vă veţi ridica vibraţia suficient de mult pentru a vă alătura nouă în sferele non-fizice, care sunt încântătoare, pline de dragoste şi complet diferite de lumea în care vă aflaţi.

Lumea voastră este iluzorie. Veţi întâlni foarte multe tărâmuri magnifice după ce vă veţi trezi. Dar mai întâi trebuie să înţelegeţi ce vă faceţi singuri; că poveştile pe care vi le spuneţi sunt false. Un astfel de material informativ vă aduc prin această carte. Vă spun povestea vieţii mele, ca să vă înţelegeţi propria dumnezeire, ca să înţelegeţi că aţi fost hrăniţi cu ficţiuni timp de foarte multe secole în numele lui Isus.

Vă hrănesc acum cu povestea mea reală. Vă hrănesc acum cu energia mea. Veţi simţi dragostea; veţi simţi bucuria. Veţi simţi libertatea; vei simţi pasiunea. Pasiunea şi scopul meu este să vă învăţ, acesta a fost întotdeauna pasiunea şi scopul meu. Aşa că vreau să vă găsiţi propria voastră pasiune şi scop, căci aveţi un dar pentru această lume. Aveţi un talent magnific pe care, poate, nu vi l-aţi descoperit, dar el poate fi accesat clarificându-vă mintea, purificându-vă şi iertându-vă trecutul şi rămânând în prezent cu toată conştiinţa, concentraţi pe ceea ce alegeţi să faceţi în acest moment, ce vă aduce bucurie în acest moment. Aşa vă veţi găsi calea; aşa veţi descoperi această experienţă foarte frumoasă, care este viaţa trăită cu pasiune.

Am vorbit destul pe acest subiect; aţi prins esenţa. Trebuie să căpătaţi pacea. Trebuie să fiţi dispuşi mai întâi să vă dezvăţaţi şi apoi să învăţaţi de la

început. Trebuie să vă ştergeţi din minte credinţele bazate pe ură, îngustime de vedere şi limitare, şi trebuie să vă impregnaţi în minte ideile despre divinitate, dragoste şi creativitate. Aceasta este sarcina voastră, aceasta este calea spre fericire şi calea către pace.

Există multe trepte pe această scară, dar nu vă îngrijoraţi cum o să ajungeţi în vârf. Tot ce trebuie să ştiţi este că acesta este locul perfect pentru voi în acest moment. Aţi ajuns la punctul perfect de conştientizare combinată cu informare, şi v-a venit vremea. A venit vremea să vă schimbaţi viaţa. Începeţi să iertaţi acele fiinţe, locuri şi lucruri pe care le-aţi urât, antipatizat sau regretat. Începeţi să vă îngrijiţi complexul corp-minte, hrănindu-l cu alimente sănătoase, plăceri sănătoase şi idei sănătoase fondate pe adevăr.

Nu vă gândiţi la viitor. Nu ştiţi ce vă rezervă viitorul. Când îţi transformi conştiinţa în momentul prezent, viitorul se schimbă mereu, aşa că nu are rost să încerci să citeşti viitorul, pentru că în acest moment – pe măsură ce ierţi, pe măsură ce iubeşti, pe măsură ce creşti, pe măsură ce îţi pasă de tine şi de fraţii şi surorile tale – îţi schimbi, literalmente, viitorul, clipă de clipă. Aşadar, rămâneţi în prezent şi urmaţi recomandările pe care vi le-am oferit în aceste texte, şi veţi descoperi că scopul vostru devine în fiecare zi tot mai clar.

- CAPITOLUL DOUĂZECI ŞI CINCI -

Posedarea şi cel rău

Acesta este capitolul despre posedare şi cel rău pe care l-aţi anticipat. Este un capitol foarte important, deoarece chestiunea vă creează un blocaj foarte mare în calea dezvoltării spirituale, mentale şi emoţionale.

Societatea a fost victima unei propagande vârâte în mintea voastră în mod sistematic şi repetat prin mijloace foarte perfide. Desigur, mă refer la Biserica creştină. S-ar părea că am un dinte împotriva acestei instituţii, şi aşa este. Această instituţie a dirijat de-a lungul secolelor multe lucruri pe care le consider abominabile, care sunt complet opusul a ceea ce v-am învăţat când am trăit pe acest plan fizic şi pe care continui să le predau prin interacţiunea cu diverşi oameni care sunt deschişi la vibraţia Minţii Cristice.

Vibraţia malefică a Bisericii

Asta se întâmplă aici. Această fiinţă-medium s-a eliberat de neadevărurile din mintea ei prin studierea unui material autentic. Este o ştiinţă. Nu-i o dispensă de la Dumnezeu şi nici o răsplată pentru virtute. Este doar o ştiinţă a vibraţiei, prin care o persoană îşi poate ridica vibraţia şi se poate alinia cu dragostea şi adevărul prin practica iertării, a compasiunii şi a creativităţii. Este în conformitate cu adevărul şi creativitatea, căci Dumnezeu este creator. Când practicaţi aceste principii, vă ridicaţi la o frecvenţă unde putem să ajungem la voi.

De-a lungul istoriei, Biserica a pedepsit – prin pedeapsa capitală şi cu mare cruzime – pe oricine s-a amestecat în ce se considera a aparţine domeniului Bisericii. În primele faze ale Bisericii, s-a înţeles foarte bine ce putere am avut în încarnarea mea. Existau oameni care asistaseră când făceam vindecări. Existau fiinţe care fuseseră martore la minunile pe care le făcusem şi asta le-a făcut să priceapă ce putere incredibilă era cuprinsă în învăţăturile mele. Multe dintre aceste fiinţe m-au ascultat predicând, dar nu predicile din Biblia voastră – acele învăţături adaptate şi simplificate care au eliminat toate lecţiile pline de adevăr despre puterea divină, natura voastră sacră, divină, şi capacitatea voastră uimitoare de a vă crea propria experienţă. Aceste învăţături nu lipseau când trăiam pe Pământ, aşa că oamenii prezenţi au auzit ce spuneam şi, uneori, ele înspăimântau foarte tare autorităţile vremii.

Au văzut cum reacţionau oamenii la ceea ce făceam eu. Au văzut trupurile vindecându-se, au văzut învierile pe care le realizam şi au văzut transformarea lucrurilor materiale prin această disciplină, prin această conexiune luminată cu Adevărul şi Unimea. Asta v-am învăţat. Şi încurajam oamenii să facă acelaşi lucru pe care îl făceam şi eu.

Acuma, trebuie să vă întoarceţi în timp şi să vi-i imaginaţi pe acei oameni care deţineau puterea asupra fiinţelor ignorante şi inculte, care câştigau mulţi bani de pe urma lor şi care se bucurau de roadele pământului, ale influenţei şi puterii politice. Ei nu voiau să se schimbe această situaţie. Prin urmare, când au văzut ce-i învăţam eu, au vrut neapărat să mă oprească, ceea ce bineînţeles că au şi făcut. Dar nu m-am simţit o victimă; ştiam ce mă aştepta, după cum v-am povestit. Ştiam că voi fi scos din scenă aşa cum s-a întâmplat, şi fusesem pregătit pentru asta prin foarte multe ore de învăţături venite din non-fizic.

Autorităţile nu puteau permite fiinţelor obişnuite aflate sub influenţa lor să acceseze această energie, aşa că s-au pus interdicţii, dar nu imediat. Aceste interdicţii s-au impus treptat de-a lungul a foarte multor decenii – chiar secole – şi în timp, practicile de meditaţie şi de conectare cu Mintea Divină prin elevarea conştiinţei au fost interzise. Au fost interzise, pentru că erau puternice. Au fost interzise, pentru că subminau controlul absolut pe care conducătorii acelei instituţii doreau să îl exercite asupra oamenilor obişnuiţi.

Desigur, acesta este unul dintre lucrurile care m-au supărat foarte tare de-a lungul acestor secole. Dar prezenta învăţătură nu a putut fi scoasă la iveală în vremurile trecute şi în acest format special, prin cuvânt rostit, din cauza riscului la care erau supuse fiinţele ce le-ar fi rostit. Abia în ultimele decenii, acest tip de activitate a fost permis în societatea voastră. Biserica a avut o mare influenţă foarte mult timp şi trebuie să nu uitaţi că instituţiile, şcolile, universităţile şi interacţiunile voastre sociale se bazează pe interdicţiile Bisericii. Nu vă mai daţi seama, dar ele sunt încă în vigoare, acţionând profund în mintea voastră şi în conştiinţa colectivă.

Teroarea şi crimele săvârşite de Biserică asupra oricui se ocupa de non-fizic – care vorbea în acest mod cu fiinţe din afara timpului, din afara lumii fizice – au fost atât de devastatoare, încât oricui îi trecea prin cap această idee se şi îngrozea. La asta sunteţi acum martori. Chiar în timp ce citiţi acest material, chiar în timp ce vă bucuraţi de conţinutul acestei cărţi, aceste temeri vor apare în voi, din cauză că au fost atât de alimentate şi de răspândite. Aceste temeri au fost inoculate în societatea voastră. Deci, în clipa în care simţiţi cea mai mică teamă în legătură cu această comunicare, multe alte gânduri de aceeaşi vibraţie

joasă ar putea veni în mintea voastră, deoarece v-aţi acordat la acea frecvenţă a fricii, care are efecte foarte puternice.

Oamenii Bisericii care au pus la cale această interdicţie înţelegeau medicina vibraţională – acordarea pe frecvenţă, să zicem aşa – tocmai pentru că asta învăţam eu. Mulţi dintre ei studiau atent materialul pe care l-am predat, în timp ce îl şi adaptau. Au avut acces la acest material şi au folosit în scopuri malefice cunoştinţele conţinute în învăţăturile mele, în scopurile ego-ului, care erau acelea de a controla, limita, răni şi induce frică în mintea maselor.

Deci, de aici vin aceste frici de posedarea de cel rău. V-au fost predicate fără oprire şi sub ameninţarea pedepsei capitale în caz de neascultare. Dacă ţineţi cont că, timp de 2000 de ani, s-a perpetuat acest tip de învăţătură, înţelegeţi de ce apare o reacţie profundă şi viscerală împotriva a orice se opune doctrinei impuse.

Nu vă daţi seama că încă sunteţi supuşi îndoctrinării. Desigur, îndoctrinarea se realizează acum prin filme şi este sprijinită de autorităţi – căci, da, există astfel de autorităţi – care nu vor să fiţi încrezători în sine, nu vă vor puternici, nu vă vor focalizaţi şi nu vor să vă folosiţi Mintea Divină în scopul comuniunii iubitoare cu fraţii şi surorile voastre. Priviţi în lume şi vedeţi separarea. Priviţi în lume şi vedeţi războiul. Priviţi în lume şi vedeţi ce mari profituri se obţin din ură, din frică, din arme, din războaie, din sărăcie şi astfel de lucruri. Acestea sunt consecinţele ignoranţei. Nu vrem să vă jignim în niciun fel, dar aţi fost menţinuţi în ignoranţă. Aţi fost îndepărtaţi de natura voastră adevărată, de natura voastră divină.

Moartea ego-ului

Desigur, de aceea am fost ucis, din cauză că incitam la revoltă; predicam revoluţia, ca şi acum. Eu predic revoluţia acum! Predic o revoluţie a iubirii. Tot ce vă spun să faceţi este să fiţi buni unii cu ceilalţi. Tot ce vă spun să faceţi este să vă iubiţi şi să vă iertaţi reciproc. Dar în lumea ego-ului, aceasta este ca o otravă; echivalează cu prezicerea morţii ego-ului şi chiar este moartea ego-ului. Iar când există fiinţe care culeg recompensele culturii egotice în care trăiţi, ele nu vor sprijini sistemele care dărâmă acea cultură. Vulpea păzeşte găinile, trebuie să înţelegeţi acest fapt când citiţi acest material.

Vă temeţi de posedare şi este firesc, având în vedere toată această istorie. Dar vrem să înţelegeţi că numai schimbându-vă vibraţia veţi avea garanţia că nu vor exista consecinţe negative. Practicând aceste principii pe care vi le predăm, aveţi garanţia că singurele fiinţe pe care le veţi contacta vor fi cele cu vibraţii

superioare. Când nu judecaţi, când sunteţi iubitori şi blânzi, atunci accesaţi vibraţiile conştiinţei superioare.

Acum vom vorbi puţin despre lumea cu vibraţii inferioare, deoarece unii dintre voi au experimentat-o. Unii dintre voi v-aţi întâlnit cu ceea ce consideraţi energii cu vibraţii inferioare şi vă spunem că există foarte multe alte tărâmuri pe care nu le vedeţi. Există multe, multe niveluri de conştiinţă în alte realităţi, în alte dimensiuni, de care nu sunteţi conştienţi, pentru că sunteţi acordaţi numai la o anumită frecvenţă. La fel ca atunci când vă ridicaţi vibraţia şi vă puteţi acorda la tărâmul nostru, există şi altfel de fiinţe cu care vă puteţi conecta, dacă vă coborâţi vibraţia. Acestea sunt fiinţe cu o vibraţie mai joasă şi nu vă sunt deloc prieteni. Nu sunt iubitoare şi nu caută lumina. Ele caută întunericul şi au căutat întunericul mereu. Nu sunt puse să stea în iad de un zeu care le judecă; ci, pur şi simplu, culeg roadele seminţelor pe care le-au semănat. Deci, acele fiinţe care permanent urăsc şi se comportă abuziv, acele fiinţe care sunt mereu crude şi rău intenţionate faţă de semenii lor (chiar dacă ştiu că nu este corect) dau tonul şi creează o rezonanţă.

Cereţi ajutor pentru a vă crea o viaţă pozitivă

Desigur, povestea continuă şi între vieţile pământeşti, şi vom intra în acest subiect. Când viaţa vi se va sfârşi, vi se va oferi ocazia să priviţi înapoi şi să vă răzgândiţi în unele privinţe. Cu toate acestea, profesorii, ghizii voştri din acea viaţă intermediară, vă reflectă propria vibraţie. S-ar putea ca ei să aibă o vibraţie mai înaltă decât aţi avut-o voi într-o întrupare. Să spunem că eşti pedofil şi ai rănit foarte mulţi copii în această încarnare. Profesorii tăi vor avea o vibraţie mai mare decât tine, dar nu vor fi la fel de elevaţi ca profesorii celui care a practicat iertarea iubitoare. Vi se va oferi apoi ocazia unei alte vieţi fizice, care va fi în acord cu cea pe care aţi dus-o. Nu veţi face salturi bruşte de la o experienţă la alta; veţi evolua treptat, pe măsură ce obţineţi experienţă în acea încarnare.

Deci, când veţi intra în următoarea încarnare, este posibil să nu fie mult mai înaltă ca vibraţie decât ultima pe care aţi trăit-o. Însă dacă continuaţi să faceţi alegeri de vibraţii inferioare, în viaţa următoare veţi experimenta o vibraţie şi mai coborâtă. Aceste trăiri provoacă un impuls inerţial – dacă vă focalizaţi asupra binelui, obţineţi mai multă bunătate, iar atunci când vă focalizaţi pe rău, primiţi mai multă răutate. Este diapazonul după care vă acordaţi şi devine din ce în ce mai dificil să ieşiţi din acea tonalitate. Este foarte important să fiţi conştienţi acest lucru.

Dacă simţiţi că sunteţi o persoană negativă, atunci este foarte important să vă disciplinaţi mintea cât timp sunteţi încarnaţi, deoarece seminţele pentru următoarea viaţă le plantaţi în aceasta. Nu trebuie să aşteptaţi să treceţi dincolo ca să vă schimbaţi gândirea.

Vă rugăm să faceţi o altă alegere acum. Vă rugăm să priviţi înapoi la ceea ce aţi făcut şi, dacă nu sunteţi mulţumiţi, dacă vedeţi că luaţi decizii proaste, atunci exercitaţi-vă liberul arbitru şi începeţi să faceţi alegeri diferite. Cereţi-ne ajutor! Nu vă putem ajuta decât dacă ne solicitaţi şi nu vă putem ajuta în momentele în care vibraţiile voastre sunt prea coborâte. Suntem aici şi suntem disponibili, dar voi trebuie să faceţi primul pas. Trebuie să începeţi să practicaţi iertarea; trebuie să începeţi să practicaţi bunătatea. Trebuie să fiţi schimbarea pe care vreţi să o vedeţi în lume. Acţiunea aduce o experienţă nouă; experienţa nouă vă schimbă credinţa.

Calea occidentală

Dacă doriţi să vă transformaţi mintea rapid, studiaţi "*Un curs de miracole*". Unii au întrebat dacă aceasta este singura cale. Ei bine, această carte este concepută pentru a schimba rapid mintea iudeo-creştină occidentală. Există şi alte filozofii – filozofii orientale şi foarte multe feluri de filozofii tribale şi căi şamanice – care sunt căi concepute pentru alt tip de fiinţe. Dar dacă te regăseşti în mintea occidentală, dacă te regăseşti în cultura iudeo-creştină sau dacă citeşti această carte, ea ţi-a ieşit în cale pentru un motiv. Pentru că este pe limba ta, este cartea care îţi vorbeşte. Dacă ai urma alte căi, această carte nu te-ar atrage şi nu ai pune mâna pe ea. Nu ai rezona cu vibraţia ei. Nu te-ar atrage şi nici măcar nu ai vedea-o. Iar dacă citiţi aceste rânduri, acest fapt vă spune că sunteţi pe această frecvenţă; că aceste cuvinte vă spun ceva. Aceste cuvinte rezonează cu voi.

De aceea am transmis prin channeling "*Un curs de miracole*" printr-o fiinţă-medium care era prinsă în mintea occidentală, în învăţăturile iudeo-creştine care i-au cauzat suferinţe profunde. A fost, de asemenea, o demonstraţie că nu trebuie să fiţi perfecţi pentru a vă conecta cu noi. Trebuie doar să vreţi să înţelegeţi adevărul şi mintea şi să vreţi să vă clarificaţi. Nu venim să vă învăţăm pe cei dintre voi care sunteţi deja realizaţi. De ce am face-o? Trebuie să vă învăţăm pe aceia care sunteţi rătăciţi; pe aceia care sunteţi înspăimântaţi. Trebuie să vă învăţăm pe aceia dintre voi care nu înţelegeţi şi vă aducem adevărul pentru că aveţi nevoie de ajutorul nostru.

Deschideţi-vă către energia noastră

Trebuie să vă întindeţi mâinile în sus şi să ne arătaţi că ne vreţi. Dar frica de posedare şi de cel rău vă poate provoca un mare prejudiciu, căci, pe măsură ce începem să ne conectăm cu voi, anumite senzaţii din corp se pot simţi ca şi cum nu ar fi cele proprii. Asta-i din cauză că nu v-aţi explorat încă propriile sisteme energetice. Energia minţii umane care se trezeşte este foarte puternică. Dar aceste energii sunt ale voastre. Aceste energii pot apărea atunci când sunteţi pe cale să adormiţi şi vă indică îndepărtarea minţii conştiente. Şi veţi simţi deseori energii, dar pentru că în cultura voastră s-au propagat diverse poveşti despre pedepse, presupuneţi imediat că sunt de la cel rău, că sunt rele doar pentru că se simt diferit faţă de conştiinţa normală. Dar nu sunt întotdeauna asta.

Dacă continuaţi să aveţi aceste temeri, vrem să ne cereţi să vă ajutăm să vă limpeziţi. Cereţi-ne să vă trezim uşor, să comunicăm cu voi blând şi în moduri care nu vă sperie. Putem să o facem. Putem comunica cu voi prin scriere sau putem comunica cu voi prin muzică sau putem comunica cu voi prin conversaţii în locuri publice. Putem comunica cu voi prin sincronicităţi; putem face foarte multe lucruri care nu vă vor speria.

Scopul nostru nu este să vă înspăimântăm. Dar lucrăm cu un public dificil în acest moment şi loc, din cauza îndoctrinării masive din partea Bisericii şi a îndoctrinării masive cu filme de groază şi altor astfel de lucruri pe care le-aţi vizionat de mult prea multe ori. Dacă vreţi să vă treziţi sau dacă vreţi să vă conectaţi cu noi, dar vă este frică, este important să nu mai citiţi sau vizionaţi niciun material care conţine aceste tipuri de subiecte. Este important să analizaţi ce anume aţi urmărit până acum şi să cereţi ca acele amintiri sau idei să fie şterse din minte, astfel încât să puteţi deveni deschişi, curajoşi şi fără scuturi de autoprotecţie.

Dacă sunteţi bine apăraţi, nu putem intra la voi. Dacă sunteţi îngroziţi că veţi fi posedaţi, iar noi am încerca să ne conectăm cu voi într-un mod non-fizic – printr-o voce în minte sau o senzaţie în corp – aţi închide comunicaţia imediat şi aţi fugi din cameră terorizaţi, iar noi nu ne-am îndeplini scopul, deci nu vom face aşa ceva. Voi înşivă ne ţineţi la distanţă.

Vrem să înţelegeţi această medicină vibraţională, vrem să înţelegeţi că, dacă sunteţi deprimaţi, trişti, stingheri sau aveţi o intensă ură de sine, atunci nu ar trebui să încercaţi să comunicaţi direct cu Spiritul în această stare. Trebuie să vă ridicaţi vibraţiile înainte de a o face, pentru că, dacă aţi fost în acea stare de ceva timp, veţi avea tendinţa de a atrage experienţe cu vibraţii inferioare, iar noi nu vrem să vă speriaţi singuri. Nu vrem să vă fie frică.

Ceea ce vrem să faceţi este să începeţi să practicaţi toate aceste tehnici. Vrem să vă purtaţi mai frumos cu voi înşivă. Vrem să gândiţi mai clar şi, desigur, aceasta este calea “*Cursului de miracole*”. Acolo este vocea mea, care vă învaţă cum să vă ridicaţi din lumea ego-ului, căci tocmai de lumea ego-ului ar trebui să vă fie teamă. Că de aceea sunteţi deprimaţi, singuri şi vă simţiţi părăsiţi: pentru că trăiţi în lumea ego-ului.

Suiţi cu noi pe Scară

Nu aşa este în lumea mea. În lumea mea există comuniune, dragoste, bucurie şi creativitate şi vrem să vă alăturaţi nouă în această lume. Vrem să ne însoţiţi în acel tărâm de lumină şi bunătate, dragoste şi compasiune reciprocă. Suntem cu toţii aici, învăţători cu o mare lumină, învăţători cu o mare dragoste şi onestitate şi vă chemăm sus pe Scară. Căci noi nu vom coborî pe Scară. Ocazional, putem comunica cu voi când cădeţi în genunchi şi vă abandonaţi, dar preferăm să nu recurgeţi la acea măsură disperată. Totuşi, de multe ori, numai în această stare ne veţi chema.

Puteţi începe să ne chemaţi acum. Invocaţi-mi numele. Invocaţi orice nume de fiinţe superioare pe care le respectaţi, ale căror învăţături le iubiţi, Şi începeţi să vă elevaţi gândurile, de la cele pline de ură de sine, judecată şi intoleranţă către cele legate de expansivitate, creativitate, dragoste şi bucurie. Pe măsură ce vă elevaţi lumea interioară, vă veţi putea acorda la postul nostru de radio şi veţi prelua mesajele minunate care vin de la nivelul conştiinţei noastre.

Deci aceasta a fost povestea noastră despre posedare şi cel rău. Este propria voastră creaţie; nu stă undeva, în afară, gata să vă prindă. Abilităţile voastre creative sunt divine; puteţi crea orice vreţi. Puteţi crea greşit pe bază de frică, judecată, dogmatism şi ură, sau puteţi crea pe bază de iubire, compasiune, comuniune şi idealuri superioare. Este decizia voastră. Aveţi voinţă liberă. Sunteţi atât de mult iubiţi de cel pe care îl numiţi Dumnezeu – Tot-ce-există, această Conştiinţă a Unităţii care vă cheamă mereu spre iubire – încât vi se oferă liber-arbitru. Exercitaţi-l cu înţelepciune şi învăţaţi aceste lecţii. Nu există nimic în această carte care să vă facă rău. Nimic din această carte nu vă va rătăci. Sistemul vostru de ghidare are o natură divină, dar este neclar şi adesea înnorat de înţelegeri greşite şi condiţionări. Aşadar, clarificaţi-vă mintea, aveţi răbdare cu voi înşivă şi focalizaţi-vă gândurile către ceea ce este just, ceea ce este plin de iubire şi ceea ce este bun, iar viaţa voastră va începe să se schimbe.

Concluzie

Acesta este începutul, nu sfârşitul. Să nu credeţi că nu voi continua acest dialog. Aceste discuţii vor avea loc în public cu foarte multe fiinţe. Vom împărtăşi aceste informaţii cu multe, multe fiinţe în următorii ani. Acesta este începutul. Abia am apăsat pe clanţa uşii. Uşa este deschisă acum şi putem să vă aducem informaţii despre care sunteţi curioşi – informaţii despre cum să vă schimbaţi lumea. Cum să vă schimbaţi lumea? Schimbându-vă mintea.

Începutul disoluţiei neadevărurilor

De-a lungul întregii voastre istorii, aţi primit comunicări din non-fizic. Ele au fost inhibate în cultura voastră, de teama acestui tip special de comunicare, structurile voastre religioase numind-o "demonică". A avut loc o mare înşelăciune în societatea voastră, care a fost instaurată prin tehnici groaznice de ucidere şi pedepsire în diferite forme şi modalităţi. Dar acum a venit timpul să înceteze această ignoranţă a lumii voastre. Este timpul să vă luaţi înapoi puterea – nu pentru a-i lovi pe alţii, nu pentru a-i controla pe alţii, ci pentru a conştientiza puterea pe care o deţineţi ca fiinţă creatoare divină. Sunteţi, de fapt, o fiinţă creatoare divină. Vi s-a dat mintea creatoare a unui zeu. Nu vi s-a oferit această informaţie în cursul educaţiei voastre, aşa că v-o spunem noi acum.

Lumea s-a schimbat în ultimele decenii. Fricile voastre şi manevrele de care s-a folosit Biserica timp de atâtea secole s-au estompat, iar oamenii încep să vadă că li s-au spus nişte minciuni sfruntate. Iar acum puteţi vedea ce consecinţe au produs în lume multe dintre aceste minciuni, anume războaiele, judecăţile şi agresiunile asupra altor fiinţe prin mijloace foarte, foarte dureroase. Da, vorbim despre cei care profită financiar de alţii şi se folosesc de ignoranţa oamenilor pentru a-i manipula şi profită de ignoranţa şi fricile oamenilor pentru a-i domina. Vedeţi războaie iscate din lipsa de înţelegere a naturii voastre divine. Vedeţi durere şi suferinţă complet inutile, bazate pe acele neadevăruri într-o mare măsură.

Nu vedeţi legătura. Nu înţelegeţi că, dacă vă credeţi o fiinţă măruntă, deveniţi înfricoşaţi şi vreţi să atacaţi. Când vă învăţaţi nişte neadevăruri şi credeţi în fragilitatea voastră, atunci credeţi în moarte, credeţi în separare şi deveniţi periculoşi. Prin acele neadevăruri, hrăniţi mintea egotică. Continuaţi să amplificaţi mintea ego-ului, aducându-i lucruri pentru a se proteja: arme, case mari pentru a vă ţine departe de alţii şi astfel de lucruri. Acestea sunt

consecinţele neadevărurilor care v-au fost implantate în minte, dar nici că vă daţi seama.

Nu vă daţi seama că firea voastră temătoare, bolile din corpurile voastre şi relaţiile voastre agresive se bazează pe aceste neadevăruri, perpetuate prin implantarea lor în minte în cultura voastră în şcoală, grupuri religioase şi altele. Nu sunteţi conştienţi de ele. Au devenit normale, dar nu sunt naturale; nu fac parte din sinele vostru natural. Ele nu reflectă starea voastră naturală de a fi, care este iubirea.

Mintea lui Dumnezeu

Sunteţi o idee în mintea lui Dumnezeu şi, prin urmare, trebuie să fiţi ca acea Forţă, care este iubitoare, mereu darnică, mereu în expansiune, creativă şi bună. Când nu acţionaţi în acord cu acea natură, cu acel sine natural care sunteţi, vă simţiţi prost. Aţi fost învăţaţi să remediaţi acea stare proastă atacându-i pe alţii, cumpărând diverse bunuri şi făcând multe alte lucruri, dar vă spun să încetaţi cu acestea. Vă spun să vă conectaţi cu Sursa divină de energie, să intraţi în liniştea sufletului şi să cereţi legătura cu Divinul, dar fiind conştienţi că această legătură nu are nimic de-a face cu dumnezeul religiei voastre, cu propaganda prin frică la care aţi fost supuşi despre posedarea de către cel rău. Nicio astfel de negativitate nu se va manifesta la conectarea voastră cu Mintea superioară, dacă o invocaţi într-o stare de curiozitate liniştită şi iubitoare sau într-un mod specific rugăciunii, concentrat şi cu respect de sine. Nu o transformaţi într-un joc, un joc de societate desfăşurat în camere întunecate, unde se încearcă conectarea cu Spiritul prin alcool şi droguri. Nu aşa se face; alea vă vor duce în tărâmurile cu vibraţii inferioare.

Vrem să vă conectaţi cu fiinţe cu vibraţii superioare prin intermediul dispozitivului de comunicare care este mintea. Veţi vedea că veţi ajunge la acele fiinţe cu vibraţii superioare. Suntem cu toţii aici, gata să vă ajutăm, gata să comunicăm cu voi şi să vă ajutăm să vă înţelegeţi adevărata natură. Sunt aici pentru a risipi minciunile care s-au spus despre mine şi pentru a scoate, în sfârşit, la lumină adevărul despre natura voastră divină şi despre înşelăciunile cu care aţi fost îmbrobodiţi.

Este timpul să începeţi să acţionaţi în concordanţă cu ceea ce sunteţi, adică un aspect divin al Minţii lui Dumnezeu. Sunteţi o idee în Mintea lui Dumnezeu. Aveţi un sistem de ghidare infailibil, care vă poate duce oriunde doriţi să mergeţi, dar trebuie să înţelegeţi cum funcţionează. Trebuie să înţelegeţi că, atunci când vă simţiţi rău, înseamnă că aţi avut un gând care nu se aliniază cu

adevărul. Trebuie să înţelegeţi că sistemul de ghidare vă conduce prin pasiunile voastre, prin starea de bine, prin sentimentul de fericire. Dumnezeu vrea să fiţi fericiţi.

Această Forţă binevoitoare nu este o fiinţă. Este o vibraţie. Când sunteţi în acord cu această vibraţie – iubind ceea ce faceţi, iubind fiinţele din jurul vostru şi iubindu-vă pe voi înşivă – atunci vă simţiţi bine. Când nu sunteţi în acord cu această vibraţie – judecându-i pe alţii, ascunzându-vă de viaţă şi urându-vă pe voi înşivă – atunci vă simţiţi rău. Deci iată ce trebuie să înţelegeţi: când vă simţiţi bine, înseamnă că vă aflaţi în locul potrivit şi faceţi ceea ce trebuie. Când vă simţiţi rău, înseamnă că aţi ieşit de pe calea cea bună şi sistemul vostru de ghidare – acest dispozitiv divin, ca o oglindă, care vă spune cât de bine vă descurcaţi în călătorie – vă va anunţa că aţi ieşit de pe cale şi o va face printr-o emoţie negativă. Este un principiu foarte, foarte simplu, pe care îl puteţi urma începând chiar de azi, când citiţi acest material. Puteţi începe să vă ascultaţi mai mult sistemul de ghidare, dar trebuie să înţelegeţi şi ce vi s-a făcut. Trebuie să recunoaşteţi ideile eronate care v-au fost implantate în minte, pe care le puteţi confunda cu sistemul de ghidare.

Prin practica “*Cursului de miracole*” – această minunată explorare psihologică a sinelui şi a Minţii Divine – şi prin studierea acestui material de faţă, vă veţi clarifica mintea şi veţi ajunge la înţelegerea a cine sunteţi cu adevărat. Veţi putea apoi să accesaţi aceste puteri divine şi această Forţă iubitoare care curge mereu către voi şi care vrea să vă ofere abundenţă şi sănătate. Fiindcă sunteţi puternici şi fiindcă şi voi sunteţi creaţi pentru a fi creatori, aveţi capacitatea de a opri această Energie să curgă spre voi. Prin idei inferioare, gânduri de ură, comportamente agresive, cuvinte răutăcioase şi toate aceste manifestări de vibraţie joasă ale minţii, puteţi opri această energie să curgă către voi. Vor provoca boli în corpul vostru. Vor face să aveţi parte doar de puţină abundenţă. Acestea sunt consecinţe, nu pedepse de la vreun zeu din ceruri care spune că nu sunteţi buni; totul ţine doar de vibraţie. Trebuie să vă aliniaţi la vibraţia iubirii şi toate vor veni la voi. Toate ale voastre vor prospera - nu numai corpul vostru, ci şi relaţiile, finanţele, mediul înconjurător şi orice altceva. Şi totul va proveni din voi înşivă.

Tu eşti creatorul. Fiinţa de lângă tine este o expresie a sinelui tău care îţi este arătată în faţă. Şi dacă vei iubi acel sine pe care îl vezi în faţa ta, atunci te vei alinia cu cine eşti tu cu adevărat. Când judeci persoana de lângă tine, când o urăşti sau când eşti rău faţă de ea, ţi-o faci ţie însuţi. “Nu judeca, ca să nu fii judecat.” La asta mă refeream.

Deveniţi tot mai mult Fiinţa divină ce sunteţi deja

Sunteţi cu toţii conectaţi. Trăiţi în propriile voastre vise şi, dacă atacaţi în vis, deveniţi tot mai pierduţi în vis, pentru că îl credeţi; credeţi că ar fi real. Devenind mai înţelepţi – pe măsură ce aceste noi învăţături vă intră în minte şi începeţi să vă aliniaţi cu dragostea, ştiind că ea este scopul vostru şi este ce ar trebui să faceţi – atunci vi se vor revela mai multe. Pe măsură ce deveniţi mai înţelepţi, pe măsură ce canalul deschis către aceste informaţii începe să se lărgească şi să vă ofere tot mai multe cunoştinţe, veţi putea deveni tot mai mult din acea Fiinţă divină care sunteţi deja.

Pur şi simplu, nu conştientizaţi ceea ce sunteţi. Vi s-au spus multe, multe minciuni care menţin canalele de comunicaţie închise şi care vă fac să vă simţiţi mărunţi, defensivi şi temători. Dar, înţelegând ceea ce sunteţi şi acţionând în acord cu această nouă înţelegere, veţi începe să aveţi noi experienţe. Deschizându-vă către noi experienţe, expansionându-vă mintea şi cunoaşterea de sine, atunci veţi începe să vă conectaţi cu noi şi să aveţi experienţe spirituale care vă vor aduce cunoştinţe la care nu aveţi acces atâta timp cât vă menţineţi în acest sine defensiv, mărunt, condus de ego.

Noi, cei din partea aceasta, nu vă judecăm. Vă iubim; de aceea suntem aici. Suntem aici pentru a vă aduce aceste informaţii, astfel încât să puteţi deveni ceea ce căutaţi să fiţi, adică un creator divin al unei lumi pline de iubire, exprimare de sine, bunătate şi ajutor reciproc. Aveţi capacitatea de a face acest lucru. Asta am predicat când am trăit în planul fizic cu atâţia ani în urmă. Asta am predat întotdeauna şi voi continua să predau.

Am dori să împărtăşiţi aceste informaţii cu acele fiinţe pe care le iubiţi. Faceţi-o prin exemplul personal. Împărtăşiţi aceste idei acţionând conform vibraţiei lor – adică prin iubire, iertare şi bunătate – şi dacă faceţi asta, lumea voastră se va schimba. Se va schimba într-un mod care depăşeşte puterea voastră de a înţelege de acum. Se vor petrece miracole. Lucrurile, relaţiile şi chiar evenimentele globale se vor schimba atunci când veţi începe să vă îndreptaţi cu toţii către vibraţia iubirii – iubind nu doar fiinţele care acţionează în conformitate cu dorinţele voastre, ci pe toţi tovarăşii voştri de călătorie din acest plan fizic.

Suntem cu toţii împreună. Mergem cu toţii pe drumul către cer sau către iad. În fiecare zi, alegeţi în care direcţie mergeţi. Alăturaţi-vă nouă în direcţia spre lumină, spre iubire, spre acceptare de sine şi spre preţuire de sine, prin practica iertării şi practica abandonării neadevărurilor din minte. Iertarea înseamnă atât: Îţi aminteşti doar ceea ce a fost plin de iubire, îţi aminteşti doar

binele din trecut şi alegi să iei doar acestea cu tine şi să le oferi tovarăşilor tăi, fraţi şi surori.

Această practică simplă de a renunţa la negativitate, la frică şi neadevăr vă va transforma corpul, vă va transforma mintea, vă va transforma viaţa şi vă va transforma capacitatea de a accesa puterile creatoare pe care vi le oferă această Forţă binevoitoare, care vrea să rezonaţi cu vibraţia sa iubitoare, atât de iubitoare.

Isus, 2014

Cuvinte de final, de la Ananda

Alăturaţi-vă Revoluţiei iubirii

Alte fiinţe se vor ocupa de diseminarea, distribuirea şi succesul acestei lucrări în lumea materială. Ei au strategiile, firmele şi abilităţile de a aduce această lucrare în prim-plan.

Revoluţia iubirii este inevitabilă, pentru că sunteţi cu toţii sătui de războaie, de sărăcie şi de distrugerea frumoasei şi glorioasei voastre planete. Acest material informativ este incredibil de important, deoarece neadevărurile ascunse în minte vă fac să gândiţi meschin; neadevărurile ascunse în minte vă menţin limitaţi şi agresivi, temători şi critici. Acestea nu sunt experienţe plăcute. Ele provoacă suferinţe profunde în individ şi provoacă degradare culturală şi sărăcie în ansamblul general al populaţiilor voastre.

Această revoluţie va fi un proces comunitar. Va fi un proces de colaborare. Va fi un proces de conştiinţă a unităţii. Nu va fi un proces în beneficiu individual sau de glorie personală. Va fi un proiect de grup, iar grupul se va forma pe măsură ce vibraţia acestei lucrări va pătrunde în mintea fiinţelor care sunt pregătite.

Dacă sunteţi gata, dacă aveţi acest sentiment că sunteţi norocoşi şi că aveţi abilităţi, talente şi prosperitate care pot fi folosite la transformarea lumii, dar nu ştiţi cum să o faceţi, asumaţi-vă responsabilitatea şi veniţi în acest grup. Nu rataţi această ocazie uimitoare de ajutorare reciprocă. Aşa va funcţiona lumea odată ce s-a întâmplat revoluţia iubirii. Trebuie înlocuită mentalitatea de separaţie.

Toţi aţi fost învăţaţi să faceţi ce-i mai bun numai pentru voi, să vă temeţi să împărtăşiţi cu ceilalţi şi să vă temeţi să vă oferiţi ajutorul altora, deoarece ar putea să profite de voi. Nu vă faceţi griji. Dacă aveţi abundenţă şi dorinţă sau dacă aveţi îndemânare şi dorinţă, atunci nu veţi pierde nimic niciodată, pentru că intraţi în procesul de creaţie cu dragoste şi expansionându-vă fiinţa. Acesta este scopul vieţii voastre: să vă expansionaţi cu iubire către semenii din planul vostru fizic. Ei nu sunt separaţi de voi.

Acesta este comentariul nostru de încheiere. Aducem multe informaţii şi vor exista multe, multe ocazii de manifestare reciprocă a iubirii. Privind în jur în lume, vedeţi acaparări, bătălii, judecată şi lipsuri. De ce? Pentru că sunteţi cu toţii cuprinşi de mentalitatea de separaţie, vă este frică ca alţii să nu profite de voi. Trebuie ca voi să profitaţi de propria fiinţă pentru a aduce la viaţă lumea în

care vreţi să trăiţi, tot ce este bun, tot ce este abundent şi tot ceea ce doriţi cu toţii.

Trebuie să vă înţelegeţi mintea condiţionată. Vă vom aducem din ce în ce mai multe informaţii, iar toate obstacolele ce se opun manifestării măreţiei voastre minunate, puterii, influenţei şi superiorităţii voastre creatoare – pentru că sunteţi cei mai mari creatori – se vor da la o parte din cale şi tuturor vi se vor oferi informaţiile de care aveţi nevoie în călătoria voastră, pe măsură ce vă limpeziţi gândurile. Trebuie să eliminaţi din minte neadevărurile şi să vă concentraţi asupra iubirii, chiar şi atunci când nu vine din faţă. Puteţi iubi multe, multe lucruri; puteţi iubi multe, multe idei; şi puteţi iubi în minte multe, multe creaţii care nu există încă, şi pe ele trebuie să vă focalizaţi. Concentraţi-vă pe ceea ce căutaţi, pe ceea ce doriţi şi pe ceea ce vreţi să experimentaţi, iar acest lucru se va manifesta apoi în faţa voastră, căci sunteţi forţa creatoare din spatele acestui univers. Sunteţi mintea care creează experienţa şi sunteţi mintea care vă poate schimba experienţa.

Ghizii spirituali Ananda

Postfaţă

Uau, ce plimbare a fost asta! A durat peste un an şi am fost într-o călătorie pe care nu m-am aşteptat niciodată să o fac. Nici nu ştiam că este posibil să se producă autobiografia lui Isus, o carte pe care nu m-am gândit niciodată să o scriu şi, la început, nici nu am vrut să scriu. Dar acum? Mă bucur atât de mult că mi s-a oferit ocazia şi că am găsit cumva curajul să mă arunc în acest ocean adânc de experienţe necunoscute şi idei neexplorate.

Când Ananda mi s-au prezentat pentru prima dată în timpul unui workshop de scriere automată, unde m-am înscris acum mai bine de doi ani, mi-au oferit nişte cunoştinţe care acum au sens, dar la acea vreme, păreau cam şocante şi nu aveau nicio legătură cu experienţa mea de atunci. Mi-au spus că am devenit ucenicul lui Isus în sălbăticie cu multe secole în urmă. Mi-au spus că eram un cioban adolescent, un tânăr care l-a urmat pe Isus în lucrarea sa de propovăduire şi că am devenit prieteni. Mă îndrăgostisem de ideile şi înţelepciunea lui în acea viaţă de demult. Ananda mi-au spus că am la activ multe încarnări în care am învăţat şi am predat comunicările sale inspirate divin şi că l-am urmat fără încetare, stând cu el noaptea şi vorbind la lumina focului despre tot felul de lucruri.

Îmi amintesc un vis foarte viu pe care l-am avut pe la vârsta de douăzeci de ani, în care eram un bărbat care mergea prin deşert, uitându-se în jos la sandalele din picioare. Iar când privirea mea s-a îndreptat spre orizontul plan şi lipsit de forme de relief din Orientul Mijlociu, am înţeles totul; am înţeles întreaga lume.

Acum visul pare să aibă sens, totuşi, încă mai am multe de învăţat, predat şi înţeles. Această carte m-a făcut să intru în cele mai înfricoşătoare locuri din mintea mea, dar acolo nu erau demoni reali – ci doar idei, vagi şi interzise. Interzise de cine, nu ştiam, dar pe măsură ce am intrat în acest dialog, o înţelepciune şi o iubire tangibilă s-au făcut simţite, atât în text, cât şi în mintea şi inima mea. Când îi citesc cuvintele – atât de pline de pasiune, adevăr şi dragoste – sunt uimită şi îi simt energia în aceste fraze.

Încă ezit puţin când le spun oamenilor despre ce este vorba în ultima mea carte, dar de fiecare dată devine din ce în ce mai uşor. Şi de fiecare dată când citesc aceste minunate învăţături despre dragoste şi iertare, ştiu în adâncul sufletului că nu aş fi putut avea un scop mai bun în viaţă. Ce ar putea fi mai bun decât să împărtăşesc aceste informaţii minunate şi vindecătoare? Ce carte mai mare poate fi scrisă decât autobiografia lui Isus? Eu nu cunosc niciuna. Este vreo aroganţă s-o spun? Nu, nu este. Am intrat în această muncă cu umilinţă,

fără nicio aşteptare sau planificare şi neştiind pe ce cale urma să pornesc. După cum au spus Ananda, aceasta nu este opera mea. Eu sunt doar mesagerul, dar este o bucurie şi o mare onoare că am transmis aceste informaţii prin intermediul acestui om supus greşelii, care este Tina.

Sper că v-a plăcut această carte. Ştiu că mie mi-a plăcut să o transmit prin channeling şi, bineînţeles, să o citesc. Totuşi, aşa cum mi-a spus Isus, acesta este doar începutul. Nu ştiu ce are în vedere Isus pentru următoarea carte – nicio idee. Aştept cu nerăbdare.

Dacă doriţi să fiţi la curent cu activitatea mea, intraţi pe **ChannelingJesus.com** sau pe contul de YouTube **ChannelingJesusAnanda**, unde postez actualizări şi informaţii nou primite prin channeling. Aştept cu nerăbdare următoarea mea aventură cu J.C. [n.tr. – Jesus Christ]. Abia aştept să văd ce învăţături vor urma şi sper să fiţi la fel de entuziasmaţi ca mine. Ştiu că această lucrare este o provocare pentru minţile noastre profund condiţionate, dar sper că v-a deschis nişte uşi, fie pentru iertarea de sine sau a altora, fie doar pentru noi posibilităţi. La urma urmei, dacă trecutul nostru a fost unul inexact şi am crezut, din greşeală, falsuri şi erori şi, prin urmare, ne-am provocat unele dintre cele mai dureroase probleme, atunci un nou trecut ne va oferi posibilitatea unui nou viitor pentru noi toţi.

Pace,
Tina Louise Spalding

Întrebări şi răspunsuri

Nota mediumului: *În timpul scrierii acestei cărţi mi s-a cerut să vin cu nişte întrebări la care Isus să răspundă, aşa că m-am întâlnit cu câţiva prieteni, căutând nişte întrebări potrivite, acele întrebări pe care i le-am putea pune. Aceşti oameni au pus nişte întrebări care, cu siguranţă, nu mi-ar fi trecut prin minte. Urmează întrebările şi răspunsurile minunate ale lui Isus.*

Căsătoria

Cum arată căsătoria ideală?

Sunt uimit de munca pe care o faci în acest moment. Devii neînfricată în urmărirea aceluiaşi scop ca şi noi. Suntem cu toţii aici, căutând să aducem iluminarea pe această planetă, căutând să ameliorăm suferinţa minţii multor, multor fiinţe care au concepţii greşite şi se bazează pe credinţe false. Aşa ia naştere suferinţa.

Aveţi un sistem de ghidare care vă spune când sunteţi fericiţi. Aveţi un sistem de ghidare care vă spune când sunteţi trişti. Şi da, asta se leagă de întrebarea voastră despre căsătorie. Construim cadrul în care să ne însăilăm explicaţia. Această frază a mai fost folosită, aşa că o vom folosi din nou. Aveţi acest sistem de îndrumare, dar sunteţi învăţaţi de la o vârstă foarte fragedă să nu ţineţi cont de el. Încă din pruncie sunteţi învăţaţi să vă înăbuşiţi sistemul de ghidare.

Un bebeluş va plânge când este nefericit, iar părinţii vor face tot ce pot pentru a-l potoli. Îi vor distrage atenţia dându-i, de exemplu, o suzetă unsă cu ceva dulce sau un alt stimul senzorial. Iar apoi copilul va renunţa să mai solicite ceea ce îşi doreşte cu adevărat. Dar el nu vrea o suzetă. Vrea să fie ţinut în braţe; vrea să fie mângâiat; vrea să fie sărutat; vrea să fie hrănit; vrea multe, multe lucruri. Poate vrea băiţă sau mişcare fizică sau plimbare pe afară. Copilaşul ar putea cere astfel de lucruri, însă voi îl faceţi să tacă.

De aici începe procesul. Deci, este o chestiune profundă. De fapt, vă căsătoriţi cu o fiinţă căruia i s-a distrus sistemul de ghidare. Nu este complet distrus – continuă să ofere informaţii – dar încă din copilărie i-a fost blocată preocuparea pentru acest sistem de ghidare şi înţelegerea nuanţelor sale. Aşadar, avem nişte fiinţe rătăcite care încep să trăiască împreună într-un mariaj. Sunt rătăcite, pentru că nu mai au busolă.

Este exact acelaşi lucru cu a cere indicaţii de la cineva care s-a rătăcit în pustiu şi este dezorientat. Nu are rost să ceri acelei persoane sfaturi, pentru că

ea nu ştie unde se află, şi aşa se întâmplă cu mulţi dintre voi din această societate. Nu ştiţi unde vă aflaţi. Nu ştiţi cine sunteţi şi nu ştiţi ce sunteţi.

Deci, pentru a răspunde la întrebarea voastră, acestea sunt informaţiile fundamentale care au semnificaţie în această chestiune. Dacă nu ştii cine eşti, dacă nu ştii ce eşti şi dacă nu ştii unde eşti, atunci nu ar trebui să te căsătoreşti cu nimeni! Acesta este primul răspuns la întrebare.

Dacă ţi-ai asumat sarcina să te cunoşti pe tine însuţi, să afli despre istoria ta şi despre adevărul naturii tale, atunci vei fi mai bine pregătit pentru căsătorie.

Pe măsură ce avansăm în chestiunea căsătoriei ideale, vedeţi că este foarte dificil de dat un răspuns aici şi acum. Dacă vrei să ai o căsnicie bună, trebuie să te simţi bine. Trebuie să te simţi bine cu ceea ce eşti şi unde te afli şi cine eşti. Trebuie să înţelegi că ai o natură divină. Trebuie să-ţi înţelegi corpul fizic, ce reprezintă el şi ce nu-ţi poate oferi. Trebuie să înţelegi că vezi realitatea într-un mod iluzoriu, printr-o proiecţie mentală. Acestea sunt liniile directoare de bază ale înţelegerii-de-sine, anume că realitatea este sinele reflectat înapoi către tine. Pentru ca să vă meargă bine în căsătorie, trebuie să aveţi o asemenea înţelegere elementară.

Multe fiinţe se căsătoresc în societatea voastră, dar sunt relaţii superficiale, deoarece acele fiinţe nu sunt în legătură cu adevăratul lor Sine. Nu au tangenţă cu adevărata lor natură. Prin urmare, un eu iluzoriu se căsătoreşte cu un eu iluzoriu, şi aici intră în scenă ego-ul. Când eşti într-o relaţie cu cineva, dar nu eşti aliniat cu adevărul, atunci ia comanda ego-ul.

Ego-ul este fiecare gând neadevărat pe care l-ai avut vreodată, fiecare credinţă falsă în care crezi şi fiecare minciună pe care ai înghiţit-o ca pe un adevăr. Ăsta este ego-ul. Ego-ul înseamnă concepte mentale, credinţa în separaţie, idei fără legătură cu ceea ce numiţi Dumnezeu sau Tot-ceea-ce-există sau Mintea Divină. Deci, când ego-urile se căsătoresc, apare o zonă de conflict, un război. Oamenii cred că trebuie să se atace reciproc. Oamenii cred că trebuie să facă abuzuri verbale şi cred că sunt separaţi. Acele fiinţe simt nevoia să se apere de tot felul de rele percepute şi imaginate.

Acesta este motivul pentru care mariajele arată aşa cum arată, cu infidelitate şi divorţ şi nefericire. Numai prin trezirea minţii veţi avea o căsătorie bazată pe adevăr. Înţelegeţi că persoana din faţă nu este diferită de voi, nu este altceva decât voi înşivă şi, de fapt, este un aspect al vostru reflectat înapoi către voi. Până nu înţelegeţi acest lucru, nu puteţi avea o căsătorie ideală.

Acum, nu vreau să par negativ sau cinic. Eu nu am acele trăsături, pentru că am atins acea stare care permite căsătoria ideală, pe care am trăit-o în

încarnarea mea fizică, la sfârşitul vieţii mele cu iubita mea, Maria. Am avut abilitatea de a trăi în comuniune absolută unul cu celălalt, în dragoste necondiţionată, dar asta pentru că ego-ul meu fusese complet dizolvat. Am înţeles adevărul. Am înţeles cum funcţionează lumea şi am înţeles la ce servesc relaţiile. Maria, în acel timp şi loc, încă nu era iluminată, dar s-a iluminat mai târziu în acea încarnare fizică, cu ajutorul meu şi al altor entităţi non-fizice. Dar, aşa cum a fost cazul în căsătoria noastră, o fiinţă care este trezită nu mai cade în capcanele minţii ego-ului. Mintea trezită nu mai e tentată de bătălii şi certuri, represalii, ură şi limitarea energiei. Deci, când o fiinţă este complet deschisă, cealaltă fiinţă merge pe urmele ei.

Aici se aplică principiul rezonanţei, filosofia diapazonului. Când o fiinţă deţine o vibraţie ridicată, cealaltă fiinţă trebuie să rezoneze la acea vibraţie ridicată sau va pleca. Maria nu a plecat, aşa că a avut o singură opţiune: să-şi ridice vibraţia. Asta i-a facilitat iluminarea în acea încarnare fizică.

Pe scurt, calea către o căsătorie perfectă este cea de a elimina controlul ego-ului asupra minţii. Veţi avea un ego atâta timp cât veţi trăi în planul fizic, până când veţi ajunge la starea de iluminare, dar înţelegându-vă mintea egotică – adică dorinţa de a ataca, tendinţa de a respinge criticile şi credinţa că există separare – veţi deveni o persoană capabilă de căsătoria ideală.

Căsătoria ideală nu există în sine şi prin sine. Trebuie realizată. Este creată de fiinţele care sunt trezite. Este creată de fiinţele conştiente de principiile pe care le învăţaţi din acest material informativ. Deci, această întrebare nu prea are un răspuns. Căsătoria ideală apare doar în măsura în care o creaţi cu ajutorul minţii voastre vindecate. Aşa puteţi avea o căsătorie ideală.

Dacă însă căsătoria voastră nu este ideală, asta nu înseamnă că trebuie să fugiţi de ea. Acea căsătorie poate fi vindecată, dar trebuie vindecată de voi. Trebuie vindecată de unul dintre parteneri care îşi schimbă modul în care priveşte relaţia. Trebuie vindecată prin refuzul partenerului de a ataca, deoarece el sau ea ştie că asta nu-i va folosi la nimic. Trebuie vindecată prin faptul că partenerul îl iubeşte necondiţionat pe celălalt, indiferent de comportamentul egotic pe care îl manifestă celălalt. Când fiinţele manifestă un comportament urât, ele nu îşi arată adevăratul sine. Ele arată părţile care nu rezonează cu adevărul, iar singura modalitate de a reveni la unitate şi unime, la adevăr, este să le oferim iubire. Deci aceasta este soluţia la problemele conjugale. Să-ţi înţelegi propria minte egotică şi natura egotică a comportamentului partenerului. Recondiţionează-ţi propriul sine, astfel încât să începi să ierţi şi să

refuzi să ataci, indiferent ce se întâmplă. Da, întoarce celălalt obraz; da, aşa v-am învăţat.

Deci, vei învăţa cum să ai căsătoria ideală devenind tu însuţi partenerul ideal pentru căsătorie. Iar pentru a deveni partenerul ideal pentru căsătorie, trebuie să te trezeşti. Trebuie să înţelegi că iluzia nu este reală. Trebuie să înţelegi că adevărata ta natură este divină şi că soluţia este întotdeauna dragostea. Dacă cineva îţi oferă dragoste, tu îi întorci dragostea; iar dacă cineva îţi arată ură, tu vei rezolva problema urii – care înseamnă lipsa iubirii – oferindu-i iubire. Aşa să faci.

Poate că acest răspuns nu va satisface mintea ego-ului, dar este un răspuns satisfăcător din partea Minţii noastre. Mintea noastră este o minte unificată; este o minte aflată în contact cu conştiinţa unităţii. Acesta este răspunsul care vă va aduce rezultatul pe care îl doriţi.

Moartea şi doliul

De ce trebuie să suferim experienţa profund dureroasă a morţii unui copil?

Aceste întrebări, desigur, sunt întrebările vieţii; cu asta se luptă oamenii atât de intens. Aşa că vom începe cu începutul.

Moartea nu este reală. Este o iluzie la care aţi consimţit, pentru că vă închinaţi la trupuri. Credeţi în realitatea corpului. Însă trebuie să înţelegeţi că vă folosiţi chiar de corp pentru a demonstra realitatea corpului. Vă folosiţi simţul tactil pentru a-l atinge, vă folosiţi simţul vederii pentru a-l vedea şi vă folosiţi mirosul pentru a-l mirosi. Deci, de fapt, folosiţi întotdeauna corpul pentru a demonstra că el este real; ceea ce este un paradox. Într-un experiment ştiinţific temeinic, pentru a determina valabilitatea unui lucru, nu aveţi voie să utilizaţi chiar respectivul lucru, or voi tocmai asta faceţi. Folosiţi corpul pentru a demonstra realitatea corpului. Nu puteţi dovedi realitatea trupului fără a folosi trupul. Este un raţionament circular.

Dar în această societate, nu puneţi la îndoială acest lucru; chiar nu puneţi la îndoială că asta faceţi. Nu prea înţelegeţi cum funcţionează mintea. Nu prea înţelegeţi cum funcţionează creaţia. Nu prea înţelegeţi ce este această viaţă.

Suferinţa provocată de moarte se bazează pe convingerile voastre despre ce ar fi moartea. Când credinţele despre moarte sunt corecte, nu suferiţi. S-ar putea să plângeţi puţin, fiindcă vă este dor de prezenţa fizică a respectivei fiinţe, dar dacă aţi fi crescut într-o societate care încuraja şi facilita comunicarea între fizic şi non-fizic, nu aţi fi pierdut contactul cu acea fiinţă. Aţi păstra un contact

permanent. Acea fiinţă ar fi într-un alt tărâm, este adevărat, aşa că nu aţi avea percepţia senzorială a corpului persoanei, dar nu aţi simţi că fiinţa a dispărut. Aţi avea comunicări şi conversaţii permanente, dacă asta decideţi amândoi.

Acest „văl” dintre viaţă şi moarte este doar o iluzie bazată pe credinţă. De exemplu, acest medium a eliminat această prăpastie printr-o practică sârguincioasă a principiilor dovedite ştiinţific. Când am călătorit în Orientul Îndepărtat în timpul vieţii mele şi am studiat cu maeştrii de acolo, am învăţat tehnici dovedite ştiinţific pentru transformarea minţii şi a corpului. Le-am adus cu mine şi le-am predat în acea vreme, demult. Dar acestor învăţături puternice şi fortificante nu li s-a permis să continue, aşa ca, desigur, le predăm din nou aici. Acum avem voie să vă învăţăm aceste lucruri, datorită libertăţii de informare din societatea voastră, care le permite să iasă la iveală. Dar societatea voastră este îndoctrinată cu neadevăruri, este îndoctrinată cu materialismul corpului şi cu moartea corpului, ceea ce vă provoacă suferinţă şi durere. Acum vom trece mai departe, la sistemul vostru de ghidare.

Sistemul vostru de ghidare, acest sistem emoţional prezent în corpul vostru, nu v-a fost explicat corect [de către alţii]. Când suferi o durere intensă, sistemul tău de ghidare îţi spune că greşeşti în ceea ce gândeşti. Acest sentiment intens de izolare sau mâhnire – suferinţă, dacă vrei să-i spui aşa – este un semn că nu gândeşti clar şi că nu rezonezi cu adevărul.

Deci, dacă copilul tău moare şi ai prejudecăţi în legătură cu moartea – crezând că aceasta este singura lume şi că nu mai există nimic după, sau poate că există un loc groaznic după moarte – atunci vei suferi teribil, căci nu eşti aliniat cu adevărul, iar sistemul tău de ghidare ţi-o spune în acest fel. Totuşi, dacă copilul tău moare, dar tu înţelegi că această viaţă nu este reală, că-i o existenţă de vis iluzorie, adică, de fapt, o separare de viaţa reală şi o coborâre în izolare şi individualizare, atunci vei suferi mult mai puţin. Este foarte greu să suportaţi despărţirea, din cauză că, în calitate de fiinţe spirituale unite cu Dumnezeu, ideea de separare este dureroasă în sine şi vă este greu să-i faceţi faţă, mai ales pentru că nu aţi fost învăţaţi despre natura sa iluzorie, despre adevărul acestui experiment divin.

Suferinţa se bazează pe credinţele voastre. Nu pe un fapt. Moartea nu este un fapt. Asta m-am străduit să dovedesc ucenicilor mei în viaţa mea, permiţând să fiu răstignit. Aş fi putut să evit acea experienţă; nu există nicio îndoială în această privinţă. Dar am permis să se întâmple pentru a le demonstra că moartea este ireală, că puteam să produc un corp nou la voinţă. Am demonstrat că pot fi neînfricat; că pot să nu mă apăr când sunt agresat. Că pot înfrunta

semeţ orice atac, chiar şi acela al răstignirii, fără să mă tem. Am folosit acea ocazie pentru a-i învăţa.

Dar, din cauză că aceste fiinţe operau cu nişte minţi adânc programate, chiar dacă le învăţasem timp de câţiva ani, tot pe mine se bazau. Aceste programe rulează profund şi rapid în minte şi, dacă nu-ţi faci lucrarea spirituală, nu le poţi schimba. Şi asta a fost o parte din problema misiunii mele spirituale. Mă vedeau pe mine ca fiind special, aşa că nu-şi asumau propria lucrare aşa cum ar fi trebuit pentru a deveni la fel de disciplinaţi. Aşadar, le demonstram irealitatea morţii, dar din cauza programării profunde şi a credinţei în moarte, pe care o aveţi cu toţii, această învăţătură părea nebună în acel spaţiu şi timp. Părea imposibilă.

Există multe fiinţe în planul vostru fizic care studiază mintea, care sunt practicanţi disciplinaţi ai multor filozofii diferite şi care au capacitatea de a produce un corp. Vă fabricaţi propriul corp chiar în timp ce vorbim. O faceţi inconştient. Corpul în care vă aflaţi în acest moment este alcătuit din toate credinţele voastre, şi de aceea vă îmbolnăviţi şi muriţi.

Aşadar, aceste concepte şi chiar întrebările nu corespund adevărului. De ce trebuie să suferim moartea copiilor?! Nu trebuie să suferi; nimeni nu te obligă, iar copiii tăi nu mor. Doar că voi credeţi în moarte şi credeţi în separarea pe care o trăiţi cu frică, aşa că este reală pentru voi. Orice credeţi că este într-un fel sau altul, exact aşa este, cum credeţi. Acesta este liberul arbitru şi alegerea voastră. Asta v-a fost dat de această Forţă binevoitoare pe care o numiţi Dumnezeu, un Creator care v-a făcut creatori. Eşti şi tu un creator. Eu sunt un creator. Aşa că îmi creez experienţa în mod conştient. Visez lucid, ca să zic aşa. Dar voi vă creaţi experienţa în mod inconştient. Vă aflaţi într-un coşmar, dar este acelaşi proces.

Când vă culcaţi noaptea, puteţi avea vise frumoase sau puteţi avea vise oribile. Puteţi avea vise care să vă aducă o mare bucurie şi plăcere sau puteţi avea vise care să vă aducă frica de moarte în minte. Toate sunt făcute din substanţa minţii. Aşa cum este în somn, aşa se întâmplă şi în starea de veghe. Vă alcătuiţi viaţa din convingerile şi credinţele voastre.

Dacă generaţi un coşmar, înseamnă că credinţele voastre nu sunt în concordanţă cu adevărul. Dacă trăiţi o existenţă veselă şi fericită şi sunteţi creativi şi vă simţiţi liberi şi expresivi, atunci sunteţi mai aliniaţi cu adevărul. Dar, dacă trăiţi în acest plan al Pământului crezând că sunteţi un individ într-un corp separat, atunci gândiţi neadevărul şi veţi experimenta moartea. Veţi putea să scăpaţi de moarte doar înţelegând cu adevărat natura onirică a acestei experienţe pe care o trăiţi acum şi înţelegând tehnicile care vă conduc de la

conştiinţa separării la conştiinţa unităţii. Asta am făcut la sfârşitul vieţii mele şi ceea ce am continuat să învăţ şi după răstignire.

Este timpul să vă recăpătaţi puterea. Este timpul să vă recăpătaţi această cunoaştere care a fost adusă pe Pământ cu mult timp în urmă şi care continuă să fie adusă pe Pământ. Nu sunt singurul mesager al acestui adevăr; sunt mulţi, dar mulţi nu se află în societatea voastră. Dar oricum, societatea voastră se apropie de sfârşitul acestei etape, a acestui capitol din cartea vieţii, deci este momentul perfect să primiţi aceste informaţii.

Nu sunteţi obligaţi să trăiţi suferinţa. Dumnezeu nu vă pedepseşte luându-vă copiii. Credeţi în neadevăr şi iată demonstraţia – nu vedeţi dragoste, ci moarte; nu vedeţi viaţă, ci separare. Dar, pe măsură ce vă transformaţi mintea şi v-o vindecaţi, pe măsură ce începeţi să gândiţi adevărul despre ce sunteţi şi să acţionaţi în concordanţă cu acel adevăr, experienţa se va schimba. Experienţa voastră legată de moarte va începe să se modifice şi va fi mai puţin dureroasă.

Fiinţele îşi vor putea părăsi trupul după bunul plac, fără nici o suferinţă, şi veţi şti că ele doar păşesc într-o altă realitate şi că vă puteţi alătura lor oricând doriţi. Atunci nu veţi suferi, nu veţi jeli şi nu vă veţi irosi viaţa dorindu-vă să nu se întâmple ceva care-i musai să se întâmple.

Regretul nostru cel mai mare atunci când observăm această jale este că ea îl cheamă înapoi pe spiritul abia plecat. O chemare teribilă, un alean simte fiinţa plecată din planul Pământului atunci când cei dragi sunt disperaţi, ceea ce împiedică fiinţa să-şi continue evoluţia, să-şi exprime natura creatoare, doritoare de libertate. Deci, dacă aţi pierdut pe cineva şi a dispărut de ceva vreme, lăsaţi-vă deoparte durerea şi studiaţi materialul pe care îl transmitem prin acest medium. Veţi descoperi că disperarea voastră se va estompa şi veţi putea să-i oferiţi dragei fiinţe plecate eliberarea de ideile şi gândurile care stau lipite de voi.

Pe măsură ce aceste învăţături vor deveni mai acceptate în societate şi aceste adevăruri se vor integra în cultura voastră, experienţa legată de moarte se va schimba drastic şi, în cele din urmă, nu o veţi mai trăi deloc ca acum. Dar sunteţi încă departe de acest ideal. Uitaţi-vă în jur. Există multă moarte şi distrugere, multă credinţă în ea şi multă promovare a morţii. Moartea este folosită ca divertisment şi trebuie să aveţi în vedere şi această parte a societăţii. Dacă nu doriţi să consolidaţi ideile despre moarte şi suferinţă, nu le mai vizionaţi ca divertisment, nu mai vizionaţi filme care le promovează şi nu mai votaţi pentru persoanele care le pun în practică. Investiţi în ceea ce doriţi să crească. Nu mai priviţi la ceea ce nu vreţi şi începeţi să priviţi la ceea ce vreţi cu

adevărat. Începeţi să priviţi viaţa, începeţi să priviţi iubirea şi începeţi să priviţi compasiunea şi compania semenilor. Toate acestea vă aduc recompense minunate. Obsesia şi frica de moarte nu vă aduce nimic altceva decât şi mai multă moarte.

Este timpul să lăsaţi astea deoparte. Dacă citiţi această carte, înseamnă că v-aţi săturat de toate astea. Aşa că este momentul să vă lăsaţi deoparte jalea. Toţi cei care au plecat dincolo sunt bine. Au noi experienţe – unii în non-fizic, alţii s-au întors în fizic – şi nu trebuie să vă întristaţi pentru ei. Au mers mai departe. Doar voi aţi rămas pe loc.

Aşa că, vă trimitem dragostea şi înţelepciunea noastră şi vă rugăm să vă reeducaţi cu privire la acest subiect. Cultivaţi-vă cu privire la ce cauzează suferinţa, ce cauzează moartea şi ce face ca aceste percepţii greşite să nu dispară din minte, şi atunci veţi descoperi că experienţele voastre se vor schimba şi că acea credinţă într-un Dumnezeu pedepsitor, în nevoia de lecţii dificile, cum ar fi moartea, acea credinţă va trece. Nu aveţi nevoie de lecţii grele ca aceasta. Există şi lecţii vesele, minunate, care sunt relativ uşor de învăţat, dar ele necesită disciplină, concentrare şi dorinţa de a vă schimba.

Autenticitatea

Cum ştim că este real? De unde ştiu că aceasta este vocea lui Isus?

Suntem Ananda. Această întrebare o pun multe fiinţe în legătură cu această formă de conversaţie – channeling-ul, acest mod de comunicare intangibil, neconvenţional – aşa că vom adăuga mica noastră contribuţie aici, căci noi suntem gardienii. Noi furnizăm mediumii, să zicem aşa. Tu ai deschis calea către energiile noastre, iar noi am deschis calea către energiile lui Isus, aşa că suntem parte a chestiunii şi parte a acestui răspuns.

Corpul vostru este vehiculul vostru, să zicem aşa; este ceea ce conduceţi. Dar în societatea voastră, aţi făcut un zeu din el. Consideraţi că voi sunteţi trupul. Desigur, aceasta nu este vina voastră. Aşa vi s-a spus. Vi s-a spus că sunteţi un trup şi vi s-a spus că acest trup vă controlează. Nu vi s-a spus adevărul, adică acela că voi vă controlaţi corpul. Voi sunteţi creatorul corpului. Voi l-aţi adus în manifestare, astfel încât să experimentaţi şi să dominaţi separarea şi individualitatea. Asta v-aţi dorit când aţi creat această experienţă, acest vis.

Dar în lumea voastră, vi s-a spus că orice vedeţi este real, şi atunci vă folosiţi vederea, adică ce percepeţi senzorial, ca fiind ceea ce determină

realitatea. Dar realitatea voastră este creată de voi şi puneţi bază, fără să ştiţi, exact pe ceea ce aţi creat pentru a experimenta separarea şi lucrurile materiale. Folosiţi chiar dispozitivul material pe care l-aţi creat pentru a dovedi că materia este reală. Aşadar, căutaţi dovezi cu ajutorul unui lucru ireal pentru a demonstra că experienţa pe care o aveţi este reală. Căutaţi doar dovezile care vă susţin opinia, care demonstrează că sunteţi singuri şi care stau la baza credinţei voastre în separare, credinţă care v-a provocat această experienţă.

Aveţi disponibile şi multe alte dovezi care nu sunt materiale. Ne referim chiar la experienţa iubirii, ca exemplu. Nu există dovezi solide despre ce este iubirea. Vedeţi însă consecinţele iubirii; de exemplu, vedeţi când fiinţele sunt bune unele cu altele şi spun că se iubesc, dar nu puteţi dovedi acest lucru. Nu există niciun efect material al iubirii. Ea nu-i un corp. Nu-i un obiect. Nu-i ceva măsurabil. Nu puteţi duce dragostea în laborator; nu puteţi analiza dragostea prin metoda ştiinţifică şi să-i demonstraţi existenţa, chiar dacă ştiţi cu toţii că este un lucru real. Ştiţi că există ca o experienţă non-fizică. O simţiţi, o ştiţi, aveţi încredere în ea; totuşi, nu este fizică. Iată cum legile voastre despre realitate încep să se prăbuşească, dar nu le daţi atenţie, deoarece societatea voastră ahtiată după dovezi este una materialistă.

Când veţi căuta dovezi despre non-fizic, veţi avea experienţe care susţin existenţa non-fizică. Însă, societatea voastră este foarte hotărâtă şi nu vrea să căutaţi non-fizicul. În societatea voastră s-a făcut multă instruire ca să nu căutaţi non-fizicul. Aţi fost învăţaţi că veţi fi posedaţi; aţi fost învăţaţi că este malefic; aţi fost învăţaţi că Dumnezeu şi Isus se vor supăra pe voi. Acestea nu sunt doar nişte idei mărunte în mintea oamenilor obişnuiţi, care cred că sunt fiinţe materiale. Chiar şi cei care cred că sunt fiinţe spirituale sunt îndoctrinaţi cu ideea de judecată din partea lui Dumnezeu sau a lui Isus, care sunt în complet dezacord cu învăţăturile lor, cu vibraţia lor. Vibraţia lor este a dragostei; nu vă vor judeca.

Dar lumea voastră este distorsionată. Lumea voastră s-a fixat pe material şi fizic, din cauza acestei separări dintre religie şi ştiinţă. Aceasta este o zonă care trebuie să vă preocupe ca societate. Metoda voastră ştiinţifică s-a îndepărtat prea mult de Spirit. Desigur, în etapele de început ale metodei voastre ştiinţifice, era important, deoarece Biserica deţinea prea multă putere. Avea o influenţă prea mare şi a trebuit să fie izolată, dar acum, când aţi intrat în lumea cuantică, non-fizicul, noua voastră ştiinţă vă arată că lumea nu este atât de rigidă pe cât credeaţi. Este, de fapt, imaterială; la nivel nucleului atomic este foarte, foarte „nesolidă”, să zicem aşa. (Acesta nu este un cuvânt, dar îl vom folosi aici.) Este

foarte transparentă; are o natură eterică. Dar învăţătura din sistemele şcolare obişnuite şi din minţile obişnuite zice că solidul este solid – ceea ce nu este adevărat. Cele mai mari minţi ale voastre ştiu că acest lucru nu este adevărat, însă nu a ajuns până în învăţăturile voastre obişnuite, or asta facem noi aici. Suntem aici pentru a vă reeduca în legătură cu adevărul, anume că obsesia voastră despre materie a fost o reacţie la religie şi la durerea pe care religia, în felul său opresiv şi chinuitor, a impus-o societăţii.

Lumea voastră este o lume relativă, deci vă învaţă prin experienţe relative una la alta. Aţi avut religiozitatea Bisericii şi apoi aţi avut materialismul ştiinţei, metoda ştiinţifică tradiţională, aşa cum o înţelegeţi voi. Vrem să le combinaţi pe cele două. Vrem să le amestecaţi, dar nu îngustimea şi neadevărul religiei, ci adevărul învăţăturilor pe care religia a fost bazată, combinat cu ştiinţa, pentru a vedea cât de puternici şi influenţi sunteţi ca fiinţe spirituale, pentru a începe să priviţi lumea cu alţi ochi şi să înţelegeţi că fizicul este o consecinţă a nonfizicului. Nu este obiectiv în sine. Fizicul se naşte din ceea ce credeţi. Se naşte din ceea ce întăriţi şi ce preţuiţi.

Acum vom da legătura, ca întotdeauna, dragului nostru Isus şi îi vom permite să răspundă în continuare la această întrebare.

• • •

M-am întors să continui învăţătura. Desigur, la această întrebare nu se poate răspunde într-un mod satisfăcător pentru mintea occidentală. Mintea occidentală – cufundată în materialism, cufundată în judecăţi, cufundată în individualitate – nu va accepta aceste informaţii ca fiind adevărate. I-ar provoca prea mult conflict interior, aşa cum este ea, mintea, în acest timp şi spaţiu. Dacă nu aţi fost instruiţi în principiile spirituale, dacă nu aţi fost instruiţi în înţelegerea modului în care funcţionează creaţia – că lumea materială solidă pe care o vedeţi apare din gândurile voastre şi acţiunile apar din gândurile voastre, iar acţiunile voastre afectează lumea – nu veţi putea accepta că aceste învăţături sunt reale.

Desigur, unele fiinţe vor spune că asta-i manipulare, că-i spălarea creierului, că-i periculos. Vor apărea astfel de concepţii şi idei pe măsură ce avansăm în această discuţie, din cauză că aţi fost profund îndoctrinaţi cu metoda ştiinţifică, în care doar fizicul sau materia sunt reale. Acele minţi profund îndoctrinate cu această credinţă nu pot accepta aceste informaţii, deoarece nu pot fi dovedite. Nu sunt măsurabile, dar nici dragostea, bucuria sau

ura nu sunt, şi totuşi le trăiţi. Vrem să vă aducem aceste idei în minte, ca să nu fiţi în dezacord cu ceea ce trăiţi şi simţiţi.

Trebuie să acceptaţi că anumite realităţi pe care le experimentaţi nu sunt măsurabile – de exemplu, s-ar putea să vă iubiţi copilul şi totuşi nu o puteţi dovedi. Prin urmare, dacă experienţa voastră a iubirii este reală, se deschide posibilitatea ca şi alte lucruri reale să poată fi experimentate, deşi nu sunt fizice sau măsurabile. Asta-i logica şi trebuie să utilizaţi logica în aceast dispută. Logica nu a fost folosită în practica spirituală din societatea voastră. A fost folosită teroarea. A fost folosită frica. Au fost folosite ziduri ridicate arbitrar, ca să nu puteţi privi în jur, ca să vă împiedice să investigaţi aceste subiecte. Acest lucru a fost înfăptuit de Biserică, pentru că dacă le-aţi fi cercetat în mod logic, cu curiozitate, inteligenţă şi deschidere, aţi fi descoperit aceste adevăruri de mult timp. Dar vi s-a spus să nu vă avântaţi într-acolo. Vi s-a spus că veţi fi posedaţi. Vi s-a spus că veţi fi ucişi. Desigur, fiind prezentate în acest fel, nu veţi îndrăzni să abordaţi acele subiecte, căci vă îngrozesc. Dar noi abordăm acest subiect în mod logic. Vrem să vă cercetaţi propria minte şi propriile experienţe, deoarece experienţele vă oferă informaţii care sunt în concordanţă cu structura credinţei pe care o aveţi.

Dacă crezi în iubire, vei trăi iubirea. Dacă nu crezi în iubire, nu vei trăi iubirea în mod complet. Eşti o fiinţă iubitoare, eşti creată prin esenţa vibraţională a ceea ce numiţi Dumnezeu, deci natura ta este de iubire. Dar când te îndepărtezi de iubire, începi să te simţi rău, începi să simţi separarea într-un asemenea grad, încât suferi incredibil de mult.

Asta simt cei care se sinucid, refuzând să mai trăiască în corpurile lor. Prin procesele lor mentale, au creat o vibraţie care este prea îndepărtată de iubire ca să fie suportată. Iată dovada lipsei iubirii. Dacă vă gândiţi puţin, este logic. Acele fiinţe au avut gânduri atât de urâte şi de neadevărate, încât nu mai sunt capabile să se suporte pe ele însele, şi astfel îşi ucid trupul, crezând că trupul este cauza problemei. Ei nu înţeleg că conştiinţa este conţinută în trup şi poate fi separată de trup. Voi nu sunteţi trupul!

Asta îi învăţam pe discipolii mei când m-am lăsat răstignit. Îi învăţam că trupul meu nu are nicio relevanţă. Biserica a luat această învăţătură şi a folosit-o în propriile scopuri, dar adevăratul scop al răstignirii a fost de a le arăta discipolilor mei lipsa de valoare a corpului şi că pot crea unul nou, căci dobândisem măiestria în controlul regulilor creaţiei fizice sau materiale.

Deci este reală această experienţă (pe care v-o ofer acum)? Pentru cei care sunt prea adânciţi în lumea materială şi în ştiinţă, ea nu este raţională. Au prea

multe credinţe în mintea lor ca să o accepte; le-ar provoca prea multe conflicte interioare. Ca să poată deveni o nouă credinţă, le-ar scoate întâi la suprafaţa minţii toate convingerile contrare, ceea ce le-ar provoca frică. Asta se întâmplă în minte când i se înfăţişează convingeri aflate în conflict – mintea va elimina dezechilibrul creat de acele credinţe contradictorii. Iar dacă aveţi o minte total absorbită de lumea fizică, care crede prea mult în lumea fizică / materială, atunci va fi eliminată credinţa în non-fizic, deoarece mintea nu o va tolera. Dar dacă v-aţi aventurat deja în non-fizic, dacă aţi experimentat deja manifestarea energetică a Spiritului, atunci această credinţă şi experienţă nu vor provoca prea multe conflicte interioare. Dar va provoca întotdeauna unele conflicte în mintea occidentalilor, din cauza învăţăturilor occidentale despre posesie, despre malefic şi, în special, a acestor învăţături despre existenţa mea, prezenţa mea şi numele meu.

Îmi revendic numele înapoi, dar trebuie să fiţi suficient de curajoşi pentru a păşi într-o nouă experienţă legată de numele meu. Şi pentru că numele meu a fost folosit de Biserică ca un bici cu care aţi fost pedepsiţi, pentru că în numele meu s-au comis toate terorile asupra oamenilor obişnuiţi de către Biserică, numele meu vă va înspăimânta. De aceea vă aduc aceste informaţii. Aşa veţi putea începe să vă dezgropaţi acele temeri şi credinţe, deoarece, altfel, nu veţi înţelege adevărata voastră natură; nu veţi înţelege ceea ce vi s-a făcut prin intermediul acestui edificiu monstruos, care este Biserica. Toţi suferiţi din cauza asta şi vreau ca suferinţa să se oprească. De aceea predau acum prin această metodă.

„De ce nu vii într-o formă corporală?” vor întreba oamenii, pentru că ei vor să-şi întărească credinţa în materie. Nu acesta este scopul meu. Destul credeţi în materie. Prea mult credeţi în trup. Cei care insistă să mă vadă sau să mă atingă sau să mă simtă nu înţeleg ceea ce predăm aici: Vă învăţăm despre irealitatea trupului. Asta v-am învăţat prin răstignirea mea, deşi acel mesaj s-a pierdut. Nu a fost predicat corect de către fiinţele care au fost martore atunci. A fost predicat incorect de către fiinţele care au dorit să-l folosească în propriile scopuri. Aşadar, corpul meu, adică ceva care nu există şi care este irelevant, dacă ar apărea în lumea fizică, doar ar întări un neadevăr, anume că tu ai fi corpul tău. Eu nu sunt corpul meu. Tu nu eşti corpul tău. Nu dorim să predăm acea versiune, deci nu vom demonstra acea lecţie. Aceea este lecţia fizicului. Aceea este lecţia ego-ului. Aceea este lecţia materiei.

Aveţi atâtea probleme în lumea voastră, din cauză că fizicul şi spiritualul nu sunt echilibrate. Materia şi non-materia nu sunt echilibrate. Puteţi trăi lejer în

corpul vostru fizic dacă înţelegeţi la ce foloseşte. Puteţi trăi lejer în lumea materială dacă înţelegeţi cum funcţionează şi cum o creaţi chiar voi prin credinţele voastre. Când priviţi lumea ca pe un obiect solid predeterminat cu care nu aveţi nimic de-a face, sunteţi complet neputincioşi. Asta şi-au dorit clasele conducătoare de la voi: au vrut să fiţi neputincioşi. Şi asta v-am învăţat în acea viaţă! Eram un rebel. Am fost un predicator al revoluţiei, aşa cum sunt şi acum. Nu sunteţi mai liberi acum decât oamenii de acum 2000 de ani. Sunteţi legaţi de televizoare, legaţi de consum şi fixaţi în neputinţe. De ce s-a vrut să fiţi neputincioşi? Pentru că asta servea structurilor de putere de atunci şi le serveşte structurilor de putere de acum.

Ierarhiile care vă conduc nu vă vor învăţa aceste lucruri; ele nu vor să fiţi puternici. Ele nu vor ca să ajungeţi la inima şi sufletul vostru şi să vă conectaţi cu non-fizicul şi să vă exprimaţi minunatul Sine divin. Nu le serveşte! Dacă acest mesaj ajunge la voi, nu vă vor mai putea obliga să faceţi ceea ce le serveşte lor.

Deci, de unde să ştiţi voi că (mesajul) este real? Nu ştiţi dacă este real. Trebuie să citiţi acest material cu o minte deschisă, trebuie să simţiţi acest material cu o inimă deschisă şi trebuie să acţionaţi ca şi cum ar fi real pentru o perioadă scurtă de timp. Trebuie să acţionaţi prin credinţă. Da, minţile ştiinţifice occidentale urăsc acest cuvânt, dar de fapt voi acţionaţi prin credinţă în fiecare minut din zi. Credeţi şi aveţi încredere în bani. Credeţi şi aveţi încredere în trup. Să nu aveţi impresia că acţionaţi altfel decât un credincios fidel. Sunteţi un credincios fidel. Vă închinaţi la lucruri care nu vă vor aduce mulţumire şi de aceea sunteţi nefericiţi în societatea voastră. De aceea vă distrugeţi mediul: Vă închinaţi la lucrurile care iau, iau, iau.

Aceste principii sunt diferite. Ele sunt principiile iubirii; sunt principiile compasiunii, ale iertării, ale grijii şi ale împărtăşirii. Dar v-aţi închinat la opusul lor. Şi trebuie să acceptaţi ideea că roadele adorării voastre sunt războiul, boala, moartea şi distrugerea mediului natural. Acestea sunt roadele aduse de zeii la care vă închinaţi!

Noi, cei aflaţi pe această parte a vălului, dorim să luaţi în considerare ideea că aceşti zei nu sunt demni de devotamentul vostru, ci că dragostea este demnă de devotamentul vostru şi, prin urmare, acţionaţi ca atare! Când veţi putea susţine ideea că aceste idei sunt cele corecte şi veţi acţiona în acord cu ele, veţi începe să vedeţi fructele ce rezultă din acţiunile respective, iar acele fructe vor fi dulci. Vor fi relaţii înfloritoare. Vor fi sănătate. Vor fi comunităţi unde oamenii au grijă unul de celălalt. Vor fi pacifism – nu în sensul de slăbiciune, ci că vă investiţi energiile în iubire şi pace, nu în război şi ură.

Deci, putem noi demonstra că aceste experienţe sunt reale? Nu, nu putem demonstra. Dar iată ce putem spune: Continuaţi să mergeţi pe această cale şi să practicaţi aceste idei şi veţi începe să obţineţi dovezi pentru credinţa voastră. Această lume este o oglindă care vă arată ceea ce credeţi şi, dacă v-aţi închinat la zeii urii, războiului şi separării, asta veţi vedea. Pe măsură ce vă apropiaţi de iubire, de acceptare, bunătate şi împărtăşire, veţi vedea fructele rodind în acel copac al adevărului şi veţi începe să înţelegeţi ce este adevărul. Adevărul înseamnă alinierea cu dragostea. Adevărul înseamnă alinierea cu unitatea. De acolo provine mintea voastră.

Vă simţiţi a fi o fiinţă separată, fără legătură cu nimic. Dar nu este aşa. Aţi pus nenumărate văluri peste adevărul care sunteţi, iar noi încercăm să vă demascăm adevărul. Dar mai întâi, trebuie să faceţi un pas în această direcţie şi anume să acceptaţi ideea că poate este adevărat. Nu aveţi cum explica altcuiva. Trebuie să vă urmaţi sistemul de ghidare emoţională, care vă va îndruma. “Prin roadele lor îi veţi cunoaşte”. Uitaţi-vă la roadele societăţii voastre. Ce roade vă oferă autorităţile care vă conduc? Uitaţi-vă la roade. Dacă sunt roade otrăvitoare, dacă sunt roade triste, dacă sunt roade înfricoşate, atunci nu sunt adevărul.

Încercaţi această cale şi începeţi să-i simţiţi roadele. Veţi avea o experienţă nouă, deoarece credinţele voastre se vor schimba. Nu încercăm să vă manipulăm. Încercăm doar să vă ameliorăm suferinţa. Încercăm doar să vă arătăm că adevărul este adevărat şi neadevărul nu este adevărat, şi o veţi afla în mod direct prin experienţele şi produsele acestui sistem de credinţe.

Ofertă de ajutor

Ce putem face pentru tine, Isuse?

Nu există niciun „mine”. Eu nu sunt individul care credeţi că sunt. Eu sunt conştiinţa multor, multor fiinţe împreună. Vocea este una; numele este unul, aşa cum îl ştiţi din experienţa voastră. Vă simţiţi nişte indivizi şi, de aceea, ne prezentăm ca un individ, dar trebuie să înţelegeţi că fiinţa întrupată ca Isus în planul fizic cu atât de mulţi ani în urmă a fost doar un punct focal al Conştiinţei, la fel cum şi voi sunteţi doar un punct focal al Conştiinţei. V-aţi separat în realitatea voastră fizică. Vă simţiţi separaţi de ceea ce numiţi Dumnezeu, ceea ce numiţi Unime. Dar în acea încarnare, mi-a fost redată conştientizarea Unităţii. Aceasta a fost starea de iluminare în care am trăit în acea încarnare.

Iar acum, fiinţa pe care o ascultaţi, această conştiinţă aparent individuală s-a separat din Unitate încă o dată pentru a purta această conversaţie. De ce?

Pentru că societatea voastră simte nevoia să aibă această conversaţie cu „vechiul eu”, ca să zic aşa. Acest vechi eu poate fi regăsit în Unitate – adică acea experienţă a conştiinţei pe care o numiţi viaţa lui Cristos, viaţa lui Isus, de la naştere, trecând prin maturitate până la răstignire şi înviere, aşa cum o cunoaşteţi din povestea biblică pe care se bazează societatea voastră. Acea conştiinţă individuală poate fi recuperată din Unitate, ceea ce se şi întâmplă acum. Recuperăm acea experienţă, ca să o puteţi înţelege mai clar, într-un mod care vă permite să vă transformaţi conştiinţa. Deoarece conştiinţa voastră evoluează în societatea voastră, trebuie să ne bazăm tot procesul educativ pe această paradigmă. Nu vă putem prezenta adevărul absolut, deoarece nu este un limbaj pe care să-l puteţi înţelege în experienţa voastră fizică singulară, ca personalitate individuală. Nu este un lucru pe care să-l puteţi înţelege, aşa că nu are rost să vă abordăm din acel punct de vedere.

Din punctul nostru de vedere, nu avem nevoie de niciun ajutor, fiinţe dragi. Nu avem nevoie ca să facă nimeni nimic pentru noi. Vă trăiţi propria experienţă. Sunteţi o fiinţă liberă să-şi exercite voinţa în această viaţă pe care o aveţi. Ceea ce facem noi este că vă aducem informaţii care chiar vă vor ajuta să vă exercitaţi liberul arbitru cu adevărat, fără limitări. În societatea voastră, nu sunteţi educaţi să vă exprimaţi. În societatea voastră, nu sunteţi educaţi să vă înţelegeţi. Sunteţi instruiţi pentru lucruri specifice, sarcini şi funcţii specifice societăţii voastre, şi într-un mod foarte limitat. Parcurgeţi o formare extrem de specializată, la fel cum s-a întâmplat în toate societăţile din trecut, şi veţi continua să treceţi printr-o pregătire specifică, deoarece experienţa voastră este una de separare, a unui corp cu o minte aparent individuală. Asta trăiţi în planul în care vă aflaţi.

Cu toate acestea, treaba noastră este să vă ridicăm conştiinţa la o altă vibraţie, astfel încât să aveţi o experienţă nouă. Deci, conştiinţa voastră, aşa cum este ea în acest moment, nu poate formula decât întrebări care au sens pentru experienţa voastră. Încercăm să vă schimbăm conştiinţa, ca să puteţi avea o nouă experienţă şi, prin urmare, să formulaţi noi întrebări. Întrebările provenite din sinele vostru limitat uman, fizic, material sunt întrebări ale unei conştiinţe limitate dintr-o minte limitată. Aşadar, întrebarea ce puteţi face pentru mine este foarte, foarte limitată, în sensul că vă vedeţi pe voi înşivă ca pe un individ şi mă vedeţi pe mine ca pe un individ.

Eu fac parte dintr-o Minte superioară. Fac parte din acele sfere superioare pe care le numiţi tărâmurile îngereşti, tărâmurile maeştrilor ascendenţi, tărâmurile cunoaşterii, tărâmurile ghidării şi învăţăturii divine, care vă influenţează prin filtrul propriei voastre conştiinţe, în funcţie de deschiderea ei

şi de oportunităţi. Asta se petrece aici cu acest medium. Întâi a avut loc o clarificare a minţii sale, iar acum mesajele noastre pot coborî prin personalitatea sa, acest punct focal al unui complex corp-minte – adică ceea ce se întâmplă aici. Dar trebuie să faceţi singuri ceea ce nu putem face pentru voi. Vă putem da informaţiile, dar nu vă putem forţa să acţionaţi conform lor. Vă putem aduce înţelegerea despre structura realităţii şi vă putem da informaţii despre modul în care funcţionează creativitatea şi cum să vă schimbaţi viaţa, dar nu o putem face noi pentru voi. Deci, puteţi face foarte puţine pentru noi, în afară de a urma preceptele şi ideile pe care vi le prezentăm.

Pe măsură ce ne urmaţi prescripţiile, instrucţiunile, ideile şi gândurile şi înţelegerile şi le integraţi în experienţele corpului-minte şi de percepţie, vă veţi ridica la un nivel vibratoriu care vă va permite să interacţionaţi mai direct cu noi. Asta este tot ce vrem să faceţi pentru noi. Nu dorim să acţionaţi ca misionari şi nu dorim să convertiţi pe nimeni la nimic. Vrem să acţionaţi pe baza acestor cunoştinţe şi informaţii. Vrem să începeţi o practică de iertare. Vrem să începeţi să vă onoraţi pe voi înşivă ca aspecte divine ale Creatorului. Vrem să vă onoraţi unii pe ceilalţi ca aspecte divine ale Creatorului. Vrem să iertaţi toate păcatele care, credeţi voi, că au fost comise împotriva voastră sau că sunt comise împotriva altora. Vrem să asimilaţi informaţiile prezentate aici şi să acţionaţi conform lor. Asta-i tot ceea ce vrem să faceţi pentru noi.

De ce vrem să faceţi asta pentru noi? Pentru că suferiţi inutil. Vedem potenţialul pe care îl aveţi şi abilităţile care vă sunt disponibile dacă vă schimbaţi vibraţia şi dacă vă transformaţi conştiinţa, iar asta ne frânge inima. Nu vrem să acţionaţi în numele nostru; vrem să acţionaţi în numele vostru. Vrem să faceţi ceea ce trebuie făcut pentru voi, ca să vă puteţi eleva conştiinţa şi, prin urmare, să vă schimbaţi experienţele şi să ne permiteţi să comunicăm cu voi. Suntem cu toţii aici, fiinţe ale Minţii superioare, fiinţe cu o conştiinţă extrem de evoluată; suntem aici, dorind să comunicăm cu voi. Suntem aici, dorind să ne conectăm cu voi. Suntem aici; suntem aici; suntem aici! Şi ne conectăm cu voi în măsura posibilităţilor, având în vedere vibraţiile, temerile, limitările şi capacitatea voastră de gândire restrânsă.

Desigur, nu vrem să vă insultăm; dar chiar trăiţi în nişte minţi foarte înguste, foarte speriate, tratate din greu cu medicamente. Şi vrem să vă rupeţi de acele medicaţii, de acele limitări şi de acele reguli pe care societatea voastră vi le bagă pe gât fără încetare. Vrem să ieşiţi din procese de condiţionare, astfel încât să puteţi afla cine sunteţi cu adevărat. Toate informaţiile de care aveţi

nevoie vă sunt date. Vă sunt date pe bucăţele, ca să le acceptaţi, să le înţelegeţi şi să le integraţi în viaţa voastră.

Nu vă putem schimba rapid, din cauza structurii minţii umane. Nu vă putem schimba rapid, din cauza structurii societăţii voastre, a regulilor, restricţiilor şi limitelor în care vă aflaţi. Trebuie să începeţi să vă observaţi limitele şi temerile. Abia când veţi vedea parametrii între care trăiţi, veţi putea să-i modificaţi. Trebuie să începeţi să priviţi şi să înţelegeţi ceea ce faceţi. Trebuie să fiţi dispuşi să vă îndepărtaţi de dependenţele, condiţionările şi cerinţele practice ale vieţii de zi cu zi.

Viaţa voastră este umplută cu treburi nesfârşite, sarcini, cerinţe şi restricţii şi, atâta timp cât acestea rămân priorităţile voastre, veţi rămâne întemniţaţi în mintea condiţionată. Atâta timp cât acestea rămân priorităţile voastre, nu veţi afla cine sunteţi şi nu vă veţi putea expansiona în acel adevăr. În mod constant, veţi alerga după cumpărături, veţi face curăţenie, veţi privi la televizor, astfel de lucruri. În mod individual, acestea sunt doar nişte mici erori, dar privind colectiv, la nivelul societăţii, sunteţi inundaţi cu fleacuri care vă împiedică de la realizarea-de-sine. Trebuie să vă decideţi a vă îndepărta de programele voastre, de fricile voastre, de ideile limitate despre ceea ce sunteţi şi să vă aventuraţi în spaţiu, expansiune şi creativitate.

Deci, asta puteţi face pentru mine. Nu există un „mine", aşa cum îl înţelegeţi voi. Sunt amestecat cu Mintea superioară. Sunt amestecat cu sufletele şi conştiinţele foarte multor fiinţe evoluate, dar mă ivesc din acel amestec ca un punct focal, astfel încât să puteţi comunica cu mine. Şi voi continua să fac asta în următorii câţiva ani prin acest medium, ca să puteţi purta o conversaţie cu mine, ca să puteţi înţelege ce se petrece în mintea voastră şi în ceea ce credeţi că ar fi lumea reală.

Nu este o lume reală. Este un vis pe care îl trăiţi; este o iluzie în care credeţi, confundând-o cu realitatea. În realitatea noastră, viaţa voastră este un vis, iar acel vis poate deveni un coşmar. Visul poate fi un vis frumos, un vis fericit, un vis care începe să vă conecteze la Spirit. Dar mulţi dintre voi trăiesc coşmaruri. Sunteţi obosiţi, sunteţi întemniţaţi şi vă simţiţi folosiţi. Numai dacă vă schimbaţi voluntar atenţia şi vă investiţi energia în ceea ce consideraţi valoros, atunci veţi putea să vă conectaţi cu noi şi să înţelegeţi ce se întâmplă în realitatea noastră. Realitatea noastră este adevărata realitate. Realitatea voastră iluzorie este o fărâmă de conştiinţă foarte, foarte subţire. Este constrânsă de cenzură şi frică, iar acum a venit momentul ca această condiţie să se schimbe.

Acesta a fost scopul meu în viaţă, aşa că m-am întors pentru a vi-l comunica în continuumul vostru spaţiu-timp. Aici ne aflăm dincolo de timp; timpul nu ne limitează. Suntem capabili să ne scufundăm în foarte multe locuri, vremuri, dimensiuni diferite – spuneţi-le oricum doriţi – şi coborâm în spaţiul-timpul vostru ca să puteţi avea aceste informaţii şi să începeţi să vă transformaţi, expansionându-vă mintea, extinzându-vă conexiunile şi lărgindu-vă ideile despre ceea ce sunteţi.

Acum este momentul. Aţi stat prea mult timp în închisoare. Suferiţi fiindcă sunteţi înlănţuiţi de zid, dar nu vreţi să vă ridicaţi şi să vă întindeţi oasele. Nu vreţi să ieşiţi afară. Vi se pare un loc înfricoşător, pentru că este atât de mare şi atât de liber. Sunteţi obişnuiţi cu închisoarea. Sunteţi obişnuiţi cu limitările voastre şi sunteţi destul de fericiţi în celula voastră, dar noi nu suntem mulţumiţi că staţi în celulă. Vrem să veniţi şi să vă jucaţi cu noi. Vrem să veniţi şi să comunicaţi cu noi. Vrem să vă părăsiţi închisoarea. Vrem să vă expansionaţi în ceea ce sunteţi cu adevărat: fiinţe divine nelimitate şi creatoare, capabile să manifeste concepte şi să creeze peisaje şi realităţi care depăşesc cu mult capacitatea voastră de înţelegere de acum. Vă înţelegem. Noi trăim în acele Sfere de creativitate şi exprimare-de-sine care depăşesc capacitatea voastră de a înţelege. Vrem să veniţi şi voi aici. Vrem să vă expansionaţi conştiinţa. Vrem să renunţaţi la lanţuri şi la obiectele materiale de care vă agăţaţi de parcă ar fi nişte zei. Vrem să le daţi drumul, daţi-le drumul, daţi-le drumul. Asta puteţi face pentru noi.

Sensul vieţii

Unde duc toate astea? De ce suntem aici? Care-i rostul vieţii?

Întrebarea asta o pun toţi oamenii. Am pus şi eu această întrebare de multe mii de ori în încarnarea mea de om. Cu adevărat, am fost un om ca şi voi – punct.

La ce foloseşte viaţa? Care e sensul ei? De ce sunteţi aici? Acestea sunt veşnicele întrebări care mi-au fost puse de nenumărate ori în rugăciuni şi în viaţa voastră din această lume tridimensională. Aţi intrat în această realitate spaţio-temporală. Aţi ajuns în acest loc în acest moment şi în acest corp pentru a-l experimenta. De aceea sunteţi aici. Aţi venit aici pentru a simţi separarea. Aţi venit aici pentru vă experimenta sinele unic, Sinele divin, dar aţi uitat că sunteţi divini. Vi s-a spus altceva. Da, vi s-a spus că sunteţi o fiinţă fizică ordinară, limitată, care nu poate influenţa nimic în această lume şi aţi fost învăţaţi să judecaţi. Aţi fost învăţaţi multe, multe lucruri. Şi trebuie să înţelegeţi că

designul vostru – designul fizic, corpul şi simţurile prin care experimentaţi această lume – este făcut pentru ca voi să simţiţi singurătatea şi să căutaţi informaţii care să dovedească că sunteţi singuri.

V-aţi făcut-o intenţionat. Nu vi s-a făcut de către un Dumnezeu crud. Voi aţi decis – într-un moment destul de creativ şi îndrăzneţ, să recunoaştem – că vreţi să experimentaţi altceva decât Unitatea. Aţi vrut să experimentaţi idei, concepte şi acest gen de lucruri pe cont propriu. Şi asta experimentaţi, şi de aceea vă simţiţi atât de singuri în forma în care vă aflaţi – un corp izolat, o minte aparent izolată, o victimă a unei lumi asupra căreia nu aveţi nicio influenţă. Aceasta a fost dorinţa voastră. Vă simţiţi ca şi cum aţi fi fost abandonaţi, dar, de fapt, voi aţi abandonat Unimea. Aţi abandonat iubirea. V-aţi îndepărtat de unificare, de conştiinţa unităţii, de Dumnezeu, de Tot-ceea-ce-există sau oricum aţi vrea să-i spuneţi. Nu contează numele.

Unimea nu are o natură religioasă; ci are o natură energetică şi vibraţională. Din această Unime aţi venit. V-aţi izolat de iubire. Mai aveţi sclipiri ale ei, dar sunt vagi şi trecătoare. De ce? Pentru că nu sunteţi concentraţi pe iubire. Vă concentraţi pe judecăţi, pe separare şi pe ceea ce nu este în regulă. E de ajuns să ascultaţi discuţiile oamenilor şi să petreceţi puţin timp observându-vă gândurile din minte şi vă veţi convinge de acest lucru. Veţi vedea că această mentalitate este foarte critică; urmăreşte neîncetat să întărească separarea prin chiar actul judecării. Şi, desigur, acesta este motivul pentru care, în încarnarea mea fizică, am predicat practica non-judecării şi practica iertării: Prin practicarea non-judecării şi a iertării vă veţi linişti mintea şi veţi începe, la început, cu paşi foarte mici, să restabiliţi o conexiune – să vă re-asociaţi – cu iubirea şi cu ceea ce numiţi Dumnezeu, care este conştiinţa, energia, vibraţia Unimii.

Citeşti acum această carte pentru că eşti gata să auzi asta. Nu te-ai afla aici dacă nu ai fi gata să asculţi. Deci, care este scopul tău aici? Care este sensul vieţii tale? Iniţial, sensul vieţii tale este de a-ţi exprima individualitatea. De aceea eşti aici; de aceea ai dorinţe; de aceea vrei lucruri; şi de aceea crezi că anumite persoane, locuri şi lucruri te vor face fericit. Ai aceste credinţe în minte şi ai venit aici ca să le experimentezi. Aşadar, nu se pune problema că ar trebui să renunţi la exprimarea-de-sine. Ci este vorba de a reuşi să-ţi înţelegi convingerile adânci prin intermediul exprimării-de-sine.

Scopul vieţii tale este să fii tu. Scopul vieţii tale este să îţi clarifici dacă ceea ce crezi este adevărat sau nu. Ajungi la această înţelegere prin sistemul tău de ghidare emoţională, prin simţirile corpului, sistemul care ţi s-a dat pentru

această călătorie. Ai decis să te îndepărtezi de Unime, de iubire, de Tot-ce-există, şi te-ai aruncat cu capul în jos în separare, în această experienţă. Nu te-a judecat nimeni pentru asta. Ţi s-a dat ajutor. Ţi s-a dat o cale spre acasă şi un sistem de ghidare care să te asiste în călătorie. Este o hartă pe care ţi-a dăruit-o dragostea. Ai vrut individualitate, dar Unimea ştia că asta va fi prea mult, că va fi o misiune suicidală, ca să zicem aşa, dacă nu vei avea o hartă.

Totuşi, această hartă, acest sistem de ghidare, nu v-a fost explicat prea bine. Nu aţi fost învăţaţi despre el. Dimpotrivă, aţi fost învăţaţi să-l trataţi cu medicamente, să nu-l băgaţi în seamă, să-l închideţi şi să-l suprimaţi, şi de aceea suferiţi. De aceea, vă confruntaţi cu boli, cu sinucideri, cu depresii, cu supărări, cu furii şi cu războaie. Toate acestea sunt consecinţele unei minţi care nu-şi înţelege sistemul de ghidare. Sistemul de ghidare este în concordanţă cu dragostea, cu bucuria, cu creativitatea şi cu toate idealurile superioare care-l exprimă pe Dumnezeu, care exprimă Unimea, locul de unde ai venit, cu ideea că provii din dragoste. Eşti un aspect al acestei Minţi universale. Nu ai părăsit-o; de fapt, nici nu ai coborât în separare. Pur şi simplu, trăieşti doar aparenta expresie a separării. În realitate, nu ai părăsit Mintea lui Dumnezeu. Eşti o idee în Mintea lui Dumnezeu – iată ce spunem, asta eşti – şi acea idee are vibraţia iubirii şi, dacă te separi de acea vibraţie (prin judecată, prin ură, prin îngustimea gândirii), te vei simţi rău, pentru că eşti făcut din dragoste şi pentru dragoste.

Deci, treaba ta aici este să-ţi elimini convingerile din minte care te împiedică să conştientizezi prezenţa iubirii. Aceasta este treaba ta. Pentru asta-i viaţa. Dacă nu o faci, vei mai avea încă o viaţă şi încă una şi încă una. Nu se pune problema “epuizării timpului”. Este epuizant pentru cei dintre voi care suferiţi de boli, depresie, gânduri de sinucidere şi astfel de lucruri. Este o lecţie dură şi repetitivă pe care trebuie să o învăţaţi, dar există şi foarte mulţi mesageri, ca mine, care vă aduc adevărul, vă aduc aceste firişoare de înţelegere absolută pe care trebuie să începeţi să le acceptaţi.

Nu trebuie să o faceţi acum; puteţi continua cu experienţele de separare, frică, boală şi moarte, dacă doriţi, dar nu este necesar. Tot ce trebuie să faceţi este să vă ascultaţi sistemul de ghidare. Sistemul vostru de ghidare emoţională este un sistem de feedback care funcţionează tot timpul, indicându-vă cum staţi. Dacă vă simţiţi liniştiţi, fericiţi şi creativi, sunteţi pe drumul cel bun şi vă exprimaţi Sinele. Dacă vă simţiţi supăraţi, dacă vă simţiţi folosiţi sau trataţi pe nedrept, atunci înseamnă că sunteţi alăturea cu drumul; faceţi lucruri în dezacord cu Sinele vostru natural. Ar putea fi din cauza condiţionărilor sau a învăţăturilor neadevărate provenind din familia, cultura sau religia voastră, dar

oricum, lipsa bucuriei vă spune că nu sunteţi în armonie cu faptul că sunteţi alcătuiţi din dragoste.

Dacă simţiţi dorinţa de sinucidere sau sunteţi plini de furie – dacă le faceţi rău oamenilor şi propriei persoane – atunci sunteţi şi mai departe de dragoste şi v-aţi rătăcit. Vi s-a contaminat capacitatea de a lua decizii. Este în dizarmonie cu vibraţia iubirii şi atunci chiar că aveţi probleme; provocaţi probleme altora şi vă provocaţi probleme singuri. De ce? Pentru că sunteţi deconectaţi de Unime. Sunteţi deconectaţi de iubire într-un asemenea grad, încât vă vine greu să trăiţi. Probabil că n-aţi citi această carte dacă aţi fi în acea stare, dar poate că sunteţi. Dacă citiţi această carte şi sunteţi furioşi şi vă faceţi rău vouă şi celorlalţi, a venit momentul să ştiţi ce înseamnă acele emoţii. Înseamnă că gândurile voastre sunt în complet dezacord cu Unimea, în complet dezacord cu dragostea. V-aţi rătăcit şi trebuie să schimbaţi ceea ce credeţi. Trebuie să schimbaţi ceea ce credeţi şi ceea ce faceţi. Acesta este scopul vieţii voastre! Şi din acest motiv, aceste învăţături vă parvin acum într-o formă uşor de asimilat, accesibilă, uşor de înţeles.

Dacă sunteţi trişti, dacă aveţi gânduri de sinucidere, dacă sunteţi foarte furioşi, atunci v-aţi pierdut scopul vieţii şi vă îndreptaţi spre încheierea acestei experienţe, deoarece Spiritul nu va permite să rămâneţi prea separaţi. Dacă v-aţi rătăcit calea, dacă vă intoxicaţi intens prin droguri, alcool, furie, pornografie şi astfel de lucruri, atunci Spiritul nu vă va lăsa să rătăciţi prea mult. El este bun; este iubitor şi vă va aduce Acasă pentru a vă recalibra mintea şi a vă oferi o altă oportunitate.

Dar voi înşivă setaţi în această experienţă vibraţia următoarei experienţe, şi acesta este un lucru important de ştiut pentru a înţelege răspunsul la această întrebare. Vibraţia voastră de acum va da tonul următoarei experienţe. Nu dorim să treceţi prin ceea ce numiţi moarte şi viaţa de apoi la o vibraţie scăzută, deoarece următoarea experienţă pe care o veţi avea va fi setată la acea vibraţie! Aşadar, schimbaţi-vă acum vibraţia şi înţelegeţi la ce foloseşte această viaţă. Foloseşte la ridicarea vibraţiilor; vă ajută să renunţaţi la credinţele lipsite de iubire. Să renunţaţi la judecăţi şi la toate acele păcate care sunteţi convinşi că au fost comise împotriva voastră. Nu au fost comise împotriva voastră; sunt doar nişte înţelegeri eronate din mintea voastră, la care trebuie să renunţaţi.

Din punctul de vedere al Spiritului, numai iubirea este reală. Numai ideile şi gândurile pline de iubire sunt reale, aşa că orice resentimente sau ură existente în minte sunt neant, din punctul nostru de vedere. Dar vă stabilesc vibraţia energiei vieţii voastre. Deci iată că păstrarea resentimentelor, a urilor şi

a fricilor este de două ori inutilă. Nu numai că nu sunt reale din punctul nostru de vedere, al Conştiinţei superioare, dar, de asemenea, vă scad tonul vibraţional şi vă stabilesc următorul ton incarnaţional. Sunt dublu de negative.

Puteţi să vă concentraţi numai pe aspectele voastre pozitive, chiar dacă sunteţi foarte trişti, chiar dacă aţi pierdut conexiunea. Începeţi să vă concentraţi mintea asupra a ceea ce funcţionează bine şi asupra faptului că vă aflaţi într-un corp, aveţi o experienţă şi citiţi aceste cuvinte care vă spun că nu sunteţi atât de departe de Unime. Anumite aspecte din voi pot auzi mesajul. Anumite aspecte din voi sunt deschise, pentru că altfel nu aţi citi acest mesaj. Dar dacă suferiţi, dacă aveţi dificultăţi în relaţii sau boli în corp, dacă sunteţi deziluzionaţi sau temători, atunci începeţi să vă educaţi mintea. Acesta este scopul vieţii voastre.

Scopul vieţii voastre nu este să acumulaţi bunuri materiale. Scopul vieţii voastre nu este să vă sculptaţi şi să vă modelaţi corpul. Scopul vieţii voastre nu este să deveniţi bogaţi. Ci este să înţelegeţi credinţele pe care le aveţi în minte şi să renunţaţi la cele care vă provoacă suferinţă, şi să acţionaţi în concordanţă cu vibraţia iubirii din care veniţi, pentru care sunteţi făcuţi, din care sunteţi făcuţi. Toată suferinţa pe care o trăiţi este o demonstraţie fizică că nu sunteţi în acord cu natura voastră, care este iubirea, care este Dumnezeu, care este Unimea.

Iar la sfârşitul acestei cărţi, această experienţă minunată pe care ne-a plăcut foarte mult să o producem, vă îndemnăm să vă ascultaţi sistemul de ghidare. Înţelegeţi că aţi fost condiţionaţi şi aţi învăţat multe lucruri care nu sunt adevărate. Credeţi multe lucruri neadevărate despre voi înşivă, despre realitate, despre mine, despre viaţă, despre Dumnezeu şi despre această lume, şi trebuie, dacă suferiţi, să vă recâştigaţi controlul minţii. Trebuie să începeţi să vă antrenaţi mintea. Mai întâi, trebuie să priviţi în interior; priviţi la ce gândiţi. Trebuie să priviţi la ceea ce simţiţi şi să înţelegeţi limba în care vă parvin aceste răspunsuri. Trebuie să vă reeducaţi. Nu vă puteţi schimba viaţa, nu vă puteţi schimba pe voi înşivă sau nu puteţi trăi altfel, decât dacă aduceţi în minte informaţii noi şi vă schimbaţi credinţele pe care acum le consideraţi adevărate. Trebuie să începeţi să vă aliniaţi cu dragostea şi o veţi face prin practica non-judecăţii şi a iertării. Trebuie să introduceţi noi informaţii şi să nu mai băgaţi în voi informaţii neadevărate. Trebuie să nu vă mai băgaţi în minte violenţa şi să nu mai vizionaţi pe ecrane crime ca divertisment. Trebuie să încetaţi să judecaţi alte fiinţe, deoarece judecata vă amplifică sentimentele de separare, izolare şi frică. Trebuie să încetaţi să mai abuzaţi de trup ca de un duşman, trebuie să încetaţi să vă mai închinaţi trupului ca la dumnezeu şi trebuie să vă folosiţi corpul pentru ceea ce este sfânt.

Desigur, nu vorbim aici în termeni religioşi. Nu vă cerem să fiţi celibatari – departe de noi această idee. Vă rugăm să vă purificaţi mintea şi să folosiţi corpul pentru a experimenta ceea ce este iubirea, ce este adevărat şi în rezonanţă cu Unimea, şi veţi fi ghidaţi pe calea voastră de intuiţia voastră, de corpul emoţional. Veţi şti dacă sunteţi pe calea cea bună prin faptul că vă simţiţi în pace, fericiţi, mulţumiţi, creativi, expresivi. Dacă nu simţiţi aceste lucruri, atunci înseamnă că exprimaţi idei neadevărate în viaţa voastră fizică. Iar sistemul vostru de ghidare emoţională vă arată ce faceţi. Trebuie să vă purificaţi mintea, trebuie să vă disciplinaţi mintea şi trebuie să înţelegeţi ce vă faceţi singuri.

Nimeni nu vă face nimic; vă faceţi totul cu mâna voastră. Manifestaţi şi suportaţi o reflectare a propriilor convingeri. Vibraţia pe care o emiteţi se reflectă ca într-o oglindă. Vibraţia voastră este creată din convingerile voastre, iar convingerile voastre sunt create din experienţa voastră. Pentru a avea o nouă experienţă, trebuie să păşiţi cu credinţă într-o nouă lume. Trebuie să opriţi sistemul de feedback care vă întăreşte convingerile neadevărate care vă fac să suferiţi şi trebuie să păşiţi într-un nou sistem de credinţe. Pentru a face acest lucru, trebuie să vă reeducaţi. Trebuie să înţelegeţi sistemul pe care îl experimentaţi acum. Vă arată cine sunteţi. Dacă vreţi să aveţi o experienţă diferită, trebuie să schimbaţi ceea ce credeţi despre voi.

Ca esenţă, sunteţi neschimbabili. Sunteţi o idee în Mintea lui Dumnezeu, dar aţi pierdut legătura cu acest adevăr. V-aţi separat din propria dorinţă, iar acum, tot din propria dorinţă şi prin propriul sistem de ghidare, trebuie să vă refamiliarizaţi cu Unimea, să recunoaşteţi acea Forţă pe care o numiţi Dumnezeu. În societatea voastră, este un cuvânt prea încărcat de sensuri, aşa că îl folosim cu prudenţă, dar mai bine să spunem că vă veţi reuni cu Unimea, cu iubirea creatoare divină.

V-am oferit multe informaţii aici – o poveste despre viaţa noastră din plan fizic, adevărul scopului nostru, adevărul scopului vostru – iar acum am vrea să asimilaţi aceste informaţii în mintea şi în inima voastră şi să începeţi să schimbaţi modul în care vă priviţi. Începeţi să schimbaţi modul în care priviţi lumea voastră. Veţi putea să schimbaţi lumea doar prin schimbarea viziunii voastre interioare.

Lumea este obosită, lumea suferă. E de ajuns să vă uitaţi la ştiri şi să vedeţi suferinţa care există. Dar voi nu sunteţi victima acestei lumi. Ci voi sunteţi creatorul acestei lumi şi aveţi capacitatea de a o transforma. Dar trebuie să începeţi cu voi înşivă! Trebuie să nu mai luptaţi împotriva răului pe care îl percepeţi ca fiind în afara voastră, ci să luptaţi cu inamicul dinăuntru. Inamicul

din interior este mintea egotică, este frica voastră, este ura de sine şi judecarea fraţilor şi surorilor voastre. Aceasta este problema. Nu există nicio problemă în afara voastră. Totul vine din interior şi vi se reflectă înapoi din lume.

Trebuie să vă schimbaţi, aşa cum m-am schimbat şi eu. Am studiat, am lucrat, mi-am transformat mintea, am învăţat şi am practicat; asta trebuie să faceţi şi voi. S-ar putea să pară o călătorie dură şi că nu aduce niciun beneficiu, dar pe de altă parte, dacă nu schimbaţi ceea ce faceţi acum – atitudinea voastră consumeristă, distrugerea mediului şi relaţiile voastre instabile şi trecătoare – veţi trăi în continuare toate aceste lucruri greu de suportat, dacă nu vă schimbaţi faptele.

Deci scopul vieţii voastre este să iubiţi. Scopul vieţii voastre este să creaţi. Scopul vieţii voastre este să iertaţi. Urmând aceste recomandări, feedback-ul pe care îl primiţi din partea lumii va începe să vă transforme viaţa dintr-un coşmar într-un vis plăcut, care se va translata cu uşurinţă în ceea ce numiţi Cer. Nu este nevoie să aveţi dificultăţi în procesul morţii, cu sănătatea fizică şi în relaţiile voastre. Toate acestea sunt schimbătoare; şi toate acestea sunt vindecabile. Aşadar, pe această notă, vă oferim binecuvântarea noastră. Vă oferim dragostea noastră. Mai avem multe să vă împărtăşim. Mai trebuie să avem multe, multe, multe conversaţii şi aşteptăm cu nerăbdare să le avem. Aşteptăm cu nerăbdare acele minunate schimburi de energie şi idei. Aşteptăm cu nerăbdare vindecarea minţii şi a corpului vostru. Şi vă trimitem toată dragostea noastră.

Texte suplimentare

Nota editorului: *Pe parcursul textului, Isus a făcut referire la alte materiale pe care ni le recomandă pentru a ne transforma mintea. Am adăugat aceste recomandări aici, în cuvintele sale.*

"Un curs de miracole"

Am scris o carte voluminoasă numită "*Un curs de miracole*", care este un studiu psihologic al minţii ego-ului. Dacă sunteţi interesaţi de aceste concepte, veţi fi încântaţi să o citiţi. Aceasta este cartea pe care veţi dori să o studiaţi, deoarece este un program de lecţii zilnice pentru a vă scoate mintea din starea sa iluzorie de frică, separare, izolare şi judecată către o stare de pace, reparându-i în mod sistematic defectele şi restabilindu-i în mod corect conceptele şi ideile. Seminţele acestei filozofii sunt plantate în lume de mai multe decenii de către "*Cursul de miracole*".

Este timpul ca toate fiinţele să citească "*Cursul de miracole*", deoarece este calea de ieşire din vis. Este calea de ieşire din suferinţă şi explică în detaliu toate aceste informaţii. Este o carte dificil de citit, fiindcă accesează părţi ale minţii diferite de cele pe care sunteţi obişnuiţi să le folosiţi, şi fiindcă mulţi dintre voi, cei din lumea occidentală, nu aveţi disciplina studiului concentrat al textelor.

Dacă vă este prea dificil, începeţi cu prezentul text. Principiile sunt exprimate aici într-o formă mult mai uşoară şi le veţi putea înţelege. Iar când le înţelegeţi, atunci textul şi lecţiile din "*Cursul de miracole*" vor face minuni în viaţa voastră. Veţi fi uşuraţi de o mare parte din suferinţă, de o mare parte din sentimentele voastre de separare, izolare şi singurătate. Veţi vedea schimbări magnifice: mai întâi în lumea voastră internă, care se vor reflecta apoi asupra lumii voastre materiale sub formă de abundenţă, relaţii mai sănătoase, un corp mai sănătos şi o atitudine mult mai optimistă. Toate fiinţele din jurul vostru vor beneficia. Toţi oamenii pe care îi iubiţi vor beneficia. Veţi deveni mai buni şi mai generoşi şi veţi experimenta mai multă abundenţă în toate sensurile: sănătate, bani, inspiraţie şi creativitate. Toate aceste lucruri se vor amplifica, deoarece vă veţi întări conexiunea cu Sursa, cu Mintea Divină. Şi de acolo provin toate lucrurile minunate, toate minunatele gânduri, concepte şi idei care vă bucură şi le exprimaţi în lumea materială.

"*Un curs de miracole*" este textul de bază pentru oricare dintre voi, cei care doriţi să vă transformaţi mintea şi viaţa sau care doriţi să nu mai existe suferinţă pe lume. Aceasta este cartea ce trebuie citită şi studiată, astfel încât să ajungeţi

la adevărata înţelegere şi să puteţi începe ridicarea conştiinţei voastre spre sferele de vibraţii superioare.

Dacă suferiţi, dacă vă simţiţi folosiţi şi trataţi incorect sau dacă simţiţi că nu aveţi libertatea de a vă trăi viaţa aşa cum vreţi, toate acestea se întâmplă pentru că nu aveţi adevărata înţelegere. Mintea voastră conţine neadevăruri care trebuie modificate sau şterse. Soluţia este să studiaţi "*Cursul de miracole*", pe care l-am transmis acum mulţi ani unei fiinţe care se lupta cu disperare cu propria ei minte. Şi tocmai de aceea a fost ea cea aleasă – ca să aibă ocazia nemijlocită să-şi transforme mintea şi să-şi aline suferinţa. Este un manual; este un manual care vă va arăta cum să lucraţi asupra structurii minţii ca să o schimbaţi. Acest medium de faţă a studiat cu sârguinţă "*Cursul de miracole*" mulţi ani de zile şi şi-a limpezit percepţia, a dobândit o stare de pace şi acceptare, iar acum îşi făureşte viaţa pe care doreşte să o ducă, să o experimenteze, fără vinovăţii şi judecăţi, fără frică şi durere.

"A face dragoste cu Dumnezeu"

"*A face dragoste cu Dumnezeu*" este o carte scrisă de Ananda, entităţile ce ne însoţesc în călătoria cu acest medium, în calitate de co-creatori. Este o explorare amănunţită şi complexă a tot ceea ce se întâmplă în mintea omului care se împărtăşeşte cu energia sexuală divină. Vă recomand cu tărie să o citiţi şi să o studiaţi. Aceste informaţii sunt inspirate şi aprobate de mine şi vă rog să citiţi acea carte dacă aveţi întrebări suplimentare cu privire la acest subiect.

Notă de încheiere

Oamenii care predau acest material informativ şi mă însoţesc în această călătorie, discipolii pe care i-am ales pentru această călătorie, nu sunt fiinţe perfecte. Nu vă aşteptaţi să fie. Şi ei învaţă, la fel cum veţi învăţa şi voi; învăţăm cu toţii. Unii sunt cu mult înaintea altora. Eu sunt cu mult înaintea voastră; dar asta nu înseamnă că sunt diferit. Înseamnă doar că am studiat o perioadă mai lungă şi m-am dedicat total acestei ştiinţe a minţii. Mi-am atins obiectivele şi m-am mutat în sfere noi, unde am învăţat şi mai multe şi am atins alte obiective, şi aşa mai departe, aşa cum puteţi să faceţi şi voi.

Adresări personale ale lui Isus pentru Tina

Nota editorului: *În manuscrisul original, aceste comentarii erau integrate în text. Pentru a nu întrerupe fluxul învăţăturilor lui Isus, am mutat în acest apendice îndrumările oferite special pentru Tina, menţinându-le ordinea iniţială. Le includem aici pentru a întrezări cum sunt relaţiile şi interacţiunile Tinei când face channeling.*

• • •

Îţi mulţumesc încă o dată că mi-ai permis să-ţi folosesc corpul. Îţi mulţumesc încă o dată că mi-ai permis să-mi spun povestea. Aceasta este adevărata poveste a vieţii mele. Aceasta este adevărata poveste a experienţei mele pe această planetă sub forma aceluia pe care îl numiţi Isus, în Orientul Mijlociu, acum 2000 de ani, acea persoană pe care se bazează întreaga voastră cultură, chiar dacă nu vă daţi seama. Este important pentru mine să relatez această istorisire, să clarific experienţele pe care le-am avut şi să vă ajut să înţelegeţi cum a fost viaţa mea, astfel încât să nu îmi atribuiţi mie acele născociri neadevărate sau principii cu care nu rezonez, nu le cred, nu le susţin şi nu le învăţ. Căci eu sunt încă învăţător, după cum vezi că vă învăţ şi acum, în această formă. Învăţ pe mulţi oameni de pe planeta voastră în această perioadă şi am făcut-o mereu de când am plecat din tărâmul fizic. Să nu crezi că acestă dictare ar fi un eveniment neobişnuit, căci am comunicat cu multe fiinţe din planul vostru fizic şi voi continua să o fac. Aşadar, îţi mulţumesc că participi şi tu la acest proces. Îţi mulţumesc pentru curiozitatea şi dedicaţia cu care predai principiile în care cred, din cartea numită “*Un curs de miracole*”. Este cartea mea. Este forma pe care o prefer pentru a explica principiile spirituale. Prezenta carte, pe care tocmai o creăm, va fi considerată un text însoţitor şi recomandăm oamenilor să le citească pe amândouă, pentru că îi va ajuta să înţeleagă la ce anume am dat importanţă în viaţă şi care a fost şi este adevăratul meu scop.

• • •

Este important să citeşti Noul Testament, acea carte distribuită multor oameni pe planetă. Este o carte foarte complicată şi foarte venerată, dar plină de dezinformări şi contradicţii. Este o carte plină de părerile altora şi foarte puţine poveşti de-ale mele; iar când apar, totuşi, sunt foarte inexacte în majoritatea cazurilor. Dar aş vrea să cunoşti ce anume lecturează oamenii. Aş vrea să

înţelegi ce părere au fiinţele umane despre această carte. Nu poţi intra într-un dialog real cu nimeni şi nu poţi preda cu adevărat acest material informativ, decât dacă înţelegi ce anume citesc oamenii, cum interpretează ei greşit şi care este starea de spirit creată.

Aceasta este o sarcină grea pentru tine, deoarece este un text foarte complicat. Te rugăm să faci acest lucru pentru noi, pentru relaţia noastră şi, după cum a confirmat şi Ananda, nu-i nicio grabă. Te vei afla sub presiunea oamenilor care doresc să comunice cu mine şi au puncte de vedere bazate pe acel text. Nu le poţi face faţă într-un mod constructiv dacă nu citeşti acel material, dacă nu-l înţelegi şi dacă nu-l asimilezi profund, astfel încât, atunci când dialoghezi cu ei, să faci referire la el. Cunoscându-l bine, te va ajuta să transmiţi vocea mea, adevărul meu. Nu-ţi va fi de folos să intri în această lucrare orbeşte. Ar fi ca şi cum ai intra într-un peisaj străin, călătorind singură, fără o hartă şi fără ghizi experimentaţi; asta îţi spunem. Aşadar, să nu crezi că te întrerupem intenţionat sau ceva de genul ăsta, deoarece nu este cazul. Doar îţi cerem să faci o cercetare adecvată, ca atunci când ai scrie o carte despre noi cu mintea, inima şi mâna ta. Aşa ai face cercetarea: ai citi acea carte.

Biblia pe care o citesc oamenii este prea modificată, din punctul meu de vedere; cu toate acestea, este important să înţelegi lipsa de informaţii pe care oamenii îşi bazează convingerile, lipsa de informaţii despre mine şi viaţa mea, pe care au acceptat-o fără comentarii. Când vezi cât de puţini au auzit despre viaţa mea reală şi cine am fost eu cu adevărat ca om, atunci îţi dai seama de lipsa lor de profunzime în înţelegerea conştiinţei mele, a vieţii mele, a semnificaţiei şi scopului ei.

• • •

Aş vrea să-ţi spun că vom preda învăţătura în public; vom preda în faţa altor oameni. Dar nu te teme de acest lucru. Să nu gândeşti că vei fi exploatată de vreo forţă demonică care îţi va fura libertăţile. Dimpotrivă, îţi va aduce genul de libertate pe care l-ai dorit întotdeauna: libertatea de a călători, libertatea de a comunica adevărul şi libertatea de a ajuta fiinţele să scape de mintea lor suferindă, pentru că şi tu ai avut o minte care ţi-a cauzat mari suferinţe de-a lungul anilor. Înţelegi foarte bine ce-i pot provoca unei fiinţe concepţiile greşite mentale. Cu adevărat, te pot ucide, mai repede sau mai încet. Dar după cum ştii, cele mai multe fiinţe mor încet, din cauza percepţiilor false şi a învăţăturilor eronate.

Aş vrea să ştii că nu-i nicio grabă. Nu te forţa şi nu te stresa. Nu are rost. Dezvoltăm o relaţie de prietenie care va dura foarte mult timp. Dezvoltăm o relaţie care se va împlini în moduri pe care nici măcar nu ţi le poţi imagina în acest moment al vieţii tale. Începi să prinzi esenţa, dar încă nu ţi-a picat fisa; încă nu-ţi dai seama unde vrem să ajungem.

Urmează o misiune publică. Vom prezenta publicului cunoştinţe, informaţii care-i vor ajuta în viaţă. Propovăduirea noastră se va exprima public, în ciuda istoriei acceptate şi în pofida valorilor şi structurilor religioase tradiţionale. Şi vom spune adevărul, acela că sunteţi fiinţe libere, divine, responsabile de propriile gânduri, cuvinte şi fapte; că puteţi crea orice doriţi când vă armonizaţi cu natura voastră divină. Poruncile religioase sunt nişte traduceri vagi ale ideilor mele, căci aceste idei încercam să vă învăţ atunci.

Repet, vreau să te pregăteşti pentru o misiune publică. Nu se va întâmpla imediat, dar vei fi pistonată de alţii în privinţa mea. Vei fi chestionată despre relaţia noastră. Aşadar, aş vrea să petreci ceva timp cu mine în fiecare zi. Te-aş ruga să faci temele pe care ţi le-am cerut, adică să citeşti cartea care, e adevărat, nu descrie viaţa mea, dar dovedeşte slaba observaţie şi înţelegere din partea unor oameni înguşti la minte şi cu prejudecăţi, care habar n-aveau ce am avut eu în minte şi în ce a constat viaţa mea. Lipsesc cele mai importante părţi ale ei, după cum deja îţi poţi da seama.

Mă voi opri aici deocamdată, dar te rog să mă contactezi din nou astăzi, mai târziu, pentru alte conversaţii. Vom începe să avem o relaţie de prietenie. Asta aş vrea. Aş dori să devenim prieteni şi să dialogăm aşa cum faci cu Ananda, şi vom lucra cu toţii împreună pentru a-ţi pune mintea în armonie cu ceea ce eşti destinată să faci – să predai adevărul creaţiei, adevărul creativităţii divine şi sacre. Vei descoperi că trăieşti o perioadă interesantă din viaţă şi că suntem aici pentru a te ajuta, a te ghida şi a-ţi oferi dragostea şi sprijinul nostru în toate modurile posibile.

Aşadar, mergi cu fruntea sus, ştiind că eşti iubită de Divin, că eşti iubită de cel pe care îl numeşti Isus, că eşti iubită de această forţă binevoitoare pe care o numeşti Dumnezeu şi ştiind că eşti susţinută 100% în tot ceea ce îţi doreşti. Tot ce trebuie să faci este să te aliniezi cu lumina şi iubirea, şi toate îţi vor veni în valuri mari de abundenţă şi bucurie.

• • •

Te rog acum, ca medium al nostru, să petreci câteva zile citind Biblia; stabileşte-ţi asta ca obiectiv pentru următoarea perioadă. Este important să

cunoşti acele informaţii, nu pentru a-ţi umple subconştientul cu informaţii, motivul pe care îl bănuieşti tu; dar nu acesta este cazul. Însă este important să ai un cadru de referinţă în care să plasezi noile informaţii. Când informaţiile vin din non-fizic şi nu ai un cadru în care să le plasezi, ele nu se aşază bine în minte, iar mintea devine neliniştită.

Deci, iată ceea ce vrem să faci: Vrem să citeşti Biblia, pentru că despre ea vorbim, şi vrem să începi să construieşti un cadru mintal de care să poţi ataşa învăţăturile mele. Asta facem aici. Este important să înţelegi că nu este vorba despre o autoamăgire sau introducerea de informaţii în mintea ta ca să fabrici poveşti. Nu asta se întâmplă. Ştii în adâncul inimii tale, în momentele de adevăr, că nu tu faci asta. Aceasta nu este vocea ta; aceasta nu este ideea ta. Nu ţi-ar trece niciodată prin mintea ta mică asemenea idei. Ci Sinele tău superior lucrează împreună cu noi. Tu eşti microfonul fizic care a fost de acord să efectueze această lucrare, care este o provocare; fără niciun dubiu. Te confrunţi cu responsabilităţi fizice, mentale, emoţionale şi psihologice la care trebuie să faci faţă. Despre asta vorbim.

Petrece-ţi acest week-end citind Noul Testament. Ia notiţe, dacă crezi că te va ajuta, şi foloseşte această scurtă perioadă ca pe o retragere pentru a studia şi a citi acest material, ca să capeţi o anumită înţelegere. Am dori să ne pui întrebări pe măsură ce parcurgi acel text. Dacă vreo parte din textul Bibliei ţi se pare foarte deranjantă, mai ales în dezacord cu logica şi sistemul tău de ghidare emoţională, atunci îţi cerem să o aduci în prim-plan, deoarece vom fi alături de tine. Ne-ar plăcea să auzim părerea ta asupra acestui material. În calitate de elevă a "*Cursului de miracole*", ai o înţelegere profundă a naturii realităţii şi îţi vei aduce propriul tău punct de vedere uman, dar educat spiritual, în această călătorie specială pe care o parcurgem împreună. Nu eşti doar un microfon pe care noi îl folosim. Eşti mult mai mult decât atât şi ne dorim să ne prezinţi percepţiile şi interpretările tale asupra mesajelor mele, astfel încât să avem un dialog asupra acestor lucruri.

Îţi mulţumim pentru participare. Îţi mulţumim pentru disciplină şi înţelegere, şi vom vorbi din nou peste câteva zile.

Nu vom mai transmite nicio învăţătură în următoarele zile, până când nu vei avea câteva lecturi la activ, respectându-ne rugămintea. Ştim că o vei face. Ştim că este o provocare, dar ştim că te vei ridica la înălţimea aşteptărilor. Eşti un discipol dedicat; eşti un practicant dedicat al adevărului şi, deşi nu eşti încă iluminată, îţi transformi considerabil vibraţiile şi îţi suntem recunoscători pentru sprijin. Suntem fericiţi să te ajutăm în creşterea vibraţiei tale şi vom

relua dialogul peste câteva zile, când vei avea nişte informaţii ferm plantate în minte, care te vor ajuta să asimilezi această nouă istorisire.

Cam atât, deocamdată. Vom vorbi peste câteva zile, dar să nu te simţi abandonată. Suntem cu tine mereu. Te ajutăm să te concentrezi, să te transformi şi să înţelegi evenimentele şi oportunităţile pe care le aduce această relaţie pentru tine şi pentru noi.

• • •

Am revenit ca să continuăm această activitate didactică în care ne-am angrenat. Draga noastră, ai citit câteva dintre informaţiile pe care ţi le-am cerut să le citeşti şi poţi înţelege că este important să avem un suport pe care să ţesem adevărul. Este important să înţelegi că aşa funcţionează mintea. Dacă transmitem informaţiie într-o minte care nu are niciun habar despre ceea ce vorbim, asta îi va provoca perturbări şi un dezechilibru. Dar acum avem o cadru în care să ne aşezăm poveştile, să ne punem adevărul, să zicem aşa, şi vei observa că va fi mult mai puţin deranjant; totul va decurge mult mai uşor.

• • •

Înţelegem că ai de lucru şi că trebuie să te ocupi de manifestarea fizică a sinelui tău interior. De aceea te-ai născut, de aceea lucrezi ca medium; şi de aceea, acum îţi dăm vocea înapoi, lăsându-te să funcţionezi în limitele sinele tău uman pentru o vreme.

Astăzi, Tina, vrem să te gândeşti la limitările tale, la conceptele despre propria ta persoană şi la ce anume faci de fapt acum. Transmiţi informaţii divine prin corpul tău. Corpul tău este divin; merită grija, dragostea, respectul şi preţuirea ta absolută. Îţi transformă viaţa, nu pentru că corpul îşi face treaba obişnuită, ci pentru că este acel microfon prin care vine informaţia, deci preţuieşte-l şi iubeşte-l. Apreciază şi iubeşte ceea ce trăieşti, pentru că este o ocazie unică în viaţă şi nu se întâmplă oricărei fiinţe din timpul şi locul vostru.

Deci asta a fost pentru astăzi. Vom vorbi mai multe mâine despre experienţa pe care am avut-o în viaţa după viaţă, dacă doreşti. Aşadar, să ai o zi minunată. Îţi oferim binecuvântarea noastră şi vom vorbi mâine.

• • •

Nota mediumului: *Pierdusem un discurs frumos şi pasionat din cauza unor probleme tehnice şi mă simţeam rău din cauza asta. Iată reacţia lui Isus la supărarea mea.*

Ne vom opri aici cu textul, dar vom reveni, draga noastră, mai târziu. Înţeleg că eşti necăjită că s-a pierdut acel discurs al meu emoţionant şi pasionat – dar nu te teme. Vor mai fi multe ocazii când voi vorbi în acest mod pasionant şi inspirator, dar înţeleg ce spui şi poate fi o idee bună ca, atunci când comunicăm aceste informaţii, să fii atentă şi să te asiguri că dispozitivul de înregistrare funcţionează, astfel încât să nu se mai întâmple incidente. Noi nu suntem dezamăgiţi, pentru că avem o perspectivă mai largă, dar, din perspectiva ta mai îngustă, eşti puţin supărată.

Nu te îngrijora! Noi suntem aici. Suntem pasionaţi şi vom transmite acest tip de discurs în public de multe ori. Deci, să nu crezi că aceasta a fost unica ocazie de a-mi exprima aceste emoţii. Vor apare multe alte ocazii şi, în acest moment, aş dori să ştii că nu trebuie să-ţi faci griji pentru viitor.

Vreau să înţelegi că mă voi ocupa în continuare de răspândirea acestor informaţii şi vom fi bine; vom putea influenţa multe, multe vieţi prin această colaborare. Dar, în sprijinul acestei lucrări, trebuie să ajungi la o transformare completă a minţii, a corpului şi a inimii, şi va trece ceva timp până ca mintea ta să se schimbe. Va mai dura până ce relaţia noastră se va dezvolta într-o formă familiară şi bazată ferm pe credinţă, adevăr şi dragoste. Pe măsură ce transmitem aceste informaţii, îţi dărâmăm barierele din minte. Pe măsură ce energia mea trece prin sistemul tău, ea schimbă orice este în dizarmonie cu adevărul, şi astfel vei fi transformată de fiecare dată când vorbesc prin corpul tău. De fiecare dată când aceste informaţii trec prin corpul tău, eşti schimbată, eşti limpezită şi eşti transformată.

Află acest lucru şi fii sigură că este un proces bine controlat şi bine înţeles de către noi, cei aflaţi pe partea nonfizică. Nu trebuie sa te îngrijorezi. E de ajuns să rămâi cât de lucidă poţi, cât de bună, cât mai lipsită de prejudecăţi şi totul va fi bine. Fiecare zi se va desfăşura aşa cum trebuie să se desfăşoare. Fiecare lecţie se va desfăşura aşa cum e menită să se desfăşoare. În lumea ta, ţi se vor oferi toate experienţele de care ai nevoie pentru a te înţelege pe tine, a înţelege acest material şi relaţia noastră şi cum slujim împreună lumea.

Nu-ţi fie frică; ai încredere în ce se întâmplă. Totul este organizat. Forţe mai mari decât îţi poţi imagina se îngrijesc de toate acestea. Aşa că, relaxează-te. Vezi-ţi liniştită de rolul tău şi totul va fi bine. Toate vor fi bune şi în pace şi te vei

descurca cu orice lucru pe cale. Vei fi în stare să faci faţă la orice întâmplare de pe parcursul acestei slujiri spirituale.

Sunt încântat că m-am întors la predarea învăţăturii. Este cel mai minunat lucru. Până în acest moment, am mai slujit în grupuri mici, arătându-mi corpul într-o formă potrivită situaţiei respective. Dar acum mă întorc sub forma acestei fiinţe pentru a îndrepta greşelile din ultimele două milenii, pentru a îndrepta greşelile Bisericii şi pentru a îndrepta greşelile care au fost comise în numele meu. Este timpul să facem această lucrare acum.

Situaţia este perfectă. Condiţiile din lumea voastră sunt foarte potrivite. Oamenii sunt dezamăgiţi şi înspăimântaţi şi au nevoie să se schimbe. Religiile acestei lumi trebuie demontate, astfel încât planeta să poată fi învăluită de o pace adevărată, cinstită şi aliniată în toate modurile cu dragostea. Dogma Bisericii vechi trebuie să fie distrusă; nu este niciun dubiu în privinta aceasta. Face parte din acest proces de transformare.

Multe, multe fiinţe încă suferă din cauza învăţăturilor eronate ale Bisericii Creştine şi ale Bisericii Catolice şi este timpul să se termine. Este timpul să vorbim cu inimile şi minţile tuturor fiinţelor de pe această planetă şi să le reamintim că libertatea, exprimarea de sine, bunătatea, dragostea, relaţiile cinstite şi comuniunea între semeni sunt calea pe care toate fiinţele doresc să o urmeze.

Aşadar, te lăsăm acum.

• • •

Cu ajutorul cărţii numite "*Un curs de miracole*", te-ai ataşat de mine într-un mod profund. De fiecare dată când citeai acea carte, de fiecare dată când ţineai în mâini acea carte, de fiecare dată când reveneai la acea carte pentru consolare, într-o lume pe care nu o înţelegeai, eu eram cu tine. Mintea mea se conecta la a ta şi de aceea acea carte funcţionează atât de bine. Căci, atunci când transmit o carte ca aceea şi ca aceasta de faţă, se întâmplă acelaşi lucru. Oamenii care citesc acest material vor realiza o legătură cu Mintea mea Divină, care nu poate fi realizată atunci când citesc neadevăruri. Eu sunt conectat cu aceste texte la nivel vibraţional, astfel încât, atunci când fiinţele le citesc, când fiinţele se aliniază la aceste informaţii, eu sunt conştient de ele. Când iau parte la aceste comunicări, în orice formă reuşesc ele, eu îmi amestec gândurile cu ale lor şi le pot ajuta astfel să-şi transforme mintea.

• • •

Ştim că ai altceva de făcut astăzi, dar găseşte-ţi nişte timp să continuăm cu această carte. Este un tratat magnific despre realitate şi aşteptăm cu nerăbdare următoarea ocazie de a-ţi vorbi. Noi suntem aici şi vrem să fii şi tu aici cu noi şi să continuăm să explicăm filozofia noastră despre realitate aşa cum o ştim noi, care este foarte diferită de filozofia ta despre realitate. Este timpul ca aceste informaţii să fie răspândite într-un mod în care fiinţele să le poată înţelege şi să se bucure de ele.

• • •

Acesta este un moment dificil în societatea voastră. Se întâmplă multe lucruri care provoacă suferinţe mari. Ai ascultat o mărturie a cuiva care a fost înşelat prin folosirea numelui meu. [***Nota mediumului****: ascultasem un clip audio al unei călugăriţe care mărturisea despre atrocităţile din mânăstirea ei.*] Ne provoacă atâta durere şi neplăcere atunci când un nume sinonim cu dragostea este folosit pentru a răni sau înşela oamenii. Iată de ce facem această carte, prin transcrierea acestor comunicări: ca adevărul să poată ieşi la iveală şi fiinţele să nu mai fie păcălite să creadă că suferinţa este bună şi că martiriul este bun. Vom chema toate forţele din non-fizic ca să pună presiune pentru rezolvarea până la urmă a acestei probleme pentru totdeauna.

• • •

M-am întors să continui cu dictarea cărţii, aşa cum capătă ea formă în lumea fizică. Desigur, ea este deja complet formată în lumea mea. Dar, pe măsură ce produci acest material, ţi se pare tot mai mult că ai face un lucru interzis şi, cum zici tu, îţi dezvălui orientarea ta spirituală prin relaţia noastră. E ca atunci când îţi declari orientarea homosexuală într-o lume heterosexuală, dar îţi înţeleg această frică. Multe interdicţii, groază şi teroare s-au răspândit în numele meu şi, aşa cum am spus de multe ori, tocmai de aceea am venit. Acesta este motivul pentru care vorbesc acum despre aceste chestiuni – astfel încât oamenii să aibă o perspectivă adevărată asupra noii paradigme, a noilor schimbări care vin pe planetă. Despre asta voi vorbi astăzi.

• • •

Suntem fericiţi că ai venit la întâlnire şi suntem mulţumiţi de munca pe care o faci. Se arată multe lucruri la orizont, sunt foarte aproape să sosească, aşa

că bucură-te de aceste zilele liniştite, puţine câte vor mai fi. Ai mai auzit aceste cuvinte, dar acum chiar înţelegi că viaţa se poate schimba foarte repede.

Pe măsură ce aceste învăţături sunt împărtăşite pe întreaga planetă, vei observa că vei deveni din ce în ce mai ocupată, şi astfel de zile liniştite şi relaxante vor deveni, cu adevărat, rare şi preţioase. Dar ne vom asigura, pe măsură ce te dedici total trezirii umanităţii prin munca ta, să ai parte de fondurile şi locul necesar pentru a avea o minte liniştită, creativitate, liniştea de a scrie şi a face channeling. Ne vom asigura de asta. Deci, nu te teme de această celebritate, de acest reflector pus asupra ta, căci va fi aţintit pe tine aşa cum a fost aţintit şi pe mine, dar experienţa ta va fi mult mai pozitivă, datorită vibraţiei ridicate a multor fiinţe fizice la această oră. Ele caută lumină. Ele caută noi învăţături. S-au săturat de război şi de principiile egotice, care caută numai propriile plăceri şi interese. Sunt mulţi care sunt pe cale să se schimbe. Vom ajuta această schimbare; vom ajuta prin diseminarea adevărului, prin învăţarea adevărului şi prin comunicarea a tot ceea ce ştim către tărâmul vostru, lumea fizică tridimensională.

Vă oferim dragostea, compasiunea noastră şi cele mai înalte vibraţii; vom vorbi din nou mai târziu.

• • •

Această ultimă notă este de la Ananda şi mi-a fost transmisă înainte de "Cuvintele de final" la textul cărţii.

Suntem din nou cu tine, draga noastră, şi se pare că legi fundiţa la acest frumos cadou-pachet care a fost transmis prin tine. Acest material informativ a venit prin tine; dar nu este al tău. Să nu te simţi obligată a face din el un succes sau că acum ar trebui să fii altfel decât eşti. Ai fost exact ceea ce era necesar pentru ca această lucrare să iasă la lumină. Nu orice fiinţă este potrivită pentru orice, iar dacă putem transmitem informaţii prin intermediul tău, trebuie să-ţi fie clar la ce anume te pricepi bine. Trebuie să înţelegi care este scopul tău. Scopul tău este acela de a fi un channel/medium. Scopul tău este să rămâi deschisă pentru această lucrare, deschisă la informaţiile care vin prin tine, să-ţi menţii ridicată vibraţia şi să-ţi îmbunătăţeşti atitudinea faţă de lucruri, faţă de tine însăţi, faţă de alte fiinţe, faţă de situaţiile în care te afli şi faţă de abundenţa pe care o trăieşti. Toate acestea sunt aspecte ale lucrării tale.